

კვირის პალიტრა

№ 34 (495) ◆ 23 - 29 აპრილი. 2004 წ. ◆ ფასი 50 თეთრი ◆ დაარსებულია 1995 წ.

გვ.7 „რას ვეზად დაგვიწყებს ჩიჩინს, ვით გელე დიუღაჟა“

მე კი არა, მელაქუღაჟე ქნაო...

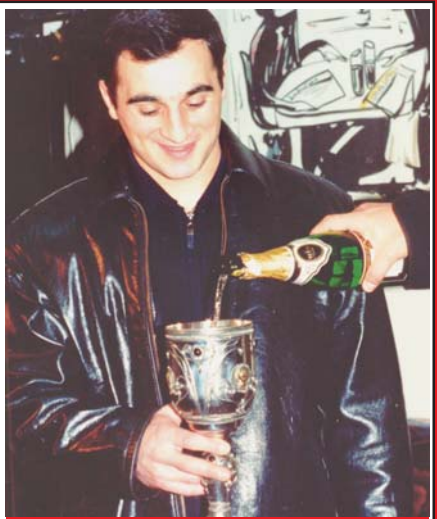
ასეთი განცხადებით პუტინმა „ორიანი“ მიიღო... რბილად რომ ვთქვათ, პრეზიდენტმა პუტინმა იცრუა და დიპლომატიური ეტიკეტიც დაარღვია, რაც მას ღირსებას ოდნავაც არ ჰმატებს. ასეთი მითური მესამე ძალა კარგა ხანია, ოჯახში მყავს — ჩემი 4 წლის შვილიშვილი რაღაცას რომ გააფუჭებს, გვეუბნება, — მე კი არა, მელაქუღაჟე ქნაო. ტუზკოზირს მამინ ჩავალთ, როდესაც ყველაზე მაღალი კარტი იქნება გასაჭრელი.

„ნუ შეეშინდება გია ბარამიძეს, თავდახვის მინისგროვას არ ვაპირებ“

რა აჩუქა პრეზიდენტმა კობა დავითაშვილს? ◆ გვ.7

ინტერვიუ ჩემპიონატთან: რაგომ ეპასიან ზვიადურს კოპლანს?

— ღმერთო, ხომ იცო, ვაჰანი არ ვარ, გამარჯვებაში დამეხმარე-მეთქი. არ გამწირა მადლიანმა!

— ახლა შანაგის ვეჩე ჩიჩინს აწევა არ უნდა გაეჩიქადეს

„აგოვთ, სააგოვო არ გვიყვარსო და ვისი ინისიალური MC გულზე გაგვიკრავთ“

სამამულო თმის ამსახველ ფილმებში მინახავს ასეთი სიტუაცია

...ჩემმა მეუღლემ იარაღს წამოავლო ხელი და იქითკენ გაგარდა, სადაც სოფლის დასაცავად თავს იყრიდნენ კაცები. ბავშვებთან ერთად შედარებით უსიყვარულო კუთხეში მივიკუნჭე, ვეუბნებოდი, — არ შეგეშინდეთ, ლოცვას რომ დავასრულებ, სროლაც შეწყდება-მეთქი. ჭურვის აფეთქება სახლს რომ შეაზანზარებდა, უნებლიეთ ლოცვას ვწყვეტდი, ჩემი 10 წლის გიორგი მებეწებოდა, — დედა, ლოცვა არ შეწყვიტო, ილოცე, რომ სროლა შეწყდესო... ისე შემოგვიტყის, ვიფიქრე, ბავშვები შიშისგან დამეხოცებოდა-მეთქი და მეზობლის სარდაფს მივაშურე... ◆ გვ.12

„სანამ აქ ვიხსოვრებ, ქართველი ვიქნები“

ექსკლუზიური ინტერვიუ საქართველოში ეფ-ბი-აი-ის წარმომადგენლობის ხელმძღვანელთან

◆ გვ.11

— ტერორიზმი, ნარკოვაჭრობა და იარაღით უკანონო ვაჭრობა პრიორიტეტულად მიგვაჩნია, ასევე, კორუფცია, ადამიანთა უფლებების დარღვევისა და კიბერდან-ამუშაობა წინააღმდეგ ბრძოლა.

ვინ არიან და რა გეგმები აქვთ რუს კაზაკებს სამხრეთში?

„ხვალ თუ არა გეგ, გაქცეული ოსი და კაზაკი მობრუნდებიან და განაახლებენ ბრძოლას“

ეს ორგანიზაცია შეგარდნადის ხელისუფლებას რუსებმა „შემოუვლეს“. მაშინ ეს ამბავი ჩვენმა დიდი სიხარულით აიტაცეს. მართლაც, ჩავიდა ქართველი კაზაკების ატამანი აფხაზეთში და მერე რა გააკეთა? გაიარ-გამოიარა და თბილისში დაბრუნდა, ერთი ტყვიაც არ გაუსვრია. ან ახლა რა გააკეთებს სასარგებლო სამაჩაბლოში? რუსი კაზაკების ბანდები ისევ დათარეშდნენ. ისინი რუსეთის უშიშროების ფედერალური სამსახურის ლოცვა-კურთხევით არიან გამოგზავნილი.

„კაზაკი“ თურქული სიტყვაა და თავის-თვალს, თავზეხელაღებული, სამართლიანობისთვის თავდადებულ მებრძოლს ნიშნავს. რა არის ამაში ცუდი, თუ ქართველი კაზაკების რიგებში გაწევრდება? მაგალითად, ჩვენი კავშირის ერთ-ერთი დამფუძნებელი ლევან მამალაძეა. მისი ბაბუა კაზაკი იყო, გვარად მღვდელი. კაზაკი ჰყავს წინაპარი ვალერი ჩხეიძესაც. ბევრ ქართველს სისხლის ანალიზი რომ აუღო, კაზაკი იქნება(!?). ◆ გვ.6,27

სამხედრო თემაზე:

◆ გვ.8,9

არმიის პრობლემები, როგორც აპრილის ბრძოლები გამოვლინა

ჯავშანჭილკების გარდა, მეორე მნიშვნელოვან პრობლემად იქცა ღამის ხედვის საშუალებების ნაკლებობა, რის გამოც მოწინააღმდეგის დივერსანტებმა რამდენჯერმე მოახერხეს, 10-15 მ-ში მიახლოებოდნენ ქართველთა საზღვრებს(!).

გარკვეული პრობლემა გვქონდა სამხედრო დაზვერვის ეფექტიან მუშაობასთან დაკავშირებით...

შემდგომ ბრძოლებში იმავე შეცდომების დამეხვება, მუტუცე-ბელი ცოდვა იქნება, რისი უფლებაც აღარ გვაქვს...

მოუხედავად ამდენი ნაკლოვანებისა, აღსანიშნავია მთავარი მიღწევა — „წვრთნისა და აღჭურვის“ პროგრამით მომზადებულმა სამხედრო ქართულმა ბატალიონმა, განსაკუთრებით კი „კომანდო“, მიიღო ასე უცვლელად საბრძოლო გამოცდილება...

თუ გაგრძელდება არ იქნა, სხვათადაც, 2004 წლის ცხინვალის აგვისტოს მოვლენები მომავალში თაობად შეიძლება შეაფასოს ისე, როგორც შეფასდა 1998 წლის მაისის გალის ავანტიურა და 2001 წლის კოდორის ავანტიურა.

აბაშიძის „დანაგოვარმა“ და ხელისუფლების წაყრუებამ გრაგედია დააგრიალა

მოსდა ის, რას მოსალოდნელი იყო

სამწუხაროდ, უსაფრთხო ეს ზაფხული ნამდვილად არ აღმოჩნდა იმ ადამიანებისთვის, რომელთა მანქანები ჩაქვის პლაჟზე ტანკსაწინააღმდეგო ნაღბით აფეთქდა...

საუბედუროდ, პლაჟებზე და განსაკუთრებით ჩოლოქის მახლობლად, ჯერ კიდევ შეიძლება იყოს ტანკსაწინააღმდეგო, და ქვეითსაწინააღმდეგო ნაღბებიც კი. არადა, საკურორტო სეზონი აჭარაში პიკს აღწევს.

უსინდისო ადამიანები შეიძლება ბევრნი იყვნენ, მაგრამ სინდისიერებმა ხომ უნდა მიაქციონ ყურადღება. ვინ არის დამნაშავე?!

დედა ღვთისმშობლის პატივი გვფარავდეს!

ქიღვე რიი ნაღვი პაჟოაჩინა

ჩაქეში, სასტუმრო „ოაზისთან“ ნაღმზე აფეთქების დროს დაზიანებულითაგან ორის მდგომარეობა კრიტიკულია. აშოტ სურმანიანმა და ვახტაზარ ექიზარიანმა, რომლებიც ბათუმის პირველ საავადმყოფოში იმყოფებიან, ქვედა კიდურები დაკარგეს. თუმცა, ექიმები ირწმუნებიან, რომ მათ სიცოცხლეს საფრთხე აღარ ემუქრება. დანარჩენი დაზარალებულების მდგომარეობა შედარებით სტაბილურია. ერთი მათგანი ჩაქვის, ოთხი კი, ბათუმის რესპუბლიკურ საავადმყოფოში იმყოფებიან. ჩაქვის სანაპიროზე განნალმევითი სამუშაოები 22 აგვისტოსაც გაგრძელდა. სამართალდამცველებმა ინციდენტის ადგილიდან 200 მეტრის დაშორებით საკანალიზაციო ჭაში კიდევ ერთი ტანკსანინალმდგომ ნაღმი აღმოაჩინეს. მოგვიანებით, სამართალდამცველებმა ბავშვების დახმარებით მეორე ნაღმიც იპოვეს.

— ჩხრეკა ყველა საეჭვო ადგილზე ხელახლა ჩატარდება, — განაცხადა აჭარის მთავრობის თავმჯდომარემ ლევან ვარშალომიძემ. ინციდენტთან დაკავშირებით ბათუმში საქართველოს უშიშროების საბჭოს მდივანი გელა ბეუაშვილი ჩავიდა. რომელმაც განაცხადა, რომ მსგავსი ფაქტი აღარ განმეორდება, მომხდართან დაკავშირებით კი სისხლის სამართლის საქმე აღიძვრება.

საპაჩაგლოი ღანაღვლ ზონავს განაღვანე

ე.წ. სამხრეთ ოსეთში რამდენიმე დღეა ატარებენ მონიტორინგს რუსი სამშვიდობოები. სამხედრო დამკვირვებლები ქართულ და ოსურ სოფლებს ათვალიერებენ. მათი განცხადებით, შემოიღობება განსაზღვრული ტერიტორიები და იქ დაინყება განნალმევითი სამუშაოები. რეგიონში მონიტორინგი შერეული საკონტროლო კომისიის გადაწყვეტილებით ტარდება და დაახლოებით ორ კვირას გასტანს. მონიტორინგის მიზანი ზონაში უკანონო ფორმირებებისა და იარაღის აღმოჩენა-განადგურებაა.

პოზიციი: პასი-პაჟარსონი

ეუთოს მოქმედი თავმჯდომარე ქართულ-ოსურ მხარეებს კონფლიქტის ზონის დაუყოვნებლივ დემილიტარიზაციისკენ მოუწოდებს. სოლომონ პასი ჯარის რეგიონიდან გაყვანის შესახებ მიხილ სააკაშვილისეულ გადაწყვეტილებას მიესალმება და დე ფაქტო სამხრეთ ოსეთის პრეზიდენტს, ედუარდ კოკოითსაც იმავეს მოუწოდებს. სოლომონ პასმა ამის შესახებ წერილობით მიმართა რუსეთის საგარეო საქმეთა მინისტრს და ზედმიწევნით კრიტიკულად შეაფასა კონფლიქტის მოგვარების პროცესში რუსეთის ფედერაციის გაუმართლებელი პოზიციები. პასი მზად არის სამშვიდობო მოლაპარაკებებში შუამავლობა იკისროს და კონფლიქტში დაპირისპირებულ მხარეებს კონფერენციაზე სოფიაში უმასპინძლოს.

ევროსაბჭოს მინისტრთა კაბინეტის თავმჯდომარე, ნორვეგიის საგარეო საქმეთა მინისტრი იან პეტერსონი კი საქართველოს სუვერენიტეტსა და ტერიტორიულ მთლიანობას ემხრობა და სპეციალურ განცხადებაში შემოთვებას გამოთქვამს ცხინვალის რეგიონში განვითარებული მოვლენების გამო. პეტერსონი დაპირისპირებულ მხარეებს თავშეკავებისკენ მოუწოდებს და მიესალმება პასისა და საქართველოს ხელისუფლების ინიციატივას, რომელიც პოლიტიკური პროცესის სტიმულაციას ითვალისწინებს. „დადებითი სიგნალია, როცა საქართველოს პრეზიდენტი თანხმობას აცხადებს, სამხრეთ ოსეთს საქართველოს ფედერაციაში ფართო ავტონომიური სტატუსი მიანიჭოს“, — აღნიშნავს პეტერსონი.

ქოქოითი პარ ისანავს

კოკოითის ხელისუფლება შეიარაღებას აძლიერებს. საქართველოს თავდაცვის მინისტრმა 21 აგვისტოს ღამე კონფლიქტის ზონაში, ქართულ პოზიციებზე, სანგარში გაათია, საიდანაც ქარგად ჩანდა ოსების შეიარაღება, მათ შორის, მძიმე ტექნიკა. გიორგი ბარამიძის განცხადებით, ქართული შენაერთები სრულ სამხედრო მზადყოფნაში არიან. „ხელისუფლება ყველაფერს აკეთებს მოსახლეობის უსაფრთხოების დასაცავად. ჩვენ მშვიდობა გვსურს. ქართულ სახელმწიფოს კონფლიქტის მხოლოდ ამ გზით დარეგულირება უნდა. ჩვენ მივალწევთ საბრძოლო დაპირისპირების შეწყვეტას, ახლა შევეცდებით მშვიდობიანი მეთოდებით გავაგრძელოთ ჩვენი პოლიტიკური ბრძოლა, რათა მივალწიოთ იმ მიზანს, რასაც საქართველოს ტერიტორიული მთლიანობის აღდგენა ჰქვია“, — განაცხადა საქართველოს თავდაცვის მინისტრმა. ჯარისკაცების მსგავსად მხნეობას ინარჩუნებს დიდი და პატარა ლიახვის ხეობების ქართული სოფლების მოსახლეობაც. ისინი კატეგორიულად აცხადებენ, რომ სოფლებს არ დაუთმობენ სეპარატისტებს. ორთიანი ბლოკადის შემდეგ, ცხინვალის გავლით, დიდი და პატარა ლიახვის ხეობის სოფლებში ყველა ქართული და ოსური ოჯახისთვის ჰუმანიტარული დახმარება შეიტანეს. საქართველოს ხელისუფლებამ 4600 კომლს თითო-თითო ტომარა პურის ფქვილი გაუგზავნა.

კასი ღიღოჟაჟაჟი განაყენღენე

საქართველოში რუსეთის საელჩოს წინ მიმდინარე ინტერნეტაქციის გამო საელჩოს ხელმძღვანელობამ საქართველოს საგარეო საქმეთა სამინისტროს სამოტეტსო ნოტი მიმართა. გასული კვირის განმავლობაში თითქმის ყოველდღე, საელჩოს შენობის წინ, საღამოს საათებში ერთმანეთთან ინტერნეტით გაცნობილები სამოტეტსო აქციას მართავდნენ საქართველოს კონფლიქტის ზონებიდან რუსი სამხედროების გაყვანის, რუსეთის რეაქციული პოლიტიკის დაგმობის და ა.შ. მოთხოვნით.

საელჩოს სპეცსამსახურის ინფორმაციით, საქართველოს ხელისუფლებას აქციის შეწყვეტის მოთხოვნაზე რეაგირება არ მოუხდენია, რაც თურმე რუსი დიპლომატების გულისწყრომას იწვევს. ამავე დროს რუსეთის თავდაცვის სამინისტრო თავისი სამხედრო ძლევამოსილების დამტკიცებას რუსეთ-საქართველოს საზღვართან ცდილობს. ფედერაციის შეიარაღებული ძალები ჩრდილოეთ ოსეთის ტერიტორიაზე ფართომასშტაბიან სამხედრო წვრთნებს გადიან, რომელშიც 2000 ჯარისკაცი და 100 ერთეული ტექნიკა მონაწილეობს. როგორც რუსეთის თავდაცვის სამინისტრო იუწყება, საქართველო-რუსეთის საზღვართან წვრთნები კიდევ რამდენიმე დღეს გაგრძელდება. „ამ რთულ ვითარებაში ჩვენს ტერიტორიასთან ასე ახლოს რუსების ამგვარი ქმედება დაძაბულობას ქმნის და სასურველი იქნებოდა, რუსეთის ხელმძღვანელობა, დამრიგებლორი განცხადებების ნაცვლად, თავად მოქცეულიყო კორექტულად. ჩვენ ვცდილობთ არ აყვეთ ემოციებს“, — განაცხადა საქართველოს თავდაცვის მინისტრმა გიორგი ბარამიძემ.

პარაჩაღვი წინაღღაჟა

„პუტინმა არ იცის, ვინ გააუქმა სამხრეთ ოსეთის ავტონომიური ოლქი, სააკაშვილს კი ირგვლივ რუსეთის პრეზიდენტის მეხოტბეები ახვევია. დროა, დაიწყოს მოლაპარაკებები ჩრჩნებას და ქართველებს შორის“, — აცხადებს კობა დავითაშვილი. მისი თქმით, საქართველოს დაღუპავს რუსეთის ინტერესების გათვალისწინება.

„დადგა დრო, საქართველომ დაიბრუნოს ისტორიული როლი კავკასიაში. საქართველო ყოველთვის იყო კავკასიის გამაერთიანებელი. აუცილებელია დაიწყოს მოლაპარაკებები ჩრჩნეთის კანონიერ ხელისუფლებასთან, ასლან მასხაშაძეს ქართველი სამშვიდობოების ჩენწეთში გაგზავნასთან დაკავშირებით“, — აცხადებს დავითაშვილი.

ჩენწეთის რესპუბლიკის ვიცე-პრემიერის, რამზან კადიროვის განცხადებით, „ხუთი ათასი ჩენწეში მზად არის მშვიდობის შესანარჩუნებლად ცხინვალში შევიდეს“, — იუწყება რადიოსადგური „ეხო მოსკვი“. კადიროვის თქმით, თურმე მას ამ თხოვნით ე.წ. სამხრეთ ოსეთის წარმომადგენლებმა მიმართეს. ვიცე-პრემიერი მიხილ სააკაშვილს ჩენწეთში ჩასვლასაც სთავაზობს და აცხადებს, რომ საქართველოს პრეზიდენტმა თურმე არ იცის, რა არის ომი. „დაე, ჩამოვიდეს და ნახოს როგორ განამდა ხალხი“, — აცხადებს კადიროვი.

სამი საპაჩაგლოი ღიღავს პინა

ხელვაჩაურის მცხოვრებლებმა თურქეთიდან საქართველოში ივერიის ღვთისმშობლის ხატი ჩამოაბრძანეს, რომელიც სვიმონ კანანელისა და ანდრია პირველწოდებულის გზას გაივლის და სამაჩაბლოში დაიდებს ბინას. ამ აქციით გვინდა გავაცოცხლოთ ისტორიული რწმენა. მოვილოთ სრულყოფილ საქართველო და საბოლოოდ ხატი ჩენწს ოს ქრისტიან მძვს გადავცეთ საჩუქრად, ნიშნად ჩვენი ისტორიული ძმობისა, — ამბობენ ხელვაჩაურელები და წმინდა მსველელობის მონაწილე ღაზები.

ახალი სტაჟიჟი სანიგოილსთი

საქართველოს განათლებისა და მეცნიერების სამინისტრო ქვეყნის საზღვრებს გარეთ მცხოვრები ქართველების მიმართ სრულყოფილად ახალ პოლიტიკას განახორციელებს. განათლების მინისტრის, ალექსანდრე ლომაიას განცხადებით, აზერბაიჯანის ქართულენოვანი სკოლების პედაგოგები, სამინისტროს ინიციატივით პროფესიულ გადამზადებას და სპეციალურ წვრთნებს გაივლიან. მინისტრის თქმით, მასწავლებელთა წვრთნები 2 ეტაპად ჩატარდება. გადამზადების პროგრამის პირველ ეტაპს სამინისტრო 27 აგვისტომდე განახორციელებს. გადამზადებას კახის რაიონის 6 ქართულენოვანი სკოლისა და კახის ინტერნაციონალური სკოლის ქართულენოვანი სექტორის 104 მასწავლებელი გაივლის. პარალელურად, პროფესიული მსწავლება ჩაუტარდება ზაქათალის რაიონის დაბა ალიაბადის, სოფელ მოსულის და ბელაქნის რაიონის სოფელ ითითალას სკოლების ქართულენოვანი სექტორების 57 მასწავლებელს.

აზერბაიჯანის ქართულენოვანი სკოლების პედაგოგთა პროფესიული გადამზადების პროგრამის მეორე ეტაპი ზამთარში, 1-დან 10 დეკემბრამდე ჩატარდება. საქართველოსა და ქართული კულტურის უკეთ გასაცნობად, საინგილოში მცხოვრებ ბავშვებს საქართველოში ჩამოიყვანენ და კოჯორში დაასვენებენ. კახის, ზაქათალისა და ბელაქნის რაიონებში 15 000-მდე ქართული წარმოშობის მოქალაქე ცხოვრობს. რეგიონში 12 ქართულენოვანი სკოლაა, რომელთაც 388 მასწავლებელი 2345 მოსწავლეს ასწავლის.

საპაჟი პარეზიღანოჟიოსთიის იზაროღავს?

„პრეზიდენტის არჩევნების შესახებ“ კანონის შესაბამისად, თვითგამოცხადებული აფხაზეთის პრეზიდენტობის ყველა კანდიდატმა აფხაზური ენის ცოდნაზე ტესტი უნდა გაიაროს, რომლის შედეგების დადგენა საარჩევნო კომისიასთან არსებულ ლინგვისტურ კომისიას ევალება. კანონის ერთ-ერთი დებულების მიხედვით, პრეზიდენტობის კანდიდატს აფხაზურ ენაზე 10 წუთის განმავლობაში ნებისმიერ თემაზე უნდა შეეძლოს საუბარი.

თვითგამოცხადებული აფხაზეთის პრეზიდენტობის ერთ-ერთმა კანდიდატმა, სახელმწიფო კომპანია „ჩენრომორენერგოს“ გენერალურმა დირექტორმა, სერგეი ბალაფშმა წარმატებით გაიარა ტესტი. ტესტირება გაიარეს ასევე პრეზიდენტობის კანდიდატებმა, პრემიერ-მინისტრმა რაულ ხაჯიმბამ და საგარეო საქმეთა ექსმინისტრმა სერგეი შამბამ.

აფხაზეთის ე.წ. რესპუბლიკის პრეზიდენტობისთვის კიდევ ერთი, არააფხაზი აპირებს ბრძოლას. მოძრაობა „თეთრი ლეგიონის“ მეთაური ზურაბ სამუშია საარჩევნო კომისიისგან პასუხს დღე დღეზე ელოდება. განაცხადი კომისიაში საერთაშორისო ორგანიზაციის წარმომადგენლებმა მიიტანეს და კომისიის თავმჯდომარეს, სერგეი სმირს ჩააბარეს. საფარუდოდ, სამუშიას რეგისტრაციაზე უარს იმ მოტივით ეტყვიან, რომ მას აფხაზეთის ტერიტორიაზე ბოლო ხუთი წლის განმავლობაში ცხოვრების დამადასტურებელი არანაირი ცნობა არა აქვს.

საჟიჟა პოითოსოს!

სოხუმის ხელისუფლება აფხაზეთის ტერიტორიულ წყლებში ინციდენტის თავიდან ასაც-ილებლად, საქართველოში გაეროს სპეცნარმომადგენლობასა და გენერალური მდივნის მეგობარი ქვეყნების წარმომადგენლებს საქართველოს მესაზღვრეთა მიერ 30 ივლისს თურქული გემისთვის ცეცხლის გახსნის ფაქტის დაგმობისკენ მოუწოდებს.

თვითგამოცხადებული აფხაზეთის პრემიერ-მინისტრმა, რაულ ხაჯიმბამ თავისი პრეტენზიები განუცხადა სოხუმში გაეროს გენერალური მდივნის სპეცნარმომადგენელს, ჰაიდი ტალიაინსა და საქართველოში გერმანიის საელჩოს პირველ მდივანს, მირკა შირბახს.

სოხუმის ხელისუფლების ხელმძღვანელობა მიიჩნევს, რომ 30 ივლისს სოფელ ეშერასთან თურქული გემისათვის ცეცხლის გახსნით, ქართულმა მხარემ დაარღვია 1994 წლის 14 მაისის ხელშეკრულება, რაც გაერომ შესაბამისი შეფასების გარეშე არ უნდა დატოვოს.

პარ ნახიღე „პარის“ ჯარჟი!

აფხაზი სეპარატისტები მათ მიერ კონტროლირებად ტერიტორიაზე მცხოვრებ ქართველებს აფხაზურ ჯარში სამსახურს სთხოვენ. იმის გამო, რომ ჭეზურხინჯში მცხოვრები ქაჯაიების ოჯახის წევრი ქართულ ჯარში მსახურობს, დე ფაქტო ხელისუფლების წარმომადგენლებმა 21 აგვისტოს მთელი ოჯახი გამოასახლეს გალის რაიონიდან(!). ქაჯაიები საცხოვრებლად ზუგდიდში გადმოვიდნენ. აფხაზები „მტრის“, ანუ საქართველოს ჯარში სამსახურს ყველას უკრძალავენ.

ჩეჟიისი „პოჟელის“ ყველაჟარსი!

რუსეთის სახელმწიფო სათათბიროს უშიშროების კომიტეტის წევრის, მიხაილ მარკელ-ოვის აზრით, ქართულ-ოსური კონფლიქტის შეწყვეტა მხოლოდ რუსეთს შეუძლია. რადიოსადგურ „ეხო მოსკვის“ ეთერში გამოსვლისას მან განაცხადა, რომ ამის გაკეთებას მოსკოვი საქართველოზე ეკონომიკური ბერკეტების გამოყენებით შეძლებს.

„ჩვენ ბატონი ჩუბაისი გყვას“, — განაცხადა მარკელოვმა. რუსული კომპანია „რაო ეესი“, რომლის ხელმძღვანელი ანატოლი ჩუბაისია, სს „თელასის“ აქციების 75%-ის მფლობელია. გარდა ამისა, კომპანიის საკუთრებაშია „თბილსრესის“ მე-9-10 ენერგობლოკები, ჰიდროელექტროსადგურები „ხრამი-1“ და „ხრამი-2“ კი 25-წლიანი მართვის უფლებით აქვს გადაცემული.

მარკელოვის ამგვარი გამოსვლის შემდეგ კიდევ უფრო სასაცილოდ ყუდეს რუსეთის პრეზიდენტის, ვლადიმირ პუტინის მიერ საქართველოსა და ქვეყნის ხელისუფლების მისამართით გაკეთებული ალოგიკური განცხადებები. თვით რუსებისთვის არ იქნებოდა ურიგო, მარკელოვის მსგავსი აგრესორები და შოვინისტები აელაგმა.

სანაღლი გეგეჟარჟი

ათამდე კაცი დაშავდა ახალქალაქის რაიონში 20 აგვისტოს მომხდარი ინციდენტის შედეგად. ტაბანყურის მოსახლეობამ ბაქო-ჯეიჰანის ნავთობსადენის მშენებლობის წინააღმდეგ საპროტესტო აქცია გამართა. ისინი ფულად კომპენსაციას ითხოვდნენ. მომიტინგეები დაშლა პოლიციის რაზმმა სცადა. მოსახლეობასა და სამართალდამცველებს შორის ხელ-ჩართული ჩხუბის შედეგად დამავეუბლია ხუთი პოლიციელი. დაკავებულია აქციის 5 მონაწილე პოლიციელებისთვის წინააღმდეგობის განევისა და მათზე თავდასხმის გამო. სიტუაციის დასარეგულირებლად, ტაბანყურში 21 აგვისტოს სპეცრაზმი შეიყვანეს.

იმის მიუხედავად, რომ მოსახლეობა პროტესტის გამოსხატვას აღარ აპირებს, სამართალდამცველთა განცხადებით, მსგავსი ქმედების შემთხვევაში, აქციის მონაწილეთა წინააღმდეგ მკაცრი ზომები გატარდება. მილსადენის მშენებლობა კი გაგრძელდება.

ინაიჟილი პორჟი პაჟიღვას პინაღღაჟაჟიოღა —

ფოთის პორტს ახალი უფროსი ჰყავს. ეკონომიკის მინისტრის ყოფილი მოადგილე თემურ მიმინოშვილი საქმიანობას უკვე შეუდგა.

ფოთის პორტის ყოფილმა უფროსმა ჯემალ ინაიშვილმა თანამდებობიდან წასვლის შესახებ განცხადება 9 აგვისტოს დაწერა და ამის მიზეზად ის გარემოება დაასახლა, რომ არ ეთანხმება ეკონომიკის ახალი მინისტრის სტრატეგიას, კერძოდ, პორტის გაყიდვის ინიციატივას.

ფოთის პორტის ახალი უფროსი პორტის გაყიდვად მხოლოდ ზოგადად საუბრობს. თემურ მიმინოშვილი არ გამოირიცხავს ნავსადგურში მკვეთრი სკადრო ცვლილებების გატარებასაც.

პლიჟენა პისი პარღანაღღაჟი წლისთაჟი

გერმანიაში ფაშიზმის ნაპერწკალი დროდადრო სკანდალურად ააღდება ხოლმე. 22 აგვისტოს, გერმანიის ქალაქ გონზიდელში ნეონაცისტების აქცია გაიმართა. ქალაქის ქუჩებში გამოსულ სამი ათასზე მეტი ადამიანი ადგილზე ჰიტლერის თანამებრძოლის, რუდოლფ ჰესის გარდაცვალების მე-15 წლისთავს აღნიშნავდა. მათ მიტინგის მონაწილეს თანხმობას სასამართლო ს გადაწყვეტილების შედეგად მოიპოვეს. თუმცა ნეონაცისტებსა და პოლიციელებს შორის შესლა-შემოხლა მაინც მოხდა. პოლიციამ 70-ზე მეტი აქციის მონაწილე იარაღის უკანონო ტარებისათვის დააპატიმრა. ნეონაცისტების ამგვარი აქციები ყოველწლიურად უკვე ტრადიციად იქცა. ყოველ წელს მასში მონაწილეობის მისაღებად ნეონაცისტები მთელი გერმანიიდან იკრიბებიან.

პოჟლიოს სპაჩაღღაჟი

ჟურნალ „ფორბსის“ ვერსიით, მსოფლიოს ასი ყველაზე გავლენიანი ქალის სიას სათავეში აშშ-ის პრეზიდენტის თანაშემწე ეროვნული უშიშროების საკითხებში, კონდოლიზა რაისი ჩაუდგა. მეორე ადგილზე ჩინეთის სახელმწიფო საბჭოს პრემიერის მოადგილე უი. საპატიო მესამე ადგილი წილად ხვდა ინდოეთის ეროვნული კონგრესის ლიდერს, სონია განდის.

მეოთხე და მუხუთე ადგილებს აშშ-ის პირველი ლედი ლორა ბუში და სენატორი ჰილარი კლინტონი იყოფნენ. ყველაზე ძლიერთა ათეულში აზიის კიდე 2 წარმომადგენელი შევიდა. ინდონეზიის პრეზიდენტმა მეგავატი სუკარნოპუტრიმ და მისმა ფილიპინელმა კოლეგამ, გლორია აროიომ მერვე და მეცხრე ადგილები დაიკავეს.

„ფორბსი“ ამგვარ სიას პირველად აქვეყნებს. მასში სულ 28 ქვეყნის წარმომადგენლები შევიდნენ, მათ შორის — პოლიტიკოსები, ბიზნესმენები, მწერლები და ხელოვნების მოღვაწეები, ასევე სამეფო ოჯახების წევრები.

ახალი პრიჟი

აზიის ქვეყნების მცხოვრებლებს ქათმის გრიპის ახალი, საშიში ფორმა ემუქრებათ. ჩინელმა მეცნიერებმა ადამიანისთვის სასიკვდილო ვირუსის შტამი ლორებს აღმოუჩინეს.

ჯანდაცვის მსოფლიო ორგანიზაციის წარმომადგენლების განცხადებით, ვირუსის ეს სახეობა ჩინეთში მელორეობის რამდენიმე ფერმაშია აღმოჩენილი. ის იმითაა საშიში, რომ შეიძლება, ადამიანს გადაედოს.

წელს სამხრეთ-აღმოსავლეთ აზიის რამდენიმე ქვეყანაში ქათმის გრიპით 27 კაცი გარდაიცვალა. შარშანდელმა ეპიდემიამ კი რამდენიმე ათეული ადამიანის სიცოცხლე იმსხვერპლა. მაშინ ჩინეთის, მალაიზიის, ვიეტნამისა და ტაილანდის ხელისუფლებები იძულებულნი გახდნენ, დაახლოებით 200 მილიონი ინფექციის გამავრცელებელი შინაური ფრინველი გაენადგურებინათ.

პარღუსიონი კაღღენოღს

იტალიელი ექიმის, პიერო როზატის განცხადებით, იტალიის პრემიერ-მინისტრს, ყველაზე მდიდარ იტალიელს, სილვიო ბერლუსკონის, რომელიც სიქარლეს ენრძვის, თმის ტრანსპლანტაციის ოპერაცია გაუკეთდა, ოპერაცია თავად როზატიმ გააკეთა. მასობრივი ინფორმაციის საშუალებებმა გაავრცელეს ინფორმაცია, რომ ბერლუსკონი თავშესხვეული ნახეს.

იტალიის პრემიერის ექიმის თქმით, ოპერაციის შედეგები მხოლოდ ორი თვის შემდეგ გამოჩნდება. „სასწაულს ვერავინ მოახდენს... თუმცა გაუმჯობესება აუცილებლად იქნება“ — თქვა როზატიმ. წლის დასაწყისში ბერლუსკონის თვალების ირგვლივ კანის გადაჭიმვის ოპერაციები გაუკეთებია.

სხინვალის რეგიონში განვითარებული მოვლენების პარალელურად, თანდათან მკაფიო და ერთსახოვანი ხდება საქართველოსადმი რუსეთის დამოკიდებულებაც — ეს აღარ არის „კარგი“ და „ცუდი“ რუსეთის პოლიტიკური ბრძოლა საქართველოსთან და ზოგადად, კავკასიასთან. საკანონმდებლო, აღმასრულებელი თუ სამხედრო ხელისუფლების წარმომადგენელთა მიერ საქართველოს მისამართით გაკეთებული განცხადებები უფრო და უფრო ემსაგებება ერთმანეთს. როგორც არ უნდა განვითარდეს ცხინვალის რეგიონში მოვლენები, ეს ფაქტორი უკვე მეტყველებს ქართული პოლიტიკის წარმატებაზე. არა მხოლოდ დამოუკიდებლობის დღიდან, არამედ უკანასკნელი საუკუნეების მანძილზე, რუსეთთან ურთიერთობის გარკვევა საქართველოსთვის ყველაზე მნიშვნელოვანი იყო. რასაკვირველია, ეს არ ნიშნავს იმას, რომ ჩვენს ჩრდილოეთით, კავკასიის გადაღმა მცხოვრებ „დათვს“ ომი გამოუვცხადოთ, თუმცა იმასაც უნდა მივხედეთ, რომ საგარეო პოლიტიკურ ურთიერთობებში ყველა ანდაზის პირდაპირი ინტერპრეტაცია არ გამოგვადგება და დათვს ქრონიკულად „ბაბაია“ არ უნდა ვუძახოთ, რაც არ უნდა დიდი და სამიში იყოს იგი.

წლების მანძილზე „ფუტქეზადი“ სიურპრიზებით მხოლოდ რუსი სამხედროები „გეანებიერებდნენ“... დღეს, როდესაც ბათუმური რევოლუციიდან რამდენიმე თვეა გასული, საქართველოს შინაგან საქმეთა მინისტრი წარმუშვხენით მხოლოდ ასლან აბაშიძეზე და მის მიერ აჭარაში დატოვებულ „სიურპრიზებზე“ არ უნდა ლაპარაკობდეს — ერის წინაშე ჩადენილი დანაშაულის ტოლფასია შენივე თანამოშვეების წინააღმდეგ ჩოლოქის მიმდებარე ზღვისპირეთის დანაშაულის ბრძანების გაცემა. მაგრამ არანაკლები დანაშაულია, თვეების მანძილზე მხოლოდ პოლიტიკურ კონკურენტებს, ან ბათუმის ცენტრალური ბაზრის მოვაჭრეებს ებრძოდნენ და, წინასწარ არსებული ინფორმაციის მიუხედავად, საკურორტო სეზონზე(!) პლაჟების განსაღებ (მიუხედავად მოსახლეობის მხრიდან გაფრთხილებისა. — დ.გ.) არასრულწლოვან და საერთოდ არ ჩაატარო. შეცდომებზე სწავლა კარგია, მაგრამ ეს შენი თანამოქალაქის მოკვითილი კიდურის ფასად არ უნდა ხდებოდეს... ეს უკვე გეგმარული დამოკიდებულება კი არა, ბოროტებაა. თუმცა დღეს მაინცდამაინც არც იმას უღლის, ვისაც ყველა კიდური საღი აქვს — შინაგან საქმეთა სამინისტროდან გათავისუფლებული ათასობით პოლიციის თანამშრომელი კვლავაც სოციალურად დაუცველი რჩება. ალბათ მათთვის დიდი შეღავათი არ უნდა იყოს იმის ყურება, თუ როგორი დაგემოვნებით ანატუნებს მზესუმზირას კისერში „პლაზოკაფენილი“, ცინცხალ „ფოლქს-აგენთან“ მდგომი პატრულის თანამშრომელი. თუმცა, მაინც დიდად მოხარულები დავრჩებით, თუ საპატრულო პოლიციის მუშაობაში მზესუმზირის ჭამა ერთადერთი ნაკლი იქნება... თვისებრივად ახალ საგადასახადო კოდექსზე მსჯელობა და განცხადებები კვლავაც მსჯელობა-განცხადებებდა რჩება. დოლარი კი ვარდნას განაგრძობს და გადანახული, უკანასკნელი მწვანე კუპიურებით ხელში სავალუტო პუნქტებთან მდგომი მოსახლეობა უახლოეს მომავალში ფასების მოსალოდნელ, კიდევ უფრო „სამინელო“ მომატებზე ლაპარაკობს. ეს ის შემთხვევაა, რომელზეც ბოლშევიკები სამაჟლო ომის დროს ამბობდნენ „ბოლშევიკი — ვრავუ პამა-გატი“. თუმცა მაშინ, დამაჯერებლობის მიუხედავად, ხალხს და ქვეყანას მაინც კონკრეტული მიზნები და ამოცანები ჰქონდა და არც ბრძოლით დაკავებულ სტრატეგიულ მადლობებს თმობდა ვინმე...

ასეა თუ ისე, საგარეო თუ სამიწაო პოლიტიკასა და ეკონომიკაში მიღწეული მცირედი

საწყის ეგაბზე ყველაფერი უნდა გაკეთდეს, საშუალო შედეგების მქონე მოქალაქეთა რიცხვის, ე.წ. საშუალო ფენის, მაქსიმალურად გასაზარდელად. ამისთვის კი, უწინარესად, უნდა გაგარდეს საგადასახადო შეღავათები — ჯერჯერობით, ამის თაობაზე მხოლოდ ლაპარაკობენ. შეღავათიანი გარემო უნდა შეიქმნას ინვესტორებისთვისაც. რასაკვირველია, ამ შემთხვევაში უმთავრესი იქნება ქვეყნის სტაბილურობის ხარისხი, მაგრამ ამის შემდეგ ინვესტორთა მოზიდვის მთავარი ფაქტორი — მათთვის მნიშვნელოვანი საგადასახადო შეღავათების დაწესება იქნება.

წარმატებების ფონზე, წლების შემდეგ, საქართველო კვლავაც კეთილი, უფროსი მეგობრების იმედად რჩება, „მეგობრებს“ კი პრობლემები უჩვენოდაც თავზე საყრელი აქვთ — ერაყსა და ზოგადად, აღმოსავლეთში ტერორისტთა მსოფრივ დაპატიმრებებს პერმანენტულად ცვლის მასშტაბური ტერაქტები, ნავთობი კი კატასტროფული სისწრაფით ძვირდება.

თუ რა გავლენა შეიძლება ჰქონდეს საქართველოს ყოფაზე მსოფლიოში განვითარებულ მოვლენებს, ან რამდენად მჭიდრო კავშირშია ჩვენი ქვეყნის პოლიტიკა და ეკონომიკა გლობალურ, მსოფლიო პოლიტიკასა და ეკონომიკასთან, ვესაუბრებით პოლიტოლოგ **ალექსანდრა რინდალს**.

— რამდენად შეიძლება უაფორმდებოდეს ცხინვალის რეგიონში მოვლენათა განვითარების უარყოფითი და დადებითი ტენდენციები მსოფლიო პოლიტიკაში არსებულ ვითარებას? უკანასკნელ პერიოდში ქართული სა-

ზოგადოებრობისთვის თანდათან უფრო ცხადი ხდება, რომ ცხინვალის პრობლემა მხოლოდ დიდ სახელმწიფოთა მოლაპარაკების შედეგად შეიძლება მოგვარდეს. მეორე მხრივ, ისიც საკითხავია, გაიფუჭებენ თუ არა ერთმანეთთან ურთიერთობას მსოფლიოს ზესახელმწიფოები ერთი პატარა პროვინციული ქალაქის გულისთვის...

— რასაკვირველია, „ერთი პატარა პროვინციული ქალაქი“ ცხინვალი, ისეთი ეკონომიკური, გენეატი, საერთაშორისო პოლიტიკური მნიშვნელობისა არ გახლავთ, რომ მის გამო მესამე მსოფლიო ომი დაიწყოს და ამერიკა და რუსე-

დათვს ქრონიკულად „ბაბაია“ არ უნდა ვუძახოთ...

„ნელიდან რომ ვიწყებდეთ, საუკეთესო ვარიანტი იქნებოდა, სამწუხაროდ, ჩვენ ხშირად „მინუს ერთიდან“ გვიწევს დაწყება

ბუნებრივია, დასავლეთ ევროპა და ამერიკა დაინტერესებული იქნებიან, რომ გერიგორიამბე, სადაც ასეთი მნიშვნელობის ნავთობსადენი გადის, ეკონომიკურად უზრუნველყოფილი მოსახლეობა ცხოვრობდეს, რადგან სოციალური კეთილდღეობა სწორედ სტაბილურობის უპირველესი გარანტი გახლავთ. ამითვე უნდა აიხსნას ჯერარნახული, ერთსულოვანი მხარდაჭერა, რომელიც საქართველოში აკრედიტებულმა ევრო-ამერიკულმა დიპლომატიურმა კორპუსმა ჩვენს ხელისუფლებას ცხინვალის გამო გამოუცხადა.

თი ერთმანეთს სამკდრო-სასიცოცხლოდ წავედრნ. თუმცა, ცხინვალის რეგიონს დღეს იმხელა მნიშვნელობა კი აქვს, რომ ამ ქვეყნის შორის ვაჭრობის მნიშვნელოვან ფსონად იქცეს. მოგესტენება, რომ რუსეთსა და ამერიკას მთელ მსოფლიოში პოლიტიკურ-ეკონომიკური ბრძოლის არაერთი ფრონტი აქვთ ერთმანეთთან გახსნილი — დღეს უკვე თამაზად შეიძლება ცხინვალის ერთ-ერთ ფრონტად ჩავთვალოთ, რომელსაც ამ ორი ქვეყნის ურთიერთობაში გადამწყვეტი არა, მაგრამ გარკვეული, თუნდაც მცირედი მნიშვნელობა მაინც ექნება. დასავლეთი ხედვები, რომ განჩნდა შანსი რუსეთზე გავლენის მოხდენისა, რათა საქართველო და, აქედან გამომდინარე, კავკასია — ეს უმნიშვნელოვანესი პლაკდარმი — მის გავლენას „გამოვლივს“. მეორე მხრივ, რაც უფრო დამძიმდება საქართველოს მხარეს „სასწორის პინა“, პუტინის ექნება იმის თქმის

სამუშაობა თავისი ხალხისთვის, რომ რუსეთს „კისერზე“ ტვირთად ჩამოკიდებული ცხინვალი დასავლეთისგან ამხელა ზეწოლად არ უღირდა. ასეთი მსჯელობა დღეს უფრო ფანტასტიკად შეიძლება მოგვეჩვენოს, მაგრამ ისიც ფაქტია, რომ მსგავსი ტენდენციები რუსულ პოლიტიკაში უკვე სახეზეა — ამაზე თუნდაც საქართველოსადმი დამოკიდებულებების დანეყებული ერთსახოვნების პროცესიც მიგვანიშნებს. „კეთილმოსურნე“ და „გერესიული“ რუსი სამხედ-

როებისა და პოლიტიკოსების განცხადებები ერთმანეთისგან უკვე დიდად აღარ განსხვავდებიან... საკითხი საკმაოდ მრავალმხრივი და რთულია — აქ მხოლოდ საქართველოსადმი მხარდაჭერაზე არ არის ლაპარაკი. როგორც გითხარით, ამერიკას და რუსეთს ერთმანეთთან რამდენიმე ფრონტი აქვთ გახსნილი, სადაც წარმატებას ხან ერთი აღწევს, ხან მეორე. დღეს რუსეთის გარკვეული გავლენა აქვს ერაყში მიმდინარე პროცესებზე. კიდევ უფრო ქმედითი ბერკეტები გააჩნია მას ავღანეთში — ეს პრობლემა, მიჩუმათების მიუხედავად, ამერიკის შეერთებული შტატებისთვის თანდათან მწვადება. მოსკოვი გავლენას ინარჩუნებს ცენტრალურ აზიაშიც. თუმცა ეკონომიკის წყალობით, ძალთა თანაფარდობას მთლიანობაში კვლავაც ვაშინგტონი აწონასწორებს. საერთაშორისო პოლიტიკაში აქტიურობა კოლოსალურ ხარჯებს მოითხოვს, ამ მხრივ კი, თავად მოგვსენებათ, ვის უფრო კარგად აქვს საქმე...

— თუ ერაყში განვითარებულ მოვლენებს, მისი ნავთობსადენის დაბლოკვისა და აფეთქებების გამო ნავთობის კატასტროფულად გაძვირებას გავითვალისწინებთ, არც დასავლეთს უნდა ჰქონდეს საქმე მთლად კარგად. მეორე მხრივ, რუსეთს შეეძლო შექმნილ კრიზისულ ვითარებაში საკუთარი ნავთობის მარაგის მეშვეობით ნავთობის მსოფლიო ფასებზე გარკვეული გავლენაც მოეხდინა. მიუხედავად ამისა, პუტინი კვლავაც ბლოკავს უდიდეს რუსულ ნავთობწარმოებელ კომპანია „ოუკოსს“...

— ეს ალბათ ის შემთხვევაა, როდესაც პოლი-

ტიკას ეკონომიკაზე წინ აყენებენ. „ოუკოსთან“ და მის ბოსთან პუტინის დღეს სამკდრო-სასიცოცხლო ბრძოლა აქვს გამართული. თუ „ოუკოსი“ დამარცხდა, ეს ურჩი ოლიგარქებზე რუსეთის პრეზიდენტის ძლევამოსილი გამარჯვება იქნება. რასაკვირველია, ნავთობის ექსპორტის გაზრდით რუსეთს შეეძლო თავისი ზეგავლენა გაეძლიერებინა ნავთობის მსოფლიო ბაზარზე. მაგრამ ნებისმიერ შემთხვევაში ეს მაინც დროებითი იქნებოდა და სიტუაციის გათვალისწინებით, პუტინმა თავს უფლება მისცა, მარცხნა ხელით სხვა საქმე ეკეთებინა, მარჯვენათი სხვა — ეკონომიკაში მნიშვნელოვან წარმატებებზე მსჯელობის პარალელურად, ის ებრძვის ამ ეკონომიკას, რათა პოლიტიკაში ადგილი საბოლოოდ განიმტკიცოს. ისიც გასათვალისწინებელია, რომ ერაყში ალბათ ვითარება კიდევ კარგა ხანს დარჩება მოუქმდრებელი — ერაყული წინააღმდეგობის ერთ-ერთი ანგარიშგასაწვეი ლიდერი ალ-სადრე უკვე დროის გაყვანის პოლიტიკას მიმართავს. ალბათ ამას თავად ამერიკელებიც კარგად ხედა-

ბიან, მაგრამ გაერთიანებული სარდლობის ჯარებიც საკმაოდ მწვავე რეალობის წინაშე დგანან და ამოსუთქვან მათაც სჭირდებათ... ასე რომ, როგორც ჩანს, საერთაშორისო ბაზარზე, ზრდის ტენდენციის შეჩერება რომც მოხერხდეს, ნავთობის ფასი კიდევ დიდხანს დარჩება მაღალი. ამ ვითარებაში კი ერთიორად მნიშვნელოვანი ხდება ბაქო-ჯეიჰანის ნავთობსადენი. როგორც ჩანს, პუტინს რუსული ბიზნესისა და, უწინარესად, ნავთობწარმოების კონტროლი არ გაუჭირდება. ასეთ შემთხვევაში კი შეერთებული შტატებისთვის ალტერნატივა, ბაქო-ჯეიჰანის ნავთობსადენი, სასიცოცხლო მნიშვნელობას იძენს — დასავლეთისთვის მხოლოდ მისი მეშვეობით იქნება შესაძლებელი ნავთობის ფასის თავად ხედვებით, ცხინვალის რეგიონისა და ზოგადად საქართველოში მდგომარეობის სტაბილურობის უდიდესი მნიშვნელობა აქვს — ჩვენი ქვეყნისთვის სწორედ ბაქო-ჯეიჰანის ნავთობსადენი უნდა გახდეს უახლოეს მომავალში ფინანსურზე მეტად პოლიტიკური სტაბილურობის გარანტი. სტაბილურობა კი საქართველოსთვის ჯანსაღი საინვესტიციო გარემოს შექმნას ნიშნავს. ბუნებრივია, დასავლეთ ევროპა და ამერიკა დაინტერესებული იქნებიან, რომ ტერიტორიაზე, სადაც ასეთი მნიშვნელობის ნავთობსადენი გადის, ეკონომიკურად უზრუნველყოფილი მოსახლეობა ცხოვრობდეს, რადგან სოციალური კეთილდღეობა სწორედ სტაბილურობის უპირველესი გარანტი გახლავთ. ამითვე უნდა აიხსნას ჯერარნახული, ერთსულოვანი მხარდაჭერა, რომელიც საქართველოში აკრედიტებულმა ევრო-ამერიკულმა დიპლომატიურმა კორპუსმა ჩვენს ხელისუფლებას ცხინვალის გამო გამოუცხადა. მსოფლიოს მრავალი, ჩვენზე ბევრად უფრო ტრაგიკულად განვითარებული კონფლიქტის კერები ახსოვს, სადაც დაპირისპირება დღესაც მწვავეა და ყოველდღიურად დასობით მშვიდობიანი ადამიანი იღუპება. თუმცა უშუალოდ კონფლიქტურ რეგიონში ერთად შეკრებილ სხვადასხვა ქვეყნის კონსულებს „მხარდამჭერი აქცია“ არ გაუმართავთ და არც კომუნიკე შეუთუშავებით. როგორც

ჩანს, ეს ის შემთხვევაა, როდესაც ჰუმანური და ეკონომიკური მოსაზრებები ერთმანეთს ემთხვევა — ევროპაც და ამერიკაც საქართველოსა და ცხინვალთან მიმართებაში „სასარგებლოს და სასიამოვნოს“ ერთმანეთს უთავსებს... რასაკვირველია, მსოფლიოში ჩვენსავით და კიდევ უფრო გაჭირვებული ქვეყანა ბევრია, მაგრამ განვითარებისა და ჩამოყალიბების სტადიაში მყოფი სხვა ქვეყნებისგან „ვარდების რევოლუციით“ განსხვავდებით და დღეს ევროპასაც და ამერიკასაც ჩვენდამი გამორჩეული ყურადღებისთვის საკმაო საბაბი აქვთ — საქართველო მთელ მსოფლიოში გახდა ცნობილი იმით, რომ ხალხმა თავად გამოიჩინა კეთილი ნება, მშვიდობიანად დადგომოდა დემოკრატიული განვითარების გზას.

— რამდენად მაშინველია დემოკრატიული განვითარების იდეა, იმდენად უფრო რთულად დასაძლევია ხდება ამ გზაზე მუქვედრილი სიძნელეები. საქართველოს პრაქტიკულად, ყველა სფეროში ნულიდან უნდა დაიწყოს სახელმწიფოებრობის შენება. ამას ემატება უმუშევრობა, გაზრდილი ფასები და, ლართან მიმართებაში დოლარის კატასტროფული ვარდნა, რაც ყველაზე უცნაურია დღევანდელი მსოფლიო ტენდენციის გათვალისწინებით...

— უნდა გითხრათ, რომ საქართველოს ყველაფრის ნულიდან დაწყება არ უნდა. ეს ალბათ საუკეთესო ვარიანტი იქნებოდა, რადგან ბევრ რამეს ჩვენ „მინუს ერთიდან“ ვიწყებთ. ერთია, როცა სუფთა ფურცლიდან იწყებ საქმის კეთებას და მეორეა, როცა ეს საქმე გაფუჭებულია, თანაც დიდი მონღოებით. რაც შეეხება სიძნელეებს, იოლად არაფერი არ მიიღწევა. ვერ დამისახელებთ განვითარებულ სახელმწიფოს, რომელსაც ჩვენი მსგავსი, ან უფრო რთული გზა არ ჰქონდეს გავილი სახელმწიფოებრობის მისაღწევად. მაგრამ ჩვენს მდგომარეობას ის ართულებს, რომ ძალიან მცირე დრო გვაქვს — ზემოთ ნახსენებ სახელმწიფოებს საუკუნეები დასჭირდათ იმის მისაღწევად, რასაც ჩვენ უახლოეს ათწლეულში ვისახავთ მიზნად. ისიც ფაქტია, რომ ჩვენს საზოგადოებას ძალზე დაბალი პოლიტიკური დონე აქვს. თავად განსაჯეთ — რამდენი პარტია დაიშალა და შეიქმნა უკანასკნელ ათწლეულში. მიუხედავად იმისა, რომ ამ განვლილ პერიოდში პოლიტიკური აქტივობა და ჩამოყალიბებისთვის საჭირო გარემოფაქტორები არ გვაკლდა, საბოლოო ჯამში, მაინც ერთსახოვანი პოლიტიკის ამაბარა დავერჩით. არადა, მრავალპარტიულობა დემოკრატიული სახელმწიფოსთვის ერთ-ერთი

როგორც ჩანს, საერთაშორისო ბაზარზე, ზრდის ტენდენციის შეჩერება რომც მოხერხდეს, ნავთობის ფასი კიდევ დიდხანს დარჩება მაღალი. ამ ვითარებაში კი ერთიორად მნიშვნელოვანი ხდება ბაქო-ჯეიჰანის ნავთობსადენი. როგორც ჩანს, პუტინს რუსული ბიზნესისა და, უწინარესად, ნავთობწარმოების კონტროლი არ გაუჭირდება. ასეთ შემთხვევაში კი შეერთებული შტატებისთვის ალტერნატივა, ბაქო-ჯეიჰანის ნავთობსადენი, სასიცოცხლო მნიშვნელობას იძენს — დასავლეთისთვის მხოლოდ მისი მეშვეობით იქნება შესაძლებელი ნავთობის ფასის გაკონტროლება.

უმნიშვნელოვანესი „სამშენებლო მასალა“. რაც არ უნდა ჭკვიანი იყოს მმართველი პარტია, ამის გარეშე სწორი პოლიტიკის წარმართვა ძალიან გაუჭირდება. მაგრამ ისიც ფაქტია, რომ ხელისუფლებას ნამდვილ, გონიერ და ჭმუ-მარტ ოპოზიციის ხელოვნურად ვერ შექმნის — ეს დრომ უნდა მოიტანოს. რაც შეეხება ეკონომიკურ ფაქტორებს, როგორც მოგახსენეთ, სირთულეების დაძლევის გარეშე რამის მიღწევა შეუძლებელია. ეს სირთულე კი უპირველესად, ტრადიციულად, მოსახლეობის ყოფაზე აისახება ხოლმე. სხვა საქმეა, რამდენად ცდილობს ქვეყნის ხელისუფლება მოსახლეობისთვის ამ ტვირთის შემსუბუქებას, ან რამდენად ხელწინფება ამის გაკეთება. ფაქტია, რომ დოლართან მიმართებაში ლარის კურსის გამაგრება, ბევრ სხვა ფაქტორთან ერთად, ხელისუფლების ჩარევითაც არის გაპირობებული. გარდა იმისა, რომ ეს მოსახლეობის ეკონომიკურ მდგომარეობაზე სასიკეთოდ არ მოქმედებს, ამ ეტაპზე არც საინვესტიციო გარემოს შესაქმნელად არის სასარგებლო. ეკონომიკის ექსპერტად ალბათ არ გამოვლდები, მაგრამ ძალიან მარტივია, რომ სანყის ეტაპზე ყველაფერი უნდა გაკეთდეს საშუალო შედეგების მქონე მოქალაქეთა რიცხვის, ე.წ. საშუალო ფენის, მაქსიმალურად გასაზრდელად. ამისთვის კი, უწინარესად, უნდა გატარდეს საგადასახადო შეღავათები — ჯერჯერობით, ამის თაობაზე მხოლოდ ლაპარაკობენ. შეღავათიანი გარემო უნდა შეიქმნას ინვესტორებისთვისაც. რასაკვირველია, ამ შემთხვევაში უმთავრესი იქნება ქვეყნის სტაბილურობის ხარისხი, მაგრამ ამის შემდეგ ინვესტორთა მოზიდვის მთავარი ფაქტორი — მათთვის მნიშვნელოვანი საგადასახადო შეღავათების დანესება იქნება. უკანასკნელი თვეების მანძილზე ქვეყანაში ბევრი რამ გაკეთდა, მაგრამ თუნდაც ამ მიღწეული წარმატებების შესანარჩუნებლად კიდევ ბევრის გაკეთებაა საჭირო, უპირველესად კი, ეკონომიკური თვალსაზრისით. მოსახლეობამ უნდა იგრძნოს, რომ ხელისუფლება მას ემსახურება და არა — საკუთარი რეიტინგის სკალას.

დაჩი გრძელიშვილი

სადილი ყველას!

დღეს, როცა ჩვენ ირგვლივ უამრავი ადამიანი ითხოვს დახმარებას, როცა ჩვენს ქალაქში უამრავი მარტოხელა პენსიონერია, რომელთა შემოსავალი მხოლოდ მწირი პენსიაა, როცა ბევრს აღარც ახსოვს, როდის ისადილა გემრიელად, რა თქმა უნდა, ჩნდება სურვილი ერთხელ მაინც გაუმასპინძლოდეთ მათ ცხელი კერძით და ადამიანური სითბო დაანახო...

შაბათს, 28 აპრილს, მარიამობის დღესასწაულზე „კათარმისი“ იწვევს ყველას, ვისაც სურვილი აქვს დაპურდეს.

თქვენ მარტო არ ხართ, თქვენზე ფიქრობენ!

ამჯერად თქვენი მასპინძელი იქნება გაზეთი „**კვირის პალიტრა**“.

გელით სათნოების სახლში 12-დან 17 საათამდე (დავით აღმაშენებლის პრ. №121).

ინფორმაციისათვის დაგვიკავშირდით 11-დან 17 სთ-მდე. ტელ.: 95-16-46, „კათარმისი“.

თვალის გახელაა საჭირო, რომ დაინახოთ „სამაზაბლოში“ ენძელები გაფითრებულან“, „ოცნებასავით ჩამო-ჯდარი მთაზე ნეერსი, ცივგომბორის შუბლზე შემოწული ვაზის გვირგვინი“, „თუთარჩელა ღამე“... და თუ აქამდე ეს ყველაფერი არ დაგინახავთ, **თინათინ მღვდლიაშვილის** პოეზიაში ისე შესვდებით, როგორც საკუთარ ფიქრებს...

სწორედ საქართველოზე ფიქრით და საქართველოზე ლოცვით შემოსილი და მოოჭვილი მქრევა ყოველი ხატი, რომელსაც ქალბატონი თინათინი მძივებით ამკობს. ამას ვერც სიტყვა „ლაშაზი“ გადმოცემთ, ვერც — „განუშეორებელი“, ამიტომაც მათი აღწერა შეუძლებელია, ისინი უნდა ნახო და მოილოცო.

— ხატების შემკობა 3 წლის წინ დაიწყო, — გვითხრა ქალბატონმა თინათინმა, — თავდაპირველად ვამკობდი ჯვრებს, კანდელს, ლარნაკს, წმინდა გიორგის ხატის შემკობა კი თვითონ წმინდა გიორგის ხატმა გადამაწყვეტინა.

წმინდა გიორგის ხატის მორადილი რეპროდუქცია მქონდა. სიდიდის გამო მუდამ რომელიმე დიდ ნიგნში მედო ხოლმე. დროის გასვლასთან ერთად, ხატიც გაიცრია... უნებურად გავიფიქრე: — რატომ ვანვალებ ამ ხატს, უფალი დამსჯის-მეთქი. ავიღე დიდი მუყაო და ხატი დავაკარი. არც ხილვა მქონია, არც სიზმარი. თუ მძივებს ვიშოვიდი, ან

ღიას, ჩვენ ქრისტეს სხვაზე ვართ და არა...

მაჩუქებდა ვინმე — ვამკობდი. დაახლოებით ერთი წელი ვიმუშავე. როცა დავასრულე, ჩავსვი ჩარჩოში, უკან მივანერე: წმინდა დემეტრე თავდადებულის მიერ აგებული მეტეხის ტაძარს ვწირავ ჩემი სულის საოხად-მეთქი.

იმხანად სამხატვრო გალერეაში გამოფენა იხსნებოდა. ვიდრე ხატს ტაძარს ვაჩუქებდი, გადავწყვიტე გალერეაში გამოვფენო. მეგობრის მანქანით ჯერ გამომცემლობაში მივედი, მერე — მეტეხში. ტაძარში შესვლამდე ხატი მანქანაში დავმალე — ვიფიქრე, მოძღვარს ვნახავ, ვეტყვი, ხატი უნდა შემოგწიროთ, ოღონდ რამდენიმე დღე გამოვფენ და მერე მოვამბრძანებ-მეთქი. მამა აკაკიმ მომისმინა და — როგორც გინდათო, მითხრა. მეგობარს ვთხოვე, ხატი ამოაბრძანე-მეთქი. უნდა გენახათ, როგორი შემოვიდა ტაძარში: ასმაგად გაბრწყინებული, ულამაზესი. მამა აკაკიმ ხატი მალა ასანი, მიკურთხა და შეაბრძანა საკურთხეველში.

გამოფენა ერთი თვით გადიდო. ამ დროში მოვასწარი ბერძნული ღვთისმშობლის ხატის, „ნუ მსტირ მე, დედაო“, შემკობა...

— ერთი ხატის შემკობას რამდენ ხანს ანდომებთ? — 40 დღე მჭირდება, მხოლოდ ვმუშაობ და მძინავს...

— მძივებს დიდხანს არჩევთ? — ხატები თვითონ ირჩევენ. როცა არ მაქვს რაიმე ფერის მძივი, აუცილებლად გამომიჩნდება, შეიძლება სულ უცხო მომიტანოს. ბერძნის ხელით მიგზავნის მძივებს.

დიდი მადლიერებით ვახსენებ მათ: ანი გოგოლაძეს, ციცო, ია, ლია მარიამიძეებს, რევაზ, გიორგი ჩარკვიანებს, რამაზ ჭელიშვილს, მერსი სილაგაძეს, ლია ეცადაშვილს, ეკა ბელქაიას, ლალა ფანჭულიძეს, ჯული გამზარდიას, ჯული და ნანა მარიამიძეებს... რომ არა ისინი, ხატებს ვერც შევამკობდი. მე სომ უმუშევარი ვარ. მათი შეძენის საშუალება ვინ მომცა!

— ძალიან გამბედავი ყოფილხ-

ართ. ამბობენ, საფრთხეს არ უშინდებო და პანკისშიც კი შედიხართ.

— პანკისის ხეობაში მართლაც შევედი დაცარიელებულ ჯოყოლოს წმინდა გიორგის ეკლესიაში, საკურთხეველთან, ცისფერი ნაჭერილი ფრიალებდა... ორი ხატი მივაბრძანე, სანთლები ავანთე, ჩემი წიგნები მივიტანე. თითქოს ტაძარში ჩამოთბა. ბზობის ბრწყინვალე დღესასწაული იყო. ორი ბზა დავრგე ეკლესიის ეზოში... ჯოყოლოს წმინდა გიორგის ეკლესიის ეზოში რომ შევედი, ერთმა ქისტმა მითხრა, — თინათინ, ფრთხილად, ვაპატივებმა არ

გესროლონო. ვუთხარი: — აქ ისეთი ბიჭების სულეტი ტრიალებენ, ვაპატივები ვერაფერს დამკლებენ-მეთქი. სექტანტები ხშირად ტელევიზიით ავსიტყვაობენ — სარწმუნოების მონები ხართო. ღიას, ჩვენ ქრისტეს ცხვრები ვართ და არა — სატანის. ვევედრებთ უფალს, ქრისტეს ცხვარი ვიყო ბოლომდე. მომრავლებული სტიქიური უბედურებები იცით, რის გამო ხდება? თითოეული დაკარგული მართლმადიდებლის სული თითო ზავი, თითო კოკისპირული წვიმა, ნგრევა და უბედურებაა. ვიდრე ყველა ადამიანი არ დაუბრუნდება მართლმადიდებლობას და მაკაროსა და ბრინჯზე სარწმუნოების გაცვლას არ შეწყვეტს, ასე იქნება...

ლელა ჯიფაშვილი

ნებაჩის დაქაალვის ქაპაზ ჩაქოჩაქა

გეთამანია — ღვთისმშობლის საფლავი

...უნეტარეს წინდანი ეუნყა — მოახლოებული იყო ჟამი ამ ქვეყნიდან გასვლისა... საკმევლით, სანთლითა და ლოცვით გაჯერებულ სენაკში იწვა წმინდა სარცელზე წმინდა მოციქულების დიდი პატივითა და თაყვანისცემით მოსილი დედა უფლისა და ელოდა სულის გაყრისას შეილის ხილვას — გამოუთქმელი დიდებით მობრძანდა ქრისტე ღმერთი, ძე მშვენიერი, მიეახლა უბინოს და საღვთო ხმით მიმართა: „მშვიდობა შენთანა, დედაო სიმართლეო“... კრძალვით უმზერდა დედოფალი ქრისტესგან გამოშვალ ღვთებრივ ბრწყინვალეებას, ეს უფრო აღმატებული და უდიდებულესი ბრწყინვალეება იყო, ვიდრე თაბორის მთის ფერისცვალება (როგორიღა იქნება მისი დიდებით მობრძანება სოფლის დასასრულს!).

— ითხოვე ჩემგან, რაიცა გნებავს და მიიღე, კურთხეულო, — მიმართა დედას ძემ.

და იწყო ვედრება ქალწულმა: — აკურთხე ყოველნი შენნი მავედრებელნი, შენირე ლოცვაი მათი, შენ უნყი უძლურები კაცთა ბუნებისა და მიცან შესნა და მათ შორის შუამდგომელად, ექმენ მათ მოწყალე, დაიცვენ ყოველნი დაბადებულნი შენნი და დღესა მას განკითხვისა საშინელსა, დაიფარნენ...

...მიჰმადლა უფალმა ვედრებას დედისას... და დგას წმინდა ქალწული მლოცველად წინაშე ძისა თავი-

სა და ევედრება ჩვენთა ცოდვათა შენდობისათვის... ითხოვეთ ოღონდ... როდესაც წმინდა დედოფალმა უბინო, მარადიული ძილით მიიძინა, მშობლის უმნიცვლო სული ქრისტემ ღვთიური მკლავით აღიყვანა და ზეცად აღამალა, ხოლო ცხედარი მისი, დაუცხრომელი გალობითა და ლოცვით ღმერთსა მოციქულებმა სიონის მთიდან გეთამანიისკენ წაასვენეს.

მისი სამარხის თავზე მიძინების ტაძარი დგას, ტაძრის შიგნით მარიამის მშობლები — იოაკიმი და ანა, მართალი იოსებია დამარხული... თავად ქალწულის წმინდა კანდელებით, ძვირფასი ხატებით შემკული და მოხატული საფლავი ისეა განლაგებული, ყველა მომლოცველს შეუძლია მიეახლოს და თაყვანი სცეს.

აქ კიდევ ერთხელ უნდა ვახსენოთ ურწმუნო თომა, რომელმაც ქრისტეს აღდგომის მსგავსად, ვერც ნეტარს მოუხსნო ცოცხალს, პეტრესა და იაკობს სამარხის გახსნა სთხოვა და როცა „განაღეს კარი, ვერ ჰპოვეს გვამი უფლისა შემწყნარებლისა, მარტოოდენ ლამაზად შეეცვლინ სახვეწი...“

ზეცად ამაღლებულიყო ჩვენზედ მლოცველი, სანატრელი მარიამი...

ლალი გუნთაიშვილი

წიგნიდან „გატოცხლებული სახარება“

განხილავთ თუ არა?

- ✓ **მედიკამენტების უფასო მიწოდება**
- ✓ **საქონლის უფასო შეკეთება**
- ✓ **საზოგადოებრივი მომსახურების უფასო მიწოდება**
- ✓ **საგარეო ურთიერთობების განვითარება**
- ✓ **საგარეო ურთიერთობების განვითარება**
- ✓ **საგარეო ურთიერთობების განვითარება**

საგარეო ურთიერთობების განვითარება

მკითხველის პრემია

ეს თქვენი გაზეთია და რადგან ასეა, „კვირის პალიტრის“ ჟურნალისტებს თქვენ ანიჭებთ ყოველკვირულ პრემიას. შეაფასეთ ამ ნომრის მასალები, აღნიშნეთ რეიტინგის ქვეთარში თქვენი აზრით, ნომრის საუკეთესო ჟურნალისტური ნამუშევარი.

იმ მასალის ავტორს, რომელიც ყველაზე მეტ ხმას მიიღებს თქვენგან, მკითხველის სახელით, რედაქცია პრემიას — **25 ლარი** გადასცემს, II ადგილზე გასულ ჟურნალისტს გადაეცემა **20 ლარი**, III ადგილის მფლობელი კი მიიღებს პრემიას — **15 ლარს**. გამარჯვებულ ჟურნალისტთა ვინაობას მომდევნო ნომერში შეიტყობთ. (რეიტინგის ქვეთარი იხ. 35-ე გვერდზე).

წინა ნომრის მკითხველის პრემიის შედეგები ასეთია:

1. **ზვიად ჩაკვეტაძე** — „საქართველოს ღვთისმშობელი გამოცხადდა(?)“ — 73 ხმა.
2. **ვაჟა გაგაშვილი** — „უპატრონო საფლავი“ — 66 ხმა.
3. **ლელა ჯიფაშვილი** — „ციცინათელა“ — 25 ხმა.

მკითხველის სახელით პირველი პრემია — 25 ლარი გადაეცემა **ზვიად ჩაკვეტაძეს**; მეორე, 20 ლარი — **ვაჟა გაგაშვილს**; ხოლო მესამე, 15 ლარი — **ლელა ჯიფაშვილს**.

„მკითხველის პრემიის“ მფლობელები 282-მა რესპონდენტმა გამოავლინა.

ყველა ნაკომიანი ერთნაირად უნდა ღაისაჯოს, მიუხედავად „ნაკომიანელობისა“

გასულ ორშაბათს თბილისის მე-რიონში გამართულ ოპერატიულ თათბირს მეტისმეტად უჩვეულო ფინალი ჰქონდა — დედაქალაქის მერმა საქალაქო სამსახურის უფროსებსა და გამგებლებს მოულოდნელად განუცხადა — ამ კაბინეტიდან ყველანი რეგრეგობით გახვალთ და ნარკოლოგიურ შემონეშებას გაივლითო. როგორც ამბობენ, ეს ბიძინა ბრეგაძისკენ „გასროლა“ იყო, რაც პრემიერსა და ზურაბ ჭიაბერაშვილს შორის დაპირისპირებაში ბოლო წვეთად იქცა. დედაქალაქის მერსა და ბრეგაძეს ერთმანეთთან დიდი სიახლოველობა რომ არ ჰქონდათ, ბევრმა იცოდა, მაგრამ როგორც ჩანს, ამის საშუალოზე გამოტანას ერიდებოდნენ. მერიის თანამშრომლებმა გაგვიხილეს — ზურა და ბიძინა ბოლო დროს ხშირად კინკლაობდნენ და კამათობდნენო. ჭიაბერაშვილს სწყინდა უფლებამოსილი 26 წლის პრემიერი რომ ეუფროსებოდა და

ვისი რეკომენდაციით დაინიშნენ ისინი ხელმძღვანელ თანამდებობებზე?

მოგიერთს გარეგნულადაც ეცემა, მაგრამ პრეგენშია არავის უჩნდება

ქის მერი შეუვალა — ხალხში ათასი ჭორი დადის, ნარკოლოგიური შემონეშების მიზანი კი ის იყო, რომ საზოგადოებაში არსებული ეჭვი გაფანტულიყო.

შემონეშების შემდეგ ნარკოტიკული ნივთიერება მერიის 6 თანამშრომლის (ყველა ხელმძღვანელ თანამდებობებზე მუშაობდა) ანალიზში აღმოჩნდა. თუმცა, როგორც გვითხრეს, მათთვის პირადი საქმეები არ გაუფუჭებიათ — სამსახურიდან წასვლის მიზეზად ზოგს სხვა სამსახურში გადასვლა, ზოგსაც ოჯახური პირობები ჩაუწერესო. მაგრამ ამით ყველაფერი არ დასრულებულა. თქვენზე ნაკლები საქმის კაცები ვართო? — იფიქრეს საკრებულოში და მათი დასჯა მოითხოვეს, ვინც ნარკომანობაში მხილებულთ გაუწია რეკომენდაცია, მიაკვლიეს კიდეც და ძელზეც მოუწოდეს გასმა, მაგრამ მოულოდნელად გაჩერდნენ... უხილავმა ხელმა ყალბზე დამდგარი ხალხი ისე დაშოშმინა, რომ ამ საკითხზე ელემენტარულ კომენტარსაც თავს არიდებენ. გაჩუქდა ზურაბ ჭიაბერაშვილი, დუმს ზაზა ბეგაშვილი, პირში წყალი ჩაიგუბეს სამსახურიდან დათხოვნილებმაც. ნარკოლოგიის ინსტიტუტშიც, დირექტორის გარდა, არაფერი აკეთებს კომენტარს (თუმცა გაგვიხილეს, თავის მოსაფხანო დრო არ გვაქვს, ყველა სამსახური ნარკოლოგიურ შემონეშებას ითხოვსო). მხოლოდ დედაქალაქის პრემიერი **ბიძინა ბრეგაძე** დავითანსმე (დიდი ხვეწნის შემდეგ), ორიოდ სიტყვა ეთქვა:

— ვითომ ანონიმურობის დაცვის მიზნით ნომრების გამოცხადება კოლმეურნეობის თავმჯდომარის ანუ ბავს ჰგავდა, თორემ ისე, როგორც ყველა სახელმწიფო სტრუქტურაში, ჩვენთანაც უნდა ჩატარებულ იყოს ნარკოლოგიური შემონეშება. არ ვაპირებთ ჩვენი წინამორბედებივით მოქცევას, როცა ყველამ ყველაფერი იცოდა, მაგრამ არავინ ისჯებოდა. ხალხისთვის დასამალი არაფერი გვაქვს. არც შეცდომების აღიარების გვემინია. ეს არ იქნება ერთადერთი აქცია, ყველა სამსახური და სტრუქტურა, რომელიც გვემორჩილება, შემონეშდება. ამაში მხოლოდ ნარკოლოგიურ

შემონეშებას არ ვგულისხმობ.

— **ხალხ, რომელიც ნარკოტიკების მოხმარების გამო გაათავისუფლეს სამსახურიდან, თქვენი კადრებია?**

— მოდი, ნუ დავაკონკრეტებთ, ვინ ჩემი კადრია და ვინ — მერის, ისინი ერთობლივი გადაწყვეტილებით დაინიშნენ თანამდებობებზე. დედაქალაქის მერიც, პრემიერიც და საკრებულოც ერთსულოვანი ვართ, ერთად გადავეთვით საქმეს და ასევე ერთად შევებრძოლებით იმ მანკიერებებს, რაც სამწუხაროდ, არის მერიისში.

ის, ვინც სახელმწიფო თანამდებობაზე ინიშნება, წარმოადგენს ცნობას ნარკოლოგიური შემონეშების შესახებ. ექვსივე პირს, რომლებიც თანამდებობებიდან დავითხოვეთ, ცნობები წარმოდგენილი ჰქონდა. სამწუხაროდ, შემონეშებამ ისეთი ფაქტები გამოავლინა, რაზეც ეჭვიც არავის ჰქონია.

— **მეორედ რატომ წაიყვანეთ თქვენი თანამშრომლები ნარკოლოგიურ შემონეშებაზე პირველ დასკვნას არ ენდეთ?**

— უფლება არ მაქვს, არ ვნდო სახელმწიფო ნარკოლოგიური ცენტრის ექსპერტიზას. რა თქმა უნდა, იყო ლაპარაკი ცდომილებაზე, მაგრამ ამაზე შესაბამისი დასკვნა სპეციალისტებმა უნდა გააკეთონ.

— **მაგრამ ჭიაბერაშვილმა თქვა, ბიძინა ბრეგაძე ჩემთან შეუთანხმებლად წაიყვანა მერიის თანამშრომლები მეორედ ექსპერტიზაზე. სხვათა შორის, ისიც თქვას, რომ პირველი შემონეშების შემდეგ ქალაქის მერთან მკვახე ლაპარაკი გაქონათ.**

— მსგავსი არაფერი ყოფილა, ქორია.

— **სამსახურიდან დათხოვნილები თქვენი მეგობრები იყვნენ?**

— როდესაც კაცთან ამდენ ხანს მუშაობ, თანაგუნდელად და მეგობრადაც მიგაჩნია. ჩემთვისაც და ზურასთვისაც შოკისმომგვრელი იყო ექსპერტიზის შედეგები. რობოტი ხომ არ ვარ, არ დავმალავ, ძალიან მწყდება გული მათზე.

(გაგრძელება იხ. გვ. 27)

ქართული „ესკოპარი“ უკანასკნელი არ იქნება

გასულ პარასკევს შსს-ს ნარკომანობის ბრძოლის სამმართველოს თანამშრომლებმა ნარკოტიკული ნივთიერებების რეალიზაციის ბრალდებით თბილისელი ივანე ბეჭაური (მეტსახელი „ესკობარი“) დააკავეს. სამინისტროს თანამშრომლების შეფასებით, ბეჭაური დაწინაურდა ორგანიზებული ჯგუფის ლიდერი იყო. ასეთი შეფასება იმით უფრო არის საინტერესო, რომ ივანე ბეჭაური პოლიციის ვიცე-პოლიკოვნიკია და თვითონ მუშაობდა ნარკომანობის ბრძოლის სამსახურში.

ბეჭაური, რომელსაც დაწინაურება წრეებში კოლუმბიელი ნარკობარონის, ესკობარის სახელით იცნობენ, დაკავებისას ნარკოტიკული ნივთიერების შემოქმედების ქვეშ იყო. მისი ბინის ჩხრევისას ამოღებულია 29 აბი სუბოტექსი და 1400 ამერიკული დოლარი.

თბილისელ „ესკობართან“ ერთად, დაკავებულია ცნობილი ნარკორეალიზატორი ავთანდილ ბერძენიშვილი, რომლის ბინიდანაც სარეალიზაციოდ გამოადებული 6 აბი სუბოტექსი ამოიღეს.

შსს-ში ესკობარ-ბეჭაურის დაპატიმრების დეტალებს არ ახმაურებენ. ეს გაგრძელება იმით არის გამოწვეული, რომ ნარკომანობის ბრძოლის სამსახური ბეჭაურის დახმარებით პოლიციაში მოკალათებული სხვა ნარკობარონების გამოაშკარავებას ცდილობს. ვარაუდობენ, რომ პოლიციის რიგებში კიდევ რამდენიმე „ესკობარი“ აღმოჩნდება.

„კვირის პალიკრა“ ექსპერტ-კრიმინალისტ **ბელა დარჩიამილს** ესაუბრა.

— გვაქვს ინფორმაცია, რომ ბოლო წლებში ნარკორეალიზაციას

სათავეში ბობოლა პოლიციელები ედგნენ. ასეთები ერთდროულად ორ კუროდღელზე ნადირობდნენ, რამაც საშუალება მისცათ ბოლო ათწლეულის მანძილზე მთლიანად გაეკონტროლებინათ ეს სფერო.

— **რას ნიშნავს ორ კუროდღელზე ნადირობა?**

— ნარკობარონი პოლიციელებს „დავერბოვებული“ ჰყავდათ ნარკოტიკების წვრილ-წვრილი რეალიზატორები. ამით აკონტროლებდნენ ნებისმიერ ახალშემოსულ ნარკოტიკს — საიდან შემოდიოდა, ვინ იყო შემომტანი ან ვინ ყიდულობდა. ასე შეიქმნა სპეციალური დოსიეები თითქმის ყველა ნარკომანზე, რის შემდეგაც ინყებოდა ნარკომანთა დაშინალება და სხვადასხვა დანაშაულის აკიდების მუქარით ფულის ნაგლეჯა.

— **როგორც შსს-ში ამბობენ, ბეჭაური ორგანიზებული ჯგუფის ლიდერი ყოფილა. თუ ეს ასეა, ხომ შეიძლება ადრევე დაეკავებინათ?**

— ეს ბევრ სირთულესთან იყო დაკავშირებული. ნუ გკონიათ, პოლიციის ვიცე-პოლიკოვნიკი ქუჩაში იდგა და ისე ასაღებდა ნარკოტიკებს. მუშაობდა კარგად შემუშავებული კონსპირაციული სისტემა. ქართული „ესკობარის“ დაპატიმრება იმაზე მეტყველებს, რომ შსს-ში, ბოლოს და ბოლოს, სწორ გადაწყვეტილებებს იღებენ და ნარკორეალიზაციასთან დაუწოდებელ ბრძოლას აპირებენ. მერწმუნეთ, „ესკობარი“ უკანასკნელი არ იქნება, ვინც ამ ბრალდებით დააკავენ...

დავით დევიძი

„განაუვილს გკვლევათ ერთი კვირა უთვალთვალავდნენ“

გურჯაანის რაიონში, სოფელ ბაუტურცხეში, სასჯელაღსრულებითი დეპარტამენტის ყოფილი უფროსი ჯიმშერ ბანაშვილი საკუთარ ავტომანქანაში ჩაცხრილეს. თვითმხილველთა ინფორმაციით, ბანაშვილის ავტომობილის „აკაესის“ ტიპის ავტომანქანით ერთდროულად ორი თავდასხმელი ესროდა. ჯიმშერ ბანაშვილი ადგილზევე გარდაიცვალა. საბედნიეროდ, მსუბუქი ჭრილობით გადარჩა მისი ვაჟი ალექსანდრე ბანაშვილი, რომელიც თავდასხმის დროს ავტომანქანაში იმყოფებოდა. დამნაშავეებმა მიიღვეს მოსვენება.

როგორც სამართალდამცველები ამბობენ, ბოროტმოქმედთა ვინაობა, ჯერჯერობით, უცნობია, ისევე, როგორც უცნობია მოტივი, თუ რატომ შეიძლება მოეკლათ სასჯელაღსრულებითი დეპარტამენტის ყოფილი ხელმძღვანელი.

თუმცა, ჩვენ მიერ მოპოვებული ინფორმაციით, მკვლელობის კვალი შეიძლება სწორედ ბანაშვილის თანამდებობაზე ყოფნის დროიდან მოედოდა. კულუარული ცნობებით, დღეისათვის ყველაზე ხელჩასაჭიდი ვერსიაა ის, რომ მკვლელობა შურისძიების აქტს უკავშირდება.

რამდენად ახლოა სიმართლესთან ეს ვერსია, ამ ეტაპზე ძნელი სათქმელია. თუმცა, ფაქტია, რომ სახეზეა კარგად დაგეგმილი დანაშაული.

— ორი საეჭვო პირი ერთი კვირის მანძილზე წრიალებდა იმ ადგილზე, სადაც დანაშაულის მოხდა, — აცხადებს ჩვენთან საუბრისას კონფიდენციალური წყარო, — თანასოფელებმა გააფრთხილეს ბანაშვილი, რომ მისი სახლის ახლომხლო უცნობები ტრიალებდნენ.

— **რატომ გააფრთხილეს ბანაშვილი, თავდასხმის ელოდა?**

— არ ვიცი, მაგრამ ბანაშვილს უთქვამს, სამიში არაფერიაო. ეტყობა, თვითონაც არ ელოდა თავდასხმას. არადა, კარგი იქნებოდა, დაეჯერებინა და გაფრთხილებულიყო.

— **ვარაუდობენ, რომ მკვლელობა შურისძიების მიზნით მოხდა?**

— შეიძლება რომელიმე პატიმარყოფილმა ჩაიდინა მკვლელობა. თუ ეს მართლაც „ჩვეულებრივი“ ვნდებია, ვფიქრობ, საქმის გასხნა არ გაძნელებია.

დავით დევიძიანი

მოისმინეთ ამერიკის ხმის

გადმოცემა კარგულ ხმად

24 უნდა დაიწყოს 13:30-დან 23:00

საინტერესოა „მთავარი რადიო“

და „რადიო 24“-ის გვერდებზე

VOPE >

www.voanews.com

ორიოდე კვირის წინ, შემთხვევით, ერთ უჩვეულო ამბავს შევესწარი — ერთ-ერთი შენობის სადარბაზოდან ერთმანეთის მიყოლებით გამოდიოდნენ უცნაურ ფორმაში ჩაცმული გენერლები. დაახლოებით ოცი კაცი დაეთვაღე. ჩემდა გასაოცრად, გენერლები ქართულად ლაპარაკობდნენ. ძალაუფლებურად ერთი კურიოზი გამახსენდა, რომელიც დღეს ანეკდოტად დადის თბილისში: აფხაზეთის ომის დროს საქართველოს ნატოს გენერალი ეწვია, ქართველი სამხედროებისთვის სემინარის ჩასატარებლად. გადაჭედილი აუდიტორიის დანახვაზე ნატოს ინდონიოსანი შეცბუნდა და საქართველოს მაშინდელ თავდაცვის მინისტრს, გენერალ-ლეიტენანტ ანატოლი კამკაიძეს წასწერა — სემინარი კონფიდენციალურია და მასზე დასწრება მხოლოდ გენერლებისთვის და პოლკოვნიკებისთვის არის მიზანშეწონილი. შტაბის უფროსმა აუდიტორიის ფანჯარა გამოაღო და ეზოში შეგუფვებულ სამხედროებს გასძახა, — სემინარს პოლკოვნიკებიც უნდა დაესწრონ და ამოდიოთ. რას იფიქრებდა სტუმრად ჩამოსული ამერიკელი გენერალი, რომ საქართველოს (რომელიც სწორედ მაშინ ცდილობდა არმიის შექმნას) უკვე ათობით გენერალი და ასობით პოლკოვნიკი ეყოლებოდა. ამ შემთხვევიდან თითქმის ცამეტი წელი გავიდა, მაგრამ ქართული გენერალიტეტის რიცხვი არ შემცირებულა. მეტიც, ქართველმა გენერლებმა და უფროსმა ოფიცრებმა მუნდირები ორდენ-მედალებით დაიშვენეს. საკითხავია, რა დამსახურებისთვის?!

ვარდების რევოლუციის შემდეგ ბევრი გენერალი და უფროსი ოფიცერი პენსიაზე გავიდა, უფრო სწორად, გაუშვეს, მაგრამ მათი შენახვა სახელმწიფოს საკმაოდ ძვირი უჯდება. ამიტომ იყო, რომ იმ დღეს ამდენი გენერლის დანახვამ გამაკვირვა. როგორც გავიგე, ისინი კაზაკთა ქართველი გენერლები ყოფილან. დიდება შენდა, ღმერთო, წუთუ საქართველოში იმდენი კაზაკი ცხოვრობს, რომ მათ მართვას ოცი გენერალი სჭირდება-მეთქი, ვფიქრობდი გუნებაში. ჰოდა, გადავწყვიტე, დამედიანა, რამდენი კაზაკი ცხოვრობს ჩვენს ქვეყანაში. ცნობისმოყვარეობამ საქართველოს სამხედრო ძალების ვეტერანთა კავშირის თავმჯდომარის მოადგილესთან მიმიყვანა.

გადამდგარი პოლკოვნიკი **თორნიკე აბაძაძე**: „ჩვენთან კაზაკები თითქმის ჩამოსათვლელად არიან. მიუხედავად ამისა, რამდენიმე ორგანიზაცია არსებობს, რომლებსაც კაზაკთა ქართველი გენერლები ხელმძღვანელობენ. კავკასიის კაზაკთა კავშირს უმაღლესი ატამანი, გენერალ-ლეიტენანტი პეტრე ნეტკაიოვი ხელმძღვანელობს. იგი გადამდგარ ქართველ ოფიცრებს გაუგებარი დამსახურების გამო ანიჭებს გენერლის, პოლკოვნიკისა და სხვა სამხედრო წოდებებს. უმეტესობა ატარებს ქართული შეიარაღებული ძალების ფორმას, ზედ გენერლის სამხრევით. ამის უფლება მათ არა აქვთ, მაგრამ გამკითხავი არაფერია. კავკასიის კაზაკთა კავშირს ორი ორდენი აქვს დანესებული: „წმინდა გიორგისა“ და „კავკასიის არწივის“. სხვათა შორის, ორდენისაგან საქართველოს ყოფილი ხელისუფლების წარმომადგენლებიც არიან. ასევე, არსებობს საქართველოს კაზაკთა კავშირი, წმინდა გიორგის კავშირი — ყველა კაზაკური ორგანიზაციებია. ორმოცზე მეტი გენერალი ჰყავთ, ერთი-ორის გამოკლებით, ყველა ქართველია. ვეცადე, მაგრამ ვერ დავადგინე რიგითი კაზაკთა ნამდვილი რაოდენობა საქართველოში. მაინტერესებს მათი წესდებაც, რომელშიც ბევრი რამ გაუგებარი და საეჭვოა. მაგალითად, წესდების თანახმად, კავკასიის კაზაკთა კავშირს საქმიანობა შეუძლია უცხო სახელმწიფოს ტერიტორიაზე. თურმე, მათი მოვალეობა საქართველოს სამხედრო სამსახურის პრესტიჟის ამაღლებაა. გაუგებარია, ვინ დაავალა მათ ეს?! წესდებით ბიზნესში ჩართვის უფლებაც აქვთ. კაზაკთა მეორე ორგანიზაცია, „საქართველოს კაზაკთა კავშირი“ თავის რიგებში აერთიანებს საქართველოს ყველა რეგიონისა და ქალაქის კაზაკთა კავშირებს. მათ კაზაკების უმაღლესი ატამანი, გენერალ-მაიორი ვასილ კადინეცი მეთაურობს. თავის დროზე იგი საქართველოს ექსპრეზიდენტ ედუარდ შევარდნაძეს დაუჯილდოებია ვახტანგ გორგასლის მესამე ხარისხის ორდენით. საქართველოში მცხოვრებ მეორე უმაღლეს ატამანს, გენერალ-ლეიტენანტ პეტრე ნეტკაიოვს კი ლიონსების ორდენი უბოძეს(?!). კაზაკთა ორგანიზაციებში გაერთიანებულია დაახლოებით ხუთი ათასამდე კაცი, თითქმის ყველა ქართველი. ვასილ კადინეცი ამტკიცებდა, ქართველ კაზაკთა ორგანიზაციების შექმნის მიზანი რუსეთ-საქართველოს შორის კულტურული, ეკონომიკური და პოლიტიკური კავშირების განმტკიცება და ამაში მხარს რუსეთში არსებული კაზაკთა კავშირებიც გვიჭერენო. ეტყობა, უმაღლეს ატამანს დაავიწყდა რუსი კაზაკების „კულტურული“ ქმედებები აფხაზეთსა და სამაჩაბლოში. ისინი ხომ დღესაც სრულ საბრძოლო მზადყოფნაში არიან საქართველოს წინააღმდეგ საბრძოლველად?!

ამას სამაჩაბლოში განვითარებული ბოლო-დღის კაზაკები არიან დაბანაკებული ჯავის რაიონში და ოსების საბრძოლო ოპერაციებიც უშუალოდ მათი აქტიური მონაწილეობით მიმდინარეობს. საინტერესოა, რა აზრის არიან ამაზე საქართველოს კაზაკთა კავშირები? ერთხელ

ვინ არიან და რა გეგმები აქვთ რუს კაზაკებს სამაჩაბლოში?!

კავკასიის კაზაკთა კავშირის ატამანი საქართველოს ერთ-ერთი უმაღლესი ოფიცრის

ეს ორგანიზაცია შევარდნაძის ხელისუფლებას რუსებმა „შემოუგდეს“. მაშინ ეს ამბავი ჩვენებმა დიდი სიხარულით აიგაცეს. მართლაც, ჩავიდა ქართველი კაზაკების ატამანი აფხაზეთში და მერე რა გააკეთა? გაიარ-გამოიარა და თბილისში დაბრუნდა, ერთი გყვიაც არ გაუსვრია. ან ახლა რა გააკეთეს სასარგებლო სამაჩაბლოში? რუსი კაზაკების ბანდები ისევ დათარეშობენ. ისინი რუსეთის უშიშროების ფედერალური სამსახურის ლოცვა-კურთხევით არიან გამოგზავნილი.

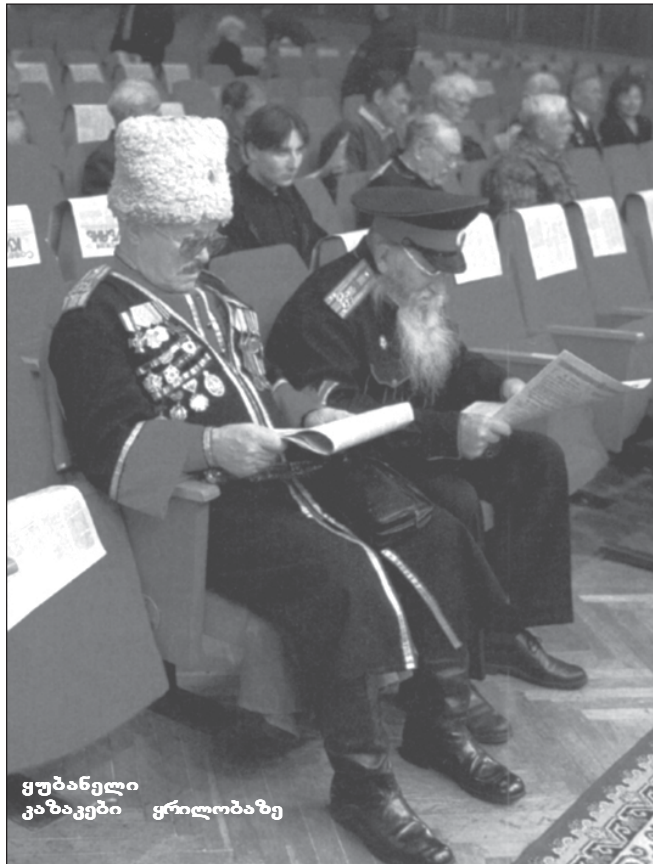
მაინც თუ ჩასულან ცხინვალში „ჰუმანისტი“ ატამანები — იქნებ მათ შეგონება გაეჭრა და რუს კაზაკებს ხელი აეღოთ ქართველების წინააღმდეგ ბრძოლაზე?! ჩემი აზრით, დროა შესაბამისი სახელმწიფო ორგანოები დაინტერესდნენ და დეტალურად შეისწავლონ საქართველოში არსებული კაზაკთა ორგანიზაციების საქმიანობა. ხომ არ არიან ისინი რუსეთის საექსპანსიონისტო ორგანიზაციის დაფინანსებული ორგანიზაციები(!)?

გასულ კვირას ცხინვალშიდან ახალდაბრუნებული საქართველოს სახალხო ფრონტის ლიდერს, **ნოდარ ნათაძეს** შეხვედით და ჩვენთვის საინტერესო საკითხზე აზრის გამოთქმა ვთხოვეთ:

— როგორც მასოვს, ჯერ კიდევ აფხაზეთის ომის დროს შექმნა საქართველოში მცხოვრები კაზაკების ორგანიზაცია, ვითომ სეპარატისტთა მხარეს მებრძოლო რუსი კაზაკების ასაღმავლად.

— დიახ... ეს ორგანიზაცია შევარდნაძის ხელისუფლებას რუსებმა „შემოუგდეს“. მაშინ ეს ამბავი ჩვენებმა დიდი სიხარულით აიტაცეს. მართლაც, ჩავიდა ქართველი კაზაკების ატამანი აფხაზეთში და მერე რა გააკეთა? გაიარ-გამოიარა და თბილისში დაბრუნდა, ერთი ტყვიაც არ გაუსვრია. ან ახლა რა გააკეთეს სასარგებლო სამაჩაბლოში? რუსი კაზაკების ბანდები ისევ დათარეშობენ. ისინი რუსეთის უშიშროების ფედერალური სამსახურის ლოცვა-კურთხევით არიან გამოგზავნილი. სწორედ ისინი და ოსური ბანდები ბოშავდნენ ქართულ სოფლებს.

საქართველოს შეიარაღებულმა ძალებმა ბრწყინვალე ოპერაცია ჩაატარეს ოსური და რუსი კაზაკების ბანდფორმირების წინააღმდეგ, რამდენიმე კაზაკი ბრძოლის დროს დაიღუპა, ხოლო ცოცხლად გადარჩენილებმა თავს გაქცევით უშველეს. ქართველმა სამხედროებმა იმ დღეს სრულ გამარჯვებას მიაღწიეს, მაგრამ რად გინდა? სისხლის ფასად მოპოვებული პოზიციები უსიტყვოდ დავთმეთ და უკან გამოვბრუნდით. ხვალ თუ

ყუბანელი კაზაკები ცხოვრობენ

„ხვალ თუ არა მეგ გაქცეული ოსი და კაზაკი მობრუნდებიან და განაახლებენ ბრძოლას“

მარცხნიდან: საქართველოს კაზაკთა კავშირის ატამანი ვასილ კადინეცი და მოსკოველი კაზაკების გენერალი იგანე კონონოვი

არა ზეგ, გაქცეული ოსი და კაზაკი მობრუნდებიან და განაახლებენ ბრძოლას. ამასთან, დამარცხებული კაზაკი მარტო კი არ მობრუნდება, დამატებით ძალებსაც წამოიყვანს. სამაჩაბლოში სრული სამხედრო და პოლიტიკური გამარჯვებისთვის შეგვეძლო გუშინვე მიგვეღწია. ჩემი გამოცდილება მაძლევს ასეთი განცხადების გაკეთების უფლებას. ძალიან ჰგავს აფხაზეთში 13-14 წლის წინ განვითარებული მოვლენები გუშინ სამაჩაბლოში განვითარებულ მოვლენებს. ჩვენი ბიჭები სისხლის ფასად დაქირავებულ ჩრდილოკავკასიელ ბოევიკებს და აფხაზ სეპარატისტებს წაართმევდნენ სტრატეგიული მნიშვნელობის პოზიციებს, რამდენიმე საათში კი ბრძანება მოვიდოდა და ქართველები უბრძოლველად იხევდნენ უკან.

— იმ სტრატეგიულ სიმაღლეებზე აქვთად შერეული სამშვიდობო ძალების საფუძვლები განლაგდა, არაფის გააქცეავენ.

— თქვენს პირს შაქარი, მაგრამ სამშვიდობო ძალებში ქართველი მხოლოდ ერთი მესამე-დია, ორი მესამედი კი მტერია. ყველასათვის ცნობილია, რომ რუსი სამშვიდობოები ოსებთან ერთად იბრძვიან ქართველების წინააღმდეგ; ანუ მტერს რიცხობრივი უპირატესობა აქვს. გარდა ამისა, საფუძვლო ერთ წერტილშია განთავსებული და მთელ ტერიტორიას ვერ აკონტროლებს. ამიტომ იმ სიმაღლეზე ისევ შემოვა მტერი. გახარებული იყო სარდალი ნაზდოროვი, ქართველებმა რომ დააბრუნეს დაკავებული პოზიციები. უნდა შევიგნოთ, რომ ჩვენი თავის გარდა, არაფის იმედი არ უნდა გვექონდეს... არც ამერიკელების. ვერ გავიგე, კაცო, შეტევაზე მიდიხარ, რათა პოზიცია დაიკავო და რამდენიმე საათში ტოვებ. თუ გეშინია, რაღა აზრი აქვს ბრძოლას, რატომღა გადადიხარ შეტევაზე?!

საქართველოში კაზაკების ორგანიზაციების შექმნის შესახებ კომენტარი **ირაკლი ბათიაშვილსაც** ვთხოვეთ: „საქართველოში კაზაკების ორგანიზაციების შექმნა იმისთვის,

რომ მათ რაიმე ქმედითი ღონისძიება ჩატარებინათ სეპარატისტების მიერ დაქირავებული ჩრდილოკავკასიელი და ასევე სხვა რეგიონების კაზაკების წინააღმდეგ, გულშემატკივლობა იყო. რუსეთის მთელ ტერიტორიაზე არსებულ კაზაკთა ორგანიზაციებს კოორდინაციას რუსეთის ფედერაციის სპეცსამსახურები უწევს. კაზაკები რეალურ შეიარაღებულ ძალას წარმოადგენენ და მათ რუსეთის ტერიტორიაზე მართვისა და კონტროლის გარეშე არაფერია გააჩვენება“...

ჩვენ აფხაზეთისა და სამაჩაბლოს ომების რამდენიმე ვეტერანსაც გავესაუბრეთ. გადამდგარი მაიორი **ზორის თხალიძე**: „კარგად მახსოვს, როგორ ჩამოვიდა სოხუმში საქართველოს კაზაკთა ატამანი ვასილ კადინეცი. გვეგონა, სეპარატისტების მხარეზე მებრძოლ კაზაკებს მაინც მოგვაშორებდა თავიდან, მაგრამ მსგავსი არაფერი გაუკეთებია — მოლაპარაკებებმა შედეგი ვერ მოიტანა. საინტერესოა ერთი ფაქტი, — ჩრდილოკავკასიელი კაზაკები ძალიან დაუმეგობრდნენ აფხაზების მხარეს მებრძოლ სომხებს. სწორედ ისინი გამოირჩეოდნენ განსაკუთრებული სისასტიკით. რამდენიმე თვე ტყვეობაში ვარ ნამყოფი და მეც ვინეფი ყუბანელი კაზაკების დაუბრუნებლობა“.

სტატია სრულყოფილი ვერ იქნებოდა, საქართველოს კაზაკთა ორგანიზაციების წარმომადგენლებს თუ არ გავესაუბრებოდი. თავდაპირველად, კავკასიის კაზაკთა კავშირის უმაღლეს ატამანს ვთხოვეთ აუდიენცია. იგი სიამოვნებით დაგვთანხმდა.

გენერალ-ლეიტენანტი **პეტრე ნატკაიოვი**: — საქართველოს საზღვრების ოსმალების თავდასხმისაგან დასაცავად(!), ჯერ კიდევ გეორგიევსკის ტრაქტატის დადების შემდეგ ჩამოასახლა კაზაკები საქართველოში იმპერატრიცა ეკატერინა მეორე. მაშინ ბევრი კაზაკი აქ დასახლდა. სწორედ მათი შთამომავლები არიან ჩვენი კავშირის წევრები. სამწუხაროდ, რამდენი კაზაკი განვერებული ჩვენს კავშირში, ვერ გეტყვით, ეს სამხედრო საიდუმლოება(?!). ჩვენ კეთილი მიზნები გვაქვს, კერძოდ, მშვიდობისათვის ბრძოლა კავკასიაში, საქართველოს ერთიანი სამსახური და მისი ტერიტორიული მთლიანობისა და დამოუკიდებლობისათვის ბრძოლა; კულტურული და საქმიანი ურთიერთობის დამყარება კავკასიელ და საზღვარგარეთის კაზაკობასთან. ჩვენ მჭიდრო ურთიერთობა გვაქვს რუსეთში არსებულ კაზაკურ ორგანიზაციებთან. ურთიერთთანამშრომლობის ხელშეწყობა გვაქვს დადებული დონის, თერგის, მოსკოვის კაზაკების ატამანებთან. სამწუხაროდ, არსებობს კაზაკების ისეთი კავშირებიც, რომელთა ატამანებთან ურთიერთობა არ ხერხდება. მაგალითად, ყუბანის კაზაკთა კავშირსა და მის ატამანთან, გენერალ გრომოვთან. ამ კაცს სძულს ქართველები და საქართველო. ასევე იყო მისი წინამორბედი გენერალი კონდრატენკო.

— ქართველებს დღემდე ასსოვთ რუსი კაზაკების მონაწილეობა აფხაზეთის ომში. დღეს კი ძირითადად სამაჩაბლოში ქართველებს.

— აფხაზეთის ომში კაზაკები კი არა, თვითმარქვია კაზაკისა და გენერლის, კაზანცევის ხალხი იბრძოდა. ერთ დროს ციხის ზედამხედველი იყო, მეორე რუსეთის სპეცსამსახურების აგენტი გახდა და კაზაკების დროშის ქვეშ თავი მოეყარა ნაყარნაყარ კაზაკებს. თვეში ათასდოლარიან ხელფასს ჰპირდებოდა. ასე მოხდნენ ისინი აფხაზი სეპარატისტების მხარეს. არც ერთ ნამდვილ კაზაკს ქართველების წინააღმდეგ არ უბრძოლია. ახლაც ასეა — ვგულისხმობ ცხინვალის რეგიონში მიმდინარე ბრძოლებს. იოლი მისახვედრია, რომ ყველაფერი ეს რუსეთის უშიშროების ფედერალური სამსახურის დაგეგმილია.

ცხინვალში საეჭვოდ ტრიალებს **ФСБ-ს** ერთ-ერთი გენერალი. კვირაში ხუთ დღეს ცხინვალში ატარებს ასევე საქართველოში რუსეთის ელჩის მრჩეველ, **ФСБ-ს** გენერალ-ლეიტენანტი ვადიმ კოჩმარი.

— თქვენს კავშირში რამდენი ნამდვილი კაზაკია? სხვათა შორის, ქართველობას კაზაკები არასოდეს ჰყოლია.

— ვხვდები, რისი თქმაც გასურთ. „კაზაკი“ თურქული სიტყვაა და თავისუფალ, თავშეუხაღებულ, სამართლიანობისთვის თავდადებულ მებრძოლს ნიშნავს. რა არის ამაში ცუდი, თუ ქართველი კაზაკების რიგებში განვერდებმა? მაგალითად, ჩვენი კავშირის ერთ-ერთი დამფუძნებელი ლეეან მაშალაძე. მისი ბაბუა კაზაკი იყო, გვარად მედვედი. კაზაკი ჰყავს წინაპარი ვალერი ჩხეიძესაც. ბევრ ქართველს სისხლის ანალიზი რომ აუღო, კაზაკი იქნება(?!).

(გაგრძელება იხ. გვ. 27)

„ნუ შეეშინდება გია გაჩაშიძეს, თავდასხვის შინისგრობას არ ვაპირებ“

რა არეუქა პრეზიდენტმა კობა დავითაშვილს?!

გასულ კვირას. მოულოდნელად, კობა დავითაშვილისა და პრეზიდენტის შესხედრა შედგა. ფაქტია, დეპუტატი არ ელოდა, რომ პრეზიდენტი უხმობდა და პარლამენტში ერთდღიანი გამოჩენის შემდეგ გეზი დასავლეთ საქართველოსკენ აიღო, თან ამზად დაგადო, 23 აგვისტომდე თბილისში ჩემი ფეხი არ იქნებაო. მაგრამ დავითაშვილს დანაქადების გადათქმა მოუხდა, პარასკევს ის პრეზიდენტის სამუშაო კაბინეტში გამოცხადდა. მიხეილ სააკაშვილის კაბინეტიდან გამოსულ დავითაშვილს ხელთ მოზრდილი ყუთი ეჭირა, რომელიც პრეზიდენტის შესვლისას თან არ ჰქონია...

რა საიდუმლოს ინახავს კობა დავითაშვილის ყუთი, ამას ინტერვიუს ბოლოს გაგიმხელთ, მანამდე კი დეპუტატს მოეუხსინოთ:

— მოულოდნელად დაგებრუნდი თბილისში, სამაჩაბლოსთან დაკავშირებით მინდოდა პრეზიდენტთან ლაპარაკი, მანაც გამოთქვა ამის სურვილი და პარასკევს შევხვდით. ვკითხე, სამაჩაბლოსთან დაკავშირებით რას აპირებთ-მეთქი და ვცადე, დამერწმუნებინა, პუტინისა და რუსეთის იმედად ყოფნა ხეირს არ დაგვაყრის-მეთქი.

— **თქვენი შესხედლებები არ გაიზარა?**
— არა, როგორც ჩანს, მის სახლობლოში არის პირი, რომელიც აქტიურად მუშაობს პრეზიდენტ და ეს ძალზე უარყოფით გავლენას ახდენს საქართველოს პოლიტიკაზე. ფაქტობრივად, რუსეთი შევარდნაძის დროინდელ პოლიტიკას აგრძელებს, როდესაც პრეზიდენტს საჯაროდ „თავზე ახურავდნენ“, პირად საუბრებში კი უტყებოდნენ. მაშინ, როდესაც საქართველოს მიმართ მტრული პოლიტიკა ხორციელდება, ცდილობენ, ჩვენს პრეზიდენტს შეუქმნან იმის ილუზია, თითქოს რუსეთი და პუტინი მის მიმართ კეთილგანწყობილი არიან. არ ვიცი, რატომ, მაგრამ მას პუტინი ისევ მეგობარი ჰგონია.

— **კვლავ თანამდებობა სომ არ შემოგთავაზო პრეზიდენტმა?**

— იდიოტს ვგავარ?.. თანამდებობას როდესაც მთავაზობდა, მაშინ მიიღო უარი. უბრალოდ, მიმაჩნია, რომ როდესაც ქვეყანაში საომაირი ვითარებება, ოპოზიცია და ხელისუფლება ერთიანი უნდა იყოს, ბუტიაშვილის დრო ახლა არ არის. სათქმელი ყველამ ვთქვათ, მაგრამ ნუ შეეშინდება გია ბარამიძეს, თავდაცვის მინისტრობას არ ვაპირებ.

მე ქვეყნის ერთგული კაცი ვარ. სააკაშვილი ქვეყნის პრეზიდენტი და როდესაც ქვეყანა საფრთხეშია მის (ანუ მისი პრეზიდენტის) გვერდით უნდა იდგე. სხვათა შორის, გვერდით დგომა მლიქვნელობას, კოჭის გაგორებასა და ცრუნიფორმაციის მიწოდებას არ გულისხმობს — ვითომ ყველაფერი კარგად არის. მეგობრობა სიმართლის თქმას გულისხმობს. მე პრეზიდენტს ეს მწარე სიმართლე ვუთხარი... გულწრფელად გეტყვით, უკმაყოფილო დავრჩი მისი პოზიციით. მას მაჩნია, რომ ნაადრევია რუსი სამშვიდობოების გაყვანა. თუმცა, მისი ნათქვამი „ჯერ ადრეაო“, მაიმედებს, რომ ეს დრო ადრე თუ გვიან დადგება. შეიძლება, ეს ჩვენი პოზიციების დაახლოების საინიდანრიც გახდეს.

„კვირის პალიტრა“ ერთ ექსკლუზივსაც გაგანდობთ. როგორც შევიტყვეთ, პრეზიდენტისა და კობა დავითაშვილის შესხედრაში ერთი ფრიალ დასიამოვნო მომენტიც ყოფილა. მიხეილ სააკაშვილს პარლამენტარის არცთუ ძვირფასი, მაგრამ ციფერბლატზე ქართული სახელმწიფო დროშისგამოსახულებიანი საათი მოსწონებია. დავითაშვილი არ დაბნეულა და მაშინვე მოუხსნია საათი ხელიდან, ვალში არც პრეზიდენტი დარჩენილა და ძველი მეგობრისთვის თავის დროზე მისთვის ნაწუქარი „ფორტ“-ის მარკის უკრაინული სახელწოდითი პისტოლეტი უწუქებია, რომელზეც ასეთი წარწერა ყოფილა — „ვარდების რევოლუციის გმირს, მიხეილ სააკაშვილს“. სწორედ ამ პისტოლეტის ყუთი ეჭირა კობა დავითაშვილს, როდესაც პრეზიდენტის აპარტამენტები დატოვა.

კვირაზე მეტია, პარლამენტის 23-კაციანი კომისია საქართველოს ტერიტორიული მთლიანობის პრობლემებს იკვლევს და ყველა იმ საკანონმდებლო აქტს სწავლობს, რომელიც დამოუკიდებლობის მოპოვების შემდეგ მივიღეთ. ლაპარაკობენ ზოგიერთი კაბალური ხელშეკრულების დენონსაციასა და გადახედვაზე. როგორც ამბობენ, ერთ კვირაში კომისია არგუმენტირებულ და საფუძვლიან დასკვნას წარმოადგენს, რომელიც საქართველოს ტერიტორიული მთლიანობის აღდგენის საქმეში მნიშვნელოვან როლს შეასრულებს. კომისია წინა მთავრობის დროს დადებული ხელშეკრულებების მანკიერ მხარეებზეც იმსჯელებს. ამ საკითხთან დაკავშირებით ტერიტორიული მთლიანობის საკითხთა შემსწავლელი კომისიის თავმჯდომარეს, **პაილ გაღლაშვირძეს** ვესაუბრეთ:

— ჩვენი კომისია შეისწავლის ყველა იმ ხელშეკრულებას, დადგენილებასა და საკანონმდებლო აქტს, რომელიც შიდა ქართლისა და აფხაზეთის კონფლიქტთან დაკავშირებით არის მიღებული 90-იანი წლებიდან დღემდე. კონფლიქტი, რომელიც 12 წლის წინ დაიწყო, დღემდე არსებობს, ამიტომ მისი მოგვარებისთვის სხვა გზების ძებნა დავიწყეთ. გულახდილად ვთქვათ — ის, რასაც ჩვენ მშვიდობას ვუნოდებთ, მშვიდობა კი არა, ბრძოლებს შორის დროებითი დაზავება იყო, რომელიც პერიოდულად ძალზე მწვავედ განახლდებოდა ხოლმე. როდესაც მშვიდობის შენარჩუნებაზეა ლაპარაკი, უნდა ვიცოდეთ, რომ ვითარებას, როდესაც მშვიდობის პერსპექტივა არ არსებობს და ადამიანებს ნორმალურად ცხოვრებისა და განვითარების საშუალება არ აქვთ, მშვიდობა არ ჰქვია. ომზე უარესია, როცა გამუდმებით ელოდები საბრძოლო მოქმედებების განახლებას, როცა არ იცი, დღეს ატყდება სროლა თუ ხვალ. ეს სამიწელი ფსიქოლოგიური და პოლიტიკური წნეხია. ამჟამინდელი ვითარება იმ კაცის მდგომარეობას მაგონებს, რომელსაც შინ დენთით საფე კასრი შეუტანეს, პატრუქს ხან აანთებენ, ხანაც ჩააქრობენ და ეუბნებიან, — რაკი პატრუქი ჩაეაქრეთ, მშვიდად იყავი და დაიძინე კადეცო. პატრუქის ჩაქრობა მშვიდობას არ ნიშნავს. მშვიდად მაშინ ვიქნებით, როდესაც დენთის კასრს საერთოდ გაიტანენ ჩვენი სახლიდან. მაგრამ დაუშვებს კი ამას რუსეთი, რომელიც დაინტერესებულია, რომ საქართველოში მუდმივად იდგეს დენთით საფე კასრი?

დაგომისის ხელშეკრულებიდან (და სხვა ხელშეკრულებებიდანაც) ცხადად ჩანს, რომ რუსეთი კონფლიქტის მონაწილე ერთ-ერთი მხარეა და ის ამავედროულად, სამშვიდობო ფუნქციასაც ასრულებს(!). არსად თქმულა და არსად მსმენია, რომ კონფლიქტის მონაწილეს, ანუ დაინტერესებულ მხარეს სამშვიდობო მისია ეკისრა. ეჭვიანები და ახირებულები რომ არ ვართ, რეალობა მეტყველებს — 12 წელია, ვერ მოგვარა რუსეთმა ეს პრობლემა. მეტიც, ეჭვი არ გვეძარება, რომ რუსეთმა ვერ კი არა, არ მოავგარა ეს კონფლიქტი — პირიქით, მის გასამწვავებლად ყველაფერი იღონა. რაკი რუსეთი ამ საქმეს „ვერ“ ერევა, უნდა აღიაროს მაინც — ვცადე, მაგრამ მშვიდობის დამყარება ვერ მოვახერხეთ. ჩვენ უსაზღვროდ ვერ დაველოდებით, არც იმის დრო და სურვილი გვაქვს, რომ შიდა ქართლში რუსეთის შესაძლებლობები გამოეცადოთ, ქართველებს ჩვენს მიწაზე ნორმალური ცხოვრება გვინდა. ამიტომ რუსები სამშვიდობოების ფორმალბით ველარ დარჩებიან საქართველოში. მათ სხვა ძალები უნდა ჩაენაცვლონ.

საქართველოს აქვს სამართლებრივი, მორალური უფლება და ძალაც, დღესვე აღადგინოს საკუთარი ტერიტორიული მთლიანობა (ასეთი მავალთები მსოფლიოში არაერთხელ ყოფილა) და ამის გასაუფლებლად არავის თანხმობა არ სჭირდება, მით უმეტეს, რუსებისგან, რომლებმაც ენახეთ, რაც ჩადინეს ჩვენთში. მსოფლიო ტენდენციებს თუ მივადევნებთ თვალს, ტერიტორიზმს, გაუკონტროლებელ ტერიტორიებსა და დესპოტურ რეჟიმებს საკუთარ ტერიტორიაზე კი არა, სხვა ქვეყნებშიც ებრძვიან. უკონტროლო ტერიტორიები შიდა ქართლსა და აფხაზეთში მარტო საქართველოს კი არა, მთელ მსოფლიოს უქმნის საფრთხეს. კაცმა არ იცის, ვინ არის იქ პასუხისმგებელი და რა კანონებით მოქმედებენ იქსური თვითმარქვია პრეზიდენტები. ამ ტერიტორიებზე წესრიგისა და კონტროლის დამყარება საქართველოს უფლება კი არა, მოვალეობაა, საკუთარი ხალხისა და მსოფლიო თანამეგობრობის წინაშე. საქართველოს ხელისუფლებას უნდა ეს პროცესი უდანაპარგოდ და ხავერდოვნად განვითარდეს და ამიტომაც ითხოვს, მშვიდობა იმ სამშვიდობო ძალების დახმარებით დამყარდეს, რომლებიც კონფლიქტში ჩარეული არ იქნებიან.

თუ რუსეთი იტყვის, მეც „მწყურია“ მშვიდობის დამყარება საქართველოშიო, კი, ბატონო, დაამყაროს, ოღონდ მათ უნდა დაემატოს საერთაშორისო მშვიდობისმყოფელები, რომლებიც ნეიტრალურები იქნებიან. წესით, ეს ხელს უნდა აძლევდეს რუსებსაც. ხომ გაიძახიან, — საქართველო არღვევს სამშვიდობო ხელშეკრულებასო. როდესაც შიდა ქართლში სხვა, ნეიტრალური მხარეც დადგება, დაიწახავს, ვინ არის ნამდვილი დამნაშავე. თუ მართლები არიან, რუსებიც მოიცდილებენ შეთანხმავის იარაღებს. მაგრამ, როდესაც რუსეთი სხვა სამშვიდობო კონტინგენტის შემოყვანას ასე აპროტესტებს, ცხადია, ვის რა აწუხებს, ვინ ისერის და ვინ არღვევს ხელშეკრულებას.

— **რა გაკეთდა საერთაშორისო სამშვიდობო ძალების შემოსაცვანად კონფლიქტის ზონაში?**

— საერთაშორისო თანამეგობრობას ვთხოვეთ სამშვიდობო ძალების ინტერნაციონალ-

იზაცია და კონფლიქტის მოგვარებაში ჩართვა. მიმართვა პრეზიდენტმაც გააკეთა და პარლამენტის თავმჯდომარემაც. ამ მხრივ ჩვენი კომისიაც მუშაობს. მხოლოდ იმაზე ლაპარაკი — მშვიდობა შევინარჩუნოთო, არაფერს მოგვიტანს. ვერ შევგეჭუბით იმას, რომ ყოველ დილით მშვიდობაზე გველაპარაკებოდნენ, ღამით კი ხალხს გვიხოცავდნენ და სახლებს გვინგრევდნენ. დღეს სამშვიდობო რესურსების ამოწურვის ზღვარზე ვართ. ამის შემდეგ საქართველო იძულებული შეიქნება, საკუთარი ტერიტორია, ღირსება და მოსახლეობა ძალის გამოყენებით დაიცვას. რუსეთისთვის ძნელი ასატანი იქნება სხვა ძალების შემოყვანა კონფლიქტის ზონაში, მაგრამ მათ ნებაზე ვერ ვივლით. უზარმაზარი კულტურისა და ისტორიის, ჩხოვისა და დოსტოევსკის ქვეყნის სახედ, რომელსაც ყველა ჭკუათმყოფელი აზრს ეკითხება, სამწუხაროდ, ყირინოსკი იქცა.

„რას ეეზად დაგვიწყებს ჩიჩნის, მით მალე დაიშლება“

მე კი არა, მელაქუღამ ქნაო... „ასეთი განცხადებით პუტინმა „ორიანი“ მიიღო“

შესაძლოა, ვილაცას ის ჩვეულებრივ ტაკიმასხარად მიაჩნდეს, მაგრამ ეს ტაკიმასხარა დღეს რუსეთის სამთავრობო წრეებს წარმოადგენს, მაშინ, როდესაც დუმილს ამჯობინებენ ისინი, რომელთა გამოც პატივს სცემდნენ რუსეთს.

„სიცრულე და ორპირობა ავნებს ხორცსა, მერმე სულსაო“, მხოლოდ და მხოლოდ ფრაზა არ არის, მასში დიდი ფილოსოფიური სიბრძნე დევს. თავად რუსეთს ავნებს მისივე საქციელი.

— **რაკი რუსეთი და მისი ხელისუფლება ასეწყო, პუტინს მეტამეტად ემოციურ განცხადებაზე რა აზრის ხართ? მან საქართველოს ძველ ხელისუფლებას დააბრალა აფხაზეთისა და სამაჩაბლოს კონფლიქტის გაღვივება — შეფასებაც არ დაგვამალა** — ЭТО БЫЛО ДУРАЧКОЕ РЕШЕНИЕ...

— რბილად რომ ვთქვათ, პრეზიდენტმა პუტინმა იცრუა და დიპლომატიური ეტიკეტიც დაარღვია, რაც მას ღირსებას ოდნავაც არ მატებს. ან მან არ იცის, სინამდვილეში როგორ იყო ყველაფერი და ვილაცის ნათქვამს დაუჯერა (კარგად ჰქონია საქმე), ან ურცხვად იცრუა. ასეთი განცხადებით პუტინმა ისტორიის ცოდნაში ორიანი მიიღო. ამის გამო მას „კლასში არავინ ჩატოვებს“, მაგრამ მისთვის არის ცუდი, რომ ასეთი რამეები არ იცის.

საქართველოს ხელისუფლებას აფხაზეთის ავტონომიური რესპუბლიკა არასოდეს გაუუქმებია, სამხრეთ ოსეთის ავტონომიური ოლქი კი თავად ოსეთის საკანონმდებლო ორგანომ გააუქმა სამჯერ და საბჭოთა კავშირის ფედერაციაში შესვლა მოითხოვა. ამ საკითხს დღემაც განიხილავდა, ხოლო ჩრდილო ოსეთმა სამხრეთ ოსეთის დამოუკიდებლობა ცნო(!). აჭარის ავტონომიურ რესპუბლიკას რომ ჩვენთვის დამოუკიდებლობა ეცნო, რა გუნებაზე დადგებოდნენ რუსები? მაგრამ საქართველო პატარა ქვეყანაა და რუსეთს აქამდე ასეთი პოლიტიკა გასდიოდა. რუსეთი დღეს საბჭოურ პოლიტიკას აგრძელებს და ვერ აცნობიერებს, რომ სწორედ ამან დაშალა საბჭოთა იმპერია. სწორედ ამ პოლიტიკის წყალობითაა, რომ აღარავინ ძრწნის რუსეთის არმიის წინაშე. რუსეთს თავის პუტინ-ჟირინოვსკიანად თუ დიდ პოლიტიკაზე აქვს პრეტენზია, ავერ არიან მისი წონითი კატეგორიის ქვეყნები და მათ ეჭიდაოს, საქართველო კი პატარა ქვეყანაა და მასთან არ უნდა ათამაშებდეს ვუნთებს. რუსეთი თავისი წონის მოქიდავეს ტატამიდან გაეცეა და მასზე გაბრაზებულმა გასასდელში ქვემსუბუქი კატეგორიის საქართველოზე გადმოანთხია ბოლძა. რუსეთს სასიკეთო პერსპექტივას არ უქადის სხვა ქვეყნის ტერიტორიაზე ომის წამოწყება და „ინტერნაციონალური ვალის“ მოხდა. თუნდაც იმ ტომდ, რომ მისი ასეთი მცდელობები ყოველთვის ცუდად მოთქმდება. რუსის ჯარი კი არა, ჯოჯოხეთიდან ამოსული ეშმაკების დასტაც რომ დაგვიპირისპირდეს, შიდა ქართლიდან წამსუ-

ლელები არ ვართ. ოსი ლინგვისტი-ირანისტი, მსოფლიოში ცნობილი და აღიარებული ფილოლოგი, აკადემიკოსი ვასილ აბავეი ამბობს: „Вражду между народами разжигают не сами народы, а политики, которые манипулируют народами... Тяготение южных осетин к своим северным соплеменникам по-человечески понятно, но в геополитическом плане оно ошибочно. Главный Кавказский хребет — естественная граница между Грузией и Осетией, и всякая попытка размыть эту границу, повлечет за собой состояние перманентного конфликта между грузинами и осетинами... Осетинская сторона должна признать, что Южная Осетия была и остается органической частью Грузии“... — ასეთი ავტორიტეტული მეცნიერის შესხედლების გათვალისწინება უთუოდ მარ-

„რას ეეზად დაგვიწყებს ჩიჩნის, მით მალე დაიშლება“

თებთ მავანთ.

— **რუსეთის დღემამ სამხრეთ და ჩრდილოეთ ოსეთის გაერთიანებაზე მიიღო დადგენილება და სად სცალია მეცნერებს უსმინოს?**

— სწორედ ასეთი ვერაგობისთვის დაიშლება თავად რუსეთი. „Святая Русь“-ის გარდა არსებობს შემოერთებული რუსეთიც, რომელსაც უკვე დამოუკიდებლობაზე ფიქრობს და რაც მეტად დაგვინყებს ჩიჩნისს, მით მალე დაიშლება თავად — ეს გეოპოლიტიკური კანონზომიერებაა.

— **როგორ ფიქრობთ, მოხდება თუ არა დაგომისის კაბალური ხელშეკრულების დენონსაცია?**

— ჯერჯერობით, ამ საკითხს ვსწავლობთ, რათა საჭირო მომენტში მზად ვიყოთ ამ თემაზე სალაპარაკოდ. „დურაკას“ თამაშის დროს ტუზუკობრი რომ პირველსავე სვლაზე ჩახვიდე და იძახო, უნდა მოვიგოო, უთუოდ „დადურადები“ — წააგებ. ამიტომ კარტის დროზე ჩასვლა უნდა იცოდე. ტუზუკობრის მაშინ ჩავალით, როდესაც ყველაზე მაღალი კარტი იქნება გასაჭრელი.

— **რუსეთმა და კოკოთმა დიდი „ძიებ-ის“ შემდეგ ომის გამალებელად „მესამე ძალა“ აღმოაჩინეს, რომელიც თურმე ირავლი ოქრუამვილი ყოფილა.**

— ასეთი მითური მესამე ძალა კარგა ხანია, ოჯახში მყავს — ჩემი 4 წლის შვილიშვილი რალაცას რომ გააფუჭებს, გვეუბნება, — მე კი არა, მელაკუღამ ქნაო. სწორედ ჩემი შვილიშვილივით ფიქრობენ ისინი, ვისაც ჰგონია, რომ მათი გადამარალებების გვეჯერა. ოქრუამვილი პირველი და ერთადერთი ძალაა, რომელიც მოწინააღმდეგეს წინასწარ აფრთხილებს, — ეს არ ქნა, თორემ ყოფნა გიტირებო. როცა გაფრთხილებას არ ისმენ, მაინც აშავევ და საკადრისს იღებ, რატომ უნდა გენყინოს? ვის დაუშალა ოქრუამვილმა თავისი განზრახვა, არ იცოდნენ, რა პასუხსაც მიიღებდნენ? ყველაფრის მიუხედავად, ერთი რამ ვიცი — რუს ჯარისკაცზე, ოფიცერსა და თვით ნაზზდირ-ოზზეც არ უნდა გავანწყენდეთ. ისინი პუტინის გარეშე თითსაც არ გაატოკებენ. როდესაც ამბობენ, საქართველოს ტერიტორიები რომ დაიბომბა, რუსეთის პრეზიდენტმა არაფერი იცოდაო, ცრუობენ. თუ რუსი გენერალი ბომბებს ისე ყრის, რომ ეს პრეზიდენტმა არ იცის, მაშინ რუსებს ქვეყანა არ ჰქონიათ! რუსეთის პირველ პირებს ხშირად უთქვამთ, — არ ვიცოდით, ასეთ უკეთურობებს თუ სწადიოდნენ ჩვენი გენერლები საქართველოში. ხშირად ისიც გვსმენია — აფსუს, პუტინს რომ სცოდნოდა, არ დაგვბომბავდნენ, აფსუს, პავლეს რომ სცოდნოდა, საქართველოს დამოუკიდებლობას არ გაუუქმებდნენ, აფსუს, პეტრე I-ს რომ სცოდნოდა, მისი ჯარი ვახტანგ VI-ს არ დაეხმარაო... და ა.შ. ეს ისეთი ზღაპრებია, რომლებსაც არ უნდა დაუჯეროთ. რუსეთს ჩვეიც იმავს ვუუბნებთ, რაც აღმოცავლეთ ევროპასა და პალტინისპირეთში უთხრეს, — ნადი აქედან და ბედნიერად იცხოვრო.

გვერდი მოამზადა იზო რიკაძემ

ქართულ-გეოგრაფიული სკოლა

„ა-ზ“ (ანონ-სეპი)

1 სექტემბრიდან აგრძელებს მოსწავლეთა მიღებას ახალ მისამართზე: მ. თამარაშვილის №6 (ფიზიკის ინსტიტუტის შენობა, IV სართული)

☎ 893-34-04-42

899-19-60-53

52-10-05

აჭიის პარკლეები, როგორც აჭიის პარკლეები გამოვლინა

„ჩვენ ვისწავით საქართველო ფართომასშტაბიანი ბრძოლებისგან ცხინვალის რეგიონში“, — დაახლოებით ასეთია ოფიციალური თბილისის არგუმენტი მას შემდეგ, რაც დიდი და პატარა ლიხვის გზათშესაყარის დამცველ პოზიციებზე ქართველი სამხედროები სამხრეთი სამხედრო ძალების ჯავშანგაფრებებზე ჩაიხვეწეს.

ერთი მხრივ, საქართველოს დღევანდელი ხელისუფლების არგუმენტი გასაგებია — მართლაც, ბოლო დღეებში ისე დაიძაბა სიტუაცია ამ რეგიონში, რომ მალე ნაღმსატყორცებისა და პუბლიკების შემდეგ ბრძოლაში ტანკები და საბრძოლო ავიაციაც ჩაებმეოდა და შეიარაღებული კონფლიქტი სრულფასოვან ომად იქცეოდა.

თუმცა მხარე სინამდვილე სხვა, ნაკლებსანუგემო დასკვნების გაკეთების უფლებასაც გვაძლევს, მაგრამ ჯერ თანმიმდევრობით განვიხილოთ ბოლო დღეების პერიოდები.

ამერიკული და რუსული სამხედრო სკოლა ერთმანეთის ცხინვალთან დაუპირისპირდა

აგვისტოს დასაწყისში, ერედვის ახლოს, დიდი და პატარა ლიხვის ხეობების დამაკავშირებელი შემოვლითი გზის დაცვა შინაგანი ჯარების დანაყოფებიდან თავდაცვის სამინისტროს მე-11 ბრიგადის „კომანდოს“ ბატალიონმა გადაიბარა და 16 დღე-ღამის განმავლობაში მართლაც ძლიერ და სასტიკ შემოტევებს გაუძლო.

ფაქტობრივად, სწორედ ამ უსახელო სიმაღლეებზე მოხდა ამერიკული და რუსული სამხედრო სკოლებისა და ხელოვნების დაჯახება, რადგან ქართული მხარის „კომანდოსები“ ამერიკელმა სამხედრო ინსტრუქტორებმა 100 დღის განმავლობაში „წვრთნის“ და აღჭურვის პროგრამით“ მოამზადეს, ხოლო სეპარატისტების მხრიდან — რუსეთის სპეცრაზმგამოვლილი დაქირავებულიები იბრძოდნენ.

მიუხედავად მსხვერპლისა და დაჭრილებისა, „კომანდოს“ ბატალიონის მეთაურები მორალურად საკმაოდ მაღალ დონეზე იდგნენ, თუმცა გარკვეული პრობლემები მათაც ჰქონდათ.

თავის დროზე, ამერიკულმა მხარემ „წვრთნისა და აღჭურვის“ პროგრამის ფარგლებში, თავდაცვის სამინისტროს ოთხივე ბატალიონის თითოეული მებრძოლი ორი ათასი დოლარის საერთო ღირებულების ამუნიციით აღჭურვა, მაგრამ, სამწუხაროდ, ამ ამუნიციის გამოყენების უფლება არ შედიოდა. თუმცა, რას ვერჩით ამერიკელებს, როდესაც ჩვენც შეგვეძლო ჯავშან-ჟილეტების შეძენა, თითოეული ჯარისკაცისთვის ჩაცმა და ბრძოლაში ისე გაშვება?

მხოლოდ ახლახან გადმოსცა ამერიკულმა მხარემ ათასზე მეტი ჯავშანჟილეტი თავდაცვის სამინისტროს, მაგრამ ისინი ურავსა და ავლანეთში გასაგზავნი ქართული სამხედრო კონტინგენტების აღსაჭურვადაა განკუთვნილი.

სამკვირიან შეიარაღებულ დაპირისპირებაში დაიღუპა თავდაცვის სამინისტროს 12 სამხედრო მოსამსახურე, დაიჭრა 29, რომლებსაც აქამდე მკურნალობენ.

დაღუპულთაგან 5 „კომანდოს“ წევრია, 6 მებრძოლი თელავის 111-ე, ხოლო 1 — შავაბადას 113-ე ბატალიონიდან იყო. თვალში საცქია, რომ „კომანდოს“, რომელიც 17 აგვისტოს შეიცვალა, მხოლოდ 5 კაცი დაღუპა, ხოლო თელავის ბატალიონს სამ დღე-ღამეში — 6 ჯარისკაცი. ამის ერთი მიზეზი ალბათ ისიცაა, რომ „კომანდოს“ როტაცი-

ის შემდეგ სანგრებში მსხდარ 111-ე ბატალიონის წევრებს ძალზე ცოტა დრო ჰქონდათ, სწრაფად გარკვეულიყვნენ საბრძოლო თეატრის ნიუანსებში.

ჯავშანჟილეტების გარდა, მეორე მნიშვნელოვან პრობლემად იქცა ღამის ხედვის საშუალებების ნაკლებობა, რის გამოც მონინალმდეგის დივერსანტებმა რამდენჯერმე მოახერხეს, 10-15 მ-ში მიახლოებოდნენ ქართველთა სანგრებს და ხელყუმბარები დაეყარათ ქართველთა პოზიციებისთვის. მართალია, ბოლო დღეებში გენშტაბმა სასწრაფოდ გარემონტა და წინა ხაზზე გადაისროლა 30-მდე ღამის ხედვის მონწყობილობა (ძირითადად, სნაიპერის ღამის ხედვის სამიზნე), მაგრამ ავლობდა, ღამით, პოზიციური ბრძოლისთვის ასე საჭირო ხელსაწყოები მანამდე ჰქონდათ ქართველ ჯარისკაცებს.

ბრძოლებმა გამოავლინა კიდევ ერთი ნიუანსი — გამოცდილმა მონინალმდეგე გამოიცნო ჩვენი მებრძოლების ტაქტიკა და იგი უკანვე შემოგვიბრუნა, ამ სიტყვების სრული მნიშვნელობით.

პოზიციებიდან გამოსული დაბლილი ქართველი ჯარისკაცები

საქმე ის არის, რომ ამერიკელმა ინსტრუქტორებმა ქართულ „კომანდოს“ ასწავლეს მიმართული მოქმედების ამერიკული ქვეითსანინალმდეგო ნაღმების, „კლემორების“, დაყენება. „კლემორის“ მოქმედების პრინციპი წაგავს საბჭოთა MOH-50-ის მოქმედებას (ეს არცაა გასაკვირი, რადგან თავის დროზე რუსმა კონსტრუქტორებმა მოპარული „კლემორის“ პრინციპით შექმნეს MOH-50) და ინიცირების შემდეგ იგი წინ ისვრის წინასწარგამზადებულ ასობით პატარა რკინის ბურთულას. ჩვენი მებრძოლები „კლემორებს“ სანგრების წინ, რამდენიმე ათეულ მეტრში აყენებდნენ. დისტანციურად ასაფეთქებლად მათ სპეციალური სადენი ჰქონდათ შეერთებული. „კლემორების“ წინ გაჭიმულ წვრილ მავთულზე სასიგნალო ნაღმები იდგმება. როგორც კი მონინალმდეგე ფეხს წამოდებდა მავთულს, ამოქმედდებოდა სასიგნალო ნაღმი, რის შემდეგ სანგარში მჯდომი მებრძოლი დისტანციურად აფეთქებდა „კლემორს“.

ქართველმა ჯარისკაცებმა ეს პრინციპი რამდენჯერმე წარმატებით გამოიყენეს, მაგრამ ბოლო დღეებში, როგორც კი სასიგნალო ნაღმის აფეთქე-

ბისთანავე მებრძოლი დისტანციურად აფეთქებდა „კლემორს“, ნამსვრევები მონინალმდეგის კი არა, ჩვენი სანგრებისკენ ცვიოდა. არ არის გამორიცხული, ვინმე ერთი ნაღმი შეცდომით უკუღმა დააყენა, მაგრამ უფრო დასაჯერებელია, რომ მონინალმდეგის გამოცდილი მხვერავები გადააბიჯებდნენ სასიგნალო ნაღმის მავთულს, ჩუმად შემობრუნებდნენ ჩვენს „კლემორს“ და შემდეგ განგებ გამოჰყრავდნენ ფეხს სასიგნალო ნაღმის მავთულს. ამ ეჭვს ის გარემოებაც აძლიერებს, რომ რამდენიმე „კლემორი“ საერთოდ გაქრა დაყენების ადგილიდან — ალბათ მონინალმდეგის მხვერავებმა მოიპარეს და გაცუნენ დაყენებისა და მოქმედების პრინციპს.

კიდევ ერთი და ყველაზე სამიში პრობლემა „წვრთნისა და აღჭურვის“ პროგრამის ბატალიონების შეიარაღება, რომელიც ასევე ამერიკულმა მხარემ შეიძინა, ნაკლებად უძლებს კრიტიკას. თავის დროზე, 2001 წლის გაზაფხულზე, როდესაც გავრცელდა ინფორმაცია, რომ „წვრთნისა და აღჭურვის“ პროგრამის ფარგლებში ამერიკული მხარე ჩეხური და რუმინული ნახშირი ცეცხლსასროლი იარაღის ყიდვას აპირებდა, „კვირის პალიტრამ“

ამ ჯავშანგაფრებ MT-116-ზე დაჭრული 3V-23-2 ავტომატური საზენიტო დანადგარით გორელმა მეზენიტებმა შიშის დღე აფარეს მთის ფერდო მიმაღულ მონინალმდეგეს

კრიტიკული წერილი გამოაქვეყნა. მაგრამ ეს გარეგნობა მინც შედგა... სამწუხაროდ, ნაწუქარ ცხენს კბილებს არ უსინჯავენ. თუმცა ეს შეიძლება მართლაც ცხენს ეხებოდეს, მაგრამ არავითარ შემთხვევაში — საბრძოლო იარაღს, რომელზეცაა დამოკიდებული მებრძოლის სიცოცხლე. ამ, ისედაც გაცვეთილმა იარაღმა, დამატებითი ცვეთა ქართული ბატალიონების ყოველდღიური მომზადების დროს განიცადა და ამ დღეებში, რეალური ბრძოლებისას, თავი ვერ ისახელა. ან რა უნდა გავნყო, როდესაც ზოგიერთი ავტომატი 1959 წელსა გამოშვებული, ხოლო სნაიპერების CVD ტიპის შაშხანების ლულების რესურსი უკვე ამონურულია — ამ შაშხანებით, რა თქმა უნდა, კიდევ შეიძლება სროლა, ოღონდ სნაიპერული და უზუსტესი სროლის განხორციელება ძალზე ჭირს.

სასაულო ტყვიამფრქვევების ლულების უმრავლესობაც გადამწვარია, გრძელი ავტომატური ჯვრის გაშვების დროს სურდება და მიზნის დაზიანება შეუძლებელი ხდება.

გარკვეული პრობლემა გვექნა სამხედრო დაზვერვის ეფექტიან მუშაობასთან დაკავშირებით. ერთი მხრივ, ეს შეიძლება იმითაც აიხსნას, რომ 19 აგვისტოს დილაზე მოქმედებდა მკაცრი ბრძანება — „არც ერთი ნაბიჯი უკან და არც წინ“, რის გამოც ერთი მოქმეც კი არ აუყვანიათ. მაგრამ მთავარი პრობლემა ის არის, რომ თავდაცვის სამინისტროსა და გენშტაბში, ფაქტობრივად, არ არსებობს ახლო და სიღრმისეული დაზვერვის მოქმედი დანაყოფები, დამოკიდებულია სადაზვერვო ბატალიონი, ხოლო მის ნაცვლად ახლის შექმნა ჭიანჭურდება. ის შედარებით ყველაზე მომზადებული სადაზვერვო-სადივერსიო ჯგუფი, რომელიც საზღვაო-თავდაცვის ძალების პროგრამით ემზადება და ცოტა სხვა სპეციალურაა გაანია, არ ყოფილა გამოყენებული.

მიუხედავად ამდენი ნაკლოვანებისა, აღსანიშნავია მთავარი მიღწევა — „წვრთნისა და აღჭურვის“ პროგრამით მომზადებულმა სამმა ქართულმა ბატალიონმა, განსაკუთრებით კი „კომანდოს“, მიიღო ასე აუცილებელი საბრძოლო გამოცდილება, რაც მათ საბრძოლო მომზადების დონეს მნიშვნელოვნად ამაღლებს მომავალი შეიარაღებული კონფლიქტების დროს.

სიძარითლე რომ ითქვას, ჩვენ სულაც არ გვაიმედებს ზემოთ ხსენებულ პრობლემებზე ყურადღების გამახვილება, მაგრამ შემდგომ ბრძოლებში იმავე შეცდომების დამუშავება, მიუტევებელი ცოდვა იქნება, რისი უფლებაც აღარ გვაქვს.

osce

მუშაოს მისია საქართველოში აცხადებს
ტიმდერს

სოფელ სოფი საშუალო სკოლის
შეკეთებაზე

პროექტი ითვალისწინებს სოფელი სოფი საშუალო სკოლის შეკეთებასა და სამშენებლო სამუშაოების შესრულებას.

სამუშაოებში შედის:

- ფანჯრების, კარების, საძირკვლის, კედლებისა და ჭერის მშენებლობა-შეკეთება და სხვა მცირე ზომის სამუშაოების შესრულება;
- გაზგაყვანილობისა და ელექტროსისტემის შეკეთება და ნაწილების საჭიროებისამებრ შეცვლა.

ტენდერში მონაწილეობისათვის მოწოდებულ უნდა იქნეს თქვენი დაინტერესების წერილი, რომლის შემდგომ საშუალება მოგეცემათ, გაეცნოთ სამუშაოების ჩასატარებელ ადგილს, რისთვისაც დამატებით გეცნობებათ თარიღი.

ტენდერში მონაწილეებს უნდა ჰქონდეთ ყველა საჭირო სახელმწიფო
ლიცენზია და დოკუმენტაცია.
ტენდერში მონაწილეობით დაინტერესებულმა კომპანიებმა დაინტერესების
წერილი უნდაგამოაგზავნონ

ელექტრონულ საფოსტო მისამართზე adolfturek@osce.org
2004 წლის 27 აგვისტოს დღის 12:00 საათამდე;

osce

მუშაოს მისია საქართველოში აცხადებს
ლია ტენდერს

კუპარის ტიპის საბურავების
მოწოდებაზე

საბურავები განკუთვნილია ავტომანქანებისათვის:

- M.PAJERO 225/70R16 Cooper Discoverer AT - 56 ც ;
- M.PAJERO 235/70R16 Cooper Discoverer AT- 30 ც;
- M.PAJERO 225/70R15 Cooper Discoverer AT- 20 ც;

ტენდერში მონაწილეობისათვის მოწოდებულ უნდა იქნეს თქვენი კომერციული შემოთავაზება, სადაც აღნიშნული უნდა იყოს:

- საბურავების ფასები;
- გადახდის პირობები და მოწოდების ვადა.

ტენდერში მონაწილეებს უნდა ჰქონდეთ ყველა საჭირო სახელმწიფო
ლიცენზია და დოკუმენტაცია.

ტენდერში მონაწილეობით დაინტერესებულმა კომპანიებმა უნდა
გამოაგზავნონ შემოთავაზება (ინგლისურ ენაზე)
ფაქსის ნომერზე: 77 96 17 (ვეთოს მისიის მხარდაჭერის გაყოფილება)
2004 წლის 24 აგვისტოს დღის 12:00 საათამდე;

მოწინააღმდეგის მოქმედების გაქტიკა

„სხელ“ აგვისტოში ქართულ ოფიციალურ შეიარაღებულ დაზოგფებს მართლაც სერიოზული მოწინააღმდეგე დაუპირისპირდა, რაზეც ამ უკანასკნელის მოქმედების ტაქტიკაც და გამოყენებული იარაღის სახეობებიც მეტყველებს.

მარტო ოს სეპარატისტებს ასეთი ძალები არ შეიძლება ჰყოლოდათ. ჩვენი ინფორმაციით, რომელიც შეიძლება მცირედით განსვავდება რეალური სურათისგან (თუმცა აბსოლუტურად რეალური მონაცემები ალბათ მხოლოდ მოსკოვში თუ ქენბათ), შემოვლითი გზის ასაღებად და გადასაკებად „აზაზათა კავასიური სახლის“ 180-მდე კაცი იბრძოდა. ისინი ადგილობრივ სეპარატისტებთან ერთად რამდენიმე ღამის განმავლობაში შემოვლით გზას უტევდნენ როგორც ცხინვალის მხრიდან — სიმაღლეებიდან, ისე ჩრდილოეთიდან, ოსური სოფლების, ზემო და ქვემო სარაბუჯის მხრიდან. გარდა ამისა, გზის დამცველთა საარტილერიო დაბომბვა ხორციელდება 82 მმ და 120 მმ კალიბრის ნაღმსატყორცებით და 122 მმ კალიბრის D-30 ტიპის პაუბიცებით, არა მარტო ცხინვალის, არამედ პატარა ლიხვის ოსური სოფლის, დემისის, მხრიდანაც. ქართულ სანგრებზე, ტრადიციული ცეცხლსასროლი იარაღის გარდა, ეს-

1998 წელი — გალის ავანგიურა; 2001 წელი — კოდორის ავანგიურა; 2004 წელი — სხინვალის...

რა მოვიგეთ ჯარების ჩუმად შეყვანით და მათი დემონსტრაციულად გამოყვანით?!

ოვი ხელმძღვანელობდა, აწყობდა დივერსიულ თავდასხმებს ერედვი-სეითის შემოვლითი გზის რამდენიმე მონაკვეთზე.

მისი ბაზა თლიაყანაში (ქუხვის გასწვრივ, მდ. დიდი ლიხვის მარცხენა ფერდობზე) მდებარეობდა, საიდანაც მებრძოლები შეზინდებისას მცირე ჯგუფებად გადმოდიოდნენ ქვემო და ზემო სარაბუჯთან და შემდეგ რამდენიმე ადგილას უტევდნენ შემოვლით გზას.

წარმატებული ოპერაცია

19 აგვისტოს, დილით, ქართულმა დანაყოფებმა მოულოდნელად ელვისებურად შეუტყეს თლიაყანას, მოწინააღმდეგის ბაზას.

ალსანიშნავია, რომ ეს ოპერაცია ძირითადად შსს-ს გულუხას სახელობის სპეცდანიშნულების რაზმმა და უშიშროების სამინისტროს ანტი-

როდნენ რუსული სპეცდანიშნულების რაზმების არსენალში არსებულ სპეციალურმაყუჩან სნაიპერულ შაშხანებს — Винторез-ს, Вал-ს, უზმაურო — ლილისქვეშა ყუმბარასატყორც ტიში-ნა-ს და მსხვილკალიბრიან (12,7მმ) სნაიპერულ შაშხანებს. ყოველივე ეს მოუთითებს, რომ კონფლიქტის ზონაში რუსეთიდან შემოყვანილი იქნენ რეგულარული რუსული სპეცდანიშნულების რაზმების მებრძოლებიც, რადგან ამგვარი სპეციალური და ძვირი იარაღის შოვნა ყველას არ შეუძლია.

გარდა პროფესიონალი მებრძოლებისა, რუსეთიდან ჯავაში ჩამოვიდა 70-ზე მეტი რუსი ოფიცერი, რომელთაგან ყველაზე დაბალი ჩინია პოდპოლკოვნიკი გახლდათ. ისინი პანსიონატ „ჯავაში“ ამაღლებდნენ მებრძოლებს; თუმცა როგორც ირკვევა, ის დაზოგოვი, რომელიც ბოლო დღეებში მოსვენებას არ აძლევდა შემოვლითი გზის დამცველებს, ძირითადად მაინც ადგილობრივი ოსებისგან შედგებოდა და ლაბარავი, რაღაც მესამე ძალაზე, ეტყობა, არ ღირს.

ეს 70-კაციანი სპეცდანიშნულების რაზმი, რომელშიც მხოლოდ ათიოდე რუსი იყო, დიდი ხანია ცხინვალის სეპარატისტული ხელისუფლების განკარგულებაშია. ჩიბიროვის დროს იგი ადგილობრივი შსს-ს განსკუთრებული დანიშნულების მილიციის რაზმში — „ომონში“ შედიოდა, კოკოითის — „გარეზიდენტების“ შემდეგ ცალკე ჯგუფად ჩამოყალიბდა.

სწორედ ეს რაზმი, რომელსაც ადგილობრივი შინაგან საქმეთა მინისტრის ყოფილი მოადგილე ჯემალ ქარქუს-

ტერორისტული ცენტრის ორმა დანაყოფმა განახორციელა. ტერიტორიის განმუხდას კი შსს-ს შინაგანი ჯარების სპეცდანიშნულების პოლკის მებრძოლები აწარმოებდნენ. დიდი ლიხვის მხრიდან მათ თავდაცვის სამინისტროს კოჯრის სპეცდანიშნულების რაზმიც წამოესმარა.

სპეცოპერაცია საკმაოდ მოულოდნელად და ამასთანავე წარმატებით განხორციელდა და ქართულ მხარეს დანაჯლისი არ ჰქონია (ყოველ შემთხვევაში, ასეთ ინფორმაციას ავრცელებენ არაოფიციალურ საუბრებში ქართველი მაღალჩინოსნები), ქარქუსოვის რაზმს კი არანაკლებ 12 კაცი დაეღუპა (ოსურ მხარეს ბოლო დღეებში დაახლოებით 21 მებრძოლი უნდა დაღუპვოდა), თავად ჯემალ ქარქუსოვი დაიჭრა. რაზმმა მოახერხა უკან დახევა და სხვა გზით — თავი ჯავას შეაფარა. სავარაუდოდ, მათ დახოცილებიც გააყოფეს ხელს, რითიც შეიძლება აისხნას ის, რომ ბრძოლის ველზე არც ერთი დაღუპული არ დარჩენილა.

საგულისხმოა, რომ ეს რაზმი თურმე ბრძოლისთვის ჯერ კიდევ რამდენიმე წლის წინ ეზადებოდა და ბევრ მაღლობზე წინასწარ ჰქონია გამზადებული შენობიერი სანგრები.

შინაგანი ჯარების სპეცდანიშნულების პოლკის მებრძოლებმა მოახერხეს ხელში ჩაეგდოთ მოწინააღმდეგის ერთი ქვეითთა საბრძოლო მანქანა BMP-2. ეს დაახლოებით ასე მოხდა: მოულოდნელი შეტევით გაოგნებულმა მოწინააღმდეგე ვერ მოასწრო BMP-ს დაქოქვა და იძულებული გახდა, გაქცეულიყო. ქართველმა ოფიცერმა ააშუშავა BMP და გამოიყვანა შე-

დარებით უსაფრთხო ტერიტორიაზე, მაგრამ საბრძოლო მანქანის დაკარგვით გამზადებულმა მოწინააღმდეგე ინტენსიური საარტილერიო ცეცხლი გაუხსნა თავისავე BMP-ს. საბედნიეროდ, ეს ძვირფასი ნაალაფარი დღეს საიმედოდ ადგილზეა. მას უკან კარზე გეპარდი დეფიციტური ჭურვი; დაზგის ყუმბარასატყორცნი CПГ-9 თავისი კუმულაციური ჭურვებით; 7,62 მმ კალიბრის ტყვიამფრეველის ვაზნების ყუთები და „მაქსიმის“ სტილის ДАК ტიპის 12,7 მმ კალიბრის ტყვიამფრეველი.

19 აგვისტოს დილის შეტევა წარმატებულად უნდა ჩაითვალოს. ბუნებრივია, მოსალოდნელი იყო, რომ ქართული მხარე გააგრძელებდა შეტევას. საღამოსთვის უკვე იგეგმებოდა ჩვენი ძლიერი საარტილერიო დარტყმა სეპარატისტების პოზიციებზე, რომ შუადღისას ბევრისთვის (როგორც სამხედროების, ისე ადგილობრივი მოსახლეობისთვის) მოულოდნელად, საქართველოს პრეზიდენტმა გასცა ბრძანება დაკავებული მაღლობებიდან ქართული დანაყოფების გამოყვანისა და მათი სამხმრევი სამშვიდობო ძალებით ჩანაცვლების შესახებ.

რას მივალწიეთ?

19 აგვისტოს საღამოს, ერედვი საკმაოდ დაძაბული სიტუაცია იყო — ადგილობრივმა მოსახლეობამ პოზიციებიდან მოხსნილ ჯარებს გზა გადაუკეტა და ნება არ მისცა, სოფელი დაეტოვებინა.

— გაგვიდეთ?.. გვტოვებთ? — ეს და სხვა შეძახილები ყოველ ნაშ გაისმოდა (სტატიის ავტორის თვალწინ) და სოფლის მოსახლეობის დასაყენარებლად მოგვიანებით ამოსულ შიდა ქართლის გუბერნატორ მისერც ქარელს შვიდ დღეა დაყარეს, არც სახელმწიფო მინისტრი გიორგი ხინდრავა დარჩენილ უყურადღებოდ, ისიც კარგად შეამკეს.

გამძინვარებული სოფელი მანდილოსნების რისხვას ვერც ალყაში უნებლიეთ მოხვედრილი გენერალი ნაზზდოროვი და მისი მძლებლები გადაურჩნენ.

სოფლის მოსახლეობის რეაქცია აბსოლუტურად გასაგები გახლდათ — რატომ წამოიწყეთ, თუკი ახლა გვტოვებთ? — უსვამდნენ უპასუხო კითხვას და გასაგებია, რომ ოსების თავდასხმას ელოდნენ.

ისე, იმ მომენტში სეპარატისტებს რომ მართლაც აუტყბათ ნაღმსატყორცებისა და პაუბიცების სროლა ერედვის ცენტრში, უამრავი ადამიანი და სამხედრო დაიღუპებოდა, რადგან სამხედრო მანქანების კოლონები ორ რიგად იდგა სოფლის გზაზე. მათ ძა-

რებზე კი პოზიციებიდან მოხსნილი დაღლილი, მშერი სამხედროები თვლემდნენ და ელოდნენ, როდის მისცემდნენ მათ საშუალებას, შეესრულებინათ პრეზიდენტის ბრძანება და დაეტოვებინათ კონფლიქტის ზონა.

პრეზიდენტ სააკაშვილის ინიციატივას რამდენიმე მხარე აქვს. პირველი: თავისი სამშვიდობო ინიციატივით მან მართლაც აიცილა ამ ეტაპზე კონფლიქტის შემდგომი ესკალაცია და შეაჩერებინა ქართული სოფლების დაბომბვა. სხვანაირად, ამის გაკეთება მხოლოდ ჯავისა და ცხინვალის ალებით შეიძლებოდა, რადგან სწორედ იქიდან ესროდნენ ერედვს თუ თამარაშენს.

ამასთან, ქართულმა სამშვიდობო ინიციატივამ მსოფლიოს თვალში საქართველოს ავტორიტეტი აამაღლა, რაზეც დასაველითის ოფიციალური წრეებისა და მასმედიის კომენტარებიც მეტყველებს.

მაგრამ მდალს მეორე მხარეც აქვს — ფაქტობრივად, ჩვენ დაგბრუნდით იმავე ადგილზე, საიდანაც დავიწყეთ, ან ცოტა უკანაც. ამის თქმის ნებას შემდგომი გარემოებები გვაძლევს — აგვისტოს მოვლენების შემდეგ გაჩნდა სამშვიდობო ძალების დამატებითი საგუშაგოები, რომლებიც მომავალში აქტიურად შეუშლიან ხელს ქართულ სამხედრო დანაყოფებს,

თუკი საქმე მაინც პრობლემის ძალოვანი მეთოდით გადაწყვეტამდე მივიდა. ვგულისხმობთ რუსულ საგუშაგოებს სოფელ ვანათთან და მეღერეკისთან, რომლებიც ერთი თვის წინ გაიხსნა, რის გამოც ოსური დემნისისგან შევიწროებული ქართული ვანათის დახმარება გაჭირდება, ხოლო მეღერეკისთან ჩამდგარი რუსი „ცისფერჩაფხუტიაწები“ ცხინვალისკენ დაძრულ ქართველ სამხედროებს გადაუდებებიან წინ.

ერედვი-სეითის შემოვლით გზაზე მაღლობებზე მდგარი სამხმრევი სამშვიდობო ძალების საგუშაგოები შეეწინააღმდეგებიან (ყოველ შემთხვევაში, რუსული და ჩრდილოოსური მხარე, რომლებმაც 19 აგვისტოს ს. ერედვიდან ამ მაღლობებისკენ 5 ქვეითთა საბრძოლო მანქანა აიყვანეს, აქედან სამი ჩრდილოოსური BMP-2 და ორი რუსული BMP-1) იმ ქართული სამხედრო დანაყოფების გადასვლას, რომლებიც ალყაში მოქცეული დიდი ლიხვის ხეობის ქართული სოფლების დასახმარებლად წავლენ.

დასკვნის სახით, სამწუხაროდ, შეიძლება მხოლოდ ის ითქვას, რომ ამ ეტაპზე ბევრს ვერაფერს მივალწიეთ, პირიქით, გამოვფხიზლეთ მიძინებული „კრახანების ბუდე“, რომელმაც თავდაცვის გაძლიერებაზე დაიწყო ფიქრი. ამას ემატება ბოლო დღეებში მებრძულ ჩრდილო ოსეთში დაწყებული ფართომასშტაბიანი სამხედრო წვრთნები, რომლითაც მოსკოვი გარკვეულ მინიშნებას იძლევა.

ჩრება შთაბეჭდილება, რომ ოფიციალურმა თბილისმა გარკვეულწილად იჩქარა, რაშიც მას დათვური სამსახური თბილისისა და, განსაკუთრებით, ბათუმის უსისლო რეგოლუციაშიც გაუწია.

მაგრამ ამ შემთხვევაში საქართველოს ტერიტორიული მთლიანობის აღდგენა, რა სამწუხაროც არ უნდა იყოს, ჩვენი აზრით, უსისლოდ აღარ მოხდება. სეპარატისტული მოძრაობა და მათი რუსი დამაქმები ფეშქაშად არაფერს მოგვართმევნ.

ნურავინ იტყვის, რომ აგვისტოს მოვლენებში დაღუპულ ქართველ მებრძოლთა სისხლი უშიშნოდ დაიღვარა; პირიქით, მათ თავი შესწირეს სამშობლოს და ყველას დაგვანახებს, რომ საქართველოს გასამთლიანებლად ბრძოლა შეგვძლება, რისთვისაც მუდმივი მზადება საჭირო. ამასთან, ამ საშვილიშვილო საქმეს დიდი ფულად რესურსებიც სჭირდება, რადგან ძალით დაკარგულს მხოლოდ ძალა დაიბრუნებს, ომს კი დიდი კუჭი აქვს.

თუ გაგრძელება არ იქნა, სხვანაირად, 2004 წლის ცხინვალის აგვისტოს მოვლენები მომავალმა თაობამ შეიძლება შეფასოს ისე, როგორც შეფასდა 1998 წლის გალის მაისის ავანტიურა და 2001 წლის კოდორის ავანტიურა.

მოხდა ის, რას მოსალოდნელი იყო

აბაშიძის „დანაგოვარმა“ და ხელისუფლების წაყრუება გრაგედია დააგრიალა

„— როგორც ითქვა, პლაჟებიც კი დანაღმულია. საკურორტო სეზონი უსაფრთხო იქნება?“

— მიმდინარეობს აქტიური განაღმვა უშიშროების და თავდაცვის სამინისტროს განაღმელები ამავე მუშაობენ და ზაფხული ნამდვილად უსაფრთხო იქნება.“

ეს ციტატა 18 მაისის „კვირის პალიტრის“ იმ ინტერვიუდანაა, სადაც ჩვენს კორესპონდენტს, ეკა ლომიძეს, პასუხობს უშიშროების მინისტრის მოადგილე გიგი უგულავა. სამწუხაროდ, უსაფრთხო ეს ზაფხული ნამდვილად არ აღმოჩნდა იმ 7 ადამიანისთვის, რომელთა მანქანები ჩაქვის პლაჟზე ტანკსაწინააღმდეგო ნაღმით აფეთქდა.

არ არის შებრალებების ღირსი ასლან აბაშიძე, რომელმაც თავისი სკამის რამდენიმე დღით შესანარჩუნებლად გასცა ერის საწინააღმდეგო ბრძანება და აჭარის პლაჟები იმიტომ დაანალწინა — სააკაშვილმა საზღვაო დესანტი არ გადმოსხასო. თუმცა, თავისი წილი დანაშაული დღევანდელმა ხელისუფლებამაც უნდა აღიაროს, რომელმაც მოსახლეობას უსაფრთხო პლაჟების გარანტია მისცა.

განსაკუთრებით ეს ეტება იმ ადგილობრივ სამართალდამცავებს და სპეცსამსახურს, ვისთანაც თურმე რამდენიმე ხნის წინ მისულან ჩაქველები და უცნობებით, პლაჟი დანაღმ-

ლიაო. მაშინ რამდენიმე ნაღმი ამოიღეს, შემდგომ საძიებო სამუშაოები ან საერთოდ აღარ ჩატარდა, ანდა უგულავისყურად გაგრძელდა.

შედგად მივიღოთ ტრადედია — „უზის“ ტიპის ჯიბის წინა ბორბლის გადავლისას აფეთქდა პლაჟის ქვიშაში ჩაფლული სავარაუდო TM-62 ტიპის ტანკსაწინააღმდეგო ნაღმი, დაიჭრა 7 ადამიანი — 5 ადგილობრივი და 2 დამსვენებელი. 2 მძიმედ დაჭრილი ბათუმის საავადმყოფოში გადაიყვანეს.

ნაღმები საერთოდ ყველაზე არაპუმწური იარაღია და ისინი მას შემდეგც ფეთქდებიან, როდესაც ყოველგვარი შეიარაღებული დაპირისპირება დამთავრებულია.

აბაშიძე რაც გაავტა, სახეზეა, მაგრამ ხელისუფლებას ყველა ღონე უნდა ეხმარა, მოეპოვებინა ნაღმების ველები რუკები, ხოლო თუ ასეთი არ არსებობდა, ეპოვა ის ხალხი, ვინც აბაშიძის ბრძანებით დანაღმა აჭარის პლაჟი.

საუბედუროდ, პლაჟებზე და განსაკუთრებით ჩოლოქის მახლობლად, ჯერ კიდევ შეიძლება იყოს ტანკსაწინააღმდეგო, და თვით ქვეითსაწინააღმდეგო ნაღმებიც კი. არადა საკურორტო სეზონი აჭარაში ბეს აღწევს.

უსინდისო ადამიანები შეიძლება ბევრი იყვნენ, მაგრამ სინდისიერებმა ხომ უნდა მიაქციონ ყურადღება. ვინ არის დამნაშავე?!

რუბრიკა მოამზადა ირაკლი ალადაშვილმა

ოლიმპიური სანდალის პეონია

ოლიმპიური მედლის კანდიდატს გამარჯვება ცოფიანი პაღლების ხროვამ დააკარგვინა

ოლიმპიური თამაშები, გარდა იმისა, რომ მსოფლიო რეკორდების, დრამატული შეჯიბრებების და სპორტსმენთა ამოუწურავი შესაძლებლობების არენაა, გახმაურებული სანდალებითა და კრიმინალური ფაქტების სიუჟეტით გამოირჩევა. ადამიანებმა ოლიმპიადის სამშვიდობო დევიზს, მინცდამიანც, პოლიტიკური მენტია მოასხეს და პირველი თამაშებიდან დღემდე კონფლიქტისა და საორგანიზაციო ლაფსუსის გარეშე, შეიძლება ითქვას, არც ერთ ოლიმპიადას არ ჩაუვლია. დარღვევათა შემთხვევები წლიდან წლამდე იზრდება და ბოლოს გრანდიოზულ მასშტაბებსაც მიაღწია. ოლიმპიადებზე მომხდარი პოლიტიკური თუ კრიმინალური სკანდალების აღწერას ერთი საგანგებო გვერდი წამდგომად არ ეყოფა, მაგრამ მათ შორის არის ისეთი ფაქტებიც, რომელსაც გვერდს ვერავინ აუტყვეს. დღეს რამდენიმე მათგანს შემოგთავაზებთ.

I ოლიმპიური თამაშები

ათენი (საბერძნეთი)
25 მარტი - 3 აპრილი, 1896 წელი

ანტიკური ელადის უძველესი ტრადიციის — ოლიმპიურ ასპარეზობათა აღორძინება ბერძენმა სცადეს და საფუძველი ჩაუყარეს თანამედროვე თამაშების საუკუნოვან ისტორიას. პირველი სკანდალი მოცურავთა ასპარეზობისას აგორდა. მასპინძლებს საცურაო აუზები არ გააჩნდათ და სპორტსმენები პირდაპირ ზღვის აკვატორიაში გააჯიბრეს ერთმანეთს. ამერიკელმა უილიამსმა სტარტზევე შეწყვიტა გამოსვლა და ორგანიზატორებს პრეტენზიით მიმართა — აქაოდა, ასეთ გაყინულ წყალში შეჯიბრების გამართვა შეუძლებელიაო. მისი პროტესტი არც კი განხილავდა.

III ოლიმპიური თამაშები

სენტ-ლუისი (აშშ)
1 ივლისი - 23 ნოემბერი, 1904 წელი

მართაონულ გარბენში, 12 კმ-ის დაფარვის შემდეგ, დისტანციიდან გულშეწეებული გაიყვანეს ამერიკელი ფრედი ლორცი. ათლეტი წამსვე მანქანაში მოათავსეს და დახმარების აღმოსაჩენად ფინიშისკენ გააქანეს,

ბერლინის ოლიმპიადის სიმბოლო ხუთი რგოლის ნაცვლად სვასტიკა იყო

სადაც სამედიცინო პუნქტი იყო. დანიშნულების ადგილამდე მ კმ-ით ადრე ლორცს ფერიც დაუბრუნდა და დაღლილობამაც გადაუარა, მდლოს მანქანა გაჩერებინა, დისტანციაზე დაბრუნდა და ფინიშთან პირველმა მიიღიხინა(?). ოლიმპიურ „ჩემპიონს“ ოქროს მედალი ამერიკის პრეზიდენტის, რუზველტის ქალიშვილმა ალისამ ჩამოჰკიდა და მასთან ერთად არც სურათის გადაღება უთავილია. ტყუილი მაღევე „გასკდა“ — როცა ფინიშთან სხვა მონაწილეებმაც მიიღიხინეს, ლორცმა განაცხადა, ვისუმერო. აშშ-ის მძლეონობის ფედერაციამ ოხუნჯ ათლეტს საშუალო დისკვალიფიკაცია მისცა, ალისა რუზველტს კი მის მაგივრად მოუწია ზოდისის მოხდა მსოფლიო საზოგადოების წინაშე. გაუგებრობა არც ამით ამოწურულა. ორგანიზატორები ის იყო დამსას ახირებდნენ, როდესაც კიდეც ერთი ამერიკელი, ოლიმპიური მედლის კანდიდატი მილასლასა ფინიშთან. მისი განცხადებით, დისტანციაზე ცოფიანი ძაღლების ხროვა გადაეყარა და

საბჭოთა კავშირისა და აშშ-ის ცივი ომი ოლიმპიურ არენაზეც გაგრძელდა

IX ოლიმპიური თამაშები

ამსტერდამი (ჰოლანდია)
17 მაისი - 12 აგვისტო, 1928 წელი

გახსნის ცერემონიის წინა დღეს ფრანგი სპორტსმენები მძლეონობის ფედერაციის პრეზიდენტთან, პოლ მერიკამთან ერთად ამსტერდამის სტადიონზე წავიდნენ, რათა მომავალი შეჯიბრებების მთავარ არენას გასცნობოდნენ. მოულოდნელად მათ დარაჯი გადაეღობა და სტადიონის კარი ცხვირწინ მიუკუტა. არადა, რამდენიმე წუთით ადრე, არენაზე დაუბრუნებლად შეაღწია გერმანიის დელეგაციამ. განეგ-გამონევისას მერიკამმა ხელი უბიძგა დარაჯს, რომელმაც არც აცია, არც ატყელა და გასაღებების ასხმა პირდაპირ სახეში სთხლიშა ფრანგს. დასიხლიანებული მერიკამის თანამეგამუღეები დარაჯს მიესიგნენ და ძვალ-რბილი გაუერთიანეს, რისთვისაც მთელი ღამე პოლიციის განყოფილებაში მოუწიათ ყურყუტი. მეორე დღეს ფრანგები გაათავისუფლეს, მაგრამ სტადიონის კართან ისევ ის დარაჯი დახვდათ, რომელმაც კატეგორიული უარი განაცხადა მათ შემეგებაზე. ფრანგებმა მომხდარი მათ წინააღმდეგ მიმართულ პროვოკაციად

ბინათ ნაციზმის აგიტაციისთვის. ბერლინში მასობრივი წმენდა ჩატარდა, რათა არასასურველი პირები ქვეყნიდან გაეძევიანათ. ოლიმპიადის მთავარ სიმბოლოდ ხუთი რგოლის მაგივრად სვასტიკა იქცა, მთავარ იდეოლოგიად კი — იოზეფ გეტელსი. თავიდან არ უნდოდათ თამაშებზე ზანგების დაშვება, მაგრამ ბოლოს, პიტლერის განკარგულებით, შავკანიანებს მონაწილეობის უფლება მინც მისცეს. ფიურერი ფიქრობდა, რომ ყველა მედალი მაინც არიული რასის სპორტსმენებს დარჩებოდა, მაგრამ ამერიკელმა ზანგმა ჯერი რუენსმა 4 ოქრო მოიპოვა მძლეონურ ბილიკებზე. პიტლერმა, პროტოკოლის მიუხედავად, უარი განაცხადა გამარჯვებულის მიღებაზე. დოკუმენტურ ფილმში ამოჭრეს კადრები, სადაც მაყურებელი აბოლდისმენტებით აჯილდოვებდა ამერიკელს. ფაშისტთა ლიდერმა განაცხადა, — გასაკვირი რუენსის ჩემპიონობაში არაფერია, რადგან შავკანიანები ადამიანები არ არიან და მათთან შეჯიბრებას აზრი არა აქვსო.

XV ოლიმპიური თამაშები

პელსინკი (ფინეთი)
19 ივლისი - 3 აგვისტო, 1952 წელი

ოლიმპიადზე პირველად გამოვიდა საბჭოთა კავშირის ნაკრები. იდეოლოგიური მოსაზრებების გამო ოლიმპიური სოფელი შეიჭმნა, რომელშიც მონაწილემდე ბანაკების — კაპიტალიზმის და სოციალიზმის წარმომადგენლები განთავსდნენ. საბჭოთა დელეგაცია გახსნის ცერემონიაზე არ გამოსულა, მათ აკრძალა მტრული ბანაკის წევრებთან კონტაქტები. მოპოვებული მედლების რაოდენობით საბჭოთა სპორტსმენებმა ამერიკელთა შემდეგ მეორე ადგილი დაიკავეს.

XVI ოლიმპიური თამაშები

მელბურნი (ავსტრალია)
22 ნოემბერი - 8 დეკემბერი, 1956 წელი

1956 წლის 6 ნოემბერს შვეიცარიის ოლიმპიურმა კომიტეტმა მოუწოდა მონაწილე ქვეყნებს ბოიკოტი გამოეცხადებინათ ოლიმპიადისთვის იმის გამო, რომ საბჭოთა ჯარებმა ანტიკომუნისტური ამბოხება უნგრეთში სისხლში ჩაახშეს. უმრავლესობამ ეს მოწოდება უარყო და კონფლიქტი სოციალისტური ბლოკის შინაურ საქმედ მიიჩნია, მით უმეტეს, რომ მონაწილეობაზე უარი არც უნგრელებს განუცხადებიათ. ბოიკოტს მხოლოდ ორი ქვეყანა გამოეხმაურა — ესპანეთი და ჰოლანდია. მელბურნი არც ეგვიპტის დელეგაცია ჩავიდა, რომელმაც მთელ არაბულ სამყაროს მსგავსი გადამწყვეტილები სკენ მოუწოდა. მიზეზი ინგლის-ისრაელის მიერ სინაის ტერიტორიის ოკუპაცია გახდა. ეგვიპტეს სოლიდარობა ერაყმა და ლიბანმა გამოუცხადეს.

საბჭოთა კავშირისა და უნგრეთის სპორტსმენები ოლიმპიადაზე მაინც გადაეყარნენ ერთმანეთს წყალბურთელთა ტურნირის ნახევარფინალში. მეორე ტაიმში ჩხუბი ატყდა, რომელიც გუნდების კაპიტნებმა დეჟე დიარმატმა და პეტრე მუჟენიერამე წამოიწყეს. მათ თანაგუნდელებიც წამოეხმარნენ, ტრიბუნებზე კი დიდ უმრავლესობას უნგრელები წარმოადგენდნენ. პოლიციამ გამძვინვარებული ბრბო ძლივს დააშოშმინა და საბჭო-

თა წყალბურთელები გასახდელში ჩაიყვანა. გამარჯვება უნგრელებს ჩაუთვალეს. მეორე დღეს დასავლური გაზეთების პირველი გვერდები ერთიანად გასისხლიანებულ უნგრელ წყალბურთელს, ერვინ ზიდორს დაეთმო. საბჭოთა ხელმძღვანელობამ თავის სპორტსმენებს სასტიკი საყვედური გამოუცხადა „სსრკ-უნგრეთის მეგობრობისთვის ზიანის მიყენების გამო“. რაც შეეხება პეტრე მუჟენიერას, ნაგების მიუხედავად მას სპორტის დამსახურებული ოსტატის ნოდება მიანიჭეს. ქართველი წყალბურთელი თამაშის დროსაც ლიდერი იყო და ჩხუბშიც, სადაც თავი არავის დააჩაგვრინა, რაც სპორტის ფუნქციონერებმა არ დაუკარგეს. დიდი ხნის შემდეგ, 2002 წელს ბუდაპეშტში იმ სკანდალური მატჩის მონაწილე გუნდები კვლავ შეხვდნენ ერთმანეთს და საბოლოოდ შერიგდნენ.

XX ოლიმპიური თამაშები

მიუნხენი (გერმანია)
26 აგვისტო - 11 სექტემბერი, 1972 წელი

5 სექტემბრის დილას პალესტინის ტერორისტული ორგანიზაციის, „შავი სექტემბრის“ წევრები ოლიმპიურ სოფელში შევიდნენ, მოკლეს ისრაელის ნაკრების ორი სპორტსმენი და დელეგაციის ცხრა წევრი მძევლად აიყვანეს. ტერორისტებმა ისრაელის ციხეებიდან 200 პალესტინელის გათავისუფლება მოითხოვეს. მოლაპარაკებები მთელი დღის მანძილზე გაგრძელდა. ტერორისტებს ორი ვერტმფრენი გამოუყვეს, რომლის მეშვეობით ისინი მძევლებთან ერთად აეროპორტში მივიდნენ და თუმცა ხელისუფლება მათ კაიროში გაფრენას შეჰპირდა, მტურში მაინც დაიწყო: ცხრავე მძევალი დაიღუპა. მათთან ერთად დაიხოცნენ მფრინავი და ერთი პოლიციელი. ტერორისტთაგან ხუთი გაანადგურეს, სამი დაჭრეს. ტერაქტის შემდეგ გლობა გამოცხადდა, მაგრამ 34 საათში ოლიმპიადა განახლდა.

XXI ოლიმპიური თამაშები

მონრეალი (კანადა)
17 ივლისი - 1 აგვისტო, 1976 წელი

ოლიმპიადის გახსნამდე რამდენიმე კვირით ადრე ახალი ზელანდიის მონაწილეობა საფრთხის ქვეშ დადგა. ეს 22-მა აფრიკელმა ქვეყანამ მოითხოვა. ისინი აღაშფოთა იმ ფაქტმა, რომ ზელანდიელებმა გამართეს შეხვედრა რაბაბში სამხრეთ აფრიკის გუნდთან, რომელშიც აპარტეიდის რეჟიმი იყო გამეფებული. სოკ-მა (საერთაშორისო ოლიმპიური კომიტეტი) პროტესტის განხილვაზე უარი განაცხადა იმ მოტივით, რომ რაბაბი არ იყო ოლიმპიური სახეობა. აპასუსხოდ, 30-მა ქვეყანამ, რომელთა უმრავლესობა აფრიკელები იყვნენ, თამაშებს ბოიკოტი გამოუცხადა.

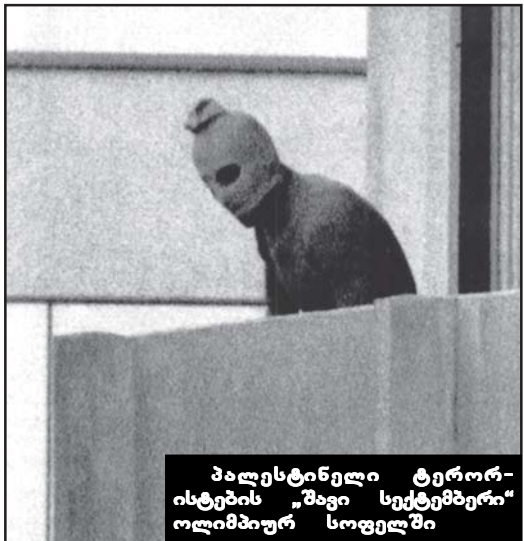
თანამედროვე ხუთჯიშში დიდი აფერა გამოჟღავნდა. საბჭოთა კავშირის გუნდის ლიდერი ბორის ონიშჩენკო, რომელსაც წინა ოლიმპიადებზე მოპოვებული ჰქონდა ერთი

ოქროს და ორი ვერცხლის მედალი, მაქინაციაში გამოიჭირეს. ფარიკაობის დროს მსაჯებმა აღმოაჩინეს საიდუმლო მოწყობილობა, რომელიც რუს სპორტსმენს სახელობი ჰქონდა და დამაგრებული და ლილაზე თითის დაჭრით ჩხვლეტის დამაფიქსირებელ სიგნალს ანთებდა ტაბლოზე, სინამდვილეში კი რაბიარ არც ეხებოდა მეტოქეს. ერთ მომენტში, როდესაც მონაწილემდეგსთან კონტაქტში არ იმყოფებოდა, ონიშჩენკოს შემთხვევით მოუხვდა ხელი ლილაზე და საიდუმლოც გაჟღავნდა. სპორტსმენს დისკვალიფიკაცია მისცეს, რის გამოც საბჭოთა ნაკრებმა მედლების მოპოვების ყველა შანსი დაკარგა.

XXII ოლიმპიური თამაშები

მოსკოვი (სსრკ)
19 ივლისი - 3 აგვისტო, 1980 წელი

ამერიკის პრეზიდენტმა ჯიმი კარტერმა მოსკოვის ოლიმპიადას 1979 წელს საბჭოთა ჯარების ავღანეთში შეჭრის საბაბით ბოიკოტი გამოუცხადა. დასავლეთის წამყვანი ქვეყნებისა და ჩინეთის გარეშე თამაშები მეორეხარისხოვნად გადაიქცეოდა და ამიტომაც საბჭოთა ხელისუფლება სწრაფად ამოქმედდა. მან მოახერხა ესპანელი ხუან ანტონიო სამარანჩის მიმხრობა და სამი დღით ადრე სოკ-ის პრეზიდენტის პოსტზე გაყვანა. უმოკლეს დროში სამარანჩმა დაარწმუნა ესპანეთი,

იტალია, დიდი ბრიტანეთი და დასავლეთის ზოგიერთი ქვეყანა, მონაწილეობა მიეღოთ მოსკოვის ოლიმპიადაზე. თამაშებმა ლირსულად ჩაიარა. მოსკოვში 36 მსოფლიო და 74 ოლიმპიური რეკორდი დამყარდა. ნაგებული აღმოჩნდა კარტერიც, რომელმაც მარცხი განიცადა საბრეზიდენტო არჩევნებშიც. საბჭოთა კავშირმა ვალი დაუბრუნა ამერიკას და 1984 წლის ლოს-ანჯელესის ოლიმპიადის ბოიკოტი გამოუცხადა, რასაც რუმინეთის გარდა მთელმა სოცბლოკმა აუბა მხარი.

XXVIII ოლიმპიური თამაშები

ათენი (საბერძნეთი)
11 - 29 აგვისტო, 2004 წელი

4 აგვისტოს ტელეკომპანია BBC-მ პროგრამაში „პანორამა“ მაყურებელს შესთავაზა დოკუმენტური ფილმი, რომელიც სოკ-ის მაღალჩინოსნებს მექრთამოპოში ამხელდა. BBC-ის ჟურნალისტები ავგელნიანი ბიზნესმენების სტატუსით წარუდგნენ ბულგარეთის ოლიმპიური კომიტეტის პრეზიდენტს, ივან სლავკოვს და 2012 წლის ოლიმპიადის მასპინძლად ლონდონის გამარჯვებაში ლობიერება სთხოვეს. სლავკოვმა სოკ-ის 50 წევრის ხმების შეგროვება თავის თავზე აიღო, რის სანაცვლოდ 4 მილიონი დოლარი მოითხოვა. ყოველივე ეს ფარულ კამერაზე დაფიქსირდა. სოკ-მა გამოძიება დაიწყო. 7 აგვისტოს სლავკოვი დაკავებული თანამდებობიდან გაათავისუფლეს...

ეს მცირე ნუსხა იმ სკანდალებია, რომლის გარეშე არც ერთ ოლიმპიადას არ ჩაუვლია. ოლიმპიადა სპორტულ მიღწევებთან ერთად დიდი ინვესტიციების დაბანდებისა და სხვათა შორის, უმოკლეს ვადებში კოინვესტიციების მიღების საშუალებაა. ამდენად, გასაკვირი არ უნდა იყოს ის სენსაციური სამართალდარღვევები თუ პოლიტიკური შეხლა-შემოხლა, რაც თან სდევს მოცულობის ყველაზე გრანდიოზულ სპორტულ შეჯიბრებს.

მომზადდა ზეიად სენნაშვილმა

საქართველოში ეფ-ბი-აი-ს (აშშ-ის გამოცემის ფედერალური ბიუროს) წარმომადგენლობა გაიხსნა. იგი კავკასიაში ერთადერთი იქნება და მთელ რეგიონში განავრცობს თავის საქმიანობას. ექსპერტების აზრით, ეს მნიშვნელოვნად გააუმჯობესებს ორგანიზებულ დანაშაულებთან ბრძოლას საქართველოში, ვინაიდან ეფ-ბი-აი-სთვის კარგად ცნობილია ჩვენში აქტუალური დანაშაულებათა ანატომია და მასთან ბრძოლის ხერხები. ითანამშრომლებენ თუ არა ამერიკელი და ქართველი სამართალდამცველები შპიონაჟთან, კორუფციასთან, ტერორიზმთან, ნარკოტიკების არაკანონიერ ბრუნვასა და სხვა დანაშაულებებთან ბრძოლაში, ამის შესახებ საქართველოში აშშ-ის საელჩოს ატაშე სამართლებრივ საკითხებში და ამავე დროს ეფ-ბი-აი-ს წარმომადგენლობის ხელმძღვანელი **ბრაიან პარმანი** გვესაუბრება (იგი ქართველ საზოგადოებას პირველად მიმართავს პრესით, „ვიკის პალიტრის“ საშუალებით).

— საქართველოში ეფ-ბი-აი-ს წარმომადგენლობის გახსნაზე ვერ კიდევ წინა ხელისუფლების დროს ლაპარაკობდნენ, რატომ დაფიქრდა ჩინაფიქრის განხორციელება?

— საქართველოში ეფ-ბი-აი-ს წარმომადგენლობა კარგა ხნის წინ უნდა გახსნილიყო, მაგრამ ზოგიერთი ფორმალური საკითხის გამო ეს ვერ მოხერხდა. თავდაპირველად, ამაზე უნდა ემსჯელა კონგრესს. შემდეგ ბიუჯეტის საამისო თანხები უნდა გამოეყო. ამასთან, უნდა შერჩეულიყო საქართველოში გამოსაგზავნი კვალიფიციური კადრი, აუცილებელი იყო ტექნიკური აღჭურვილობით უზრუნველყოფა და დროც გაჩინებოდა.

— როგორც ვიცით, ამჟერად ეფ-ბი-აი-ს საქართველოში მხოლოდ თქვენ წარმომადგენლობა გააუმჯობესებთ იმ უზარმაზარ საქმეს, რასაც თქვენი თანამდებობა გააკრებთ?

— მალე მდივანი მყოფობა და ვიმედოვნებ, მომავალ ზაფხულს ასისტენტად სხვა თანამშრომელსაც გამოიგზავნიან. ეფ-ბი-აი-ს ტრადიციისამებრ, უცხოეთის წარმომადგენლობებში მსახურობს ეფ-ბი-აი-ს ორი მუშაკი და ერთი მდივანი. ისე კი მართლობას სრულიად ვერ ვგრძნობ საქართველოში.

— თქვენი სამსახურის სპეციფიკიდან გამომდინარე, ურთიერთობები ალბათ უშიშროებასა და შინაგან საქმეთა სამინისტროებთან გაქვთ?

— რა თქმა უნდა. თუმცა გენპროკურატურასა და იუსტიციის სამინისტროსაც აქვთ თავიანთი საგამოცნო ორგანოები და ვიმედოვნებ, მათთანაც ვითანამშრომლებ.

— საქართველოში ეფ-ბი-აი-ს საქმიანობაში პრობლემატული რა იქნება?

— ტერორიზმი, ნარკოვაჭრობა და იარაღით უკანონო ვაჭრობა პრიორიტეტულად მიგვაჩნია, ასევე კორუფცია, ადამიანთა უფლებების დარღვევისა და კიბერდანაშაულები წინააღმდეგ ბრძოლა.

თანამედროვე ტექნოლოგიების საშუალებით ძალზე გაიოლდა უმნიშვნელოვანესი დო-

„სანაე აქ ვიხსოვრებ, ქართველი ვიქნები“

ექსკლუზიური ინტერვიუ საქართველოში ეფ-ბი-აი-ს წარმომადგენლობის ხელმძღვანელთან

კუმენტების გაყალბება, სახელმწიფო ორგანიზაციების კომპიუტერულ ქსელებში შეჭრა, საბანკო ანგარიშებზე ნადირობა, ბავშვთა პორნოგრაფიის გავრცელება. ყოველივე ამას ჩვენ კიბერდანაშაულებს ვუწოდებთ. ეს პრობლემა არა ჩვენსავით მწვავედ, მაგრამ თქვენთანაც არსებობს.

ერთ თვეში აშშ-ის სახელმწიფო დეპარტამენტის დაფინანსებით საქართველოში ჩამოვლენ ეფ-ბი-აი-ს კონსულტანტები, რომლებიც სასწავლო სემინარებს ჩაუტარებენ ქართველ გამომძიებლებს. სემინარების მთავარი თემა კიბერდანაშაულებიც იქნება.

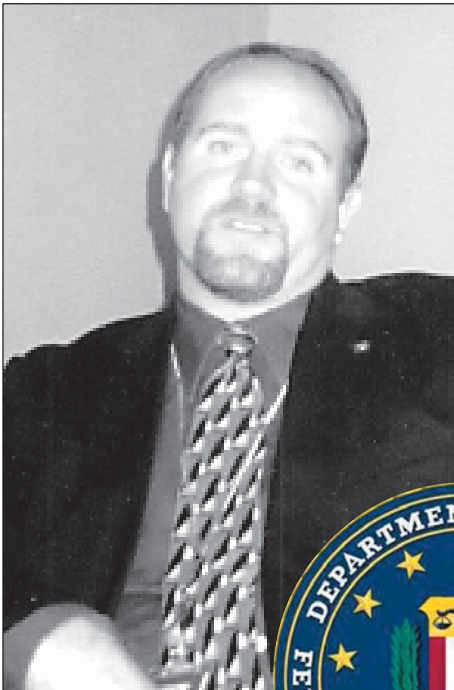
თქვენს სამართალდამცავ სტრუქტურებში ძირითადად პროფესიონალები მსახურობენ. არავინ იფიქროს, ჩვენ აქ რაიმეს სასწავლებლად ჩამოვდით. ჩვენი აქ ყოფნის მიზანი კომპეტენტურ ქართველ კოლეგებთან პარტნიორობაა. თუ სურვილი ექნებათ, დიდი სიამოვნებით დავეხმარებით გამოცდილებითა და ტექნიკური აღჭურვილობით. ჩვენი მხრივ, ქართველებსაც ვთხოვთ, მოგვანოდონ ის ინფორმაცია, რაც მხოლოდ მათთვის არის ცნობილი. ჩვენი ბიუროს საერთაშორისო ქსელის რომელიმე აგენტს საქართველოზე სპეციფიკური ინფორმაცია რომ დასჭირდეს, მე დამიკავშირდება, მე კი ქართველი კოლეგები უნდა დამეხმარონ.

— ბატონო ბრაიან, ეფ-ბი-აი ქართველებს ეხმარებოდა ფრედ ვუდროვისა და გიორგი სანაის მკვლელობების გამოძიებაში. კულუარული ინფორმაციებით, თქვენი სამსახურის ექსპერტის დასკვნა დღემდე არ ხმაურდება. რა არის ამის მიზეზი?

— ჩვენი წესია, არასდროს ვილაპარაკოთ იმ საქმეებზე, რომელზეც გამოძიება მიმდინარეობს, ან უკვე დასრულებულია. ამიტომ ამ კითხვაზე პასუხისაც თანხს ვეციკავებ.

— ორგანიზებული დანაშაულებანი ელვის სისწრაფით იზრდება მთელ მსოფლიოში. ამას ხომ არ განაპირობებს ის, რომ დანაშაულებს ერთმანეთთან უფრო აქტიური ურთიერთობები აქვთ, ვიდრე სამართალდამცავ სამსახურებს?

— მატულობს არა დანაშაულები ჯგუფები, არამედ გადაადგილების თანამედროვე საშუალებები, რაც დანაშაულებს გეოგრაფიული არეალის შეცვრებას უადვილებს — შეუძლია თითქმის ერთ დღეში შემოიაროს მსოფლიო ან არ

გავიდეს ოთახიდან და სულაც კომპიუტერით ჩაიღონ დანაშაული მეორე კონტინენტზე. დანაშაულის ფორმაც ინტელექტუალური გახდა. სწორედ ამიტომ ხსნის ეფ-ბი-აი ბიუროებს სხვადასხვა ქვეყანაში.

— 2001 წლის 11 სექტემბრის შემდეგ აშშ-ში შიდაუსაფრთხოების სამინისტრო შეიქმნა. ეს იმან ხომ არ განაპირობა, რომ ეფ-ბი-აი ტერორიზმს ეფექტიანად ვეღარ ებრძოდა?

— ეფ-ბი-აი არასდროს ყოფილა მარტო ტერორიზმთან ბრძოლის პროცესში — 11 სექტემბრის ტრაგედიის შემდეგ გადამწდა, ტერორიზმთან ბრძოლას უფრო ორგანიზებული სახე მისცემოდა. ამიტომაც ამ საკითხზე მომუშავე ყველა სააგენტო ერთ ჭერქვეშ უნდა მოექციათ. ასე რომ, შიდაუსაფრთხოების სამინისტროს შემწა სულაც არ ნიშნავდა იმას, რომ ეფ-ბი-აი თავს ვეღარ ართმევდა საქმეს.

— საქართველოს კონფლიქტურ რეგიონებში (განსაკუთრებით, აფხაზეთში), სადაც ტერორიზმის, ნარკოტიკებითა და იარაღით უკანონო ვაჭრობის პრობლემები აქტუალურია, ალბათ ეფ-ბი-აი განსაკუთრებული ინტერესი იმუშავებს.

— მნიშვნელობა არ აქვს, რომელ რეგიონში გვექნება სამუშაო — კონფლიქტურში თუ მშვიდობიანში, სოხუმში, ბათუმში, თბილისსა თუ ფოთში.

— არსებობს ინფორმაცია, რომ საქართველოს პორტებში ეფ-ბი-აი-ს ინტერესს წარმოადგენდა და წარმოადგენს კონტინენტურებს „გამჭვირვალობა“. მხოლოდ ფოთის პორტში ყოველდღე ათასობით კონტინენტი შემოდის და გადის. რამდენად აკონტროლებთ ამ პროცესს?

— (ეცინება) მართალია, მე ეფ-ბი-აი-ს წარმოადგენ, მაგრამ ვემორჩილები საქართველოს კანონმდებლობასაც. ამიტომ, თუ დახმარება გვჭირდება, როგორც გითხარით, დახმარებას ქართველ კოლეგებს ვთხოვთ. კიდევ ერთხელ ვიმეორებ, კომენტარს არ ვაკეთებ იმ საკითხებთან დაკავშირებით, რომლის გამოძიებაც ამაჟამად მიმდინარეობს.

— იმედია, არ გაასაიდუმლოებთ თქვენს ბიოგრაფიულ მონაცემებს საქართველოში მარტო ცხოვრობთ თუ ოჯახთან ერთად?

— 38 წლის ვარ და უკვე 9 წელია, ეფ-ბი-აი-ში ვმუშაობ. დაქორწინებული არ ვარ, არც შვილები მაყვს (ბატონი ბრაიანი ამირებს დაქორწინებას, თანაც, როგორც საიდუმლოდ გაგვიმხილა, ქართველებზე. — ე. ლ.). საქართველოში ჩამოსვლამდე ვმუშაობდი კოლორადოში, დენვერსა და ვაშინგტონში. ვმუშაობდი საერთაშორისო ტერორიზმზე, ძალადობრივ დანაშაულებზე, ნარკოტიკებსა და საზოგადოებრივ კორუფციაზე. სხვათა შორის, მამამეიც ეფ-ბი-აი-ს აგენტი იყო.

— სად უფრო უსაფრთხოდ გრძნობთ თავს, საქართველოში თუ ამერიკაში?

— ეს იმაზე დამოკიდებულია, თუ როგორი განწყობა გაქვს. ყველგან უსაფრთხოდ ვგრძნობ თავს.

აქაური სამართალდამცველების იმედი მაქვს. ქართველები მეგობრული, გულლია და მზრუნველი ხალხი ხართ და შეუძლებელია, თავი დაუცველად იგრძნო. სანამ აქ ვიცხოვრებ, ქართველი ვიქნები.

— ბატონო ბრაიან, ცნობილია, რომ აშშ-შიც და ევროპაშიც სამართალდამცავ სტრუქტურებში დიდ მნიშვნელობას ანიჭებენ ქალების სამსახურს. როგორ ფიქრობთ, სუსტი სქესი მართლაც ძლიერია დანაშაულებასთან ბრძოლაში?

— ჩემი აზრით, ქალი სამართალდამცავ ორგანოში უმნიშვნელოვანესი და გადამწყვეტი ძალაა. მას შეუძლია გამოძიების ისეთი კუთხით წარმართოს, რომელიც მამაკაცს არ შეუფერება ან არ შეუძლია. ხშირად მიმუშავია ქალ კოლეგებთან ერთად და მიმანია, რომ საქმეში მამაკაცებს არაფრით ჩამოუვარდებიან.

ე. ლ. მძი

ქალური პრობლემების ბრძოლი გაღიყვება

დღესდღეობით, რთული ეკოლოგიური მდგომარეობის, მუდმივი სტრესისა და დატვირთვის ეპოქაში, ჩვენს ორგანიზმს მხარდაჭერა ესაჭიროება. ამ ფაქტორების გამო, განსაკუთრებით სავალალო მდგომარეობაში ქალის ორგანიზმია. ორსულობისა და მეძუძურობის პერიოდში სერიოზული დატვირთვები, დაზოგადად, სამყაროსადმი ქალის ემოციური დამოკიდებულება გამოიხატება მენსტრუალური ციკლისა და ზოგჯერ დაზოგადედ ფიზიკური დატვირთვებით, რომლებიც შემდგომში შესაძლოა გახდეს მასტობათის, ადრეული კლიმაქსის, უარეს შემთხვევაში კი, მეკრდის ჭირკვლოვანი უჭრედების ავთვისებიანი გადაგვარების მიზეზი.

თანამედროვე ქალი, უმეტესწილად ფიქრობს კარიერაზე, წარმატებასა და ოჯახზე. ყველაზე ნაკლებად კი — საკუთარ ჯანმრთელობასა და მის შემანარჩუნებელ საშუალებებზე. ინფორმაცია — ქალის უმთავრესი იარაღია ყოველგვარი მოულოდნელობების წინააღმდეგ და ჩვენ, შევეცდებით ოპტიმალურად მოვაწოდოთ ეს ინფორმაცია.

დღეს, დაბნელებული ეკოლოგიის, „ფასთ-ფუდის“ სტილის არაადეკვატური კვების, ხშირი ემოციური დატვირთვების ფონზე, ახალგაზრდა ქალის ორგანიზმში ვითარდება ზოგჯერ დისბალანსი, პრემენსტრუალური სინდრომის ტიპით. იგი ვლინდება მენსტრუაციამდე სარძევე ჭირკვლების მტკივნეული დაბერებით, შეშუპებით, თავის ტკივილით, გაღიზიანებულობით, ზოგჯერ აგრესიულობით. სიმპტომები არა მარტო ფიზიკურ დისკომფორტს იწვევენ, არამედ შეიძლება გახდეს მასტობათის მიზეზი, რომელსაც უფრო რთულ დაავადებებამდე მივყავართ (მათ შორის ონკოლოგიური), მეორად ამენორეამდე (მენსტრუაციის დაკარგვა), აგრეთვე უნაყოფობამდე.

ამ სინდრომის მიზეზებს ასევე ხშირად წარმოადგენს უროგენიტალური ინფექციები, ანთებითი პროცესები, რომლებსაც საკვერცხეებში კვერცხუჭრდის მომწიფების დარღვევებსა და ზოგჯერ დისბალანსამდე მივყავართ.

კომპანია „შიფ“-ის მენსტრუალური ექსტრაქტების, ვიტამინების, მინერალებისა და მიკროელემენტების სპეციფიკური კომპოზიცია „ამს-ფორმულა“, უზრუნველყოფს პრემენსტრუალური სინდრომის პერიოდში ზოგჯერ დისბალანსის რეგულაციას. პრეპარატმა არაერთხელ გაიარა გამოკვლევა ამერიკისა და გერმანიის კლინიკებში. „ამს-ფორმულა“ საშუალებას მოგცემთ ეფექტურად და უსაფრთხოდ მართოთ დისბალანსური პროცესი. ჰიპოფიზის დონეზე ხდება პროლაქტინის სინთეზის დათრგუნვა და პროლერგინის სინთეზის მეორადი გაზრდა. პროლერგინისა და პროლაქტინის ადეკვატური კონცენტრაცია, სწრაფად დაუბრუნებს ქალს ნორმალურ ფიზიოლოგიურ მდგომარეობას — აარიდებს ტკივილს სარძევე ჭირკვლებში, დაარეგულბებს მენსტრუალურ

ციკლს, შეამცირებს ციკლთან დაკავშირებულ თავის ტკივილებსა და გაღიზიანებულობას.

ე.წ. „ბალზაკის ასაკის“ ქალებს, რომლებსაც აწუხებთ ალბინი, გახშირებული გულსიცემა, ფეხიანობა, არასტანდარტული არტერიული წნევა, არაერთხელ დაეხმარა პრეპარატი „მინოპაუზ-ფორმულა“.

ალანინინაზა, რომ პრეპარატი არაზოგჯერ დაეხმარა არაახსიათებს სხვა საშუალებების მსგავსი გვერდითი მოვლენები. ესტროგენების მიმართ მგრძნობიარე ორგანიზმში ჰიპოფიზის, ჰიპოთალამიკისა და მიომეტრიუმის რეცეპტორებთან დაკავშირებით, იგი თითქოსდა კონკურენტულ ურთიერთობაშია ესტროგენებთან. ქალური სქესობრივი ზოგჯერ ნივთიერებით, „მინოპაუზ-ფორმულა“ აღადგენს ენდოკრინულ ჭირკვლების ჰარმონიას, რომლის ბალანსის დარღვევასაც ასაკი ცდილობს, აიძულებს მათ ისევე აწუხობილად იმოქმედონ, როგორც ახალგაზრდულ წლებში.

სხვა, არანაკლებ აქტუალურ დაავადებას ქალისთვის წარმოადგენს სარძევე ჭირკვლის კისტოზური და ემბოლია-ენომატოზური დაზიანება. დოქტორმა ტომ სლაგამ — სარძევე ჭირკვლის ონკოლოგიური დაავადებების მკურნალობისა და პროფილაქტიკის საკითხებში ერთ-ერთმა წამყვანმა სპეციალისტმა — კომპანია „შიფ“-ის სამედიცინო ლაბორატორიასთან ერთად შეიმუშავა ნატურალური

პრეპარატი „ბრაისი პალსი“. ფორმულა უზრუნველყოფს სარძევე ჭირკვლის უჭრედების სტრუქტურის დაცვას არასასურველი სახეცვლილებებისაგან, მასში შემავალი აქტიური, ნატურალური კომპონენტებისა და მიკროელემენტების წყალბოთი.

ძვირფასო ქალბატონებო! გიყვარდეთ ქალი საკუთარ თავში და გაუფრთხილდით მის ჯანმრთელობას!

განთავსეთ თქვენთვის უსაფრთხოდ არაა სისხლმა, პარკითა უსაფრთხოდ კანონები თქვენი მიზნისთვის.

„ჯეოვიტი“ — თქვენი ჯანმრთელობის თანამგზავრი!

ჯეოვიტი
GEOVIT

ამერიკული კომპანია „შიფ“-ის ოფისიალური დისტრიბუტორი საქართველოში კომპანია „ჯეოვიტი“
მის: ილია ჭავჭავაძის 41 (ვაჰის პარკის პირდაპირ),
☎ 29-20-91; 899 10-99-20; 899 14-35-56 ყოვლდო, შავთი-პირის ჩათვლით
www.schiffvitamins.com

„აგოგო, სააკაშვილი არ გვიყვარსო და ვისი ინისილაში MC გულზე გაბიკრავთ“

იქაური ხელისუფლება მაქსიმალურად ცდილობს ოსების მოწამელას

თავის დროზე გამოვიკრიდა — დედისერთა და ნაფერები ჩემი მეგობარი გათხოვების შემდეგ ქალაქიდან სოფელში ისე „მყარად“ გადასახლდა, რომ აქეთ ორ წელიწადში ერთხელ თუ ჩამოვიდოდა. შენს მინაზე ფეხის მოკიდებას რა ჯობს, მაგრამ საქმე ისაა, რომ ჩემი მეგობარი ე. წ. კონფლიქტის ზონაში, ცხინვალთან ახლოს, სოფელ კვხვში ცხოვრობს. იქაურებს თავიანთი კუთხე ძალიან უყვართ. 14 წლის მანძილზე გაქრანურებულმა კონფლიქტმა მათ სამშობლოს სიყვარული გაუთავდა. გია იქაურობას არაფრით შევლევად, — მეუბნებოდა ნინო, რომელსაც მეუღლემ ნაკლებად როდი ანუხებდა იმ კუთხის ბედი...

რამდენიმე დღის წინ შეიძლება ერთად მესტუმრა, ბავშვები იქაურობას გამოვარიდე, გია დარჩა და მეც მალე უნდა გავბრუნდეთ, მითხრა. ვიფიქრე, ღმერთმა კონფლიქტის ზონიდან ყველაზე ობიექტური და სანდო რესპონდენტი გამოიგზავნა-მეთქი და ვთხოვე, სახიფათო ზონაში თავისი ცხოვრებისა და ბოლოდროინდელი ვითარების შესახებ მოეთხრო.

ნინო გალარაჯიშვილი:
— 12 წელია, კვხვში ვცხოვრობ და ამ წნის მანძილზე დაძაბულობა და კონფლიქტის სამშორეობა ყოველთვის იყო. ქართველებიც და ოსებიც ცდილობდით, დაპირისპირების მიზეზზე არ გველაპარაკა. რაგინდ დიდი მეგობარიც ყოფილიყო ოსი, ამ თემის წამოჭრისას უმალ იხაბებოდა. ერთი რამ კი დაბეჯითებით შემიძლია ვთქვა, იქაურ ქართველებსა და ოსებს ერთმანეთი არ სძულთ. რა თქმა უნდა, არის ერთი-ორი გონებასუტყი პროვოკატორი, მაგრამ ვინც ოდნავ მაინც აზროვნებს, ოსობისა და ქართველობის გამო ერთმანეთს აუგს როგორ ეტყვიან.

რაგინდ უცნაურადაც უნდა გიყვინო, ჩვენი „კუთხეგანწყობის“ წყარო ერგნეთის ბაზრობა იყო. ბევრმა ამით გავრიანად მოითხო ხელი. ომის შემდეგ ხალხის უმეტესობა გაღატაკდა. პატიოსანი ხალხი, ვისაც არც ომი უნდოდა და არც სხვის სახლში შეჭ-

რია გასაძარცვად, ერგნეთის ბაზრობით მოულოდნელად პურის ფულს. ბაზრობის დახურვამ ასეთები ულუკ-მაპუროდ დატოვა და გააღიზიანა. გასაგებია ხელისუფლების პოზიცია, ისიც მართალია, რომ ითქვამს — ამ ბაზრობით კრიმინალური ელემენტები მდიდრდებოდნენ, მაგრამ რა ქნას ხალხმა, რომელიც აქამდე ბაზრობით ირჩენდა თავს? ჰოდა, ხალხის უკმაყოფილებით ისარგებლა ცხინვალის ხელისუფლებამ (რომელიც ყველაზე მეტად დაზარალდა ბაზრობის დახურვით) და კონფლიქტი გაამწვავა. ამასთან, ცხინვალის ტელევიზიის საინფორმაციო გადაცემებში განუწყვეტლივ მიდიდა პრაპაგანდა — ბაზრობა ხალხისთვის დაიკეტა, თორემ ქართველ მაღალჩინოსნებს, მიშა ქარელისა და ანზორ ბურჯანაძის სახელით ისევ გააქვთ კონტრაბანდო. იქაურები მთის ხალხია, რასაც ეტყვი, სჯერათ და ასეთი ინფორმაცია, ბუნებრივია, აღიზიანებთ. სამაჩაბლოს ქართველობა აქამდე არავის გახსენებია, ყველასგან მიტოვებული და, ფაქტობრივად, განწირული ვიყავით. თავგანწირვას არავინ გვიფასებდა, გასამხრეველადაც არ მოუწევდნით სიტყვა, — ყოჩაღ, მანდ რომ დარჩით და ჩვენი მინა უტყოს არ დაუტოვეთო. სხვათა შორის, იქაურები ზომაზე მეტადაც არიან პატრიოტები. მშობლიური მიწიდან ხომ არ იცვლიან ფეხს, იმასაც ცდილობენ, ოსებს ქართველები შევავყაროთო. ჩვენს

— ახლა, სამშვიდობოს რომ ვარ, მოღალატე მგონია თავი. ერთი სული მაქვს, როდის დავბრუნდები სოფელში. ნურავის ეგონება, რომ ვინმე იქიდან ფეხს მოიცვლის; სად უნდა წავიდეთ, ჩვენი მიწა ვის უნდა დავეთმოთ, — უკვირთ იქაურებს. ერთი დაგანახვით, 13-14 წლის ბიჭები როგორ უვლიან სოფელს გარშემო, მომხდური არ წამოგვეპაროსო.

ოჯახში ხშირად სტუმრობენ ოსები. ჩვენ რომ რუსულად ველაპარაკებით, თავად პატრივისცემის ნიშნად დამტყვევებული ქართული გვასუსხობენ. გაგანია ომის დროსაც არაერთხელ ნასულა ჩემი მეუღლე მათთან ერთად სათევზაოდ. მეშინოდა და ვეუბნებოდი, როგორ ენდობი-მეთქი. ამდენი წელია, ერთად ვართ და როგორ გამიმტყვენო, — მიპასუხებდა.

— მაშ, ვინ ქვრის ქართულ სოფლებს, ვინ გვიტყვენ?

— ცხინვალის ტელევიზია ძალიან აქტიურად მუშაობს. ისეთ აგრესიასა და დეზინფორმაციას აფრქვევენ, თმა ყალბე დადიდება. მე, ქართველი, რომ უფსმენ ამ ამბებს, სისხლი მიდუღდება — ეს როგორ ჩაიდინეს ჩვენება-მეთქი. მერე გადავამოწმებ მოსმენილს და სიცრუე აღმოჩნდება. იქაური ხელისუფლება მაქსიმალურად ცდილობს ოსების მოწამელას. მისი მეთოდები განსაკუთრებით იმ ოსებზე ჭრის, რომელთაც ქართველებთან ნაკლებად აქვთ ურთიერთობა. ვისაც ქართველი მეგობარი ან ნათესავი არ ჰყავდა ასეთი ინფორმაციით „გაუფლანებო“, ჩათვალთ, რომ ჩვენი დაუძინებელი მტერი ხდება. აი, ასეთი ხალხი მოჰკიდებს იარაღს ხელს და გესვრის კიდევ. ასე მოწამლულ ოსს აფხაზები და კაზაკებიც ემატებიან და ამის შედეგია ის სიტუაცია, რომელმაც მაიჭულა, შეიღებო სამშვიდობოს გამოცემა. წელს უკვე მესამედ გამოვარიდე იქაურობას ბავშვები.

ხშირად გამიგია, ცხინვალელმა ოსებმა რუსეთის მოქალაქეობა მიიღესო. სხვათა შორის, ბევრმა ჩვენიანაც იგივე გააკეთა და ამაზე არავინ ლაპარაკობს. როდესაც ძველ ხელისუფლებას ბალიშზე ედო თავი და თვლემდა, მტერს არ ეძინა და კარგადაც იმუშავა ცხინვალის რეგიონში. მარტოხელებსა და გაჭირვებულებს ზამთრის სამყოფ შეშას და ტანსაცმელს ურიგებდნენ, დღეში ერთ ცალ პურს, კვების პროდუქტებს და 2000 ურულ პენსიასაც აძლევდნენ. ასეთ დახმარებას ბევრი დახარბდა და, ბუნებრივია, ცხინვალში რუსეთის მოქალაქეობის მსურველთა რიგები დადგა — ბევრმა ოსმა და ქართველმაც 17-ლარიან პენსიას 2000 ურული არჩია.

აქამდე ცხინვალის რეგიონი ჰაერში გამოკიდებული იყო — არც საქართველო იყო, არც ოსეთი და არც რუსეთი. რეგიონში უმარავი იარაღი. სამი კაცი რომ დანახო ერთად, დარწმუნებული უნდა იყო, იარაღზე ლაპარაკობენ. სხვა თქმა იქ არ არსებობს, ბავშვებმაც ყველანაირი იარაღის სახელწოდება იცოდნენ. რაკი იარაღზე ყველას მიუწევდა ხელი, ხომ შეიძლება ვიღაც ტვინგადაბრუნებულმა ან რაღაცაზე გაბრაზებულმა გაისროლოს კიდევ? ავტომატის ხმას კი მიეჭივით, მაგრამ 29 ივლისს სროლას დაბომბვაც მოჰყვა, თამარაშენს დაუშინეს. დავიზაფრეთ ყველანი. მერე და მერე კი უფრო გახშირდა სროლა, სხვა სოფლებსაც გადასწვდნენ. გაო-

ცებული ვკითხულობდით, — ომი არც ჩვენ გვინდა და არც ოსებს, ვინ ის-ერისო და პასუხი დღემდე ვერ მიგვიღია. ხეირიანად არც ვიცით, ვინ ურევს იქ ვითარებას. ფაქტი ერთია, არეულობა ცხინვალის რეგიონში ისეთი ჭკვინი და მზაკვარი ვინმეს მოფიქრებულია, რომელიც მარტო დღეის საზომით კი არ ზომავს, 3-4 წლის იქითაც იხედება. ეს რანარი ომი, ღამით ქვეყანა ინგრევა, გათენდება და სიმშვიდეა. ჩემი მეზობლები ვითომ არაფერი, დაიტვირთებიან და ცხინვალის ბაზარში მიდიან სავაჭროდ. ერთხანს ამ ომს სერიოზულადაც არ აღვიქვამდით, მაგრამ იმ დედისთვის, ვისაც შვილი მოუკლეს, ქვეყნის დასასრულია.

13 აგვისტოს, გამთენიისას, კვხვსაც დაუშინეს. სახლები ზანზარებდა, ჭურვების ზუზუნი ისმოდა. ამას არ ველოდით, გვეგონა, დაგვინდობდნენ. მანამდე ზოგი ბოროტად გაიხუმრებდა, — ალბათ, ბოლო ლუკმად კვხელები ცვაფრთ შემონახული და მართლაც მოგვადგნენ ერთ ღამეს. შეშინებულები წამოვცვივდით. მე ბავშვების

სამამულო ომის
ამსახველ ფილმებში
მინახავს ასეთი
სიტუაცია

დანყნარებას ვცდილობდი, ჩემმა მეუღლემ კი იარაღს წამოავლო ხელი და იქითვე გაფარდა, სადაც სოფლის დასაცავად თავს იყრიდნენ კაცები. ბავშვებთან ერთად შედარებით უსიფათო კუთხეში მივიკუნჭე, ვეუბნებოდი, — არ შეგეშინდეთ, ლოცვას რომ დავასრულებ, სროლაც შეწყდება-მეთქი. ჭურვის აფეთქება სახლს რომ შეზანზარებდა, უნებლიეთ ლოცვას ვწყვეტი, ჩემი 10 წლის გიორგი მესვენებოდა, — დედა, ლოცვა არ შეწყვიტო, ილოცე, რომ სროლა შეწყდესო. სახლი არ დაზიანებულა, მაგრამ ისე შემოგვიტყის, ვიფიქრე, ბავშვები შიშისგან დამხოცებიან-მეთქი და მეზობლის სარდაფს მივაშურე. ჩვენ გარდა, იქ არაერთ თანასოფელს შეფარებინა თავი. მხოლოდ დიდი სამაშულო ომის ამსახველ ფილმებში მინახავს ასეთი სიტუაცია — ბნელ, ნესტიან სარდაფში ველოდით სროლის დასრულებას. ზოგს 1 თვის ბავშვი ჰყავდა გულზე მიკრული, ხალხი სულ უფრო და უფრო გვემტკებოდა. ჭურვის ყოველ ჩამოვარდნაზე ერთმანეთს თვალებით ვეკითხებოდით — ნეტა, ახლა სად ჩამოვარდა-თქო. შუადღის 12 საათისთვის იქლო სროლამ და ვიღაცამ თქვა — ბავშვები აქაურობას გაგარიდოთო. 15 წუთში გაგამზადეთ და შემოვლითი გზით, ტყით გამოვდივით სამშვიდობოს.

ახლა, სამშვიდობოს რომ ვარ, მოღალატე მგონია თავი. ერთი სული მაქვს, როდის დავბრუნდები სოფელში. ნურავის ეგონება, რომ ვინმე იქიდან ფეხს მოიცვლის; სად უნდა წავიდეთ, ჩვენი მიწა ვის უნდა დავეთმოთ, — უკვირთ იქაურებს. ერთი დაგანახვით, 13-14 წლის ბიჭები როგორ უვლიან სოფელს გარშემო, მომხდური არ წამოგვეპაროსო.

მჯერა, რომ ქართველები და ოსები ძველებურად ტყბილ მეზობლებად ვიცხოვრებთ. ერთი მუჭა გაავეთული ხალხის ბოროტ ზრახვებს როგორ უნდა გადავავლოთ ყველაფერი ის, რაც აქამდე გვაკავშირებდა? ცხინვალის ხელისუფლება განგებ ავრცელებს ხმას — სააკაშვილი არ დაგინდობთო, შავ დღეში ჩაცვივდებითო. მე კი მგონია, თუ საქართველო დადგება ფეხზე, ოსებიც აღარ გაიხედავენ რუსეთისკენ. ვიცი, მათ სიღუფსიერ აფრთხობთ. დაზაფრულები არიან ათასგვარი პროვოკატორის ლაპარაკით, ჩვენი პრეზიდენტისაც ისე შიშინათ, ზოგჯერ კომიკურ სიტუაციაში ვარდებიან. ოს მშვიდობისმყოფელებს გახუმრებინა ჩვენი თანასოფელები, ამბობთ, სააკაშვილი არ გვიყვარს და მისი ინიციატივით MC გულზე კი გაქვთ დაკრულიო. გამწარებულან ოსები და მოუგლეჯიათ მშვიდობისმყოფელის ნიშანი. ასეთი გულუბრყვილო ხალხი გულდრძო და ბოროტი როგორ იქნება? უბრალოდ, რასაც ჩასჩირინებენ, სჯერათ და წუ შევატოვებ ჩვენს მტერს. ჩვენც ველაპარაკობთ, მოვეცერთო, სიტბო ვაგრძნობინოთ და მჯერა, ჩვენც მოტირალდებით.

მარი ზანდუკელი

ბას გავიყვი,
მამა?

— ვცხოვრობ სოფელში, სადაც, როგორც ჩანს, მინამ დაფარა უძველესი სასაფლაო, — ყანების დამუშავებისას ადამიანთა ძეგლები ამოდის. რა ვუყოთ მათ?

— ძეგლებს, რომლებიც ჩვენი წინაპრებს ეკუთვნოდა, კრძალვით უნდა მოვეპყრაო. ისე, როგორც სიცოცხლეში, სიკვდილის შემდეგაც ადამიანის სხეულს პატივი უნდა ვცეთ — ის ხომ ღვთის სახედ და ხატად არის შექმნილი. ამიტომაც შეაგროვეთ ძეგლები. ერთ ადგილას დაკრალეთ და სთხოვეთ სოფლის მოძღვარს, პანაშვიდი გადაიხადოს ამ მიცვალებულთა სულის საოხად.

— მინდა შევიძინო სახლი. უკვე შევარჩიე, მაგრამ მითხრეს, წუ იყიდი, მაგ სახლში ცოდეგა დატრიალდა და იქვე გაიხარებო. როგორ მოვიქცე?

— სახლზე მართლაც შეიძლება აისახებოდეს ბინადართა ცოდვების მემკვიდრეობა და სასჯელი, რომელიც მათზე ამ არაქრისტიანული ცხოვრების გამო მოვიდა... მაგრამ ადამიანი, რომელიც სასეა უფლის სიყვარულით და რწმენით, ამან არ უნდა შეაშინოს. ვისაც რწმენა აქვს, ცოდვილთა მემკვიდრეობა არ შეეხება, თუ რასაკვირველია, თვითონაც იგივე არ გაიმეორა. ამიტომაც თუ სურვილი გაქვთ, შეიძინეთ შერჩეული სახლი, აკურთხებინეთ მოძღვარს და იქ სათნოებითა და უფლის სიყვარულით იცხოვრეთ. მაშინ უფალი ყოველთვის თქვენი მფარველი იქნება.

— მქვია დავითი. ამ სახელის მატარებელი წმინდანებიან მხოლოდ დავით გარეჯელი, ისრაელის მეფე-მეფე-სალმუნე დავითი და დავით აღმაშენებელი გამიგია. მინდა, ვიცოდებ არსებობენ თუ არა ამ სახელის სხვა წმინდანები, რათა მათი სატყეო შევიძინო და ვილოცო.

— გარდა იმ წმინდანებისა, რომელთა შესახებ თქვენც იცით, წმინდა დავითის სახელის მატარებელი რამდენიმე წმინდანი არსებობს. მათ შორის, არგვეთის მთავარი მხეიძე (მონამე, მოისენიება 15 ოქტომბერს), ერმოპოლიელი (ავაზაკო-ფილი, 19 სექტემბერი), თესალონიკელი (განდეველი, 9 ივლისი), პალესტინელი (მონამე, 25 აპრილი), ქართველი (მონამე, 31 მაისი), ქართველი (ლირსი მამა, 18 ოქტომბერი), ასევე დავით გარეჯელის სახელით წმინდანად შერაცხულია კიდევ ერთი ღირსი მამა დავითი, რომელიც XV საუკუნის დასასრულს გარეჯში მოღვაწეობდა (14 ივნისი).

— ჩემს მეზობლად მდიდარი ცხოვრობს, რომელიც გაჭირვებულს ზედაც არ უყურებს, ერთ თეთრსაც არ აძლევს. ჩემი აზრით, ის უფრო უნდა დაისაჯოს, ვიდრე ცოდა ვილი ღარიბი. ასე არ არის?

ადამიანი, რომელსაც ღმერთმა გამოსაცდელად დიდი წყალობა მიანიჭა და ამ წყალობის მადლიერად კი არ არის, სულ უფრო და უფრო ილუპება სულიერად. იგი უნდა გებრალბოდეთ და არ უნდა განიკითხავდეთ — სული თუ დაილუპება, აღარაფერი ეშველება... არც ის უნდა დაგავინწყდეს, რომ თუ მდიდრის გულგრილობას ხედავს უფალი, იმასაც ამჩნევს, თუ როგორი შური აღეძვრება უქონელს მდიდრის მიმართ. სხვისი საქციელის განიკითხვას გვიჯობს, ჩვენს სულში ჩავიხედოთ და ჩვენი სულის გადარჩენისთვის ვიბრძოლოთ, გვიყვარდეს მოყვასი და ლოცვა აღავლინოთ, რომ მას გული მოუღებეს და გაჭირვებული შეცდესო.

თქვენთვის საინტერესო კითხვები მოგვასროდეთ პირის პალიტრის ყუთებში საშუალებით. მათი განლაგების შესახებ იხ. გვ. 36.

მკითხველთა შეკითხვებზე უპასუხებთ მართლმადიდებელი მამები.

რამომ ექსპონირდა ზვიადაურის კომპლექსი?

ქართული საჭიდაო მუსიკის გაგონებაზე სასწაული მემართება

არც პატრიოტიზმის გრძნობა მაკლია და არც ჰიმნის და დროშის ფასი მეშლება, მაგრამ მათი მნიშვნელობა სრულად 18 და 21 აგვისტოს გავაცნობიერე, — ათენში, ოლიმპიურ ჩემპიონატზე, კვარცხლბეკზე შემდგარი გამარჯვებული ზურაბ ზვიადაურისა და გიორგი ასანიძის ზურგს უკან, დარბაზში „ამოვარდნილმა“ ქართული დროშების ქარმა სუნთქვა შემიკრა, ჰიმნის აგუგუნებაზე კი ძარღვებში სისხლი ამითრთოლდა. სიხარულის ცრემლს ვეღარ გაფუშვალავდი. ჩვენი ვაჟკაცების გამარჯვებამ იმ დროს, როცა სამაჩაბლოში ქართველების სისხლი იღვრება, ტკივილი ოდნავ შემიშუბუქა. თურმე კვარცხლბეკზე დგომისას ზურაბ ზვიადაურიც ამაზე ფიქრობდა. „როგორ დინჯად აღნიშნე გამარჯვება, თითქოს სიხარული არც კი გემჩნეოდაო, — უკვირდა ყველას, მე კი ყელში მოწოლილ ბოლმას ვებრძოდი. ეს არ არის ჩემი გამარჯვება, ეს იმ ბიჭების გამარჯვებაა, ვინც ჩემს სახლს, ჩემს ოჯახს, ჩემს მიწას იცავს“, — მითხრა ზურაბმა ათენიდან სატელეფონო საუბრისას.

ზურა, ოლიმპიურ მწვერვალს დაპყრობამდე საკმაოდ რთული ეტაპი გაიარე. სახუმარო მეტოქეები ნამდვილად არ გყავდა, მაგრამ განსაკუთრებით ალბათ ფრანგმა გაღწეინა ოფლი.

— დიას, მსოფლიო ჩემპიონია და მასთან ბრძოლა საკმაოდ გამიჭირდა. ძალიან დავიღალე. ეს იმიტომ, რომ სანამ ფრანგს შევეჭიდებოდი, ორი შესვენდრა მქონდა ზედიზედ, დასვენება და ხელეზზე მასაჟის გაკეთებაც ვერ მოვასწარი. დამატებითი დრო რომ დავგინიშნეს, ცრემლი მომადგა. ვფიქრობდი, ნუთუ უნდა წავიგო ეს შესვენდრა, ღმერთო, ხომ იცი, ჯაბანი არ ვარ, გამარჯვებაში დამეხმარე-მეთქი. არ გამინარა მადლიანმა! ფრანგთან ბრძოლის დროს არანაირი ფანდისთვის არ მიმიმართავს, რომ ძალის მოსაკრებად შემესვენა. რომ არა ღვთის წყალობა, დამატებითი წუთნახვერიანი ბრძოლა ალბათ ძალიან გამიჭირდებოდა.

ფრანგთან ჭიდაობის დროს ფეხი ვიტკინე,

ეგრე, კახურად დაწერეთ: ზვიადაური უკვე დაკავებულია-თქო!..

მიმე დღეში ჩავვარდი. ჩვენი ექიმი ზურაბ კახაბრიშვილი გამუდმებით მიყინავდა ფეხს, რომ ინგლისელთან ბრძოლის დროს თავი მხნედ მეგრძო. არაფერი გამოდიოდა — ტკივილი აუტანელი ხდებოდა. მე კი ბატონ ზურაბს ჯიუტად არ ვაკეთებინებდი გამაყუჩებელს. მიუხედავად ამისა, ინგლისელიც დავამარცხე და ფინალში დარწმუნებული ვიყავი, რომ იაპონელს ის დღე „ავად მოსაგონრად“ დარჩებოდა.

ოლიმპიურ ჩემპიონობაზე კი ვიცნებობდი, მაგრამ ასპარეზობის დაწყებისას ჯერ იმაზე ვფიქრობდი, რომ თითოეული შესვენდრა მომეგო. იცით, როცა ჩემპიონობაზე ფიქრობ, ფიქრს შორის მიჰყავხარ და ძალისხმევა უსუსტდება. ეს კი გამარჯვებისთვის საშიშროებაა.

— თითოეულ შესვენდრაზე აშკარად მობილიზებული იყავი, რასაც ვერ ვიტყვით შენი ადრინდელი ასპარეზობების შესახებ.

— ჭიდაობაში რაც მეტ გამოცდილებას იძენ, მით უფრო ღვინდები, ფსიქიკაც უფრო მდგრადი ხდება. ფსიქოლოგიური არამდგრადობის გამო ორი მსოფლიო ჩემპიონატის ფინალი წავაგე — ეს საკმარისი იყო იმისათვის, რომ „დავდინჯებოდი-ყავი“.

— ვის უძღვენ გამარჯვებას?

საქართველოს სასოფლო-სამეურნეო კვლევის, დანერგვა-კონსერვაციისა და სწავლების პროექტის შესახებ

ვაგრძელებთ წინა ნომერში დანაწევულ თემას საქართველოს სასოფლო-სამეურნეო კვლევის, დანერგვა-კონსერვაციისა და სწავლების პროექტის შესახებ, სადაც მოგითხრობდით პროექტის კონკრეტული და საკონკურსო გრანტების სისტემის შესახებ, რომელიც ემსახურება კერძო ფერმერული მეურნეობების წარმოების გაუმჯობესებას, რენტაბელობისა და გრძელვადიანი მდგრადობის უზრუნველყოფას. პროექტის სრულყოფილად გაშუქებისათვის გადავწყვიტეთ, დაინტერესებული მკითხველისათვის ნათლად გაგვეცნო პროექტის მიმდინარეობის შედეგები. სწორედ ამიტომ, ვენციეთ ხელგაწაურის სოფ. ერგეში გამარჯვებული ერთ-ერთი პროექტის ხელმძღვანელს, ბატონ თენგიზ მითაიშვილის, რომელიც მერძეული მე-საქონლეობის პროდუქტიულობის ამაღლებითაა დაკავებული:

— ბატონო თენგიზ, როგორ გაიმართლებთ პროექტში და როგორ დაინტერესდით თქვენი საქმიანობა?

— 1995 წელს მე და ჩემმა მეგობრებმა გადავწყვიტეთ, შეგვექმნა სოფლის მეურნეობის კომპერატივი. ავიღეთ მიწა, შევიძინეთ საქონელი, მაგრამ სასურველ შედეგებს ვერ მივაღწიეთ, რადგან ჩვენი ჯიშის საქონელი დაბალ-პროდუქტიულია. რა არ ვიღონეთ მაღალპროდუქტიული საქონლის ჯიშის გამოსაყვანად, მაგრამ ჩვენი შრომა ამოიყრა. ამ პერიოდს დაემთხვა მსოფლიო ბანკის მიერ გამოცხადებული კონკურსი, რომლის შესახებაც ჩვენ გაზეთით გავიგეთ და აქედან დაიწყო ჩვენი საქმიანობაც. გამოცდილება უკვე საკმაო გავაჩნდა, დავენერეთ ჩვენი პროექტი და გავიმარჯვეთ ყველა ტურში. ჩვენი პროექტი ითვალისწინებდა გურიისა და აჭარის რეგიონების ბარის რაიონებში ველის ნითელი ჯიშის საქონლის გავრცელებასა და პროპაგანდას. ველის ნითელი ჯიშის მაღალპროდუქტიულია, რადგან კვების და მატერიალური დანახარჯების ერთნაირ პირობებში თუ ჩვენი ჯიშის ძროხა 3-დან 5 ლიტრამდე ინველის, ველის ნითელი ჯიშის ძროხა 25-დან 30 ლიტრამდე ინველის. ჩვენ თავიდან შემოვიყვანეთ ათი სული ძროხა წმინდა პროპაგანდის გზით და ამაზე შედეგიც გამოიღო, რადგან მოსახლეობაში ინტერესი გაჩნდა საქონლის ამ ჯიშით. ჩვენ უშუალოდ ვართ დაინტერესებული ამ ჯიშის საქონლის გავრცელებით მოსახლეობაში. სწორედ

ამ მიზნით ჩვენ ფურ-ხობებს გრძეულთ მოწინავე გლეხებს, რათა საქონლის ეს ჯიშო ფართოდ გავრცელდეს საქართველოში.

— მიღებული გრანტების დახმარებით რა სიახლეები დაინერგა თქვენს ფერმერულ მეურნეობაში?

— სიახლეებისა და ტექნოლოგიების დანერგვის თვალსაზრისით ჩვენიან ბევრი რამ გაკეთდა. ჩვენ აქცენტი ძირითადად საქონლის კვებაზე გვაქვს ალბულის. ჩვენ ვყიდულობთ სოიას, ხორბალს (სიმინდი ჩვენი გვაქვს) და თვითონ ვამზადებთ საქონლისათვის კომბინირებულ საკვებს, რაც იაფიც ჯდება და ხარისხიანია. ჩვენ კვების ტექნოლოგიის სრულყოფით მაქსიმალურ პროდუქტიულობას: 25-35 ლიტრს მივაღწიეთ. აგრეთვე, ჩვენ ფერმისათვის შევიძინეთ საჭირო ინვენტარი და თანამედროვე ტექნოლოგიები, რაც საჭიროა ფერმის გამართულად მუშაობისათვის. ჩვენს ფერმაში ყველაფერი მექანიზებულია, გარდა ნაკელის გატანისა. ჩვენ ჩვენს პროდუქციას ვასაღებთ ყველის სახით, ხოლო მომავალში დაგეგმილი გვაქვს რძის გადამამუშავებელი მრეწველობის შექმნა, რითაც გავსებას ვასარგებლებთ და ჩვენც ვისარგებლებთ.

— ახალი ტექნოლოგიების დანერგვასთან ერთად თუ უნდებოდათ დახმარება თქვენი გამოცდილებით სხვა ფერმერებს?

— რა თქმა უნდა! ჩვენ სწავლებადემონსტრირება ჩავატარეთ სოფ. ერგესა და სოფ. სუფსაში. მოწვეული გვყავდა კვალიფიციური პროფესორ-მასწავლებლები, რომლებიც კითხულობდნენ ლექციებს ფერმერებისათვის. ჩვენ აგრეთვე გამოვეშვით სხვადასხვა სახის ბროშურები და მეთოდური მითითებანი, რაც ფიქრობდი დამხმარებას გაუწევს დაინტერესებულ პირებს.

— ბატონო თენგიზ, როგორ შეაფასებდით პროექტის მნიშვნელობას, რამდენად ემაყოფილი ხართ მიღწეული შედეგებით?

— ჩვენ რომ ეს პროექტი არ დაგვხმარებოდა, ფაქტობრივად, ვერაფერს მივაღწევდით. ჩვენ ამ პროექტმა საშუალება მოგვცა, რეალურად მოგვეშენებინა სოფთა ჯიშის მაღალპროდუქტიული საქონელი. მსოფლიო ბანკის პროექტი მართლაც დიდი დახმარება და საჩუქარია ყველა ფერმერისა და გლეხისათვის, რისთვისაც ძალიან მაღლობელი ვარ.

თემურ კაციაშვილი

გარჯილხარ და მთელი ერი შენთან აიგვივებს საკუთარ ღირსებას, ბედნიერებაა. თითქოს გული ამიჩვილდა, როცა თბილისიდან დამირევს და მითხრეს, მთელი საქართველო ამჟამად შენით და ზეიმობსო.

— ამჯერად რომელი მწვერვალის დაპყრობა გექვს განზრახული?

— მინდა ევროპისა და მსოფლიოს ჩემპიონიც გავხდე. მომავალი წლისთვის მოვემზადები, სულს და გულს ჩავდე ვარჯიშში და ვეცდები, ჩემი სახლი კიდევ გავახარო.

— როცა ჭიდაობდი, ნაკრების მწვრთნელი, შოთა საბარელი თითქოს შენთან იყო ტატამზე. როგორ გარგებდა, როცა ძლიერ გაგიჭირდა?

— მწვრთნელი ყოველთვის გამხნევებს და თან გიყივინებს — თავი შეაკალი, არ დათმო, სირცხვილი არ ჭამოო. მე რომ ტატამზე ვიყავი, საბარელი ტატამს გარეთ „ეჭიდავებოდა“ ჩემს მეტოქეებს.

— ოლიმპიურ თამაშებზე ამბობენ, რომ ყველა სხვა ასპარეზობისგან განსვავდება. რა იგულისხმება ამაში?

— იოლი ასახსნელი არ არის — სხვანაირი შეგრძნება ეუფლება სპორტსმენს. იმის გამო, რომ სპორტის ყველა სახეობის წარმომადგენელი მონაწილეობს, ასპარეზობა ომს ემსგავსება. გამარჯვება საბრძოლო პოზიციების აღებას ჰგავს, წაგება კი სახელმწიფო ტერიტორიების დაკარგვას. მგონი, ამიტომაც არის ოლიმპიური ჩემპიონობა ყველაზე დიდი ტიტული.

— მსოფლიოში ერთ-ერთი უძლიერესი კაცი ხარ და როგორ ფიქრობ, მართალია,

ღმერთო, ხომ იცი, ჯაბანი არ ვარ, გამარჯვებაში დამეხმარე-მეთქი. არ გამწირა მადლიანმა! ფრანგთან ბრძოლის დროს არანაირი ფანდისთვის არ მიმიმართავს, რომ ძალის მოსაკრებად შემესვენა. რომ არა ღვთის წყალობა, დამაგებითი წუთნახვერიანი ბრძოლა ალბათ ძალიან გამიჭირდებოდა.

— მთელ საქართველოს. როცა ჩემპიონი გავხდი, საქართველოს პრეზიდენტმა, პრემიერ-მინისტრმა და პარლამენტის თავმჯდომარემ მომილოცეს გამარჯვება. ძალიან ბედნიერი ვიყავი. იმიტომ კი არა, რომ პირველმა პირებმა დამირევს, იმიტომ, რომ მათთვის ჩვენი სპორტსმენების გამარჯვება უზრალა სპორტული გამარჯვება არ არის. როცა იგრძნობ, რომ მხოლოდ საკუთარი პრესტიჟისთვის არ

რომ ამბობენ, ხერხი სჯობია ღონესაო? — რა თქმა უნდა, ჭიდაობაში მხოლოდ ძალით ვერაფერს გახდები. თუ ტვინი არ ამუშავებს, წინ ვერ წახვალ, ამიტომ ხერხი მართლაც სჯობია ღონესა. ეგ ხერხები რომ არა, ფრანგს თუ დავხარჩობდი, თორემ სხვა ვეღარაფერი მიმევიღებოდა.

(გაგრძელება იხ. გვ. 34)

თბილისის ეკონომიკის, საგარეო და ინფრასტრუქტურის სამინისტროს ეკონომიკური უნივერსიტეტი — თესისუ
 მის: ფალიაშვილის 42 ზ 25 15 61; 32 55 86; 8(99) 19 05 26
 სტა I კორპ.
თესისუ
 პირველ კორპუსს სწავლა უფასოა

კარგი ამბები მათიკომისგან!
კვირფასო აბონენტებო!
ჩვენს მომსახურებაში სიახლეა:
ამიარია
 ამოწურული აგანისის პირობებში კომპანია
20 დღით შევინარჩუნებთ შემოთავალ ზარებს.
 ნაცვლად 5-სა. ეს კი იმას ნიშნავს, რომ თუ ვერ მოახერხებთ ანგარიშის შევსებას,
20 დღის განმავლობაში სხვები მაინც შეიკაპან თქვენთან დარჩენას.
 ანგარიშზე თანხის ამოწურვის ვადის გასვლის შემდეგ
ალარ მოხდება დარჩენილი თანხის ანულისრება:
 როდესაც გააქტიურებთ ახალ მონო-ბარათს, ანგარიშზე დარჩენილ თანხას დაემატება მონო-ბარათის შესაბამისი თანხა.
მაგთი GSM — მუდმივი კავშირის სამყარო!
 ინფორმაციისათვის დაგვიკავშირდით
 ქალაქის უფასო ნომრებზე: 25 00 00, 25 11 11
 უფასო მობილურ ნომრებზე: 525, 25 00 00, 25 11 11

დასავლეთმა მხარი უნდა დაუჭიროს საპარლამენტო

თუკი ენ. შავი ზღვის რეგიონის გაყინული კონფლიქტები ოდესმე „გაღწევა“, მაშინ ვინმეს იქვე „დიდი ჭურჭლით“ ხელში დგომა მოუწევს.

ეს შეიძლება უცნაურად ჟღერდეს მათთვის, ვისაც განსაკუთრებული ინტერესი არ გააჩნია იმ პატარა, გალატაკებული ქვეყნების მიმართ, სადაც ადგილობრივი შუღლი ხან თავს წამოყოფს, ხან კი ჩაიხრება. თუმცა ამას ვერ ვიტყვით დნესტრისპირეთზე, აფხაზეთზე, სამხრეთ ოსეთსა და მთიან ყარაბაღზე — გაუთავებელი ომების გამო პოსტსაბჭოთა ქვეყნების ამ რეგიონების პოტენციური არსებობა არის გამოყენებული. იმის ნაცვლად, რომ თავისუფლება შეირგონ, ისინი მსოფლიოს გაბოროტებულ და ძნელად სამართავ ნერტილებად მოეწონენ. თუ სამხრეთ ოსეთში ბრძოლა ისევ დაიწყება, მაშინ ვითარება უფრო გართულებდა.

რუსეთის შეიარაღებული ძალების მხარდაჭერით თვითმარქვია მმართველი ყველა კონფლიქტში ფიგურირებს. ეს კონფლიქტური ზონები ერთმანეთისაგან მკვეთრად განსვადებია, მაგრამ საერთო მაინც აქვთ. ათი წლის იზოლაციამ აუღიარებელი სახელმწიფოების ეკონომიკა კრიმინალური გახადა.

კონფლიქტურ ზონებს შორის სამხრეთ ოსეთი ყველაზე მცირე, მაგრამ ცხელი ნერტილია. იგი კავშირით პროვინციაა, რომელსაც დამოუკიდებლად არსებობის არავითარი შანსი არ გააჩნია. სამხრეთ ოსეთი საქართველო-რუსეთის შორის კონტრაბანდის — ძირითადად სპირტისა და იარაღის გადატანის გზაა და რუსეთი ამიტომაც მფარველობს.

ყარაბაღი, შესაძლოა, ხელმეორედ დადგეს ფართომასშტაბიანი ომის წინაშე, მისგან განსხვავებით — სამხრეთ ოსეთი პატარა, მაგრამ სტრატეგიულად მნიშვნელოვანი ბრძოლის ველია...

აფხაზეთსა და დნესტრისპირეთს შეუძლიათ თუ დამოუკიდებლობა არა, განსაკუთრებული პოლიტიკური სტატუსი მოითხოვონ ამ ისტორიულ მიწებზე. ორივე რეგიონი აკონტროლებს თავის ტერიტორიასა და გაპარტახებულ ეკონომიკას. თუმცა ორივე ნებაყოფლობით არჩევს რუსეთის მძევლობას, რომელიც საბჭოთა კავშირის დაშლის შემდეგ მათ უზრუნველყოფს სამხედრო შეიარაღებითა და დიპლომატიური მხარდაჭერით.

რუსეთის ღირსების საკითხი

მას შემდეგ, რაც რუსეთმა დამამცირებელი უარი მიიღო მსოფლიო ბატონობაზე, ყველა ღონეს ხმარობს დაკარგული პატივისცემისა და ავტორიტეტის დასაბრუნებლად. ეს გამართლებული და ღირსეული მიზანია. თუმცა მის მისაღწევად რუსეთმა სხვა ქვეყნების პატივისცემა უნდა ისწავლოს, იმ რეგიონების ჩათვლით, რომლებსაც ერთ დროს მოსკოვი მართავდა. მეტ წარმატებას მიაღწევს, თუ გარშემო ეყოლება ნელმადგარი, მეგობრულად განწყობილი და არა სუსტი და სასოწარკვეთილი ქვეყნები. რუსეთი ამას ხვდება, თუმცა ხშირად ამას ვერ ამჟღავნებს.

საქართველოს რეგიონებიდან — ოსეთიდან და აფხაზეთიდან — სეპარატისტებისთვის უპირობო დახმარების შეთავაზებით რუსეთი ლახავს საკუთარ ღირსებას და დესტაბილიზაცია შეაქვს მშობელ ქვეყნებში. ოსეთი საქართველოს 12 წლის წინ გამოეყო და ამიტომ გადაიქცა სამოთხედ კონტრაბანდისტებისათვის. რუსი ჯარისკაცები მხარს უჭერენ ამგვარ რეჟიმს, რომელიც ავრცელებს სპირტსა და იარაღს. სწორედ უკანონო ვაჭრობის აღკვეთის მცდელობამ გამოიწვია ის, რომ საქართველოში საკმაოდ აგრესიული ზაფხული დგას. ბრძოლის გაძლიერება და რუსეთის ინტერ-

თბილისი და ცხინვალი
ნალმტყორცნის ერთ
ალაპარაკდნენ

ვენცია დიდ სამშრომლობას წარმოადგენს.

კრიზისი დელიკატურ გადაჭრას საჭიროებს, თუმცა ძირითადი საკითხები მარტივია. სამხრეთ ოსეთი არ არის ნამდვილი სახელმწიფო. ის დანაშაულები ცხოვრობს. მისი მთავრობა უნდა გაუქმდეს იმ მეტისმეტად გულუხვი შეთანხმების საფუძველზე, რომელსაც საქართველო სთავაზობს. აფხაზეთი უფრო რთულ პრობლემას წარმოადგენს.

ამ ორ რეგიონს შორის აფხაზეთს მეტი პრეტენზია აქვს საქართველოდან გამოყოფაზე. ეს იყო მიზეზი 1992-93 წლების ომისა, სადაც ორივე მხარე ბინძური ხერხებით იბრძოდა. ნებისმიერ შეთანხმებაში გათვალისწინებული უნდა იყოს იმ ქართველების საკითხი, რომლებმაც აფხაზეთი დატოვეს, თუმცა ამ ეტაპზე შესაძლებელია მხოლოდ შეზღუდული რაოდენობით დაბრუნება და ეს სწრაფად ვერ მოხდება. დადებითი ისაა, რომ საქართველოს სურს აფხაზეთთან მოლაპარაკება და მას დათანხმდება ნებისმიერ პირობებზე, სრული დამოუკიდებლობის გარდა. სეპარატისტების მხარდაჭერით, რუსეთი აბრკოლებს ამგვარი შეთანხმების მიღწევას.

აქედან გამომდინარე, ამერიკამ და ევროპამ ბევრად მეტი დახმარება უნდა გაუწიონ საქართველოს პრეზიდენტს. მისივე საკუთარი გამოიჩინება სხვა ერებისადმი სულგრძელობით, პროგრესული მიდგომით, დასავლური ფასეულობებით, ის დღეს ყოფილი საბჭოთა კავშირის და მთელი შავი ზღვისპირეთის რეგიონის უდავოდ ყველაზე ნიჭიერი და იმედისმომცემი ლიდერია. დასავლეთის მთავრობებმა მას ხელი უნდა გაუმართონ და მხარი დაუჭირონ.

ამგვარ კონფლიქტებს დესტაბილიზაცია შეაქვს ქვეყნებში და ხელს უშლის მათ განვითარებას ნატოსა და ევროკავშირში. რუსეთის მხარდაჭერით გათამამებულ ოთხ პატარა, ვითომ სახელმწიფოს ბევრი საერთო აქვს: მათ არა აქვთ არსებობის იურიდიული უფლება, ამიტომ ყოველგვარი უკანონო საქმიანობისათვის ეს ქვეყნები ნოყიერ ნიადაგს წარმოადგენენ.

ყოველივე ეს რუსეთსაც უნდა აუღელვებდეს. დასავლეთმა თავისი შეუფოთება პრეტენდიად უნდა გამოხატოს და მარტივი ენით შეაგნებინოს პუტინს თავისი პოზიცია.

გააგრძელებს რუსეთის პრეზიდენტი ხელის დაფარებას იმ რეჟიმებისათვის, რომლებიც კონტრაბანდით ცოცხლობენ? ღირს კი ის მცირე ადგილობრივი ძალაუფლება იმ ზიანად, რომელიც მიაღება რუსეთს, როგორც პასუხისმგებელ სახელმწიფოს? რასაკვირველია, არა. მაგრამ რუსების დამოკიდებულება შეიცვლება მხოლოდ მას მერე, რაც თვითონ პუტინი შეიცვლის პოზიციას. თუმცა ის ამას მანამ არ გააკეთებს, ვიდრე სხვა ქვეყნები არ დაარწმუნებენ, რომ მისი და რუსეთის რეპუტაცია სამშრომლობის წინაშე დგას.

ეკონომისტი

საქართველოში კავშირის რეგულირება

რუსეთი კავკასიის ახალ ომში ებმება

„ჩვენი ძმების, ოსების პირველსავე დაძაბვით მათ გვერდით დავდგებით“, — განაცხადა სამხრეთ ოსეთის მიმდებარე თერგის კაზაკთა ჯარის ხელმძღვანელობამ. ხუთშაბათს, გამთენიისას, საქართველოს შეიარაღებულმა ძალებმა იერიში მიიტანეს ოსების პოზიციებზე. ოპერაციის დროს საქართველოს შს მინისტრის ირაკლი ოქრუაშვილის მონაცემებით, მოკლეს 8 კაზაკი — რუსეთის მოქალაქე. ოსეთის მხარე ამ ინფორმაციას უარყოფს, მაგრამ რედაქციამ გამოარკვია, რომ ამჟამად ოსეთში მართლაც არის რამდენიმე ასეული კაზაკი. ისინი თამამად შეიძლება ჩაითვალოს რუსეთის სახელმწიფოს წარმომადგენლებად — კაზაკთა ლაშქრის წესდება და ატამანს ქვეყნის პრეზიდენტი ამტკიცებს. მიუხედავად იმისა, რომ კაზაკთა ფედერალური ხელმძღვანელობა, კერძოდ კი, გენერალი ტროშევი, ირწმუნება, ოსეთში კაზაკთა არანაირი ფორმირება არ არის, ხელმძღვანელები ადგილზე სულ სხვა გადანაწილებებს იღებენ. ეს ნიშნავს, რომ ნახევრად ოფიციალური სტატუსის მქონე რუსეთის შეიარაღებული ძალები ნამდვილად აპირებენ შიდაქართულ კონფლიქტში მონაწილეობას.

ალანის ოლქის (ვლადიკავკაზი) თერგის კაზაკთა ატამანი **მარტო კოზაველი** — ზოგს ჰგონია, რომ კაზაკები აუცილებლად ჩამოსული ხალხია, მაგრამ ასე არ არის. ამ ზაფხულს ცხინვალში ჩვენი ოლქის განყოფილება ჩამოყალიბდა, სადაც სამხრეთ ოსეთში მცხოვრები ათასზე მეტი კაზაკი გაერთიანებული. გასულ კვირას იქ ორასამდე ჩვენი კაზაკი ჩავიდა — უიარაღოდ, ძმების გასაზიარებლად. ბევრი მოხალისე გვყავს, რომლებიც მზად არიან რე-

სპუბლიკის დასაცავად. ამაში თერგელი ატამანები გვეჭერენ მხარს. თერგის ლაშქრის ატამანი ვასილი ბონდარევი ამბობს, რომ მათ გადაწყვეტეს, დაეხმარონ სამხრეთელ ძმებს. უპირველესად, მორალურად და მატერიალურად. — მოხალისეები ჩვენც გვყავს, მაგრამ ვიცით, რა შეიძლება მოჰყვეს ამას. თუ სახელმწიფო გვიბრძანებს, მაშინ გავაგზავნი.

— **პრეზიდენტის ბრძანებას ელით?**

— უფრო სხვა სტრუქტურებისა.

სტრუქტურის დასახელებისგან ატამანმა თავი შეიკავა. არადა, შეიძლება წლის წინ თერგის ლაშქარი, რუსეთის ათ ანალოგიურ გაერთიანებასთან ერთად ქვეყნის კაზაკთა საზოგადოებების რეესტრში შევიდა. მათ წესდებას პრეზიდენტი ამტკიცებს. ვასილი ბონდარევის ატამანად დანიშნის №1325 ბრძანებას ვლადიმერ პუტინმა ოთხი წლის წინ მოაწერა ხელი, ხოლო ნახევარი წლის შემდეგ — კაზაკთა გენერალის ჩინი მიანიჭა. რეესტრის კაზაკების გამოყენება შეიძლება სახელმწიფო და არასახელმწიფო ბრიგადების (საზოგადოებრივი წესრიგის, სასტუმროების, ტყეების დაცვა, საგანგებო მდგომარეობის შედეგების ლიკვიდაცია...) მოკლედ, როგორც ატამანი კოზაველი აცხადებს, ისინი „ნახევრად სახელმწიფოებრივი სტრუქტურებს“ განეკუთვნებიან. ამიტომაც არის საკვირველი, რომ თერგის ლაშქარში გაჩნდა განყოფილება, რომელიც დისლოცირებულია არა მარტო წესდებით, გათვალისწინებულ ჩრდილო კავკასიის ტერიტორიაზე, არამედ რუსეთის საზღვრებს გარეთ.

იზესტია. რუ

საიდან იწყება სამხრეთ ოსეთი?

შეზინებული ოჯახები
ქალაქის ტოვებენ

ლანარი მოლაპარაკება. ათი წლის მანძილზე ერთი ნაბიჯიც არ გადადგმულა წინ. ხალხს თუ სამშუომ და მუდმივი შემოსავალი ექნა, ბევრი პრობლემა თავისით გადაწყდება, — ამბობს ოსი ალანი.

სამხრეთ ოსეთის ეკონომიკა ძირითადად თავისუფალ ვაჭრობაზე დამყარებული, პირდაპირ საქართველოს საზღვარზე ერთმანეთის მიყოლებით არის ჩამოყალიბებული ბაზრები — ბენზინი, კარაქი, ავტომობილის დეტალები, კოკა-კოლა, ბიუსტპალტრები. რას არ ნახავთ აქ — კონტრაბანდულ არაყსა და სიგარეტს, იარაღს...

1859 წელს ფრანგი მწერალი ალექსანდრე დიუმა ოსებს ახ-

...ამის დადგენა ძნელია — პოლიციის საკონტროლო გამწვანები პუნქტიდან, ბლოკოსტიდან, შლაგბაუმიდან, თუ ოლორქოლო შარაზიდან, რომელსაც რომელიმე დასახლებულ პუნქტამდე მიყავარს. კითხულობ: ესეც ქართული სოფელია? და მხოლოდ მაშინ დარწმუნდები, რომ საზღვარი გადმოიხსნა, როცა სამხრეთ ოსეთის დედაქალაქ ცხინვალის ცენტრში აშოყფ თავს. აქ ქართული წარწერების მაგივრად კირილიცა ხვდება თვალს და მიგანიშნებთ, თუ ეს ჩაბარა და ეს პატარა ამბოხებული რესპუბლიკა, რომლის ტერიტორია 3.900 კმ²-ია და სუვერენიტეტის გამოცხადებამდე საქართველოს ნაწილი იყო. მის სუვერენიტეტს კი მარტო რუსეთი აღიარებს, რადგან მისი ზარბაზნი გახდა ეს შესაძლებელი. გადამწვარი ნასახლარებია მონე 1991 წლის სამოქალაქო ომისა. ახლაც კვლავ ბრძოლებია, კვლავ იღუპებიან ჯარისკაცები. მტკრიან გზის პირებზე უსახური სახლები დგას და მხოლოდ სახლის აივნებზე დაგრებილი ვაზი მიგახედვრებთ, რა ლამაზი იქნებოდა აქაურობა, მშვიდობა რომ იყოს და ქვეყანაში ფული შემოდინდეს. აუღიარებელ სეპარატისტულ რესპუბლიკას ეკონომიკა არ გააჩნია, 70-ათასიანი მოსახლეობიდან 70% უმუშევარია, ზოგი ნათესავების კმაყოფილე ცხოვრობს და ზოგსაც რუსეთთან და საქართველოსთან ვაჭრობით გააქვს თავი. ალან პარასტავევი მეექვსე წელია ხელმძღვანელობს სამხრეთ ოსეთის საქველმოქმედო ორგანიზაციას, რომლის მიზანია ორივე მხარის დაახლოება. მაგრამ ძალიან წუხს, რომ შედეგი არ ჩანს. დიდი პოლიტიკა კლავს ყველა იმედს. „სამხრეთ ოსეთში კონფლიქტი ეთნიკური ნიადაგზე არასოდეს მომხდარა და არც ახლა არის. ეს წმინდა პოლიტიკური კონფლიქტია. კრახით მთავრდება ყვე-

მაშვეს, მფლანგველებს და ლოთებს. ისინი მთელ ფულს თუთუნასა და არაყზე ხარჯავენ. ბევრი ქართველის ფულს მალამოსავით ედება ეს სიტყვები. გაუგებარია, რატომ არ უნდა ჰქონდეს სამხრეთ ოსეთს დამოუკიდებლობის პრეტენზია, ან რატომ იჩენებენ ქართველები ამ მიზანს. ისინი ამტკიცებენ — 100 წლის წინ სამხრეთ ოსეთში ორიოდ ოსი თუ ცხოვრობდა, ე.ი. მიწა ჩვენიო. ოღონდ იმას არ ითვალისწინებენ, რომ სწორედ მათმა თანამემამულემ, სტალინმა აჩუქა ოსებს ავტონომია საქართველოს ფარგლებში რევოლუციური მხარდაჭერისათვის.

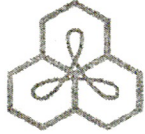
სამხრეთ ოსეთის საქართველოში დაბრუნებაზე ისე ხმაშლია არავის განუცხადებია, როგორც ეს პრეზიდენტმა მისივე საკუთარმა გააკეთა. ლტოლვილებს იმედი გაუწინდათ, სამხრეთ ოსეთში მცხოვრებ 15.000 ქართველს რასაკვირველია, უნდა საქართველოს შემადგენლობაში ყოფნა, მაგრამ არა ახალი სისხლის ღვრის ფასად. ცხინვალის მახლობელი სოფლის მკვიდრი ბონდო პაპაშვილი ამტკიცებს, — ოსები და ქართველები სამოქალაქო ომის დროსაც მეგობრებდნენ ვრცეობით, ერთმანეთს არ ვესროდით, ამას ჯარისკაცები აკეთებდნენ. უაზრობად მი-აჩნია ის, რომ მშობლიურ სოფელში საათს მოსკოვის დროზე აყენებდა და თანდათან უმძაფრდებოდა შერგნება, რომ საქართველოში კი არა, რუსეთში ცხოვრობდა. ის სამშობლოს დატოვებას არ აპირებს. არც ისე ცუდად არის საქმე, — ამბობს, — მიწა ბარაქანი გვაქვს, ონკანს რომ მოუშვებ — არაყი გადმოიხს...

დი ველტი

გვერდი მოამზადა
თინათინ მარგველაშვილმა

თქვენ ჯერ არ გაგხდარხართ

გაბთიკომის აპონენტი?

გაბთი MAGTI
GSM

მობრძანდით და უფასოდ ჩაერთვებით ჩვენს ქსელში, თუ კომპანიის მომსახურების ნებისმიერ ოფისში შეიძენთ და ახალგაზსნილ ანგარიშზე გაააქტიურებთ 30-ლარიან მონო-ბარათს.

მაგთი GSM — მუდმივი კავშირის სამყარო!

ინფორმაციისათვის დაგვიკავშირდით

ქალაქის უფასო ნომრებზე:	25 00 00,	25 11 11
უფასო მობილურ ნომრებზე:	525,	25 00 00, 25 11 11

939-103
250-255

compus@mail.ru

ჩვენი მიზნით
რა გჭირდებათ!

ჩვენი მაქსიმალური
მოგზაურობის
ნაგზაობა
პროგრესი!

მოგზაურობის
ჩვენი
ახალგაზსნილ!

კომპიუტერული ტექნიკა

კომპიუტერული ტექნიკა

კომპიუტერული ტექნიკა

კომპიუტერული ტექნიკა

კომპიუტერული ტექნიკა

კომპიუტერული ტექნიკა

ქვირის პალიტრა და ჩვენი პატარები!

კვლავ მივიღეთ თქვენი წერილები. გმადლობთ, რომ ასე აქტიურად გვეხმარებით და მოგწონთ თქვენი გვერდი. თითოეულ ბარათს ვინახავთ და შევცდებით, მათ შორის საუკეთესოები მომდევნო ნომერში შემოგთავაზოთ.

პატარები გენიოსები

2 წლის **ანანო** უყურებს ბებო როგორ იხეხავს კბილებს და გაკვირვებული ეკითხება, — ბებო, კბილებს იპარსავ?

პატარა **ნიკა** და მამამისი ზღვის ნაპირზე სხედან.

მამამ ნიკას სათვალე გაუკეთა, ბიჭი ეკითხება:

— სათვალეს იმიტომ მიკეთებ, რომ პირში წყალი არ ჩამივიდეს?

5 წლის **თეონას** დედა აძლევს

უფროსი ძმის ჩუსტებს, რომელიც გადანახული ჰქონდა.

თეონა იცვამს და ამბობს:

— დედა, ნახე, გიორგის იმდენი ხანი არ ცმია ეს ჩუსტები, რომ ისე დაპატარავებულია, მე მაქვს კარგად.

პატარა **დათო** გოგონაიშვილს ძალიან უყვარს საჭმელებიდან — შემწვარი კარტოფილი, ხოლო ხილიდან — მარწყვი.

— მამა, კარტოფილის მარწყვი რსებობს (არსებობს)? — ეკითხება მამამისს.

მელია და ჩიტი

მ ლ ა პ ა რ ი

მელია და ჩიტი დაძმობილდნენ. დაადგნენ გზას. დაუღამდათ და ერთ ადგილას შეჩერდნენ. დაანთეს ცეცხლი. მელიას მოშვიდა. ითმინა, ითმინა და ბოლოს რომ ველარ მოითმინა, ჩიტს უთხრა, უნდა შეგჭამო.

— მელავ, მე ცარიელი ქონი ვარ, პირი გააღე, თვითონ ჩაგივარდები და შემჭამე, — უთხრა ჩიტმა. გააღო პირი მელიამ, აიღო ჩიტმა ერთი მუგუზალი, შიგ პირში ჩასწარა და გამოსწავა. მელიამ ველარ შეჭამა ჩიტი.

ჩიტი გაფრინდა. გზაზე ორ კაცს

შეხვდა, რომლებსაც შიმშილისგან გაძვალებული ღილაკი მოჰყავდათ.

ჩიტი მივიდა და სთხოვა, მე მომეცით ეგ ძალი და რაც გინდათ, იმას მოგცემთ.

კაცებმა უთხრეს, ოღონდ ეგ მოგვამო რე და ჩვენ მოგცემთ ფულსაო.

წამოიყვანა ჩიტმა ძალი.

ძალს შიმშილისგან სული მისდიოდა.

ჩიტმა უთხრა: — აი, ის დედაკაცები რო სხედან და მანონს შეეცევიან, ხო ხედავ?

— ვხედავ, — უპასუხა ძალმა.

— მაშ, მე მივალ. დავიწყებ ნელა ფრენას, ისინი დასაჭერად გამომიდგებიან, მიდი შენ და მანონი ჭამეო...

ჩიტმა მართლა გაიტყუა დედაკაცები, ძალმა მანონს მოუღებინა.

წამოვიდნენ იქიდან. გზაზე მელიას შეხვდნენ. ჩიტმა ძალი დამალა. მელიას დაუძახა: — გამარჯობა, მელიავ, მოგირჩა პირი თუ არაო?!

მელიამ დაუძახა: — პირი კი მომირჩა, მაგრამ ლეში დიდი ხანია არ მიჭამიაო.

ჩიტმა დაუძახა: — აქ წამო, აქ არის ლეშიო.

მივიდა მელია და დასწვდა ძალს კუდზე. წამოუხტა ძალი და შემოაცალა ქურჭი.

ჭირი იქა, ლხინი აქა, ქათო იქა, ფევილი აქა.

I განალაგეთ შესაბამის ადგილებზე ჩაბოები ქვედა რიგებიდან

იპოვე 10 განსხვავება

ჩვენს ეზოში

ეს როგორი კაცანია და რა აკადამიკალი, ან რა თავგანთმკაცრი დარბის ჭრელი მამალი. გავიქერი საქათმისკენ, მივფიქრე და ვხედავ, თურმე აკვრის დაუფია თავგანთმკაცრი დედაქალაქი. დაიწყო შოშიტაშვილი, 8 წლის

III ანა, გამოიცანი

1) რომელი ქვეყანა არ მდებარეობს ჩრდილოეთ ამერიკაში?

ა) გვატემალა; ბ) კოსტა-რიკა; გ) ნიკარაგუა; დ) მაროკო;

2) წარწერა საფლავის ქვაზე არის:

ა) ეპიტაფია; ბ) ეპისტოლე; გ) ეპილოგი; დ) ეპოპეა.

3) რომელია ზედმეტი?

ა) მუხანათი; ბ) მზაკვარი; გ) ერთგული; დ) ვერაგი.

4) ვინ მეფობდა საქართველოში დავით აღმაშენებლის შემდეგ?

ა) დავით V; ბ) დემეტრე I; გ) გიორგი III; დ) თამარ მეფე.

5) ვის კალამს ეკუთვნის მოთხრობა "HELLADOS"?

ა) კონსტანტინე გამსახურდიას; ბ) ნოდარ დუმბაძეს; გ) რევაზ ინანაშვილს; დ) ოტია იოსელიანს.

6) რას შეისწავლის კონოლოგია?

ა) ფილმებს; ბ) სოკოებს; გ) ძაღლებს; დ) თევზებს.

7) რომელი არ არის მხატვარი?

ა) ლადო გუდიაშვილი; ბ) ელენე ახვლედიანი; გ) დავით კაკაბაძე; დ) ნოდარ ანდლუაშვილი.

8) რომელი ქრისტიანული დღესასწაულია 28 აგვისტოს?

ა) სულთმოფენობა; ბ) ბარბარობა; გ) ხარება; დ) მარიამობა.

პასუხები იხილეთ 31-ე გვერდზე გვერდი მოამზადა მამუკა სუციშვილმა

უკვე 50 ქართული და უცხოური ზღაპარი გამოცემა

არის გვარები, რომელთა გარეშე ერის არსებობა წარმოუდგენელია. ჩვენთვის ასეთი უპირველესად მაგრატიონია. როგორ მათი ხმალი დაეშვა, სამეფო მისიის დაკარგვით გამოწვეული ტკივილი მაგრატიონებმა გულში ჩაიკლეს და თავის ხალხს ჩვეულებრივი მოკვდავებით ემსახურნენ — განსაკუთრებით, სამშობლოდან გაუძევებული მაგრატიონები... ისინი შეიღწეს საკირველი სიკუდილით შეასწავლიდნენ ქართულ ხელოვნებას. რაღაც ეტიმოლოგიით, მაგრამ აკვლავ მაგრატიონმა ბრწყინვალედ იწონა ქართული სიმღერა. რეკავრ და პოეზიარ. მაგალითად, **ჯანო ბაგრატიონის** პაპის, კონსტანტინეს ოთხივე შვილი მღეროდა: თამარი, მანანა, ნატო და, რასაკვირველია, ჯანო — გულისშემკაშმეველი „ყვავილების ქვეყნის“ პირველი შემსრულებელი.

— კონსტანტინე ბაგრატიონი თუ მღეროდა?

— თავისთვის. სამაგიეროდ, მღეროდნენ მისი ძმები. ერთ-ერთი, გოგინა, გასაოცარი მოცეკვავეც იყო. პარიზში ცნობილ ქართველ მსახიობთან „ქართულის“ უბადლო შემსრულებელთან ელო ანდრონიკაშვილთან ერთად უცეკვია. გადარია თურმე ფრანგები — მსგავსი არაფერი გვინახავსო. განსაკუთრებული ფეხის გასმა სცოდნია, ცერებით კი არა, ტერფებით. კაცურად ცეკვავდა. მამას მისი ცეკვის ნიჭი გამოჰყვა.

— დღეს მამათქვენის სიმღერები ახსოვთ. მომღერალი უკეთესი იყო თუ მოცეკვავე?

— ამბობდა: თუ ადამიანის მოვლინებას ერთი მიზანი აქვს, მაშინ ჩემი ცხოვრების მიზანი ქართული ცეკვა ყოფილაო. რამდენიმე ცეკვის ანსამბლი შექმნა. მონაწევებს იმას ასწავლიდა, რაც გოგინამ ასწავლა. მაგრამ მამამ საესტრადო ანსამბლებიც შექმნა. სიმღერის ნიჭი კი ბებიას ჰქონდა — ოღლა ამირეჯიბს. ხომ წარმოგიდგენიათ, ბუბიაჩემის დროს რა ძნელი იყო სიმღერის ჩაწერა ფირფიტაზე, მაგრამ ოჯახის ახლობლებმა ქვა გახეთქეს და მაინც ჩაწერეს მისი სიმღერები. ერთი ცალი დღესაც შემონახულია — „ალმარ-ალმარს მივდიოდი მე ღელა“...

— თქვენ ნახსოვთ გოგინა ბაგრატიონის ცეკვა ან ბუბიის სიმღერა?

— ბუნდოვანად. მამას კი რეპეტიციებზე დაგყვებოდი. მისი სცენაზე ფრენაც მინახავს

„ქან რო პაპლაოლთ, იქროს პაინს ჩაოპიზანთ“

და სიმღერაც მომისმენია. დიდი ტკივილი გადაიტანა ხმის გამო — კონსერვატორიის სცენაზე „ურმულის“ სიმღერისას დაკარგა ხმა. ეს იშვიათად ხდება. არადა, როცა მისი სიმღერა მოუსმენია დიმიტრი არაყიშვილს, უთქვამს: — იმედი მომეცე მოხუცებულს, მეორე ვნო სარაჯიშვილს ვხედავო. უმკურნალეს, მაგრამ ოპერაში სიმღერა ვეღარ შეძლო და ესტრადაზე გადაინაცვლა. პირველად მამამ ჩამოაყალიბა ჯაზის ანსამბლი. „ყვავილების ქვეყანას“ მღეროდა ზღაპრულად... სხვათა შორის, მის ანსამბლში მღეროდა მისი და, მანანა, ბუბა კიკაბიძის დედა.

— ალბათ მომღერლებს კუდში დაჰყვებოდით...

— აბა, რა! ქუთაისში ვახლდი. გამოვიდა სცენაზე თემო ხელაშვილი — ბრწყინვალე გარეგნობის კაცი. იმღერა ძალიან პოპულარული „გზაში დაგიკრეფ ყვავილის კონას, გზად დაგიფინავ, ჩემო გოგონა“... ცხრაჯერ გაამეორებინეს. კულისებში გადახვია მამა: — მაგარი ხარ, თემო, მაგრამ მე ათჯერ ვიმღერებო. იმღერა და 11-ჯერ გამოიყვანეს ბისზე. არ დაგავიწყდეს, ეს ის წლებია, როცა სცენაზე მეორედ გამოყვანა არც არსებობდა.

— თქვენი ნამღერი „ყვავილების ქვეყანა“ მომისმენია. წლების შემდეგ გისდით მაღლობას.

— მე მამას რას მივედგებოდი. მას ბრწყინვალე ტენორი ჰქონდა. მე ვითომ ბარიტონი მაქვს, ვცოდივლობ და მეტი არაფერი. კარგა ხანს ვერ ვებედავი ამ სიმღერით სცენაზე გამოსვლას. უფრო ხშირად ცაბაძის სიმღერებს ვმღეროდი „გეჰის“ ჯაზში. მამაჩემი სხვანაირად მღეროდა, სხვა ძალა და ნიუანსები ჰქონდა მის ხმას. ამის მოყოლა არ შეიძლება, ან როგორ უნდა მოვეყუ... სიმღერას რომ დაამთავრებდა, დარბაზი ინგრეოდა... ისედაც კეთილი ადამიანი იყო. სულ ვიღაც იჯდა მასთან — ჯანო, ამა და ამ კაცთან დარეკე, ადგილი ჰქონია და სამსახური დამაწყებინოსო... კი, მაგრამ რომ არ ვიცნობო? სამაგიეროდ, შენ გიცნობენო... ტელეფონის ნომერი მომეცითო... დარეკავდა, ჯანო ვარო და იქიდან ისმოდა ყვირილი: —

ჯანო ბაგრატიონი

როგორ ხარო, ბატონო ჯანო და სამსახურიც გაკეთდებოდა... ხომ არ გგონიათ, ვინმეს ათქმევინებდა, — ჯანო დაბერდა და ფორმები აღარ არისო. სიბერეში მხოლოდ შვილიშვილების რძეზე დადიოდა, მაგრამ დილით გააპრიალებდა ფეხსაცმელს, გაიკეთებდა პალატუსს და მიდიოდა რძის რიგში. რამდენჯერ გარდერობში კოსტიუმი არ დამხვედრია. დედას ვკითხავდი, სად არის-მეთქი... მამაშენმა ჩაიცვა და რძეზე წავიდაო...

— „ყვავილების ქვეყანა“ როგორ შეიქმნა?

— მელოდია ქუთაისში უბრალო კაცისგან მოისმინეს ბიჭებმა. მამამ ერთ დიდებულ ქართველს, ბიძინა ფერაძეს სთხოვა, ეს მელოდია ტექსტზე მომირგეო. ბიძინა პედაგოგი იყო, მთარგო სიტყვები მელოდიას. მაგრამ ამ ყველაფერს დახვეწა და გაორკესტრება ხომ უნდოდა, ისე სიმღერა არ არსებობს... ეს კომპოზიტორმა მიხეილ ჩირინაშვილმა გააკეთა. მამაჩემის შექმნილი ჯაზი კი ოთხ წელი-

წადში გაქრა — მოსკეს. ასე უნდოდა მთავრობას. პირველი რადიოდიქტორი ქეთო ლანდია გვიყვებოდა, — მე თვითონ ვნახე, როგორ გამოიტანა ტელევიზიის ერთმა ჩინოსანმა ფირი დაშალა და ცეცხლში ჩააგდო. ვუყურებდი და ვტიროდიო...

— თქვენ თუ გიმღერათ „გეჰის“ ჯაზის შემდეგ?

— როგორ არა. „ბურვესტნიკის“ ხელ-ბურთელთა გუნდში გვექონდა ბიჭებს პატარა ანსამბლი. შეჯიბრებებზე დავედიოდი... ერთხელ, ჩხეთში, რესტორანში, ერთ მშვენიერ უნგრელ მომღერალს მიკროფონი გამოვტაცე და ავმღერდი. რომ დავამთავრე, ყველა თავთავის მაგიდისკენ მიგვართევდა. მეც მეტი რა მინდოდა... ერთხელაც ფოთიდან ოდესაში მივეცურავდით გემით. ბილეთები არ გვექონდა და გემბანზე ვისხედით. სამი დღე არ გავგვიდია გიტარა ხელიდან. კაპიტანმა მიკროფონი მოგვითანა, მაინც მღერით, ხალხს მოსწონს და ბარემ, მიკროფონში იმღერეთო... მოეწონებოდათ, აბა, რა იქნებოდა. ქართველებით მელოდიურ ერს დედამიწის ზურგზე ვერ წააწყდები. ქართველს, სმენაც რომ არ ჰქონდეს, შინაგანად მაინც მღერის... სულ ვფიქრობ, ერთმანეთს რომ ვუღრუნეთ, არ ჯობს, ამის მაგივრად სიმღერებით მივეფეროთ ერთმანეთს-მეთქი?

— კიდევ ერთ მომღერალ ბაგრატიონზე, ლიზაზე რას იტყვით?

გამოვიდა სცენაზე თემო ხელაშვილი — ბრწყინვალე გარეგნობის კაცი. იმღერა ძალიან პოპულარული „გზაში დაგიკრეფ ყვავილის კონას, გზად დაგიფინავ, ჩემო გოგონა“... ცხრაჯერ გაამეორებინეს. კულისებში გადახვია მამა: — მაგარი ხარ, თემო, მაგრამ მე ათჯერ ვიმღერებო. იმღერა და 11-ჯერ გამოიყვანეს ბისზე. არ დაგავიწყდეს, ეს ის წლებია, როცა სცენაზე მეორედ გამოყვანა არც არსებობდა.

— ლიზაზე? გვიან დაიწყო, მაგრამ კარგად მღერის. კარგი რეპერტუარი აქვს, ტკბილი, ქართული. ხმაც ტკბილი აქვს. ასეთი სიმღერები ყოველთვის სჭირდება ხალხს.

P.S. ჯანო ბაგრატიონი საქართველოს ოლიმპიური კომიტეტის პრეზიდენტიცაა. ზუსტად ამ ინტერვიუს დროს გიორგი ასანიძეს შეპირდა, — თუ საბერძნეთიდან ოქროს ჩამოიტან, აეროპორტში ვიცეკვებო.

თავის მხრივ, გიორგიმ იმერულად მოუქცია: — ქვე რომ ვკვდებოდეთ, ოქროს მაინც ჩამოგიტანო...

ჩვენ ქართულ სიმღერასაპიო უსასრულოდ ვიშროსხლავთ

ქართველებს სიმღერაზე უკეთესი ბევრი არაფერი გაგვაჩნია. მტერი მხოლოდ ჩვენს სიმღერას ვერ ებრძოდა, რადგანაც იცოდა, რომ ამ ომს ვერ მოიგებდა. დრომ ბევრი რამ შეიძლება გვაპატიოს, მაგრამ ათასწლეულების მელოდიის დაკარგვას ვერ გვაპატიებს, — მაშინ ჩვენც გავერბით. დღეს, როცა სოფლებში მოხუცი მომღერლები აღარ დარჩნენ, ხოლო ახალგაზრდებს სიმღერისთვის აღარ სცალიათ, კარგი ფოლკლორული გუნდის გამოჩენა, ბედის საჩუქრად უნდა ჩავთვალოთ...

„ხორუმის“ ბიჭებს 11 წელიწადი დასჭირდათ, რომ სცენაზე დადგომა გაეუდეთ. თამაზ მამალაძე, ანსამბლის ხელმძღვანელი: — გლდანის სკოლაში ვასწავლიდი ბავშვებს ხალხურ ინსტრუმენტებზე დაკვრასა და სიმღერებს. პატარა ანსამბლი — „ურმული“ შეექმენით. არეულობა რომ დაიწყო და ტრანსპორტის მოძრაობა შეწყდა, დიდი დილიდან გლდანში ვეღარ ვიარე. სამინისტრად განვიცდიდი ამას, ზამთრის ერთ ღამეს მეზობელმა მითხრა, — მოდი, აქ, სამეზობლოში, მაინც ასწავლე ბავშვებს სიმღერაო. მეც მხოლოდ ეს მჭირდებოდა. მეორე დღესვე შევერიბე 7 წლის ასაკის ბავშვები და დავიწყეთ. ისე ამყვინ, თამაშიც კი გადავიწყდით. ხანდახან დღემდე ორ-სამჯერ ვმეცადინებოდი. ზოგჯერ დღის შვიდ საათზეც ვინყვებოდი. ერთხელ ჩემს მონაფსა და მშობელს ასე ადრინად ვიღაც შეხვედრია. სად მიდიხართო, — უკითხავს. სიმღერაზე, რომ უპასუხია, გადარეულა კაცი: — კარგი, მასწავლებელს არ ჰყავს პატრონი, მაგრამ არც თქვენ გყავთო?!

სოსო კიპიძე: — გლდანის სკოლაში მაინც ვიკრიბებოდით. საათობით ვუკრავდით. ერთ დღეს კბილებამდე შეიარაღებული ხალხი მოვიდა. მორცხვად გვითხრეს, — თუ შეიძლება, მოგისმენითო. ასე გვისმენდა ორი წელიწადი „მხედრიონი“. მაინც ვერ ვუშველეთ...

ნიკა ხმალაძე: — „ხორუმს“ მე და ბექამ ფსტივალზე მოვუშინეთ. გაგვაგნა... მივედით ბატონ თამაზთან და ვთხოვეთ, ჩვენც მიგვიღეთ თქვენს გუნდშიო. არ მიგვიღო — მოეშადა. თვითონვე მოგვამზადა. დღე და ღამე ვმუშაობდით, ნაირ-ნაირი ინსტრუმენტები მიგვექონდა შინ, გადავრეით ოჯახები, დაუსრულებლად ვუკრავდით.

მორიან ცეცხლში: — ბატონი თამაზი იმდენად უფრთხილდებოდა ბიჭების ხმებს, დედა რომ მიმიყვანა, არ მიმიღო — ვერ იმღერებო. ახლა ჰკითხეთ, ბიჭებზე ნაკლებად ვმღერებო.

ბად ვმღერი და ვუკრავ?

სოსო კიპიძე: — ყოველდღე გვაქვს რეპეტიცია. იცით, რა კარგია, როცა ინსტრუმენტს შენი ესმის და შენ — მისი! შეიძლება ერთმა ინსტრუმენტმა არაქაით გამოგაცალოს, მაგრამ მეორეზე დაუკრა და დაისვენო. ჩვენ ხომ მშობლიურ პანგებს ვუკრავთ და ვმღერით. ნიჭიერები ვართ ქართველები — რა საკრავი აღარ გამოვიგონეთ.

ზურაბ უსანიშვილი: — ჩანგი, მაგალითად, 6000 წლის არის. ამბობდნენ, მსოფლიოში საქართველოდან გავრცელდაო. ივანე ჯავახიშვილს XI-XII საუკუნის ებანის ნახაზები აქვს. ზუსტად ასეთი ფორმის ებანი სვანებმა შეინარჩუნეს... ერთ ამბავს მოგიყვებო: ბატონმა თამაზმა რომ დაადგინა, ქართული მრავალღერძიანი საღამური აღარ არსებობსო, თვითონვე გამოთალა.

თამაზ მამალაძე: — საღამური ძველი ჩანახატებით აღვადგინე. მას 6 ლერი აქვს და წარმოიდგინეთ, როგორ მელოდიებს გამოსცემს. შესანიშნავად უკრავენ ბიჭები ჭიანურზე, ჭიბნისზე, დოლზე, სანთურზე... სანთური 108-სიმინია.

ზურაბ კუხიანიძე: — ქართველებს საბრძოლო დოლიც გვაქვს. ეს სპილენძის ჭურია... მისი ხმის გაგონებაზე ყრუანტელი დაგივიდის... გპირდებით, სამაჩაბლოსა და აფხაზეთში ამ დოლის გუგუნით შევალთ.

ბექა ღვინიაშვილი: — ისე, დანარჩენი ქართული მიწებიც მისახედია. განსაკუთრებით, საზღვრისპირა. იქაურები ამ საზღვრის ჯარისკაცები არიან... ჯავახეთში ვიყავით, იქ შევიდით ქართული სოფელია დარჩენილი. ვიცოდით, რომ მძიმე პირობებში ცხოვრობდნენ, მაგრამ რაც ვნახეთ, ამას ნამდვილად არ მოველოდით... არაფრით არ დაგვიჯერეს, რომ არჩვენებისთვის ხმების შესაგროვებლად არ ვიყავით ჩასულები და მხოლოდ ის გვინდოდა, გვემღერა — ხელისუფლებას მარტო არჩვენებზე ვახსენდებოთ... „სოფლის კლუბმა“ გაგვაშტერა — მარტო ბოძები და აქა-იქ კედლები იყო დარჩენილი. პირდაპირ ქუჩაში ვიმღერეთ. გაოგნებულნი გვიყურებდნენ. თხუთმეტ წლამდე ბავშვებს ცოცხალი მომღერალი არ ენახათ, ჩიტები კი გვისმენდა.

თამაზ მამალაძე: — ჯავახეთში წასვლა რომ ვახსენე, დაეზარათ — შორიაო. იქაუ-

რები რომ ნახეს, წამოსვლა აღარ უნდოდათ. ახლა მეხვეწებიან, ყველგან წავიდეთ, საქართველოს უკეთეს ვერაფერს გავუკეთებთო.

ზურაბ კუხიანიძე: — სანამ უნივერსიტეტმა არ გვიპატრონა, სცენაზე გამოსასვლელი ჩოხებიც კი არ გვექონდა. თანაც, ქართული სცენა უხარისხო მუსიკამ დაიპყრო. მაინცდამაინც რაიმე პოპულისტური უნდა იმღერო, რომ დამკვიდრდე. „იუმორინაზე“ მიგვინვია ბატონმა ჯემალ ბალაშვილმა. თავს ვიმტყვევდით, რა მოგვეფიქრებინა, რომ ამ კონცერტის სტილს მივსადაგებოდით. ბოლოს, კლასიკური ბლუზი დავეუკარიოთ ხალხურ საკრავებზე. მგონი, მაგარი იყო, ყოველ შემთხვევაში, ტაშს დიდხანს გვიკრავდნენ. ამის შემდეგ „უნივერსიტეტთან“ ერთად ვიმღერეთ. ეს სხვა დონის ანსამბლია. მაყურებელი გარეთ გველოდებოდა — კარგა ხანია ასეთი სიამოვნება არ მიგვიღიაო... აბა, რა, — კომუნისტებიც ებრძოდნენ საგალობლებს, მაგრამ მოერივნენ?!

დავით მამალაძე: — ჩვენი ხალხი აუცილებლად დაბრუნდება ნამდვილი ხელოვნებისკენ. ერთ რამეს მოგიყვებით: „აჭარა მიუზიკ პოლში“ მიგვინვით. თავანყვეტილი დისკოთეკა იყო. ზედაც არ შემოგვხედეს. ვინც შემოგვხედა — იმანაც ზემოდან — ამათ აქ რა უნდათო. ვუთხარით ბატონ თამაზს, წავიდეთ აქედანო... არ წამოგვყვა... უხალისოდ დავიწყეთ დაკვრა. რეჟისორი ვერც კი მიხვდა, რომ მიკროფონები გაესწორებინა — დანარჩენებს ისინი არაფერში სჭირდებოდათ, — მარტო პირებს ალებდნენ. უცებ ყველა გაჩუმდა და „წამოვლილებით“ აცეკვდნენ, მაგრამ ბევრად უფრო ლამაზად, ვიდრე უცხოურ მუსიკაზე. აღარ ჩამოგვიშვეს სცენიდან.

თამაზ მამალაძე: — აი, ესაა სისხლი! ჩვენი ფოლკლორი ნამდვილი ხელოვნებაა, მაინცდამაინც უარესისკენ რაბოთ მივდივართ? ქართულ სიმღერაში ქართული მიწის ენერგიაა. აი, დაუკვირდით: ჩვეულებრივ გარემოში, ვთქვათ, „ნადური“ 15 წუთი რომ იმღერო, იმდენი ენერგია სჭირდება, ფილტვები დაგისკდება, ჩვენ კი თან მინას ვითხნიდით და თან „ნადურს“ ვმღეროდით 15 წუთის მანძილზე... ეს არაფერს გეუბნებათ? — რაც უფრო ახლოს ვიქნებით სიმღერასთან, მით მეტ ენერგიას მივიღებთ მშობლიური მიწიდან და მით მეტ ხანს გავძლებთ ამ საყვარელო! — უფრო სწორად, დაუსრულებლად გავძლებთ, ისე, როგორც ქართულმა სიმღერამ გაძლო...

გვერდი მოამზადა ეთერ ერადემ

ჩემი მესიერებიდან არ ამოდის ბავშვობის მოგონება: დედამ მარჯანიშვილის თეატრში წამოყვანა სპექტაკლ „ქუნის“ სახელით. მახინჯი, წელში მოხრილი ქუნის კარაბეტი რომ დავინახე, გულში გავივლე, — ნეტავ ასეთი მსახიობი სად იპოვეს-მეთქი. ანტრაქტზე დედამ მკითხა: კარაბეტას როლის შემსრულებელი კაცი თუ მოგონსო და მრავლისმეტყველად გამიღიმა. არაფერი ვუპასუხე. სპექტაკლი დამთავრდა. მაყურებელი ფეხზე ადგა და მქუხარე ტაშით შეეგება მსახიობებს. სცენაზე კარაბეტაც გამოვიდა, უცებ ქუდი მოიხადა თუ ნილაში აიხსნა და ქალის თმა ჩამოიშალა. ჩემ წინ მომხიბვლელი ქალბატონი იდგა.

მაშინდელი გაცოცხლის განცდა დღემდე მომყვება და მე მარტო არ ვარ — ვისაც ბედნიერება ხვდა და ერთხელ მაინც ნახა ელენე ყიფშიძე სცენაზე, დარწმუნებული ვარ, ასეთივე გრძნობით ასოს უზადო ხელოვანი, არტისტი, რომელსაც 90-ზე მეტი სასცენო სახე აქვს შექმნილი. რომელი ერთი ჩამოვთვალოთ: ნუცკია („სარასტანტო კერა“), მაია („მაია წყნეთელი“), სალომე („ძია ბაღდასარი“), ფოფია („ეზოში ავი ძალიან“)... ალარას ვამბობთ „ძველ ვოდველებზე“.

ელენე ყიფშიძე დიდად ნიჭიერი და განსაკუთრებული ნიბლის მქონე მსახიობი იყო. ცოტა ხნის წინ, მის გარდაცვალებასთან ერთად, დასრულდა კიდევ ერთი საინტერესო ფურცელი თეატრის ისტორიისა.

ამ წერილში არ მოვეცებით მისი დამსახურების შესახებ, ისედაც ცხადია და ვისაც „თვალნი აქვს“, ხედავს. ვეცდები, მკითხველამდე მივიტანო სულ სხვა სახე — ელენე ყიფშიძე, დიდი ოჯახის წარმომადგენელი, პიროვნება, რომელიც იოლად არავის აზიარებდა საკუთარ შინაგან სამყაროს.

მედეა ჯაფარიძე, ნათელა აფაქიძე, ვასო გოძიაშვილი, მარინე თბილელი და ლენა ყიფშიძე

აბო ყიფშიძე, დეა: — პაპაჩემი, გრიგოლ ყიფშიძე, ილიას მეგობარი და მისი პირველი ბიოგრაფი იყო. ილიას ძალიან ჰყვარებოდა ჩვენი ოჯახი. უკვე ასაკოვნებს — პაპაჩემსა და მის ძმას — მასთან ხშირი სტუმრობა რომ აღარ შეეძლოთ, ილიას უთქვამს:

„დავებრდი, დაჩანაჩადი, თავზე მექცევა ბჭენო, ვაიმე, ბედკრულს, შემომწყრენ, მე ძმანი ყიდშიძენო“.

ჩვენს სოფელში — სალოლაშენში, ხშირად სტუმრობდა დიდი ილია. ერთხელ იქ ამირეჯიბებთან ყოფილა, ღამით დარჩენა უთხოვიათ, მაგრამ ბრძანა თურმე: — გრიგოლ ყიფშიძესთან მიჩვენებია, ღამეს იქ გაგათევო. ახლა ის ისტორიული სახლი საპატრიარქოს გადაეცემა...

მაშაჩემი, ვასილი, ფიზიკოსი იყო. ახლა რომ უნივერსიტეტის მეორე კორპუსია, იქ გვედგა სახლი. როცა საქართველოს დასჭირდა იქ უნივერსიტეტის აშენება, უყოყმანოდ შესწირეს ადგილი... როცა წითლები შემოვიდნენ, სწორედ იქაური სახლის მეორე სართულზე, პაპაჩემის ნასათუთარ ბინა-ლითთავში შევიდნენ და წიგნები გადმოყარეს. ცეცხლი დაანთეს, თებობდნენ. გამძვინვარებული პაპა სოფელში წავიდა. იქ გარდაიცვალა. ცვლების ეზოშია დაკრძალული.

სკოლაში იმ სახლიდან დავიწყეთ სიარული. ლენა ბრწყინვალედ სწავლობდა. ერთხელ ავად იყო, ინვა მაშამ სტუდენტები რატომღაც შინ დაიბარა გამოსაცდელად. ლენას ესმოდა, რას ეკითხებოდა მაშა მათ და რას პასუხობდნენ. როცა რომელიმე გაჩუმდებოდა, არ იცოდა, რა ეთქვა, ლენა კარნახობდა.

ყველაზე უმცროსი იყო და ყველას განსაკუთრებით გვიყვარდა. არ მასოს, ლექსი უბრალოდ წავიკითხა, თან აუცილებლად განასახიერებდა. ყველგან ყურადღების ცენტრში ექცეოდა. საბავშვო სტუდიაში დადიოდა,

— პაღუააუ, ჩაააბიხია! დღეს ზურა ჩამოდის

„ეს იყო ყველაზე უცნაური ღამე ჩემს ცხოვრებაში...“

დიდი წარმატება ჰქონდა. მას და კოტე მახარაძეს მიჰყავდათ „მაცნატუნა“. მაშა პარტერში იჯდა და ყველას ეუბნებოდა, — ჩემია, ჩემი შვილიაო. ჯიბითაც მხოლოდ ლენას სურათს ატარებდა.

დიდდაჩემი, დედაჩემის დედა, მოესწრო ლენას მსახიობობას. მასსოს, პირველ სპექტაკლზე წავიყვანეთ.

ფეხსაცმელმა მოუჭირა, გაიხადა და შინ ფეხშიშველა დაბრუნდა. ჩვენი ნათესავი ბაქოიდან ჩამოვიდა. „ქუნს“ დაესწრო. გვიამბობდა, სპექტაკლის ბოლო წუთამდე ველოდი, ლენა როდის გამოჩნდებოდა, თურმე მთავარ როლში არ ყოფილაო? ვერ იცნო!

ძალიან კეთილი იყო ჩემი და. ლენა უკვე ავად იყო და ჩვენთან მაინც მოდიოდა. შუქი არ იყო, ფეხით ამოდიოდა მერვე სართულზე.

აქედან ზურასთან წავიდოდა, იქაც ფეხით უხდებოდა ასვლა, ბოლოს, თავის სახლშიც ფეხით ადიოდა, მესუთე სართულზე. დაგვირეკავდა — სამი მწერ-

ლაპარაკობდა, მეზობლებს მართლა კაცი ჰგონებიათ.

მინა ყიფშიძე, დეა: — ლენაზე 7 წლით უფროსი ვარ, ხელით ვატარებდი. „პატარა დედას“ მეძადნენ ხოლმე მეზობლები.

სტუდენტი იყო, ილიას „ოთარანთ

მარცხნიდან მარგარიტა (ბიძაშვილი) და ელენე ყიფშიძე; უკან: ქეთო, გიგა და ნინო ყიფშიძეები

ქვრივიდან“ მონოლოგი უნდა წავკითხა. კაბა არ ჰქონდა რომ ჩაეცვა... გავკადნიერდი და ჩემს მეგობარს, ქეთუნს მივუბრუნე ვთხოვე, იქნებ ერთი საღამო შენი კაბა ათხოვო-მეთქი. ათხოვა. როგორც კი ქეთომ მუშაობა დაიწყო, პირველი ხელფასით საკაბე შეიძინა.

ზაფხულში მსახიობებთან ერთად დადიოდა რაიონებში. ბრიგადებს ეძახდნენ მსახიობების ასეთ ჯგუფებს. მე და ქეთო ხშირად მიყვებოდით. როცა არ მიყვებოდით ხოლმე, ჩამოვიდოდა, აუცილებლად საჩუქრებს ჩამოგვტანდა, ფულს დაგვტოვებდა. ვეტყოდი: — ლენა, არ გვინდა ფული, რატომ მოგაქვს-მეთქი.

ახლა წერვებს ნუ ამიშლითო, — ბრაზობდა. პროდუქტებსაც ამოგვიღებდა — ჭამეთ, ცოტა გასუქდით, ნახეთ, რას ჰგაფართო. ყოველ კვირაში მოდიოდა ჩვენთან. გულღია და ხალისიანი მოყოლა იცოდა. ზურა გულწაფლობით, ასე არ გვიყვება ყველაფერს... ვეუბნებით, — ახლა შენ ჩვენი ლენაც ხარ და ზურაც, შენ უნდა გადაგვატანინო ულენაობა-თქო.

ზურა ყიფშიძე: — დედა მარტო იყო სულიერადაც და ფიზიკურადაც დედა დრო და გაგრძნობინებენ — აღარ ხარ საჭიროო. ასეთი გრძნობა ტანჯავდა დედას. ვერ წარმოედგინა, თუ ოდესმე პენსიაზე გავიდოდა, ან როდის აღარ მისცემდნენ. ეს რომ განიცადა, იმიტომაც იყო მარტო. არასოდეს ლაპარაკობდა იმაზე, რაც ყველაზე მეტად სტიკოდა. არადა, მთელი ცხოვრება უჭირდა...

კონტაქტური და ხალისიანი იყო. ამ დროს რამდენს განიცდიდა. მისთვის ყველაზე მთავარი თეატრი და მე ვიყავით...

ჩემი მოსკოვში წასვლა, სწავლა,

ყველაფერი — ლენასთან იყო დაკავშირებული.

დედა მიამიტი იყო, ყველაფერს ბავშვით იღებდა, ბავშვით სწყინდა. დროთა განმავლობაში მიტევიდა, ეს თვისება მეც გამომყვა. მეც მიამიტი ვარ. მეც მჯერა, რომ ვიღაცის შველა შემძლია. როცა საქმეს ვაკეთებ, მეც მიყვარს ყველაფრის გაღება. დაგვიფასებენ თუ არა, ეს არ არის ჩვენი საქმე.

მასსოს, „მაია წყნეთელს“ დავესწარი. პატარა ვიყავი. რომ მკითხეს, რა მოგწონიაო, შევასხე: ორი ხმლითა, კაცო, ორი ხმლითა-მეთქი! მართლა საოცარი იყო დედა „მაია წყნეთელში“. ფარიკაობის დროს შემთხვევით დაჭრა კიდევ ბიჭიკო ამბობდნენ — ორი თითი ხელზე ახლაც გაუფეხვლი აქვს.

ლენა უდიდეს პატივს სცემდა ვასო ყიფშიძისთვის, დოღო ალექსიძეს... ეროსი გამორჩეულად უყვარდა. ის იყო მისი პირველი სიყვარული ინსტიტუტიდან. ქორწილიც კი გადაიხადეს. სამწუხაროდ, მათი თანაცხოვრება არ შედგა, ორივე რთული და მარტოსული იყო. პირად ცხოვრებაში არაფერი გამოუვიდათ. თეატრის ოჯახის წევრებად დარჩნენ.

თუკი დარდი დაეტყობოდა ლენას, ესე იგი, თეატრზე დარდობდა. პირად ცხოვრებაზე ტკივილს არ იმჩნევდა. ერთხელ გამოაცხადა, — მორჩა, მარტო ვარ და მარტო ვიქნებიო და აღარც უცდია რაიმე შეეცალა.

„ძია ბაღდასარი“ დედა მოახლეს თამაშობდა. სანდრო ყორყოლიანი ამბობდა: — ეს რა ხდება, გამოვდივარ, ჩემი სცენა, ხალხი კი ლენაზე იცინისო...

გიორგი შავგულიძე ეძახდა ხოლმე: „ლენაო, ძმაო!“ მართლა ძმასავით უყვარდა.

1990 წელს ნატაშა ჩხიკვაძე ჩააცივდა, — შენი ბენეფისი უნდა გავმართო. იმ საღამოს შესვენებლად ითამაშა რამდენიმე ნაწყვეტი. ისეთ განცდაში იყო, მემშინოდა, გული არ გაუჩერდეს-მეთქი.

ოპტიმისტი იყო. მეტყოდა: — რა არის, რანაირი ხარ, არაფერი შენ არ მოგწონსო.

— რა უნდა მომეწონოს, ერთი კარგი რამ მაინც მაქვს ამ ცხოვრებაში-მეთქი.

— მაგის თქმა როგორ შეიძლება, ადამიანებს როგორ უნდა დაუპარგო შრომა ან სიკეთე, კაცს გული არ უნდა ატკინო.

როცა აზრს მკითხებთან რამეზე, ყოველთვის სიმართლეს ვპასუხობ, მომწონს თუ არა. დედაც ასეთი იყო, მაგრამ მე სულ შენიშვნას მძლევდა: — გაუფრთხილდი, კაცს ნუ მიახლი, თუ არ მოგწონს, წყენებო.

ერთი რელიგია ჰქონდა — დედის ნაქონი ბრომი, გაქურდეს და

წაიღეს. ძალიან დარდობდა მის დაკარგვას.

თვალის ოპერაცია გაუუკეთეთ. კითხვა გაუჭირდა. კინალამ გაგიჟდა. უნივერსიტეტი წუთითაც ვერ ძლებდა. ბე-ბიჩემი ღრმად მოხუცი იყო, რომ თქვა: დიქსონი მინდა გადავიკითხო. არადა ვინ იცის, რამდენჯერ ჰქონდა ნაკითხული. წინაპრების გენი მასში მძლავრად იყო. დიდი პაპა გრიგოლი, პაპაჩემი ვასილი — წიგნის უსაზღვროდ მოყვარულნი იყვნენ. მე სად ვარ ისეთი... უნივერსიტეტს რომ დასჭირდა, უყმანოდ შესწირეს მინა. მინა კი არა, სიცოცხლეს შესწირავდნენ, ისეთები იყვნენ. ლენა მათი შთამომავალი იყო...

სერგო ფარაჯანოვი მიღებდა ფილმში. თბილისში თვითმფრინავის ბიჭების ტრაგედია რომ მოხდა, დავით-გარეჯში ვიყავით. სასწრაფოდ წამოვედი. მაშინ ვახე, როგორი იქნებოდა დედაჩემი, მე რომ დავლუპულიყავი.

საოცრად გრძნობდა ჩემს მდგომარეობას. სტუდენტობაში მოსკოვში ჩამომაკითხა. დილით გამოვცდილე თვითმფრინავზე. ჩამოვიდა თბილისში. სიზმარი ნახა, თითქოს რაღაც მიჭირდა. მაშინვე გამოფრინდა. სიცხიანი დახვდა. იგივე მომივიდა მეც ჩემს ქალიშვილთან დაკავშირებით. „ნეილონის ნაძვის ხეს“ ვიღებდით გორში, რომ ვიგრძენი, რაღაც მოხდა და წამოვედი თბილისში. ელენე დამხვდა მონაწილე. ძლიერ გადავარჩინეთ. ამაშიც დედას ვგავარ.

ცუდად რომ იყო, თავისთან არავის უშვებდა. ბოლო ღამით მხოლოდ მე დამტოვა. მიმიღე სუნთქვად, პულსს ვუსინჯავდი. მერე ერთი ამოისუნთქა და გათავდა... ეს ყოფილა სიკვდილი. რატომღაც საათს შევხედე (საერთოდ არ ვუყურებ საათს) ოთხის ნახევარი იყო. კედელს მივანერე: 3.30 — ვსიო (რუს)... ლენას კარგი მეზობლები ჰყავდა, ყურადღებიანი, თბილი, მაგრამ ღამით ვერ შევანუსე. 4 საათი მარტო ვიყავით მე და დედა. ყველაფერი ვუთხარი, რისი თქმაც მინდოდა, ბოდიში მოვუხადე. მერე მის ნაცვლად მოვუხადე ბოდიში იქ, ზემოთ უზენაეს... 6 საათისთვის დაღლა ვიგრძენი. გვერდით მივუწექი დედას. საათ-ნახევარი ვიყავით ასე, ჩუმად. დილით მეზობლებს დავუთხრე, მისაყვადურეს, რატომ არ გავგავდივით...

ეს იყო ყველაზე უცნაური ღამე ჩემს ცხოვრებაში...

ლენა ჯიგაშვილი

მუშაოს მისია საქართველოში აცხადებს ტენდერს

სოფელ სნოში საბავშვო ბაღის შეკეთებაზე

პროექტი ითვალისწინებს სოფელ სნოში საბავშვო ბაღის შეკეთებას და სამშენებლო სამუშაოების შესრულებას.

სამუშაოებში შედის:

- ფანჯრების, კარების, საძირკვლის, კედლებისა და ჭერის მშენებლობა-შეკეთება და სხვა მცირე ზომის სამუშაოების შესრულება;
- გაზგაყვანილობისა და ელექტროსისტემის შეკეთება და ნაწილების საჭიროებისამებრ შეცვლა.

ტენდერში მონაწილეობისათვის მოწოდებულ უნდა იქნეს თქვენი დაინტერესების წერილი, რომლის შემდგომ საშუალებაც მოგეცემათ, გაეცნოთ სამუშაოების ჩასატარებელ ადგილს, რისთვისაც დამატებით გეცნობებათ თარიღი.

ტენდერში მონაწილეებს უნდა ჰქონდეთ ყველა საჭირო სახელმწიფო ლიცენზია და დოკუმენტაცია. ტენდერში მონაწილეობით დაინტერესებულმა კომპანიებმა დაინტერესების წერილი უნდა გამოავლინონ

ელექტრონულ საფოსტო მისამართზე adolf.turek@osce.org 2004 წლის 27 აპრილის დღის 12:00 საათამდე;

შეშუღ-დეშუღი

ჩით შეშუღოთ ნაკვეთები ან მოსავლიანი ღოგები

„კაცი კაციტოო და ღოგე ქაციტოო“, გემოვნურად ქართული ანდაზა... ალბათ ყველას გინახავთ ველურად მზარდი ქაცი, თან გვინ შემოდგომით, როცა ნაცრისფერ ფოთლებში, ოქრისფერი, მძივივით ასხმული ნაყოფი ელვარებს...

ქაცი ვიტამინებით უმდიდრესი კულტურაა. მისი ნაყოფი შეიცავს: A, B₁, B₂, B₆, C და E ვიტამინებს, აგრეთვე ცხიმოვან ზეთს, რომელიც ნივთიერებათა ცვლას აჩქარებს.

ქაციის ზეთი გამოიყენება დამწვრობის, მოყინულობის, ეგზემის, ქროილობის, კუჭის და თორმეტკვარა ნაწლავის წყლულის, გინეკოლოგიური დაავადებების სამკურნალოდ.

საჭმელად გამოიყენება როგორც ნედლი, ისე მურაბის, ჟელეს სახით და შაქრით დაკონსერვებული. მისგანვე მზადდება ათასგვარი ალკოჰოლური ნაყენი და ენ. ქაციის „ღვინოც“.

ფოთლები შეიცავს 10%-მდე მთრიშლავ ნივთიერებას, რაც გამოიყენება ტყეის წარმოება-

ში. მერქანი მკვრივია და ხმარობენ წვრილმანი ნაკეთობების დასამზადებლად.

კარგად მრავლდება თესლით, კალმით, გადაწვევით და ამონაყრით.

მგონი ღირს ამ ძვირფასი ჯიშის მცენარით ეზოს შემოღობვა. გარდა იმისა, რომ მოსავლიანი კულტურაა, ქაციის ღოგები, როგორც იტყვიან, უმჯობეს ვერ გაძვრება.

ასევე ძვირფასი საღებავი კულტურებია ასკილი და მაყვალი, რომელთა ნაყოფის გარდა, სამკურნალოდ გამოიყენება: ფოთლები, ყვავილები და ფესვებიც კი. ამ კულტურების შესახებ მასალებს შემდეგ ნომრებში შემოგთავაზებთ.

P.S. ქაციის ნერგის, თესლის, კალმისა და ამონაყრების შეგროვება შეგიძლიათ მდ. ივრის ხეობაში, მთელ სიგრძეზე, გლდანულას და მდ. ვერეს ხეობაში. საუკეთესო ადგილი მაინც ივრის ხეობაა, სადაც დიდი რაოდენობით ქაცი ხარობს.

— ამ ოცი წლის წინ, ჩვენს სკოლაში, სოფელ გომარეთში აგრარობი მოვიდა და დირექტორს სთხოვა, მოსწავლეები დამსხმარეთ, თორემ კარტოფილის ნათესი სულ განადგურდებაო. გზავდა, ნათესის დიდი ნაწილი რაღაცას სულ „მოუძოვია“, მხოლოდ ღეროები იყო დარჩენილი. ბავშვებს მოზრდილი, ფერადი სოჭების აკრეფა დაგვაბაღეს, რომელთაც ქალებში ვაგროვებდით. მერე ერთად მოაგროვეს, ნავთი გადაასხეს და დაწვეს. დღეს როგორ იზოვრებენ ამ ძალზე საშიშ მანქანებს? კ.მჭედლიძე, სოფელი გომარეთი

— კოლორადოს ხოჭო რომ ამერიკული წარმოშობისაა, ეს მისი სახელწოდებიდანაც ჩანს. კარტოფილის, პამიდვრის, ბადრიჯნის, წიწაკის, თამბაქოს ეს დაუძინებელი მტერი, მთელ მსოფლიოში მოდებული და რომ არა სრულფასოვანი აგროტექნიკური ღონისძიებები, გვარიან ზარალს ვნახავდით.

როგორც კი ეს მანქანები თქვენს ნაკვეთში გამოჩნდება, პირველ რიგში მოიმაგრეთ ჭურჭელი, რომელშიც ნავთი ან მარილის კონცენტრირებული წყალხსნარია ჩასხმული. შეაგროვეთ ხოჭოები და ჩაყარეთ, შემდეგ დაწვეთ, ხოლო პლანტაცია აუცილებლად შენამლეთ ქლოროფოსით, დილორით ან კარატით. ხმარების წესი პრეპარატებს თან ახლავს.

როგორ გავხსნათ კელაჩი?

— გადაჭრილ ლიტრანახევრიან პლასტიკურ ბოთლში სექტემბერში ჩავეყარე მინა და ჩაეთეს კელაჩი. კელაჩი, სულ 10 ცალი. პირველი კედარი აპრილში ამოვიდა, მაგრამ 5 დღეში გაშავდა და ქანობა დაიწყო. მეორე ივნისის ბოლოს და მანაც 10 დღეში დაიწყო გაშავება. ზოგიერთი ამოვიდა და უცბად დაღა. მინით საფე ბოთლები, სადაც კედარი მითესია, აივანზე დგას. მზე მთელი დღის განმავლობაში ასხივებს, საღამოობით ვრწყავ. არ ვიცი, რით ბრალია, რომ ვერც ერთი კედარი ვერ გაგვასარე. გთხოვთ მიპასუხოთ, როგორ გავხსნათ კელაჩი ოთახის პირობებში? მამუკა ინჯია, თბილისი

— ნებისმიერი თესლის ჩათესვა ჯობია ხის ან თიხის ქოთანში, რომელიც ყვავილებით არის გათვალისწინებული. პოლიეთილენის ჭურჭელში შეიძლება ჩათესვა, ოღონდ აუცილებლად უნდა გაუხვრიტოთ ძირი და მინის ჩაყარამდე ნახვრეტზე კენჭი ან კრამიტის ნატეხი დააფაროთ.

ნავი

ეს ძვირფასი ნივთიანე ცხოველი, საქართველოში თითქმის ჩამოსათვლელი თუ იქნება დარჩენილი. ბინადრობდა მთელ საქართველოში, როგორც მთიან, ისე ბარის რაიონებში. კვერნისებრთა ოჯახის წარმომადგენელია. სხეულის სიგრძე 75 სმ-ს აღწევს, კუდისა — 50 სმ-ს, წონა 10 კგ-მდე. ზურგის მხარე მუქი ყავისფერი აქვს, მუცლის მხარე მოვერცხლისფრო-თეთრია. მისი ლამაზი ბუნე წყლით არ სველდება.

ნავი სოროში შესასვლელს წყლის დონის ქვემოთ იკეთებს, საცხოვრებელი კი ისეა მოწყობილი, რომ არასოდეს იტბორება.

კარგად განვითარებული ყნოსვის, მხედველობისა და სმენის გამო ადვილად მოულობს საკვებს. იკვებება თევზებით, ამფიბიებით, კიბოსნაირებით, ჩივებით, მღრღნელებით, წყალმცურავი ფრინველებით და მათი კვერცხებით.

როცა მდინარე დიდი ხნით იყინება, ნავი გადადის სხვა ადგილებში, სადაც გაუყინავი წყალსატევებია.

მეზონაობს თებერვალ-მარტში. მკვერის ხანგრძლივობა 63 დღეა. შობს 2-4 უსუსურ, თვალაუხელო ნაშიერს, რომელთაც თვლები 8-10 დღის შემდეგ ეხილება. სწრაფად იზრდება და 6 თვის ასაკში დამოუკიდებელ ცხოველებს იწყებს.

სამი წლის ასაკიდან მრავლდებიან. ცოცხლობენ 20 წელიწადს.

გავრცელებულია ევროპაში, აზიასა და ჩრდილოეთ ამერიკაში.

მოზაიკა

* * *

ნავეები ისე მოხერხებულად და ადვილად იჭერენ თევზებს, რომ ამასში დიდი დრო არ ეხარჯებათ. სამაგიეროდ, ამ დროს ხელგაშლილად ხარჯავენ თამაშებზე. ძალიან ლამაზად, ელვანებურად დასრიალებენ ყინულზე. ისე როგორც ბავშვები, გაქანდებიან და გასრიალდებიან. ასევე თვითონ იწყებენ საზაფხულო სასრიალოს მდინარეთა თიხიან სანაპიროებზე. თიხიან ზედაპირს ჯერ კარგად განშენდენ ქვების, ხავსის, ფესვებისა და სხვა წინაღობებისგან, შემდეგ სველი მუცლის შეხებით თიხას აპრიალებენ და სასრიალოც მზად არის. მეცნიერები გაკვირვებულნი არიან ნავეების ასეთი მიხედვითობით.

* * *

სპილო ცოცხლობს დაახლოებით 100 წლამდე და ამ ხნის განმავლობაში მხოლოდ 6 შვილს შობს.

* * *

1900 წელს ბელგიაში ნახეს ქრიჭინების გროვა, რომლის სიგრძე 170, ხოლო სიგანე 100 მეტრი იყო.

* * *

ერთ წელიწადში 10 წელიწადში შეუძლია მოგვცეს 250 მილიონი ნამრავლი.

ცვილი ან სანთელი

ცვილს ფუტკარი გამოიმუშავებს სასანთლე ჯირკვლებით, რომლებიც განლაგებულია მუცლის ქვედა ნაწილში. დედა და მამალ ფუტკარს სასანთლე ჯირკვლები არ გააჩნიათ და ამიტომ ვერც სანთელს გამოყოფენ. სანთელს მხოლოდ ახალგაზრდა (მუშა) ფუტკრები გამოიმუშავენ.

სანთელი რთული ნაერთია, მის შემადგენლობაში შედის 15 სხვადასხვა სახის ნივთიერება, რომლებიც ერთმანეთისგან განსხვავდება როგორც ქიმიური, ასევე ფიზიკური თვისებებით.

ბრონეული

თუ დღემდე თქვენს ნაკვეთს ეს ძვირფასი კულტურა არ ამშვენებს, ამ შემოდგომით მაინც შემატეთ და სრულყოფილი გახადეთ თქვენი მამული. გინახავთ აყვავებული ან მსხმოიარე ბრონეულის ხე? — უფრო მშვენიერს და დეკორატიულს ვერაფერს შესძენთ თქვენს კარმიდამოს. ხასხასა მწვანე ფოთლებში ნითლად მოეღვარე ყვავილებით შემოვლილი და შინდისფერი, მსხვილი ნაყოფით დახუნძლული ბრონეულის ხე, მორთულ პატარას ჰგავს. ნაყოფი 63%-მდე წვენს შეიცავს, რომლის შემადგენლობაშიც 4,5-19,2% შაქრებია, 0,2-9% ლიმონისა და ვაშლის მჟავები, 140% ვიტამინი C. გამოიყენება როგორც ნატურალური სახით, ისე დასაჰონსერვებლად (წვენი სახით). მისგან აყენებენ ალკოჰოლურ სასმელს, ბრონეულის ღვინოს და ადულებენ უძვირფასეს სანებელს, მაშარაბს. ქერქი შეიცავს 28% მთრიშლავ ნივთიერებას, რომელსაც იყენებენ ტყავის დასამუშავებლად და საღებავად. სხვადასხვა ქსოვილის საღებავად გამოიყენება ბრონეულის ჩამოცვენილი ყვავილებიც.

მედიცინაში გამოიყენება: ბრონეულის წვენი ყელის ტკივილის დროს, ყვავილების ნახარში — კუჭის აშლილობისას. ქერქის ნახარშს ხმარობენ — დამწვრობის, ანთებების სამკურნალოდ და კუჭის შემკვერელად. ფესვისა და ღეროს ქერქის ნახარში ერთ-ერთი უძვირფასესი საშუალებაა მუცლის ყოველგვარი პარაზიტის მოსაცილებლად, ოღონდ, მისი ხმარება მკაცრად განსაზღვრული დოზებით უნდა მოხდეს.

თუ ზემოთ ჩამოთვლილი მონაცემები გაკმაყოფილებთ, ეცადეთ ყოველწლიურად ბრონეულის კალმები ან ამონაყრები 1-2 ძირი მაინც

ბით. მის შემადგენლობაში არის მჟავები, რთული ეთერები და ნახშირწყალბადი. სანთელში ნახშირბადი 80%-მდეა, წყალბადი — 15%, ჟანგბადი — 7%. მასში შედის აგრეთვე საღებავი ნივთიერებანი და ზოგიერთი ეთეროვანი ზეთი.

ცვილი შეიძლება იყოს თეთრი, ყვითელი, ნაცრისფერი და მოშავო. აქედან საუკეთესოა თეთრი. კარგი ღალიანობის პირობებში ფუტკრის ძლიერი ოჯახი იძლევა 0,8-1,2 კგ ცვილს. ცვილს ყოველთვის ფართოდ იყენებენ მედიცინაში, მეღვინეობაში, ბალის მალამოს დასამზადებლად (რომელსაც ჭრილობებზე უსვამენ), სპირტიანი სასმელების ხარისხის შესაზომებლად — მაღალხარისხიან არაყში მრგვალი ცვილის ბურთულა სწრაფად იძირება, უხარისხოში კი ზემოთ ტივტივებს. ცვილს იყენებენ სანთლის და საღებავის დასამზადებლად, ქიმიურ მრეწველობაში, გემთმშენებლობაში, კოსმეტიკაში და სხვა.

ამერიკის შერთულ შტატებში მზადდება თავისი სანთლიანი ვიტამინიზებული კანფეტი, რომელიც გამოიყენება ნერწყვის და კუჭის წვენის გამოყოფის გასააქტიურებლად, კბილებზე ქვებისა და ნალექების მოსაცილებლად.

დარგოთ.

კალმები ადვილად ფესვიანდება, ოღონდ ერთწლიანები უნდა აჭრათ შემოდგომით, შეინახოთ გრილ სარდაფში მოთავსებულ ქვიშაან ყუთებში და გაზაფხულზე დარგოთ. მშვენიერად ფესვიანდება ადრე გაზაფხულზე აჭრილი და პირდაპირ დასაფესვიანებლად დარგული კალმებიც.

ამობარეთ 1 ბარის პირზე კვალი, ჩააწყეთ შიგ კალმები დახრილად, დაყარეთ მინა, კარგად მიუტკეპნეთ და მორწყეთ. თუ ფესვიანის იშვიათი, შეგიძლიათ ამ შემოდგომითაც დარგოთ მუდმივ ადგილზე. ძალიან კარგად ფესვიანდება ამონაყრები გადანერვით.

მკითხველის ფოტო

სამგრედიაში გყუპი ხბო დაიბადა...

გვერდი მოამზადა სწავლულმა აგრონომმა, ბიოლოგიის მეცნიერებათა კანდიდატმა, ფიტოთერაპევტმა ნიკოლოზ იოსებმა

ჩაქაჩილისაგან:

ბატონო მკითხველო! მოგწერეთ ამ რუბრიკიდან გამომდინარე, რა გაინტერესებთ. გთავაზობთ აგრეთვე, გაგვიზიაროთ თქვენი პირადი დაკვირვება, გამოცდილება; მოგვანოვოთ საკუთარ მამულ-დედულში გადამღებული უცნაური, საინტერესო ფოტოები (ამ ნომერში კიდევ ერთ ფოტოს გთავაზობთ).

წერილები გამოგვიგზავნეთ „კვირის პალიტრის“ ყუთების საშუალებით და რუბრიკის მითითებით.

1. დიდი შალაშინი
2. ლატვიის ფულის ერთეული
3. პორტუგალიის კუნძული
4. შხამიანი ბუზი
5. სკანური ხალხური სიმღერა
6. ერთგვარი კანფეტის ჭკუის სწავლე-ბა
7. ...
8. დიდი ხვლიკი
9. ფრანგ მკვფეთა სახელი
10. საგნების გარკვეული ჯგუფის ფორმა
11. აშშ-ის შტატი
12. სამშობლოს სევედა
13. წაჭრილი ტოტის ძირი
14. ფრანგული ღვინო
15. დაუსაბუთებელი, უსაფუძვლო
16. საზეიმო წვეულება, დარბაზობა
17. გადამდნარი კარაქი
18. იტალიის ტელევიზია
19. წისქვილის ქვა
20. ამომავალი მზის ქვეყანა
21. ქათმების ღვინის გარეული ფრინველი
22. ქიმიური ელემენტი
23. იუგოსლავიის დიქტატორი
24. ბატკნის მოვების დრო
25. რისამე წვალეებით კეთება
26. ესპანელი ფერმწერი
27. იტალიელი კინორეჟისორი
28. სასწორის თეფში
29. ყველა-სათვის სავალდებულო წესი
30. ქარიხგან მოტანილი ქვიშის ბორცვი
31. ხელმოკლე
32. ტექსტის შეწყვეტილი სტრიქონი
33. რბილი ხაოიანი ქსოვილი
34. სპეციალური სამუშაო ტანსაცმელი
35. ... პიტტი
36. ცივი იარაღი
37. ერთ-ერთი ძვალი
38. ძაღლებ-შებმული მარხილი
39. ფსიქიკური აშლილობის ერთ-ერთი ფორმა
40. ხასიათი
41. დაპვრობითი ომის გამწვანებელი ქვეყანა
42. ლაღების ოპერა
43. სახელმწიფო აფრიკაში
44. რთული ხერხი ხელით მუშაობისას
45. წარწერის ანი ქვის ფილა
46. ორსული პირუტყვი
47. ოთახი მატარებლის ვაგონში
48. ვარჯათის სახეობა
49. წერილობითი თხოვნა
50. კუზიანი ხარი
51. გაზის ნახს-ლაკი
52. ქალაქი ფრანგეთში
53. ციტრუსი
54. მინი-რესტორანი
55. გულკანი სიცილი-იაზე
56. ცხოველთა სამყარო
57. ავტომობილის კორპუსი
58. ავღანეთის დედაქალაქი
59. გოშიაშვილი ...
60. ჟირაფის იშვიათი სახეობა
61. მხელ-ველობის ორგანო
62. ხის ფესვები
63. გამარჯვების ქალღმერთი ბერძნ. მით
64. ნადირობა აფრიკაში
65. კოვბოის ქამანი
66. 6-8-ნიჩბიანი მსუბუქი ნაკვი
67. ტელეფონის გამომგონებელი
68. სამეფო კვერთხი
69. 3,141
70. ძვირფასი ქვა

წინა სკანვორდის პასუხები: 1. გოდოლი; 2. კორონაცია; 3. ლიბერალი; 4. მადა; 5. დეკალოგი; 6. კორიდორი; 7. ტირე; 8. მარალი; 9. ტაიგა; 10. გამაში; 11. კირხე; 12. კუპე; 13. ბაცილა; 14. სეიფი; 15. აული; 16. ლაფი; 17. ფიცა; 18. ტუბა; 19. კუ; 20. ოფელია; 21. მანტია; 22. ლაიკა; 23. მოლოხი; 24. იენა; 25. სიტტი; 26. იბერია; 27. ილიონი; 28. ნეპალი; 29. ლინა; 30. ბასმა; 31. რაუტი; 32. აპისი; 33. ბანანი; 34. ავა; 35. სტატია; 36. იმერეთი; 37. ბოსნია; 38. ილია; 39. მიმინო; 40. იგი; 41. აქტი; 42. არიეტა; 43. მენი; 44. ლოტი; 45. მადაგასკარი; 46. ემი; 47. იმპი; 48. მელია; 49. მონა; 50. აგორა; 51. იაიკი; 52. დაღალი; 53. გეტა; 54. სურამი; 55. სკამი; 56. ალადინი; 57. თია; 58. მორალი; 59. მათარა; 60. ბაიტი; 61. ინიციალი; 62. კაკაო. 1. უცხოპლანეტელი; 2. დიდი გასეირნება; 3. სამი მეგობარი; 4. ლაბირინთი.

პასუხები მოცემულია სკანვორდში მითითებული ნომერაციის მიხედვით, ქვედა ხაზზე მოცემულია ფოტოების პასუხები

ზეადგინა
ვახუშტი კახიანი

ფესტივალს „საფორტეპიანო ზაფხული-2004“ („Piano Summer“) ჰქვია და ტრადიციულად იმართება ნიუ-პალსში (ნიუ-იორკი). წლებად დღე, რიგით მე-9 საერთაშორისო კონკურსში მსოფლიოს 50-ზე მეტ საუკეთესო ახალგაზრდა პიანისტთა შორის თბილისელმა 24 წლის ალექსანდრე ბერიძემ გაიმარჯვა.

ალექო თბილისის სახელმწიფო კონსერვატორიის და უნივერსიტეტის ჟურნალისტიკის ფაკულტეტის ასპირანტია, დროდადრო „კვირის პალიტრაშიც“ აქვეყნებს საინტერესო სტატიებს ქართველ და უცხოელ მუსიკოსთა შესახებ.

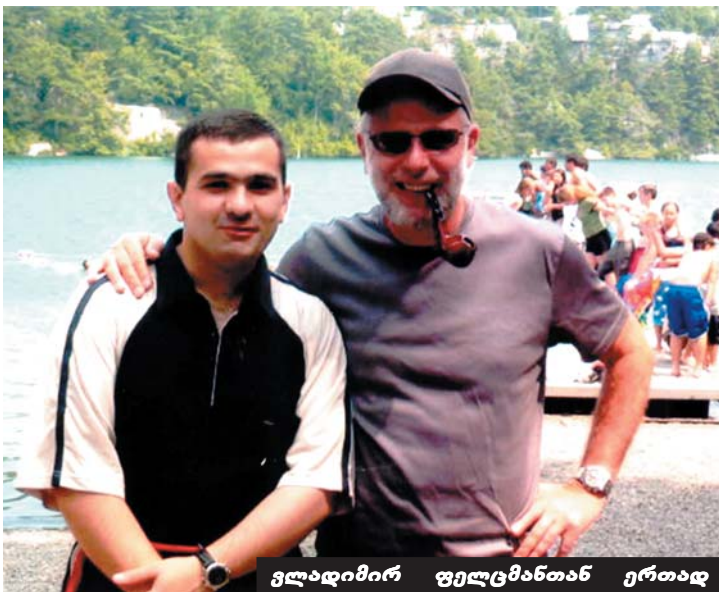
ამჯერად საერთაშორისო კონკურსის ლაურეატი იმ ერთი გასაოცარი მუსიკალური ზაფხულის შესახებ მოგვითხრობს, ამერიკის შეერთებულ შტატებში რომ გაატარა.

— **ალექო, როგორ მოხვდი ამ ფესტივალზე?**

— კონსერვატორიაში ხშირად მისმენდა პროფესორი ივეტა ზახტაძე, ამერიკაში მოლ-

ალექსანდრა ბერიძის ტრიუმფი ნიუ-პალსში

— „კამპანელა“ რომ დაეუკარი, უკარება კორეელმა გოგონებმა „ალყაში“ მომაქციეს...

ვლადიმირ ფელცმანთან ერთად

ვანე ცნობილი პიანისტის, ეთერ ანჯაფარიძის დედა. მისი რეკომენდაციით მიმინვია ქალბატონმა ეთერმა. სამწუხაროდ, ჩემი ამერიკაში ყოფნა დამთხოვა იმ პერიოდს, როცა ამქვეყნიდან წავიდა ჩემი საყვარელი რედაქტორი, ქალბატონი ლალი გუნთაიშვილი. ქალბატონი ლალი საოცარი სიტოთი მხედველად, ხშირად თვითონ მირჩევდა საგაზეთო თემებს. მუსიკაზე პროფესიონალებმა უნდა წერონო, — მეტყობდა. ყოველთვის უხაროდა, როცა მუსიკალურ კონკურსებში ვიმარჯვებდი. ზოგჯერ არც ვიცოდი, ისე ვნახავდი ხოლმე

ჩელების ხელშეწყობით. თუმცა, გამგზავრების ხარჯების მოძიება მაინც დამჭირდა...

— **რას მოიცავდა ფესტივალი?**

— ეს იყო ყოველდღიური მასტერ-კლასები კონკურსის ორგანიზატორებთან, მსოფლიოს ისეთ უდიდეს ავტორიტეტებთან, როგორ-

გახეთში მოლოცვას...

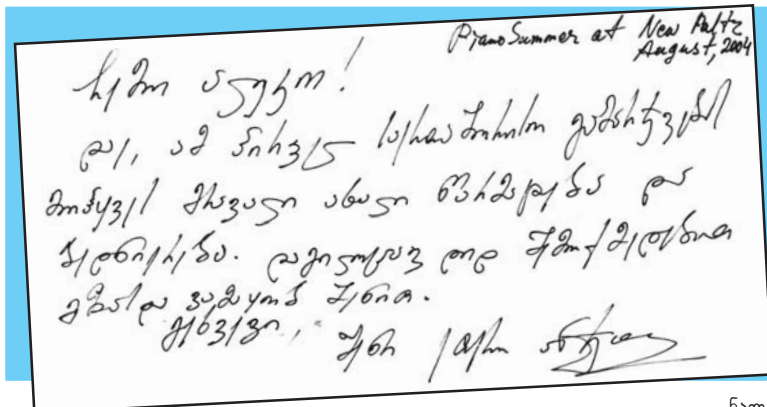
— **როგორც ვიცო, ამ ფესტივალის ხარჯებს მისი მონაწილეები ანაზღაურებენ.**

— სრული, 4-კვირიანი პროგრამა 3 ათასი დოლარი ღირს. თუ მოგიწონეს, ფესტივალის ორგანიზატორები თავად გინიშნავენ სტიპენდიას. ჩემს შემთხვევაშიც ასე მოხდა. ეთერ ანჯაფარიძის სტიპენდია დამენიშნა მისი მეგობარი მეცენატების, მარინა (იგი ქართველია) და ჯიმ მიტ-

ბიც არიან ვლადიმირ ფელცმანი, ალექსანდრ სლობოდინიკი, პოლ ოსტროვსკი, რობერტ ჰაილბრუნი, ფილიპ კვეინი და ეთერ ანჯაფარიძე. ასევე კორეიდან ჰყავდათ მონაწილე პროფესორი ჩანგი.

— **კონკურსზე რომელი ნაწარმოებები შეასრულე?**

— კონკურსამდე მონაწილეთა შორის პოპულარული გახდა „კამპანელა“. მას შეიძლება ითქვას, სამი ავტორი ჰყავს — პაგანინი-ლისტი-ბუზონი. თავდაპირველად „კამპანელა“ პაგანინის სავიოლინო კონცერტის ნაწილი იყო, ლისტს იმდენად მოეწონა, მისი საფორტეპიანო ვარიანტი შექმნა, ხოლო ბუზონიმ კიდევ უფრო განავრცო და საკონცერტო ელფერი შესძინა... როცა „კამპანელას“ ფუკრავდი, ყოველთვის ბისზე მიძახებდნენ. უშუალოდ კონკურსზე შევასრულე ბახის „პრელუდია და ფუგა“, რაველის „სკარბო“ და ბოლოს, ლისტის №1 საფორტეპიანო კონცერტი. იგი ორკესტრთან ერთად სრულ-

ქანცველი ფრენის შემდეგ, ნიუ-იორკის აეროპორტში მხედება ცინცხალი, შავი „ლინკოლნი“... მერე იყო ექსკურსია ნიუ-იორკში. მელირსა ვნახე კარნეგი პოლი — გრანდიოზული საკონცერტო დარბაზი. სეზონის დახურვის აფიშას „მიუუსნარი“ — მარტა არგერისი უკრავდა!

— **როგორ ატყობ, შერთვის რამდენი წლის შემდგომი პერსპექტივა კარნეგი პოლი?**

— ამაზე ჯერ ფიქრიც ნადრევია. ეს არის მართლა ტიტანების და გენიოსების დარბაზი... ამისთვის წლები და კოლოსალური მუშაობაა საჭირო...

— **კონკურსზე ბევრს დაუშვებოდა?**

— თითქმის ყველას. ამერიკიდან ერთმანეთს ხშირად დაუკავშირდებით ელექტრონული ფოსტით. სხვათა შორის, როცა ვმეცადინებოდი და კონკურსანტები შეცდომებს უშვებდნენ, ვერ ვითმენდი (ასეთი სახიათი მაქვს) და ვუსწორებდი ხოლმე. მერე მთხოვდნენ, იქნებ გავმეცადინოთ და მეც უარს ვერ ვუთხვებოდი. „ჯულიანდის“ და „მენესის“ პრესტიჟული მუსიკალური სკოლის წარმომადგენლებმა თბილისის კონსერვატორიაში სწავლის სურვილი გამოთქვეს, ძლიერი სკოლა ყოფილა საქართველოში. ერთ-ერთი მონაწილის დედამ (როგორც ჩანს, საკმაოდ გავლენიანმა პიროვნებამ) გაისისთვის ქალაქ კლივლენდში მიმინვია მასტერ-კლასებისა და კონცერტების ჩასატარებლად.

— **ჟიურის თავმჯდომარე ალბათ სიმკაცრით გამოირჩეოდა.**

— მასტერ-კლასებზე რამდენიმე გოგომ იტერა, ვერ გაუძღეს ფელცმანისეულ დაძაბულ რეჟიმს. მე რატომღაც თავიდანვე აუღლე ალლო. თვითონაც კოლეგალურად მიმიღო, კონცერტზე მიდირიჟორა... იმდენად კომფორტული იყო მასთან მუშაობა, რომ სრული თავისუფლება ვიგრძენი. კონცერტში არის ისეთი მომენტები, როცა დირიჟორმა უნდა მართოს ორკესტრი, პიანისტი ამას ვერ შეძლებს... რომ ვუთხარი, ორკესტრთან მეორედ ვუკრავ-მეთქი, გაგიუდა კაცი. თბილისში ძვირი სიამოვნებაა ორკესტრთან მუშაობა.

— **როგორც ვიცო, ქალბატონმა ეთერ ანჯაფარიძემ ჩიკაგოში სწავლა შემოგთავაზა...**

— ეს იქნება ორი წლის შემდეგ, როცა ასპირანტურას დავამთარებ. მე და ქალბატონი ეთერი, შეიძლება ითქვას, დავმეგობრდით.

— **რაიმე უჩვეულო ამბავი ხომ არ მოხდა ფესტივალზე?**

— მოხდა და ძალზე უჩვეულოც. ყოველ ოთახში, სადაც კონკურსანტები ვცხოვრობდით, ელექტროჩამრთველის გვერდით დამონტაჟებული იყო სახანძრო სიგნალიზაცია (ამის შესახებ თავიდანვე გაგაფრთხილეს), რომელსაც თუ ჩართავდი, ვერაფრით

დებო, მაგრამ კონკურსზე არ იყო ორკესტრი, ამიტომ მეორე რაილზე აკომპანენტები თვით ეთერ ანჯაფარიძემ გამიწია (დიდი მესტროს, მომღერალ ზურაბ ანჯაფარიძის ქალიშვილი ამერიკაში ახალგაზრდა ქართველი მუსიკოსების ნამდვილი ღმერთია).

— **როდის მიხვდი, რომ გაიმარჯვებდი?**

— როცა ჟიურიმ შედეგები გამოაცხადა... თუმცა, სამუელში მოხვედრის იმედი ყოველთვის მქონდა...

— **მთავარი პრიზი რა იყო?**

— ეს გახლდათ დასცენითი კონცერტი, რომელზეც მხოლოდ მე გამოვდიოდი ჰუბონის სახელგანთქმულ ფილარმონიულ ორკესტრთან ერთად, ვლადიმირ ფელცმანის დირიჟორობით. როგორც ჩანს, მსმენელს მართლა მოვანონე თავი, სცენაზე ოთხჯერ გამომიძახეს... იმასაც გეტყვით, რომ ბილეთი 40 დოლარი ღირდა და ორი კვირით ადრე სრული ანშლავი იყო...

— **ფულადი ჯილდო არ მიგიღია?**

— ის აღიარება, რაც ამ ფესტივალზე გამარჯვებას მოაქვს, ბევრად მეტია, ვიდრე ფულადი ჯილდო. თუნდაც ის რად ღირს, რომ გაისად, მე-10 საიუბილეო ფესტივალზე სოლო კონცერტით ვარ მინვეული. გარდა ამისა, როგორც „Piano Summer“-ის გამარჯვებულს, წინასწარი შესარჩევი ტურების გარეშე უფლება მაქვს მონაწილეობა მივიღო ნებისმიერ საერთაშორისო კონკურსზე. სულ უზარალოდ, პირდაპირ შემიძლია ჩავიდე და დაფუკრ!

— **კონკურსანტებს რით მოაწონებთ თავი?**

— მათ შორის ბევრი იყო კორეელი გოგონა. ძალიან უკარებები ჩანდნენ, ცალკე დადიოდნენ... მაგრამ „კამპანელა“ რომ დაფუკარი, ვერ ხომ მკლავები დაინწყებოდა ტანის კვრით, კონცერტის შემდეგ კი ამ უკარება გოგონებმა „ალყაში“ მომაქციეს, ჩვენთან ფოტო გადაიღო. მეც ორ მათგანს სიამოვნებით გაფუკეთე ხელკავი და ფოტოაპარატმაც გაიხსკაუნა. ვხედავ, განცვიფრებული მიყურებს კორეელი პროფესორი ჩანგი. თურმე „სასწაული“ ყოფილა კორეელ გოგონებთან ასე ახლოს ყოფნა (მით უმეტეს, ხელკავი). ილბიანი კაცი ყოფილხარ, შენი ნამდვილად მშურსო, — რომ მითხრა სახელგანთქმულმა პროფესორმა, ყურს არ დაუფუკე...

— **ისეთი ამბები გადაგხდენია ამ ერთ თვეში, მგონი შეფერხებულიც ხარ.**

— არა, არა, ამის დრო ნამდვილად არ მქონია (იცინის)...

— **ამერიკა როგორ შეგხვდა ახალგაზრდა პიანისტს?**

— ეს იყო ჩემი პირველი გასვლა საქართველოდან საზღვარგარეთ. მოსკოვშიც კი არ ვყოფილვარ... არც თვითმფრინავში ვმჯდარვარ მანამდე... და ამ დროს, 16-საათიანი მომ-

— ფესტივალზე სივარდლის დრო ნამდვილად არ მქონია... (სუზან ზაკთან ერთად)

გათიშავდი. ერთი ავსტრალიელი გოგონა საღამოთი შესულა ოთახში და შემთხვევით ელექტროდილაის ნაცვლად ხელი სახანძროზე დაუჭერია. ატყდა, მაგრამ რა ატყდა! რამდენიმე წუთში მთელი შენობა დაიწვალა. ყველანი გარეთ გამოეცვივდით, ვილას ასსოვდა ძვირფასი რაიონები... პოლიციის მანქანებიც მამინვე გაჩნდა. არადა, ასეთი კანონი ყოფილა, ცრუ სიგნალის „ავტორი“ მკაცრად ისჯება — რამდენიმე დღით ციხეში სვამენ(!). ტირის საცოდავად ავსტრალიელი გოგონა, შემთხვევით მომიხვდა ხელიო, იმასის, მაგრამ ვინ უჯერებს! ამოუდგა აქეთ-იქიდან ორი პოლიციელი... ისევ ქალბატონი ეთერ ანჯაფარიძე ჩადგა შუაში და გადაარჩინა...

P.S. ახალგაზრდა პიანისტი ალექსანდრე ბერიძე ახალ საკონცერტო პროგრამას ამზადებს. შემოდგომაზე, კონსერვატორიის საკონცერტო დარბაზში უნდა დაუკრას. და ამის პარალელურად, ბინის პრობლემაზე დარბის. სამწუხაროდ, მის ოჯახს არასდროს ჰქონია საკუთარი ქერი. თითქმის ყველა ინსტანციაში ვიყავი, მაგრამ ვერაფერს მივაღწიეთ დაპირებების გარდაო. იქნებ რაღაც დახმარება მაინც გაგვინიონ, ან სესხი გამოგვიყონო...

კომენტარისგან თავს ვიკავებთ.

ელენე სალარიძე

31 აგვისტოდან უპრავი ქონების საზონი იწყება

უპრავი ქონების ბაზრის ანალიზი, ბენეფიციები, ფასები, პროგნოზები, პროფესიონალთა რჩევები... და რა თქმა უნდა უპრავი განცხადება

უპრავი — ორი სუპერპერსონა

ყველაზე რეალური ინფორმაცია

— უცნაურია ეს ცხოვრება... საკმარისია გაიფიქრო, — მევევლაო, რომ მოულოდნელად კვლავ ახალი სადავდიარაბო წამოყოფს თავს და წინას დაგავწყებს, — მითხრა ქალბატონმა ქეთევანმა, რომელსაც თავის სანუხარზე მეტად მისი ბედი ანაღვლებს.

ქალბატონი ქეთევანი 15 წლისა ყოფილა, როცა ოჯახში ნანატრი ბიჭი დაბადებულა. დედას ისეთი სამსახური ჰქონია, რომ მისი დაკარგვა მთელ ოჯახს ტვირთად დაანებებოდა, ამიტომაც ქეთევანს გადაულოცა ბავშვის მოვლა-პატრონობა. ამის გამო არასოდეს დაუწუწუნია გოგონას. გაკვეთილების მერე (დილიდან 2 საათამდე მოხუც მეზობლის ქალს უტირევდნენ ბავშვს) სამი მეგობარი თან მიჰყვებოდა ქეთინოს შინ, რათა საოჯახო საძმესა და ბავშვის მოვლაში მისმარებოდნენ. ასე წამოზრდილა ნიკუშა, რომელსაც კარგა ხანს ეგონა, რომ ქეთინო მისი დედა იყო, დედა კი ბებია...

თუმცა, სჯობს, თავად ქალბატონი ქეთევანს მოვუხსინოთ:

— ისე მიყვარდა ნიკუშა, ვერ წარმომდგინა, მის გარეშე თუ გავძლადი ოდესმე, ან ვინმე თუ შემეზიარებოდა მის სიყვარულში... 24-ის ვიყავი, როცა გავთხოვდი, ჩემი ძმა ამ დროს ცხრა წლის იყო. ვერც ის ძლებდა უჩემოდ. ჩემი ქმარი ხუმრობდა, — ჩვენთან გადმოვიყვანოთ საცხოვრებლად, ჩვენი პირველი შვილი იყოსო. მისი არ ვიცი, ჩემი შვილი კი ისედაც იყო. გოგიტა რომ შემეძინა, ერთმანეთისგან არ ვასხვავებდი. ნიკუშას ავადმყოფობას რომ გავიცებდი, თავმირისმტვრევით გავტრდი მასთან. მერე, მშობლები ერთმანეთის მიყოლებით დამხოცა. რა თქმა უნდა, ნიკუშა ჩემთან წამოვიყვანე და მართლაც ისე ვზრდიდით მე და ჩემი მეუღლე, როგორც უფროს გაყიშვილს. 25 წლისას დიდი სიყვარული ეწვია. ორი წელი ერთად დადიოდნენ ნიკა და ხათუნა. თითქმის გადაწყვეტილი იყო მათი დაქორწინება. მშობლების სახლი სულ გაქირავებული გვეონდა მას მერე, რაც ნიკა ჩემთან გადმოვიყვანე. ალებულ თანხას ნიკას სახელზე ვაგროვებდი. როცა ჩემმა ძმამ მითხრა, ცოლის შერთვას ვაპირებო, დაგტრიალდი და მოვეშვადე რძლის დასახვედრად. მდგმურები დავითხოვე, გავარემონტე, რაღაც-რაღაცები ვიყიდე ხათუნასათვის და ნიკას ვუთხარი, შეგიძლია მიხვიდე საცოლის მშობლებთან, მე და გურამიც (ჩემი მეუღლე) გამოგყვებით-მეთქი. იმათგანაც მივიღეთ მიწვევა, ოღონდ, შემოგვითვალეს: დასანიშნად ნუ მოხვალთ, ჯერ გავიცნოთ ერთმანეთიო. გავიცანიო. თითქოს წორმალური ხალხი ჩანდა, მაგრამ ამბიციურები და პრეტენზიულები აღმოჩნდნენ. შვილს ჩააგონეს, უპატრონოა ეს ბიჭი, ერთადერთი და იმისთანას რას გაუკეთებს! თვითონ ვერასოდეს მოასერსებს იმდენს, რომ ცოლ-შვილი უზრუნველყოფილი ჰყავდესო. ხათუნა კარგა ხანს ეწინააღმდეგებოდა მშობლებს, მაგრამ ბოლოს ისიც მოტყდა, ნიკაზე გული აიცრუა და უთხრა, უნდა დავმორდეთო. გაგიჟდა ჩემი ძმა. ვერ გაგო უარის მიზეზი. მშობლები ხათუნას ხან სად უშვებდნენ სამოგზაუროდ და დასასვენებლად და ხან — სად. ჩემი ძმა ვერც კი ახერხებდა მასთან შესხედრას.

ერთ მშენიერ დღეს ხათუნამ ნიკას აცნობა, მალე ჩემი ნიშნობა იქნებაო. სამიწელ დემრესიაში ჩავარდა ჩემი ძმა, აღარ ვიცოდი, რითი

დავხმარებოდი. ხათუნა გათხოვდა. ნიკას ქალისკენ გახედვა კი არა, სხენებაც აღარ უნდოდა. სწორედ მაშინ შეეჩვია ნარკოტიკს. ნარკოტიკს მიიღებდა და დროებით აწთებოდა, ხუმრობდა, ხალისობდა, ჩვენც გვართობდა და გვაცინებდა. მიკვირდა მისი ასეთი ცვლილება, რას ვფიქრებდი, ნიკა ამ ნაბიჯს თუ გადადგამდა. როცა გავიგე, უკვე გვიანი იყო. დავიწყე ბრძოლა მის გადასარჩენად. ხან ვთხოვე, ხან ვეწხუბე, ხან მშობლების სული დავაფიცე, იმათ საფლავზე აღთქმა დავადებინე, მაგრამ არაფერმა გამოიღო შედეგი.

საშინლად განვიცდიდი მის ასეთ მდგომარეობას. ინფარქტი მომივიდა და ძლივს გადაეურჩი სიკვდილს. საა-

ვადმყოფოში კარგა ხანს ვინეჭი. ნიკა ყოველდღე დადიოდა ჩემთან, ჩამომიჯდებოდა საწოლის კიდეზე და ხან რას მიყვებოდა, ხან — რას, ცდილობდა ჩემს გაერთობას. ერთხელ მითხრა: განა არ ვიცი, ჩემზე ნერვიულობამ გაგახდა ავად, არაკაცი ვიყო, თუ კიდევ ოდესმე გული გატკინოო... და მართლაც, ფეხზე რომ დავდექი, ახლა მან დაიწყო სერიოზოვრება... ამბობენ ხოლმე: კუზიანს მხოლოდ სამარე თუ გაასწორებსო. ასევე, ვერ წარმოუდგენიათ გამოჯანმრთელებულ-გამოსწორებულ ნარკომანი, მაგრამ ნიკამ შეუძლებელი შეძლო. ეს ლამის სასწაულის ტოლფასი იყო... ერთ წელწინავე ჩემმა ქმარმა სამსახურიც უშოვა და თითქოს ხელმეორედ დაიბადაო, ახალი ცხოვრება დაიწყო. ვიცოდი, რომ ხათუნა ისევ უყვარდა, ამიტომ მასთან ოჯახის შექმნაზე სიტყვას ვერ ვძრავდი, არადა, ძალიან მიწოდდა, რომ დაოჯახებულიყო — 30 წლის სრულდებოდა.

სიტყვაც ჩამოუვდებ, გურამის ამხანაგს კარგი ქალიშვილი ჰყავს, წელს ამთავრებს უნივერსიტეტს, ჭკვიანიცაა, ეგებ გაგეცნო-მეთქი. წარბი შეიკრა და მითხრა: თუ გიყვარვარ, ამაზე ნუ მელაპარაკებო, ცოლის შერთვას ჯერ არ ვაპირებო.

ერთ დღეს (გურამი, ნიკა და გოგიტა ჩვენს ძველ მეგობართან იყვნენ ოდესაში), სამსახურიდან გამოსული შემთხვევით შევეყარე ხათუნას. მითხრა, შენთან სალაპარაკო მაქვსო, შინ მივიპატიუე...

გული გადამიშალა — გათხოვებისთანავე მიხვდი, სისულელე რომ ჩავიდინეო. ერთი წელი ძლივს გავძლე მასთან, მერე გავმორდი და მოსკოვში წავედი ასპირანტურაში სწავლის გასაგრძელებლად. მშობლებმა ვეღარ გაბედეს ჩემს საქმეში ჩარევა... იქ ერთი ესტონელი ბიჭი, მიკასი გავიცანი, ძალიან მომეწონა, ცოტა ხანში ცოლად გავყევი, მაგრამ ის სიყვარული, რომელიც ნიკას მიმართ მქონდა, აღარ განმეორდა. რაც დრო გადიოდა, უფრო მენატრებოდა ნიკა. მინდოდა დამერეკა და მომეკითხა, მაგრამ ვერ გებდავდი. მიკასმა ტარტუში წამიყვანა. იქ ვიმშობიარე. მან შვილს დედის სახელი, ლინა, დაარქვა, თუმცა მე ქეთის ვეძახდი. მე და ნიკას არაერთხელ გვილაპარაკია მომავალზე და როცა შვილებზე მდებოდა საქმე, მუუზნებოდა: ბიჭს გიორგი და-

ეს ამბავი უცნაურად ნუ მოგაჩვენებათ...

„ამ წერილს უკვე მეორედ გწერთ. ალბათ, წინა წერილის მერე იფიქრეთ, რომ მთლად „დანყობილი ჭკუის“ კაცი არ გწერთათ, მაგრამ მერწმუნეთ, როცა გრძნობა იმარჯვებს გონებაზე, ძნელია, გააანალიზო, სისულელეს სჩადისარ თუ არა...

იმედია, ამჯერად მაინც დამიბეჭდავთ ამ უცნაურ წერილს, რადგან მხოლოდ თქვენზე ვამყარებ იმედს.

ვისებურ უნდა გიამბოთ, მისი არც სახელი ვიცი და არც გვარი. ვიცი მხოლოდ ის, რომ საქართველოს ტექნიკურ უნივერსიტეტში სწავლობდა. მე მას სწირად ვხედავდი თავის განუყრელ შავგვრემან მეგობართან ერთად, თავად კი ქვერა, ცისფერთვალა, საშუალო სიმაღლის, ძალიან მომხიბვლელი გოგოა.

მიუხედავად იმისა, რომ ყოველდღე ვხედავდი და უკან ჩუმად მივყევოდი ხოლმე, ვერა და ვერ ვხედავდი მისკლას და გამოლაპარაკებას. იმ დღეს მოუხუცერად ვიყავი, როცა ვერ ვხედავდი. ჩემს გაუბედაობაზე კი წერვები მანწყებდა...

ერთხელაც, კარგა ხნის მერე, მოვიხელთე მარტომყოფი — ტროლეიბუსში ავიდა, მეც

ხათუნა, ისევ კვლავ უყვარხარ ნიკას...

ვადმყოფოში კარგა ხანს ვინეჭი. ნიკა ყოველდღე დადიოდა ჩემთან, ჩამომიჯდებოდა საწოლის კიდეზე და ხან რას მიყვებოდა, ხან — რას, ცდილობდა ჩემს გაერთობას. ერთხელ მითხრა: განა არ ვიცი, ჩემზე ნერვიულობამ გაგახდა ავად, არაკაცი ვიყო, თუ კიდევ ოდესმე გული გატკინოო... და მართლაც, ფეხზე რომ დავდექი, ახლა მან დაიწყო სერიოზოვრება... ამბობენ ხოლმე: კუზიანს მხოლოდ სამარე თუ გაასწორებსო. ასევე, ვერ წარმოუდგენიათ გამოჯანმრთელებულ-გამოსწორებულ ნარკომანი, მაგრამ ნიკამ შეუძლებელი შეძლო. ეს ლამის სასწაულის ტოლფასი იყო... ერთ წელწინავე ჩემმა ქმარმა სამსახურიც უშოვა და თითქოს ხელმეორედ დაიბადაო, ახალი ცხოვრება დაიწყო. ვიცოდი, რომ ხათუნა ისევ უყვარდა, ამიტომ მასთან ოჯახის შექმნაზე სიტყვას ვერ ვძრავდი, არადა, ძალიან მიწოდდა, რომ დაოჯახებულიყო — 30 წლის სრულდებოდა.

სიტყვაც ჩამოუვდებ, გურამის ამხანაგს კარგი ქალიშვილი ჰყავს, წელს ამთავრებს უნივერსიტეტს, ჭკვიანიცაა, ეგებ გაგეცნო-მეთქი. წარბი შეიკრა და მითხრა: თუ გიყვარვარ, ამაზე ნუ მელაპარაკებო, ცოლის შერთვას ჯერ არ ვაპირებო.

ერთ დღეს (გურამი, ნიკა და გოგიტა ჩვენს ძველ მეგობართან იყვნენ ოდესაში), სამსახურიდან გამოსული შემთხვევით შევეყარე ხათუნას. მითხრა, შენთან სალაპარაკო მაქვსო, შინ მივიპატიუე...

გული გადამიშალა — გათხოვებისთანავე მიხვდი, სისულელე რომ ჩავიდინეო. ერთი წელი ძლივს გავძლე მასთან, მერე გავმორდი და მოსკოვში წავედი ასპირანტურაში სწავლის გასაგრძელებლად. მშობლებმა ვეღარ გაბედეს ჩემს საქმეში ჩარევა... იქ ერთი ესტონელი ბიჭი, მიკასი გავიცანი, ძალიან მომეწონა, ცოტა ხანში ცოლად გავყევი, მაგრამ ის სიყვარული, რომელიც ნიკას მიმართ მქონდა, აღარ განმეორდა. რაც დრო გადიოდა, უფრო მენატრებოდა ნიკა. მინდოდა დამერეკა და მომეკითხა, მაგრამ ვერ გებდავდი. მიკასმა ტარტუში წამიყვანა. იქ ვიმშობიარე. მან შვილს დედის სახელი, ლინა, დაარქვა, თუმცა მე ქეთის ვეძახდი. მე და ნიკას არაერთხელ გვილაპარაკია მომავალზე და როცა შვილებზე მდებოდა საქმე, მუუზნებოდა: ბიჭს გიორგი და-

ვარქვათ, გოგოს კი ჩემი გამზრდელი დის სახელიო. სხვათა შორის, მიკასს არ სწყინდა, ბავშვს ქეთის რომ ვეძახდი. ამბობენ, ორსახე-ელიანი ადამიანი რამდენიც გინდა, იმდენიაო და ზოგჯერ მასაც წამოსცდებოდა ხოლმე ბავშვის მოფერებისას — ქეთი! ასე გავიდა ოთხი წელიწადი. მერე, ორივე, მეც და მიკასიც, მიხვდით, რომ ერთად ვეღარ ვიცხოვრებდით და უმტკივნეულოდ გავმორდით ერთმანეთსო...

კარგა ხანს ჩუმად ვიყავი. ხათუნა ისე მომჩერებოდა, თითქოს განაჩენს ელოდა. ჩემ წინ იჯდა ახალგაზრდა ქალი, რომლის გამოც ჩემმა ძმამ ლამის ყველაფერზე უარი თქვა. შევეცადე, სიმშვიდე შემენარჩუნებინა, მაგრამ ეტყობა, ვერ შევძელი: კი, მაგრამ ახლა რა გინდა, რას ელი ჩემი მისიგან-მეთქი?! შეცბა, უცებ ვერ გამცა პასუხი, მერე გამიღიმა, წასასვლელად წამოდგა და მაშინლა მიპასუხა: რა უნდა მინდოდე? უბრალოდ, ძალიან მენატრება, მინდა ვნახო, მჭი არაფერი, მაგრამ ვხედავ, მის მოამაგე დას თვალში არ მოუვდივარ. შენს სურვილს გავითვალისწინებ და საერთოდ აღარ გამოვჩნდებიო. არ გამოჩნდები და ძალიანაც კარგი-მეთქი, გავივლე გულში, მაგრამ მერე და მერე სინანული გამიჩნდა.

...ნიკას დაუვშაღე ეს ამბავი, ჩემს ქმარს კი ვუამბე და საყვედურიც მივიღე: რა უფლება გქონდა, ნიკას მაგიერ რომ ლაპარაკობდი, იქნებ, შენს ძმას ისევ უყვარს და მასთან ერთად სურს ყოფნაო. გული შემეკუწმა. მაშინ, ხათუნასთან შესხედრის დროს, ფიქრობდი, რა გაჭირვება აქვს ჩემს ძმას, რომ ორწამქარევი და შვილიანი ქალი არ შეირთოს-მეთქი, მაგრამ მერე მიხვდი, რომ ცვდებოდა...

ეს ამბავი ორი წლის წინ მოხდა... მას მერე ვცდილობდი, ხათუნა მომეძებნა, მაგრამ მის ასავალ-დასავალს ვერ მივაგენი. ის ბინა, სადაც ადრე ცხოვრობდნენ, კარგა ხნის წინ გაუყიდათ, არც არავინ იცოდა, სად გადავიდნენ საცხოვრებლად... ერთ-ერთმა ისიც მითხრა, მგონი, მამის სიკვდილის მერე, ხათუნა დე-

ყორალ, ზუკრა!

18 აგვისტოს, როცა ზურაბ ზვიადაურმა ათენში ტატამზე დაანარცხა იაპონელი მეტოქე, საქართველოში, ტელეეკრანებთან ქართველი ქალები (განურჩევლად ასაკისა) კინაღამ სისარულით გაგიჟდნენ. იყო ბედნიერების ცრემლი, ალტაცების კივილი, ზურას ლოცვა და ტეზადიდება თქვენი მონა-მოწირილე მოზენიშა მარაქში გახლდით და იმავე საღამოს გადაგწვეტილ, რესპონდენტების სასაუბრო თამად მექცია ზვიადაურის გამარჯვება და საერთოდ, ქართველი მამაკაცების მიმართ ჩვენი ქალების დამოკიდებულება.

მარი (28 წლის): — ოლიმპიადის დანწყების პირველი წუთებიდან თვალყურს ვადევნებ შეჯიბრებებს. განსაკუთრებით „ვენეზები“ ტელეკრანს, თუ ქართველები ასპარეზობენ. პირველსავე დღეს ნესტორ ხერგიანმა ვერცხლის მედალი რომ აიღო, ისეთი კივილი ავტყხე, მეზობლები გულგახეთქილები შემოვივდნენ — რამე უბედურება ხომ არ დაგე-მართაო.

ზურას კი ასე მინდა მივმართო... „...ზურა, მთელი საქართველოს სიამაყე ხარ, განსაკუთრებით კი ჩემი. ჩემს შვილსაც ზურა ჰქვია, თანაც ზვიადაურია. მეუღლე სამი წლის წინ ავტოკატასტროფაში და-მეღუპა... ზურას ისე ვგულშემატკივრობდი, როგორც ჩემი ქმრის ძმას, ჩემი შვილის სისხლსა და ხორცს. ვიცნოა ჩემი ბიჭიც ასეთი ვაჟკაცი გაიზარდოს. **ნათი (18 წლის):** — ბარში ვისხედით, როცა ზვიადაურმა გაიმარჯვა. თუ დაიჯერებო, გოგონებს უფრო გავინტერესებდა ასპარეზობა, ვიდრე ბიჭებს. როცა ზურამ იაპონელს კისერი მოუგრისა, წამით ყველანი დავმუნჯდით, მერე კი ისე ვიხუვლეო, კინაღამ ჭერი ჩამოიქცა. რაღაც სხვანაირია ეს ზურა. ძალიან სიმპა-თიურია, თანაც თავდაჯერებული და დინჯი. მე რომ ქვეყნის პრეზიდენტი ვიყო, ზურას ძალიან მაგარ მანქანას ვაჩუქებდი. ერთი თვე ფანტასტიკურად დავაცხენებდი და მერე ვარჯიშისთვის უნიკალურ პირობებს შეუქმნიდი, რომ კიდევ ბევრი გამარჯვებით გაგვახაროს. მიყვარხარ, ზურა!

ლილი (58 წლის): — ზვიადაურის და ხერგიანის გამწენმა იხაროს, თითქოს ასი წლის სიცოცხლე მამუქეს. ჩემს შვილიშვილებს სხვანაირად დაანყებინეს ფიქრი. სამი წლის და-თუნას უკვე ოლიმპიური ჩემპიონობა სურს. 9 წლის ლევანმა და 8 წლის თორნიკემ კი გამოგვცხადეს, — თუ ჭედაობაზე არ შეგვიყვანთ, სკოლაში არ წავალთ სექტემბერშიო. ბავშვებმა შეიგნეს, რომ მხოლოდ კომპიუტერსა და ტელევიზორზე დროის კარგა არ ღირს. ლევანი მამამისს უმტკიცებს, — მაგარია ჭიდაობა, კაცური საქმეაო. ამ ბიჭებისნაირი სამაგალითო ბევრი სჭირდება მომავალ თაობებს. ურიგო არ იქნება, თუ მშობლებიც იზრუნებენ და შვილებს, განსაკუთრებით ვაჟებს, ადრიდანვე ჩააბაშენ სპორტში. ამით ჩვენს მიძინებულ გე-

დასთან და შვილთან ერთად მოსკოვში წავიდაო. რასან ხათუნას ვეღარ მივაგენი, ნიკასთვისაც აღარაფერი მოქვია იმ შესხედრის შესახებ, მით უმეტეს, რომ ერთ გოგონასთან, რომელიც ძლივს მოიწონა, დადიოდა. მეგონა, მალე მოიყვანს და როგორც საცოლეს, ისე გამაცნობს-მეთქი, მაგრამ შეეცდი. მომიყვანა და გამაცნო კიდევც, მაგრამ არა როგორც საცოლე, არამედ როგორ „კარგი მეგობარი“. არადა, ლია მართლაც მომეწონა, სანდომიანი და სათნო, განათლებული და კარგი ოჯახიშვილი იყო... თუმცა, როცა ნიკასთან მისი ქება დავინყე, სიტყვა გამაწყვეტინა — ლია მართლაც კარგი გოგოა, მაგრამ საქმიანი ურთიერთობების გარდა ჩვენ შორის არც არაფერი იქნებაო. რამდენიმე თვის შემდეგ ორივენი ამერიკაში წავიდნენ სამუშაოდ. ალბათ ნიკა ვერაფერს გაანწყობდა, ლიას რომ არ ეყო-ჩალა... თითქმის ერთი წელია, რაც იქ არიან, მაგრამ როგორც ვიცი, მათი ურთიერთობა ისევ „მეგობრულია“. ამას წინათ ნიკამ დამირთვა: მომზებრდა აქაურობა, ოქტომბერში ჩამოვალო. კვლავ განმიახლდა სინანულის გრძნობა, ხათუნასთან შესხედრის მერე რომ დამრჩა. დავდივარ თბილისის ქუჩებში და ყველა ლამაზ ქალში ხათუნას ვხედავ. ერთხელ, მანქანაში, საჭესთან დავლანდე ხათუნა. ამ დროს ავტობუსში ვიჯექი. ვიფიქრე, იმდენად მინდა ხათუნას ნახვა, რომ უკვე მეღანდება-მეთქი, მაგრამ დავრწმუნდი, რომ არაფერი მეღანდებოდა. სასწრაფოდ ჩამოვედი ავტობუსიდან, მაგრამ ვერ მოვასწარი — თვალდახელშუა გამიქრა... სანამ ნიკა ჩამოსულა ამერიკიდან, მინდა ხათუნა მოვხებნო და ბოდიში მოვუხადო და თქვენი გაზენიეროთ მივმართო: ხათუნა, ვიცი, ისევ გიყვარს ჩემი ძმა, ისევე როგორც მას უყვარხარ. თქვენ ერთად უნდა იყოთ, რადგან ცალ-ცალკე ბედნიერები ვერ იქნებით. გთხოვ, დაივინყე უნებლიე წყენა და შემეხმანე. წარმოიდგინე, როგორ გავახარებთ ნიკას, ახალ-ჩამოსულს აეროპორტში ერთად რომ დავხვდებით!

P.S. ხათუნა, იმედია წყენას დაივინყებ (შენც ხომ ერთ დროს გული ატკინე საყვარელ ადამიანს და მის ახლოგლებს...). როგორც ქალბატონმა ქეთევანმა გვითხრა, ნიკას ისევ ძველ-ბურად უყვარხარ, ისევ მარტოა და ალბათ ისევ შენ გელოდება...

მარინა ბაბუნაშვილი

თაგარი (76 წლის): — ამ ხნის ქალი სისარულით ავკუნტრუშდი, როცა იმ კაი ბიჭმა გვასახლა. ახლანდელ დროში გაიმთავადნენ კაი-კაი კაცები, თვარა ჩემი გოგოებისას იმი-სთანა ვაჟკაცები დადიოდნენ ქუჩაში, ზოგიერთის შემხედვარე, მიკვირდა, ეს განიერი მხარ-ბეჭი ასე ლალად რავა დააქეთ-მეთქი. ჭკუითაც სხვანაირები იყვნენ წინათ... ჩემს შვილიშვილს (16 წლისაა) ვუთხარი, — ა, შესხედ, რაფერ გვასახლა, შესწავლით პირში პაპიროსგაჩირილი და გამოშტერებულად კი არ დადიოდა, შენი ხნისა-მეთქი. მაგი ავნიდან ვარჯიშობდაო. მერე გევარჯინა შენც. სახელმწიფო საქმეები გე-ბარა, ან ახლა ვერ ივარჯიშებ-მეთქი? ჩემი შვილი და რძალი არიან უხეიროები — ფორტე-პიანოზე და გიტარაზე დაკვრა უნდა ვასწავლოთო და აკვნიდან გადმოსული არ იყო, მუსიკალურ სტუდიაში წააჩანაღლეს. ბიჭს ჯერ კუნთი უნდა გაუმავრო და დარტყმა ასწავლო, ახლა ნიკამ არც პიანინოსი იცის რამე და არც გიტარისა. დადის გაჩხივული და რომ ვუყურებ, გული მიკვდება.

ეკა ლომიძე

„პარსკლავოვა“ ზოგიათი გოგლის ანიკაბა, როგორ მსხვერპლი შვილი სტაბილ

თან შედარება არ შეიძლება და ეს გასაკვირი არცაა. ამის ტრადიცია არც გვექნია. ამიტომ კარგი იქნება, თუ კვალიფიკაციის ასამაღლებლად უცხოეთში გაგზავნიან კადრებს.

— ე. ი. როცა თქვენ ისვენებთ ქართულ კურორტებზე, ინფრასტრუქტურა ასე თუ ისე გაუმჯობესდება, სერვისი კი არ მოგწონთ.

— დიას... უცხოეთში ფულს იხდი სერვისში, იქ ერთმანეთს მომსახურებით უწევს კონკურენციას.

ჩვენთან ისინავეს ლამაზი სასტუმროები აშენება, მაგრამ სერვისი ძალიან დაბალი დონისაა. სამაგიეროდ, ევროსტანდარტული ფასები გვაქვს.

— მაია, თურმე კარგად ცურავთ და ადამიანიც გადამგირჩენიათ დასწრებას.

— სასწაული არ ჩამიდგინა — დავეინახე, ადამიანი იძირებოდა და მივეშველე. მაშინ მოსწავლე ვიყავი და „მზიურში“ ვმღეროდი. ძალიან ლამაზი არდადეგები გვექნა, ხანდახან სულ არ მინდოდა „არტეკში“ ყოფნა და პიონერთა ბანაკში რეპეტიციები, მაგრამ ერთად ვიყავით და ეს იყო გასახარია.

— ვიცო, რომ ყოველთვის მძაფრად განიცდიდით ქვეყანაში მიმდინარე პოლიტიკურ პროცესებს, როგორ ფიქრობთ, სიტუაცია შეიცვალა?

— როცა ხალხს პურის ფულზე საფიქრალი აღარ ექნება, ვიტყვი, რომ სიტუაცია შეიცვალა. ყოველდღე გზად ჩემს ეზოში ახალგაზრდებს — მათ განათლებაც აქვთ, შრომის სურვილიც, მაგრამ არც ერთს არ აქვს სამსახური. იმ დღეზე ვიცნებო, როცა ყველა დასაქმებული იქნება, როცა მართლა ახალი ცხოვრება დაიწყება. დიას, ვიცნებო, მაგრამ აღარ მინდა მხოლოდ ოცნება.

— თქვენს პატარა ლიზის თურმე მუსიკალური ნიჭი აქვს. ხომ არ აპირებთ „გაგაფრსკე-ლაგებას“?

— ლიზი სექტემბრიდან სკოლაში მიდის, მუსიკის შესწავლასაც დაიწყო. ამავე დროს მავა მხარაძის საბალეტო სტუდიაშიც დადის. როცა დრო მოვა, თვითონ გადაწყვეტს, რა ურჩევნია — ბალეტი თუ მუსიკა. „გაგაფრსკე-ლაგება“ კი ჩემი აზრით პათოლოგიაა. უნიჭიერესი ბავშვები მღეროდნენ „მზიურში“, მაგრამ ასეთი პრეტენზია არავის ჰქონია — არც მშობელს და არც ბავშვს. ალბათ ამიტომაც ავირჩიეთ სკოლის დამთავრების შემდეგ სხვადასხვა პროფესია. თუმცა, ვისაც უნდა გვემღერა, ვმღეროთ კიდევ. „ვარსკვლავობა“ ზოგიერთი მშობლის აზრით, რომლის მსხვერპლიც შეიძლება ხდებიან.

ვიმედოვნებთ, რომ ღვთის მადლით ქვეყანაში მალე მშვიდობა დაისადგურებს და „მუსიკალური რთველიც“ ისეთი ბარაქიანი იქნება, როგორც ამ დიდებული ტრადიციის აღმდგენებს აქვთ ჩაფიქრებული. ფოლკლორისტი გიორგი სვანიძეს, რომელსაც მე-20 საუკუნის დამდეგს უმოგზაურია ქართლსა და კახეთში, ამგვარი რამ ჩაუწერია უბის წიგნაკში: უზარმაზარ სანახელში ჩამდგარი ქართველები ერთმანეთს მსრებზე ხელებს გადახვევდნენ, საფერსულო სიმღერას ასრულებდნენ და ასე ტკბილმოდებოდათ წურავდნენ ვაზის ღვთაებრივ ნაჟურსო... სამწუხაროდ, დღეს ყურძენს სანახელში თითქმის აღარ წურავენ და „ვაზის ფესტივალის“ ორგანიზატორებს სწორედ ამ ლამაზი რიტუალის გაცოცხლება დაუახავთ მიზნად.

გვესაუბრება ფესტივალის ერთ-ერთი მონაწილე და ორგანიზატორი ზაზა კორინთელი, იგივე ზაზა. მან ახლახან მიიღო მონაწილეობა პოლონეთში ჩატარებულ სამხრეთ კავკასიის ფესტივალში, სადაც ქართული საბრძოლო ხელოვნების პლასტიკურ თეატრთან ერთად ორიგინალური და საინტერესო მუსიკალური პროექტი წარადგინა.

— უკვე მესამე წელია, კავკასიის თემაზე ფესტივალის ტარდება პოლონეთში. წელს წარვადგინეთ სპექტაკლი, სადაც პლასტიკისა და მუსიკის საშუალებით მაყურებელს ქართველების ყოფის ტრადიციული წესები გავაცანი.

სპექტაკლის მოსამზადებლად ცოტა დრო გვექნა. ქართული საბრძოლო ხელოვნების პლასტიკური თეატრის ბიჭები „არტ-გენის“ ფესტივალზე გაცივანით. როცა პოლონეთში მიგვიწვიეს, გადავწყვიტეთ, სავსებით ახალი რამ შეგვექმნა — კლასიკურ ქართულ ფოლკლორსა და ქორეოგრაფიას ხომ პოლონელები ისედაც კარგად იცნობენ. სახელდასხლოდ შევიქმნა ერთობლივი პროექტი და რეპეტიციებს, პრაქტიკულად, პოლონეთისკენ მიმავალ მატარებელსა და თვითმფრინავში გავდიოდით. ფაქტობრივად, ეს იყო იმპროვიზაცია, მაგრამ იმდენად პარმონიული და ძლიერი მუხტის მქონე, რომ პოლონელი მაყურებელი ოვაციით შეგვხვდა. აღფრთოვანებული ვარ იქაური პუბლიკით — სასწაული ხდებოდა, რასაც გავცემდით, ასევე მეტი გვიბრუნდებოდა.

— არაერთხელ გითქვამს, რომ პოლონეთში ქართული ფოლკლორი ძალიან მოსწონთ და სწავლობენ კიდევ აქედან გამომდინარე, ალბათ განსწავლული მაყურებლის სახით კრიტიკული განმჯილეც გყავდათ.

— ეს ძალიან კარგია. ერთი, როცა შენს კულტურას არ იცნობენ, მაგრამ გაცნობისთანავე აღფრთოვანდებიან და მეორე, როცა მას პროფესიულად განსჯიან. ქართული ფოლკლორის შემსწავლელი ჯგუფები არა მარტო პოლონეთში, მთელ ევროპაშია. ასეც უნდა იყოს, ქართული ხელოვნება მსოფლიო კულტურის ნაწილია და რაც უფრო მეტი გაცნობა მას, მით უკეთესი. ამ საქმეში წვლილი უპირველესად ჩვენ უნდა შევიტანოთ.

— ძველ ცნობილ საერთაშორისო მუსიკალურ არხებზე, როგორცაა „მეცო“ და „არტი“, სხვადასხვა ქვეყნის ფოლკლორს, კლასიკას თუ პოპს წარადგენენ. სანწყინა, რომ ერთხელაც არაფერი თქმულა ქართული ფოლკლორის და, საზოგადოდ,

მუსიკალური ხელოვნების შესახებ. არადა, აფრიკულ ქვეყნებზე ნაკლები ხალხური სიმღერები და ცეკვები წამდგოდა არ გავაქვს.

— რასაკვირველია, არა, მაგრამ მხოლოდ რამდენიმე კაცის პროფესიონალიზმი და ერთუზიანობა არ კმარა ჩვენი ხელოვნების მსოფლიოში პოპულარიზაციისთვის. ამას სახელმწიფოს მხარდაჭერა და ნება, ასევე, შესაბამისი სტრატეგიის შემუშავება სჭირდება. პრიორიტეტული უნდა იყოს ქვეყნის კულტურის საზღვარგარეთ ინტენსიური გატანა, თორემ ჩემი და

ნაუსი გაგყდა

გგონი, კარგ გზას პაღაპარით

„თუ ეს შევბელით, საქართველო მღაპრს ან სამოთხეს დაემსგავსება“

სხვისი თითო-თითო გასტროლი არ კმარა.

სხვათა შორის, ტელეკომპანია „არტისთვის“ გერმანელი რეჟისორი ქალი იღებს დღეს ფილმს ქართულ ფოლკლორზე, ტრადიციებზე. ასე რომ, ნაცის გატყდა, მგონი კარგ გზას ვადაგვართ.

— ზაზა, „ვაზის ფესტივალის“ იდეა ვის ეკუთვნის?

— საქართველოს ძეგლთა დაცვის, კულტურისა და სპორტის სამინისტროს. იდეის ხორცშესხმას სწორედ წელს ვაპირებთ — ფესტივალის ქართული რთველის მიზნების შესახებ და რიტუალებს გააცნობს ჩვენი თაობა. ხომ უნდა ვიცოდეთ, ვინ ვართ, საიდან მოვდივართ, საით მივდივართ. არ უნდა დაგვავიწყდეს ის, რაც ჩვენმა მამა-პაპმა უძველესი დროიდან დღემდე მოგვტანა — ქართული უძველესი ფოლკლორი, თორემ კახელი გლეხი უჩვენოდაც მშვენივრად დაკრეფს ყურძენს და დანუშრავს კიდევ. ამასთან, კულტურული ცხოვრება რაიონებში, სოფლებშიც უნდა გაცოცხლდეს.

ფესტივალის ჩატარდება მირზანში, ნიკო ფიროსმანის მუზეუმში. 8,9,10 ოქტომბერს ფესტივალის ორგანიზატორი „არტგენი“ იქნება.

იცით, გლეხებისგან ვენახები ვიყიდეთ. ჩაიყვანთ 150 სტუდენტს და სიმღერით და უძველესი რიტუალებით დაგაქრეფინებთ ყურძენს. კრეფა, რა თქმა უნდა, მოძღვრის კურთხევისა და საგალობლებით დაიწყება. საქართველოს თითქმის ყველა კუთხის საფერსულო სიმღერებსაც ვიმღერებთ. შემდეგ გადავინაცვლებთ ფიროსმანის მუზეუმში. იქ უკვე ქვევრებს ყრინ და სანახლებს დგამენ. მსურველი თავისი სახელობის ღვინოს დაწურავს. თუ ბატონი პრეზიდენტიც გვესტუმრება და 20-30 კილოგრამ ყურძენს დანუშრავს, მისი სახელობის ღვინოც ჩამოიხსება.

დაგვემლო გავაქვს სემინარის ჩატარება. გვინდა ჩვენი მეცნიერები იმ ხალხს შევხვედროთ, ვინც დღეს საქართველოში ღვინოს აყენებს. კახეთში, ვაზის მუზეუმში, ალგვითქვს დახმარება, — გადავინებთ პირას მისული ვაზის ჯიშების 1500 ძირს მოგვცემენ. ერთი ჰექტარი მონა გავაქვს საამისოდ ალექსი, მინას დავამუშავებთ და ნიკალას სახელობის ვენახს ჩაყვით. ქართული ვაზის ცოცხალი მუზეუმი გვინდა გავაკეთოთ, მალე ალბათ აქ ტურისტები ქართულ ღვინოს დააჭამიკებენ.

— გიხდება ქართული ჩოხა. ეროვნული სამოსის დღევანდელ რაზმში დანერგვას ხომ არ აპირებ?

— ძალიან მომწონს ხევისურები და სვანების ძველი სამოსი. კარგი იქნება, თუ მხატვრები და დიზაინერები გამოიყენებენ მათ ელემენტებს.

სხვათა შორის, პოლონელები ძალიან ამაყობენ თავიანთი კულტურით, იგი მათთვის მხოლოდ და მხოლოდ ეროვნულობის სახე არ არის, მათი ყოფის ნაწილია.

პოლონეთის მთიანეთში ოჯახური ტურისტების ძალზე საინტერესო ფორმაა განვითარებული. მაგალითად, შეგიძლია მიუკავშირო ნებისმიერი სახლის კარს და მასპინძელს უთხრა — დღეს შენი სტუმარი ვართ. ლამის გასათვლად სიმბოლური 15 დოლარია გადასახდელი. ყველა ოჯახს აქვს ერთი-ორი ოთახი სტუმრისთვის. სწორედ აქ გაცნობი პოლონურ ყოფას, მასპინძლები გაიმბოვნენ მითებს, ანეკდოტებს, გიმღერებენ, მოგართმევენ ეროვნულ კერძებს. საღამოს სოფლის კლუბში შეიძლება წასვლა — გაორგნები, ყველა დღევანდელობაზე მორგებულ ეროვნულ სამოსში გამოწყობილი. ცხენებით დადიან, ხვდები, მხოლოდ თავს კი არ განწონებენ, თავიანთ „მე“-საც წარმოაჩენენ.

ჩვენთანაც ასე რომ იყოს, ჩვენზე ბედნიერი ვერ არსად იქნებოდა. წარმოიდგინე, ახალ ხევისურეთში, დალევ ხევისურულ ლუდს, ხევისურულ კლუბში ხევისურულ მუსიკას მოისმენ ტალავრებში გამოწყობილი შემსრულებლებისგან. რა სანახაობა იქნება!

ხევისურეთში, გენგავთ, სვანეთში, პორთარის გარეშე სიამოვნებით დაუვუკრავ მანამ, სანამ ეს საქმე ზინუნად იქცეოდეს და წელს გამართავდეს. ასე მთაში სოფლებსაც გადავარჩენთ და ახალგაზრდებსაც დავავალებთ.

თუ ეს შევბელით, საქართველო ზღაპრს ან სამოთხეს დაემსგავსება, სადაც უღამაზესი ქართული სიმღერა იგუგუნებს.

გვერდი მოამზადე ეკა ლომიძე

ლუდი გზით დაგზავრობას შველის

თუ მზეს არ მოუვრდებოდა და დინდვით, ზომები სასწრაფოდ უნდა მიიღოთ. არავითარ შემთხვევაში არ ნაისვით დაგზავრობე ზეთი — კანი ვერ ისუნთქავს, დაგეწყებათ ანთება. გიმეფლით, რა უცნაურადაც არ უნდა მოგეჩვენოთ, ჩვეულებრივი ლუდი.

ჩაასხით ჭიქაში ნებისმიერი მარკის გრილი ლუდი, დაუმატეთ 3 ს/კ არაჟანი, კარგად აურიეთ და მზით დაგზავრობა ადვილდება ფრთხილად ნაისვით. დაულოდეთ, ვიდრე კანი ნაყენს მთლიანად არ შეინოს.

თუ უსიამოვნო შეგრძნება — წვა, ტკივილი — გრძელდება, პროცედურა გაიმეორეთ.

რეკლამა №32

კოქტეილი ცელულის ნიმუშად

ცელულის მოციმორებით, თუ გამოვიყენებთ ბოსტნეულის წვენებს. განსაკუთრებით ეფექტურია კოქტეილი, რომელიც მზადდება 2 წილი ნიახურის, 1 წილი ჭარხისა და 1 ჩ/კ ნიშნის წვენისგან და ძალიან სწრაფად გამოდგენს ქსოვილებში დაგროვილ წილებს. ნიახური, რომელიც შეიცავს კალიუმს, ამაგრებს სისხლძარღვებს, ასტიმულირებს ნივთიერებათა ცვლას. თუ ამ კოქტეილს 2 დღის განმავლობაში მიიღებთ მინერალურ წყალთან მონაცვლეობით, არა მარტო მოიშორებთ ზედმეტ ცხიმოვან უჯრედებს, შეიძლება 1, 2, 3 კგ-ითაც დაიკლოთ წონაში.

ამ პროცედურაში გააჩნია დიდი გამაჯანსაღებელი ზემოქმედება, რადგან ორგანიზმს, გასუფთავებასთან ერთად, აწვდის აუცილებელ ვიტამინებს.

თუ გაგიჭირდათ ამ სამკურნალო დიეტის გადატანა, დღის განმავლობაში შეიძლება შეჭამოთ 2-3 ნაჭერი შავი პური.

ლიზა №31

ვამკურნალო

ქრონიკული პრესტიზი

- ქრონიკული პრესტიზი 15-20 წთ-ში;
 - ექსკოპია იაპონური აპარატურით;
 - კომპლექსური მკურნალობა დღი-სათვის არსებული ყველაზე თანამედროვე მეთოდებით, მათ შორის, ჰოლმ, უსკოვის აპარატით „ინტრატონი“, რომელსაც ეფექტურობით ახალგაზრდა არ აქვს.
- მის: გამსახურდას (პეკინი) №10
პოლიკლინიკა, კაბ. №7, 10-13 სთ-მდე
ტელ. 8(93) 31 42 35

№17(77) 19.VIII-1.IX 2004

მკურნალი

სამედიცინო ჟურნალი

ფასი 70 ლარი

რაბომ
ვისივადი
ზაფხული

თიკაქლის
მკურნალობა
უპრობლემო

რაბომ
ილგაინა
გაუგაინა

ყველაფერი
ლივოსაშისი
შესახებ

სიმომავალში
- ფარული საფრთხე

თქვენი და

თქვენი ოჯახის ჯანმრთელობისთვის

სამედიცინო

გაერთიანება „ლიზა“

სამედიცინო კლინიკა
ტელ: 32 21 21

- ერექციის ხარისხის გაუმჯობესება;
- სქესობრივი აქტის გაუმჯობესება;
- წარუმატებლობის მოლოდინის მიმის მოხსნა;
- სექსუალური ცხოვრების აღდგენა შემდეგი დაავადებების ფონზე:

პროსტატიტი, შაქრიანი დიაბეტი, გრაველი, ინფალიდობა, გულ-სისხლძარღვითა და ნერვოლოგიური დაავადებები.

თბილისი 0186, ვაჟა-ფშაველას გამზ. 83/11

იდეალური სიცოცხლის კალა

ორი მიკროსკოპული უჯრედის შერწყმის შედეგად აღ-ამიანის განვითარება სიცოცხლის ერთ-ერთი უდიდესი საიდუმლოე-ბაა. მე-12 კვირიდან ნაყოფი აღ-ეეს 9 სმ-ს. ამერიკელმა მეცნიერე-მა შეადგინეს ჩანასახის ე.წ. „ზ-როვნების ტაბულა“, რომელიც ორ-სულობის მე-4 კვირიდან იწყება. განვითარების მესამე თვეზე ჩან-სახს უკვე აქვს ორგანოთა ყველა ის სისტემა, რომელიც აუცილებე-ლი და საჭიროა შემდგომი ც-ოვრებისთვის. მომდევნო 6 თვის განმავლობაში კი სისტემები „მნი-ფდება“ და ექვევა ერთობლივ და შეთანხმებულ მუშაობას თავის ტვი-ნის ზედამხედველობით. ფეხშიძე-ბის პირველი თვე ყველაზე აქტი-ურია. ამ დროს ნაყოფი იზრდება ძალიან სწრაფად, ბოლო თვეში განვითარების სიჩქარე კლებულობს.

— 4 კვირის ჩანასახს უკვე ჰქო-ნია გემოვნება და საკმაოდ დახ-ვეწილიც, ძალიან უყვარს ტკბილი და საშინლად არ სიამოვნებს მწარე.

— პატარა ზუსტად იმეორებს დედის მოძრაობებს, მის გუნება-განწყობილებას. თვლეს, როცა დედა იძინებს, იღვიძებს მასთან ერთად და იცინის კიდევ...

— ჯერ კიდევ სრულად განუ-ვითარებელს, იმდენად ეშინია ნი-კოტინის, რომ საკმარისია დედას სიგარეტის მოწევის მხოლოდ სურ-ვილი გაუჩნდეს, რომ მისი გული გამალებით იწყებს ძვრას;

— 30 კვირიდან ჩანასახს უვი-თარდება ნერვული სისტემის გამ-ტარი გზები, რომლებიც ტვინი სიგანებს — ნერვულ იმპულსებს იღებს სხეულის სხვადასხვა ნაწ-ილიდან და პირიქით. ამავდროუ-ლად, თავის ტვინის ქერქი უკვე საკმარისად მნიფდება, რათა აწარ-მოოს კონტროლი ცნობიერებაზე;

— ნაყოფს თავისებური დამოკ-იდებულება აქვს მუსიკის მიმართ-აც. ვერ ეგუება როკს, ძალზე სია-მოვნებს კლასიკური მუსიკა.

— ჩანასახს რადიკალურად გან-სხვავებული დამოკიდებულება აქვს სინათლისადმი, ვიდრე ჩვენ. დედის მუცლის პირდაპირი, ძლიერი განათებისას იგი ცდილობს, როგორც დაემალოს მას.

ნატურალური თაფლი — ნატურალური თაფლი შეიცავს 35% გლუკოზას და 38% ფრუქტოზას, მცირე რაოდენობით თიოქმის ყვე-ლა ვიტამინს, მინერალურ ნივთიერ-ებებს, ორგანულ მჟავებს, ფერმენ-ტებს. 100 გ თაფლი შეიცავს 308 კალორიას. დღე-ღამის დოზა არ უნდა აღემატებოდეს 80-100 გრამს, რომელიც რამდენიმე ულუფად უნდა მიიღოთ.

შაქრის შეცვლა თაფლით მი-ზანშეწონილია ისეთი დაავადებე-ბის დროს, როგორიცაა: ათეროსკ-ლეროზი, ტუბერკულოზი, ანემია,

ლევმიისა და ფილტვის პათოლ-ოგიები, შაქრიანი დიაბეტი.

კუჭის დაავადებების დროს (მაღალი სეკრეციით) შეგიძლიათ მიიღოთ თბილ წყალში გახსნილი თაფლი ჭამის წინ 1,5-2 სთ-ით ადრე, ხოლო დაბალი სეკრეციის დროს — ცივ წყალში გახსნილი.

თაფლი კარგად ინახება. ნატუ-რალური თაფლი ხანგრძლივი შენახ-ვისას კრისტალდება და სქელდება, იცვლის ფერს. თუ თაფლი გლუკო-ზა სჭარბობს, ის კრისტალდება, თუ ფრუქტოზა — არც კრი-სტალდება და არც სქელდება. თუ თაფლის გათხლება გინდათ, მოათ-ავსეთ ჭურჭლიდან ცხელ წყალში, რომლის ტემპერატურა 60°C არ აღემატება. თაფლის შენახვა რეკო-მენდებულია მინის ჭურჭელში.

როდის ინიშნება შარდმდენ- ბი: კარდიოლოგები დიურეტიკებს ყვე- ლაზე ხშირად ინიშნავენ ჰიპერტონიუ- ლი დაავადებისა და გულის უკმარი- სობის დროს. გარდა ამისა, ისინი წარ- მატებით გამოიყენება გლუკომის, ლეი- ძლის ციროზის, თირკმლის პათოლო- გიების, ენდოკრინული დაავადებების, ტვინის შეწყვეტის დროს. გარდა ამისა, ქვედა კიდურების შეშუპების დროს. მაგრამ სანამ დიურეტიკს დალევდეთ, ძალზე მნიშვნელოვანია შემუშების მიზე- ზების დადგენა. მაგ. ზოგჯერ ფეხების შეშუპება მიუთითებს გულის უკმარი- სობაზე, ამიტომ აუცილებელია კონ- სულტაცია ექიმთან, რომელიც შარდმ- დენებთან ერთად მკურნალობის ძირი- თად კურსსაც დანიშნავს.

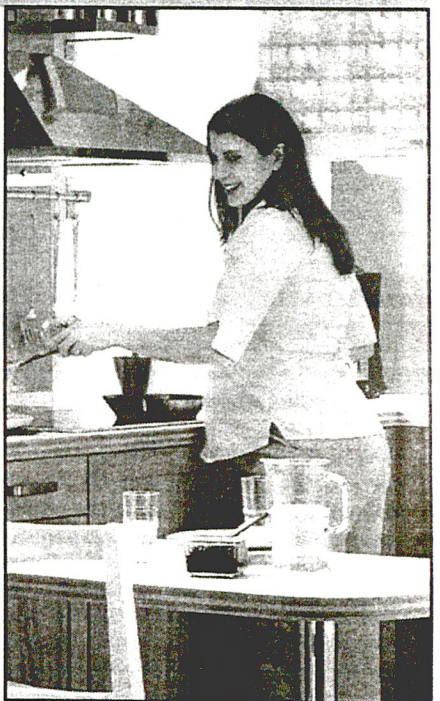
დილით სახის შეშუპება შეიძლება იყოს თირკმლების მუშაობის დარღვე-
ვის შედეგი.

მათ, ვისაც აქვს დიაბეტი, წითელი
ქარი, სისხლში ცხიმების შემცველობის
დაქვეითება, შარდმდენების მიღებისას
სიფრთხილე უნდა გამოიჩინონ.

დაიშაბსოვრეთ! ნებისმიერი დი-
ურეტიკი აუცილებლად ექიმის მიერ
უნდა იყოს დანიშნული, თვითმკურ-
ნალობა დაუშვებელია.

სასარგებლო რჩევა: ზოგჯერ
შარდმდენების ხანგრძლივი მიღებისას
სისხლში კალიუმის დონე მცირდება,
რაც კრუნჩხვების განვითარებას იწვევს.
გვერდითი ეფექტის თავიდან ასაცილე-
ბლად მიიღეთ კალიუმით მდიდარი
პროდუქტები: ბანანი, კაკალი, შემწვარი
კარტოფილი, გარგარის ჩირი, ქიშმი-
ში. გარდა ამისა, შეზღუდეთ მარილის
დღიური დოზა.

მაია მუნიგული

ვის შედეგი.

მათ, ვისაც აქვს დიაბეტი, წითელი
ქარი, სისხლში ცხიმების შემცველობის
დაქვეითება, შარდმდენების მიღებისას
სიფრთხილე უნდა გამოიჩინონ.

დაიშაბსოვრეთ! ნებისმიერი დი-
ურეტიკი აუცილებლად ექიმის მიერ
უნდა იყოს დანიშნული, თვითმკურ-
ნალობა დაუშვებელია.

სასარგებლო რჩევა: ზოგჯერ
შარდმდენების ხანგრძლივი მიღებისას
სისხლში კალიუმის დონე მცირდება,
რაც კრუნჩხვების განვითარებას იწვევს.
გვერდითი ეფექტის თავიდან ასაცილე-
ბლად მიიღეთ კალიუმით მდიდარი
პროდუქტები: ბანანი, კაკალი, შემწვარი
კარტოფილი, გარგარის ჩირი, ქიშმი-
ში. გარდა ამისა, შეზღუდეთ მარილის
დღიური დოზა.

მაია მუნიგული

კბილბის გათეთრება სასარგებლოა?

ბევრი სტომატოლოგი არ ამართლებს ამ პრო-ცედურას. ექიმები ადარებენ მას თმის გაუფერულე-ბას. კარგი ესთეტიკური ეფექტის და თანამედროვე უმაღლესი ხარისხის მათერებლების გამოყენების დროსაც კი ეს პროცედურა არ არგებს კბილებს. შეიძლება მინიმუმამდე დაიყვანოთ ამ პროცესის პოტენციური ზიანი? გახსოვდეთ: ერთი კურსის ჩატარების დროს კბილები თეთრდება 1,5-2 ტო-ნით და ერთი წლის შემდეგ მინაქარის ისევ უბრუნ-დება ბუნებრივი ფერი. პროცედურის ჩატარებამდე აუცილებელია ჯერ ყველა კბილის მკურნალობა. სტო-მატოლოგმა უნდა გამოიცვალოთ ბუნებრივი, რომ-ლებიც 2 წლის წინ არის გაკეთებული. ეს პროცე-დურა აუცილებელია, ვინაიდან დროთა განმავლო-

ბაში კბილბა და ბუნებრივი ფერი პანია ნაპრალებ-ბი, რომლითაც გათეთრების დროს სითხე შეიძლება კბილში მოხვდეს და შეგნიდან გამოჰამოს. გახსოვ-დეთ, მინაქარის გათეთრება დაუშვებელია პაროდ-ონტოზის შემთხვევაში. თუ კურსი დაასრულეთ, შეიძინეთ რბილი ჯაგრისი და ისარგებლეთ მხოლოდ სპეციალური პასტებით.

ექიმი გირჩევთ: კბილის მინაქარის გათეთრება არ შეიძლება: 1 წყალბადის ზეჟანგის კომპონენტებზე ალერგიულობისთვის; 2. დიდი რაოდენობით დაბე-ნილი და კარიესიანი კბილებისათვის; 3. ორთოდონ-ტული მკურნალობის დროს; 4. პიპერმგრძნობიარე მინაქარის ეროზიის დროს.

ოჯი

მივანოდროთ ფრჩხილებს ცილა

ხშირია შემთხვევები, როცა ფრჩხილები გვითხვდება და გვეტყრება. ამის მიზეზი ორგანიზმში ცილის, ე.წ. ბიოტინის ნაკლებობაა.

ჩვენს რაციონში უნდა ჩავრთოთ ნიგოზი, თხილი, არაქისი. ისინი შეიცავენ იმ არაჩვეულებრივ ნივთიერებას, რომლის წყალბოთაც ფრჩხილები გაგვიმაგრდება.

ფრჩხილის ნორმალური ზრდისათვის საჭიროა ცილები, მაგრამ ორგანიზმი არ უნდა გადაიტვიტოს კალორიებით: მიირთვით უცხიმო იოგურტი, კვერთხი და მანონი. ისინი შეიცავენ მცირე რაოდენობით კალორიებს და ბევრ ცილას.

ჟანტე

უეზარი საბრის და სალბის ფოთლები

ოჯახური წამლის დასამზადებლად საჭიროა 5 წლის საბრის (ალბი). ის უნდა იდგეს ჩრდილში და 3 დღის მანძილზე არ უნდა მოირწყას. 250გ ფოთლოვანი გათე-იფეთ მიქსერით, დაასხით 1 ჩ/კ თაფლი. ნარევი თავდახ-ურულ მინის ჭურჭელში გააჩერეთ ერთი კვირა, შემ-დეგ განურეთ და სვით 3-ჯერ დღეში, თითო სუფრის კოვზი. კანის ანთებას ასევე მკურნალობენ დაქუცმაც-ბული საბრის, სალბის და მრავალძარღვს კომპრესე-ბით. უნდა აიღოთ თანაბარი რაოდენობით. პროცე-დურა გაიმეორეთ დღე-ღამეობა.

რეკლამა №30

გულისწვას შველის ნინიზურა

გულისწვა (მარვა) წარმოიქმნება კუჭის წვენის მე-ვიანობის მომატებისას. დაავადებას ხშირად თან ახ-ლავს კუჭის ტკივილი, გულმმარვა ზოგჯერ ნერვულ ნიადაგზეც იწყება.

უსიამოვნო სიმპტომებისგან თავის დასაღწევად ჯარაყიები გვირჩევენ: მოვხლოთ წინაბურა, სანამ არ გახდება მუქიყვანისფერი, დაფუკვათ, გავცრათ და მივი-ლოთ ეს ფეხილი დანის წვერით 3-4-ჯერ დღეში.

სანი

ხანი — ხანის წინააღმდეგ

საველე მეთაურის, ამანულ-ხანის რაზმებმა ავღანეთის პროვინცია ლეონი დაიპყრეს და განდევნეს გუბერნატორი ისმაილ-ხანი. ამ უკანასკნელის დაცვას შეეცადნენ ამერიკის ჯარები და ქაბულის ხელისუფლებამ. ავღანეთში სამოქალაქო ომის გამწვავებამ საბოლოოდ გააქარწყლა მითი იმის შესახებ, რომ ქვეყანაში წესრიგი დამყარდა და პატივად ყარზაის მთავრობა სიტუაციას აკონტროლებს.

ალსანიშნავია, რომ ამანულ-ხანი ოფიციალურ ხელისუფლებას აშკარად არ უპირისპირდება. მისმა წარმომადგენელმა განაცხადა, რომ ისინი ლოიალურად არიან განწყობილნი მთავრობისადმი და ქალაქს მხოლოდ იმ შემთხვევაში დაიკავენ, თუ ქაბულიდან მიიღებენ სათანადო ნებართვას. ქაბული კი, ცხადია, არა მარტო წინააღმდეგია ამანულ-ხანის პროვინციის დაკავებისა, არამედ ყველა ღონეს ხმარობს საველე მეთაურთან საბრძოლველად. ამ მდგომარეობით შემფოთებული არიან ამერიკელებიც. „კოალიცია ეროვნულ მთავრობას დაუჭერს მხარს“, — განაცხადა ავღანეთში ამერიკული შტაბის პრესმდივანმა სკოტ ნელსონმა.

პამიდ ყარზაი (მარცხნივ) საქმის დაჭერას ისმაილ-ხანთან ამჯობინებს

ამ სიტუაციაში ყველაზე საშიში ის არის, რომ საპრეზიდენტო არჩევნებამდე ორი თვით ადრე ერთ-ერთი უმთავრესი რეგიონი პრაქტიკულად მოსწყდა ქვეყანას. პირველი საყოველთაო სახალხო არჩევნები ოქტომბრის დასაწყისშია დაანიშნული. ახლანდელი პრეზიდენტი პამიდ ყარზაი ფავორიტია, თანაც აშშ-ისთვის — სასურველი; მაგრამ ვაშინგტონის მნიშვნელოვანია, რომ არჩევნები, რომელიც ამერიკულ არჩევნებამდე ზუსტად ერთი თვით ადრე ტარდება, არ ჩაიშალოს. ამასთან, არჩევნების მოახლოებასთან ერთად, ავღანეთის სხვა რაიონებშიც შეინიშნება არეულობა — ყანდარში გახშირდა შეტაკება თალიბებსა და ხელისუფლების წარმომადგენლებს შორის. სამოქალაქო ომმა ლეონში შესაძლოა ჩამალოს საჩვენებელი არჩევნები და ყარზაის ხელახალი არჩევა. ამერიკელები მასზე დეზდენ ფსონს, როგორც პუშტუნების უმრავლესობის კონტროლირებად წარმომადგენელზე, თანაც ამით ავინიშნენ ტაჯიკურ თემს, რომელსაც ეკუთვნის ისმაილ-ხანი.

კომენტარი №150

უგო ისევ პოსია

ვენესუელის ისტორიაში პირველად ჩატარდა ქვეყნის პრეზიდენტის უფლებამოსილების ვადამდე შეწყვეტის რეფერენდუმი, რომელიც პრეზიდენტის, უგო ჩავესის, გამარჯვებით დამთავრდა.

ვენესუელას მსოფლიოს ნავთობის ზესახელმწიფოთა რეიტინგში მესუთე, ხოლო ამერიკის კონტინენტზე ნავთობის ექსპორტიორთა რიგში მეოთხე ადგილი უჭირავს. გეოპოლიტიკური

და ეკონომიკური ფაქტორების გამო რეფერენდუმს დიდი საერთაშორისო მნიშვნელობა ჰქონდა. „ჩავესი თუ ბუში?“ — ამგვარი პლაკატებით იყო აჭრელებული კარაკასი — რეფერენდუმის წინ პრეზიდენტის მომხრეები ფსონს პატრიოტიზმსა და ანტიამერიკანიზმზე დებდნენ, რეფერენდუმს „კონსტიტუციური გადატრიალების მცდელობას“ უწოდებდნენ, მის უკან „ვაშინგტონის ხელს“ ხედავდნენ და აცხადებდნენ, კარაკასში აშშ-ის საელჩო ოპოზიციის შტაბბინად იყო ქცეული. „იანვრმა ომი წააგეს“, — ზემოთხსენებულ რეფერენდუმს მომხრეები.

დამკვირვებლები ფიქრობენ, რომ ჯორჯ ბუშს ახლა ვენესუელის ლიდერთან კინკლაობა ხელს არ აძლევს — რადგან შეიძლება ამას ამერიკის საპრეზიდენტო არჩევნების წინ ნავთობის გაძვირება მოჰყვეს. მიემართავს ოპოზიციის წევრ სახელმწიფოებს, ჩემი ქვეყანა მსოფლიო სანავთობო ბაზრის სტაბილურობის გაზრტყას იძლევა“, — განაცხადა უგო ჩავესმა. როგორც ეტყობა, ვაშინგტონისთვის ეს პოზიცია ხელსაყრელია.

ვლასტი

ამერიკელები სამხრეთისკენ მიეპარტებიან

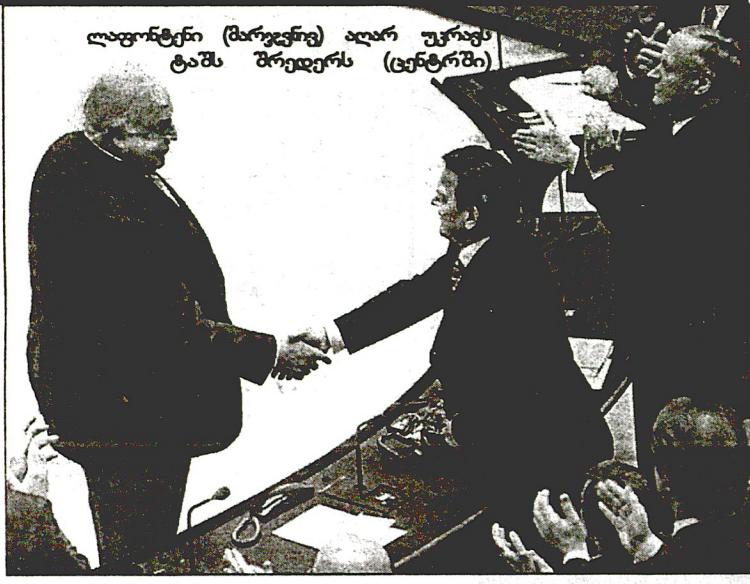
აშშ-ის პრეზიდენტმა ჯორჯ ბუშმა ოპიოს შტაბში წინასაარჩევნო მოგზაურობისას განაცხადა, რომ დაგეგმილია ევროპასა და აზიაში ამერიკული ჯარების მასშტაბური შემცირება. დღეისთვის ევროპაში 100 ათასამდე ამერიკელი სამხედრო იმყოფება, დაახლოებით ამდენივეა აზიაში (ავღანეთის და ერაყის გარდა, სადაც 150 ათასი ამერიკელი ჯარისკაცია). აქედან — 70 ათასი ამერიკელი სამხედრო სამსახურს ეწევა გერმანიაში, 40 ათასი — იაპონიაში, 37,5 ათასი — სამხრეთ კორეაში. ამ გეგმის თანახმად, 70 ათასი სამხედრო დაუბრუნდება შობლიურ კერას. სამხედრო კონტინგენტს პირველად გერმანიაში შეამცირებენ; თანაც ეს იქნება სასჯელი ბერლინისთვის, რომელმაც ერაყში ომზე უარი თქვა. ამერიკელების წასვლა — ათასობით სამუშაო ადგილის დაკარგვას ნიშნავს. დასავლეთ ევროპიდან სამხედრო კონტინ-

სიანი ამერიკული ჯარების მესამედს შეიყვანენ. „ცხელ წერტილებში“ ჯარების გადასროლისას პენტაგონს თავისი „ახალი სამფლობელოების“ — ვარშავის ხელშეკრულების ქვეყნების ობიექტების, ყოფილი საბჭოთა ბაზების იმედი აქვს — ისინი ხომ ახლა ნატოს წევრები არიან: სარაფოვოს აეროდრომი და ბურგასის პორტი — ბულგარეთში, კოვალნიციაუს სახელობის ავიაბაზა და კონსტანცის ბაზა — რუმინეთში, პოლიგონები და ბაზები — პოლონეთსა და უნგრეთში. მას შემდეგ, რაც საბჭოთა წყობა დაირღვა და აშშ ერთადერთი მსოფლიო სუპერსახელმწიფო გახდა, ჯორჯ ბუშის მიერ წარმოდგენილი ამერიკის შეიარაღებული ძალების რესტრუქტურისაციის გეგმა ყველაზე ამბიციური პროექტია, — წერს ამერიკული პრესა.

იზვესტია №150

გეგმობს პარტიაგენოსა

გერმანიაში, გერპარდ შრედერის მთავრობის ინიციატივით, ახალი სოციალური რეფორმები ტარდება, რომლის წინააღმდეგ ქვეყანაში მასობრივი დემონსტრაციები მიმდინარეობს. ამ რეფორმების პაკეტმა მმართველ სოციალ-დემოკრატიულ პარტიაში სერიოზული კრიზისი გამოიწვია. პარტიის ყოფილი მეთაური ოსკარ ლაფონტენი შრედერს დაემუქრა — ახალ, მე-მარცხენე პარტიას შექმნი და შეეს პარტიას 2006 წლის ფედერალურ არჩევნებში მმართველი მეტოქე ყოვლებად.

ლაფონტენი (მარჯვნივ) აღარ უჭირავს ტაშს შრედერს (ცენტრში)

რეფორმა 2005 წლის 1-ელი იანვრიდან შევა ძალაში. მისი ყველაზე არაპოპულარული ნაწილია დასაქმების სამსახურის რეფორმა. ის ითვლისწინებს უმუშევართა შემწეობის და სოციალური დახმარების შერწყმას. ამის შემდეგ უმუშევრები, რომლებსაც 1 წელზე მეტხანს არ ჰქონდათ მუდმივი შემოსავალი, მხოლოდ სოციალურ დახმარებას მიიღებენ და ისიც შემცირებულს. ახლა ისინი ასე ადვილად ვეღარ იტყვიან უარს დასაქმების სამსახურის მიერ შემოთავაზებულ ვაკანსიაზე. ვინც რამდენიმეჯერ იტყვის უარს, მისი დახმარება უფრო შემცირდება.

ახალმა კანონმა განსაკუთრებული უკმაყოფილება აღმოსავლეთ გერმანიაში გამოიწვია. აქ მრავალათასიანი დემონსტრაციები აგვისტოს დასაწყისიდან ტარდება, მაგრამ ბატონ შრედერს მეტი საფრთხე სოციალ-დემოკრატიის ბანაკიდან ემუქრება. ფინანსთა ყოფილი მინისტრი ლაფონტენი ამ რეფორმის გააფთრე-

ბული მოწინააღმდეგეა. ის თვლის, რომ დასაქმების სამსახურის ამგვარი რეფორმის მიღება პარტიას სახეს დაუკარგავს და ის არასწორი გზით წავა. „თუ გაისად სოციალ-დემოკრატიები უარს არ იტყვიან ახალი რეფორმების გატარებაზე, ყველა ღონეს ვიხმარებ, შრედერმა თანამდებობა დატოვოს“, — განაცხადა მან.

შრედერის მთავრობიდან 1999 წელს მოულოდნელად წასულ ფინანსთა მინისტრ ოსკარ ლაფონტენს ახლა პოლიტიკურ არენაზე გარკვეული როლის თამაში შეუძლია. ის მოახერხებს ავნოს თავის პარტიულ კოლეგას და ძველ მეტოქეს გერპარდ შრედერს მომავალი ფედერალური არჩევნების წინ.

შრედერმა კი ბრანდენბურგში გამოსვლისას საჯაროდ განაცხადა, რომ კვლავ ამირებს 2006 წელს ფედერალური კანცლერის პოსტზე კენჭის ყრას.

დი ველტი

პინოჩეტი ქუჩის ყოფილა...

ჩილეს ყოფილ დიქტატორს, აუგუსტო პინოჩეტს, მოსიხლე მტრებიც პატიოსან ადამიანად მიიჩნევენ. მთელ მსოფლიოში დამკვიდრდა აზრი, რომ მხოლოდ გენერლის წყალობით აყვავდა ჩილე, მაგრამ ახლა გაირკვა, რომ პინოჩეტს მრავალმილიონიანი საიდუმლო ანგარიში ჰქონდა გახსნილი ვაშინგტონის ბანკ „რიგსში“, სადაც ფულის გათეთრება ხდებოდა. „რიგსი“ დიდი ხნის კავშირი

აქვს ჩილეს სამხედროებთან. პინოჩეტი გადადგა 1990 წელს, ხოლო 1994-ში — ვაშინგტონში ანგარიში გახსნა. 1998 წელს მას წაუყვანეს ბრალდება — ესპანელთა მკვლელობა ჩილეს მისი მმართველობის დროს. წელიწად-ნახევრის განმავლობაში, რომელიც პინოჩეტმა ლონდონში, შინაპატიმრობაში გაატარა, „რიგსმა“ საიდუმლოდ გადარიცხა მილიონები ოფშორული კომპანიების ანგარიშებზე. ბანკი იქნება მარეგულირებელი ყოფილ დიქტატორს ფულის გადაამალვამი, რადგან გამოძიებასთან დაკავშირებით მისი ანგარიშები მსოფლიოს ბანკებში გაყინეს.

გენერალს თავისი ხელფასითა და პენსიით არ შეეძლო ამდენი ფულის დაზოგვა, შემოსავლის სხვა წყარო, ყოველ შემთხვევაში, ის, რაც საზოგადოებისათვის ცნობილი იქნებოდა, მას არ ჰქონია. თუ ეს ფული კერძო წყაროებიდან არის, მას უნდა გადაეხადა გადასახადი. თუ სახელმწიფო ხაზინიდან იყო მითვისებული, მაშინ ეს სისხლის სამართლის დანაშაულია.

ამერიკელი მკვლევარები დარწმუნებული არიან, რომ „რიგსში“ აღმოჩენილი ფული არის ჩილეს ყოფილი მმართველის ქონების აისბერგის მხოლოდ მწვერვალი.

ელ მუნდო

მოკლედ

კალიფორნია უდაბნო მოპაკეში, რომელიც პლანეტის ერთ-ერთი ყველაზე ცხელი ადგილია, წყალდიდობა მოდდა. ამინდის ამგვარი უცნაურობით სწავლულები გაოცებას არიან. არის ადამიანთა მსხვერპლი. აშშ-ის აღმოსავლეთ სანაპიროდან წამოსულმა უძლიერესმა ქარიშხალმა უდაბნო წყლისა და სილის ნაზავად აქცია, კანიონები და გზები — ბობოქარ მდინარეებად. დანგრეულია ალმოსავლეთ სერის და ნევადის შემაერთებული უდიდესი საავტომობილო მაგისტრალი. სიკვდილის ველისკენ მიმავალი ტურისტების მანქანები ქვიშაში შეაბნათ.

საფრანგეთი ჩრდილოეთ სანაპიროზე, ბრეტანში, 3 დღის მანძილზე გრივადი მძვინვარებდა. ხელისუფლებამ 70 ტურისტის ევაკუა-

ცია მოახერხა. სტიქიამ 9 ადამიანის სიცოცხლე იმსხვერპლა. ბევრი მოჰყვა ხეებქვეშ, ბევრი ზღვამ წაიღო, 3 ადამიანი უგზოუკვლოდ დაიკარგა მეტეოროლოგთა აზრით, ეს იყო გრივადი „ბონი“, რომელმაც ერთი დღით ადრე გადაუქროლა ტემას და აშშ-ს.

თაილანდი ტერაქტების, საავტომობილო და სარკინიგზო კატასტროფების გარდა სტიქიური უბედურებებიც არ აკლია. თავისმა წვიმებმა სტამბოლის რამდენიმე რაიონი დატბორა. ბოლო 10 წლის მანძილზე ასეთი წყალდიდობა არ ახსოვს თურქებს. უბედურების ზონაში აღმოჩნდა 2,5 ათასი შერობა ხალხის გადასარჩენად მასშველები ნაგებობი დატურავენ მდინარედ ქვეულ ქუჩებში.

გვერდი მოამზადა ნანა ანტონოვა-ილურიძემ

მაგთიკომუნიკაციები

ახალი აქციაა —

მხოლოდ 5 ლარად

კვლავ ჩვენს რიგებში

გაგზავნით სადამ გათიხული

და მივიწყებული სიმ-გარათი?

გაუხი ეს აქცია დაგაინტერესებთ.

ორი კვირის განმავლობაში, 16-დან 31 აგვისტომდე

შეგიძლიათ მობრძანდეთ ჩვენს ნებისმიერ ოფისში,

ავანსზე შეიტანოთ მხოლოდ 5 ლარი და უფასოდ

აღიდგინოთ მომსახურება.

მაგთი GSM — მუდმივი კავშირის სამყარო!

ინფორმაციისათვის დაგვიკავშირდით

ქალაქის უფასო ნომრებზე:

უფასო მობილურ ნომრებზე:

25 00 00,	25 11 11	
525,	25 00 00,	25 11 11

მაგთი MAGTI GSM

მილოცვა

მარიამ ქურდაძეს

ჩვენი საყვარელი მარიამ, ჩვენი ოჯახის მშვენიერ და სიყვარულს სავსე გოგონა და დაბადების დღეს გისურვებთ ჯანმრთელ სიცოცხლეს, უღებ სიხარულს და ბედნიერებას შენს ოჯახთან და დიდი ანუკისთან ერთად. გლოცობთ და გეუბრებით ყველა გვარადღეს მადალი

ლმერთი.

შენი უსაყვარლესი მშობლები, ბებიები და ბაბუები

ჭეშმარიტ ექიმს, ბატონ დავით გაგუას, ქალბატონ ნანული დამენიას, სამშობიარო სახლ „ორიონს“ ყველა მუშაკს დიდი მადლიერების გრძნობით ვულოცავთ მარიამობას! „ორიონი“ ყოველთვის ბედნიერების სახლი ყოფილიყოს.

ანა ილურიძე, გიორგი ჯილაური, პატარა ალექსანდრე ჯილაური

ცნობილ კინორეჟისორს, მწერალს, ტელეჟურნალისტს, შესანიშნავ ადამიანს, დიდი ოჯახის მამას ვალერიან სულაგას ვულოცავთ იუბილეს - 70 წლის შესრულებას. კიდევ მრავალ ბედნიერ დაბადების დღეს გისურვებთ.

მეგობრები

ბინები

იყიდება ქობულეთში 2,5-ოთახიანი სუფთა ბინა საუკეთესო ადგილას, 9(7). ფასი: \$8.500. ტელ: 899 77-53-35

გთავაზობთ სამუშაოს

18-25 წლამდე გოგონებს ვთავაზობთ გამგზავრებას ავსტრიაში, გერმანიაში და საფრანგეთში 1 წლით, ოფიციალური ხელშეკრულებით, AU-PAIR პროგრამით, დასაქმებისა და სწავლის შეთავსებით. უზრუნველყოფა ჯიბის ფულით (ხელფასით), საცხოვრებელი, კვებით, სამედიცინო დაზღვევით და საქალაქო ტრანსპორტით მგზავრობის ხარჯებით. ტელ: 95-64-18; 7-74-79 (ქუთაისი)

ვითარდება ამერიკული პროგრამა. კადრების მომზადება ახალი ტექნოლოგიების გათვალისწინებით. გარანტირებულია დასაქმება. ტელ: 893 16-04-57. საფარულიძე

გვაქვს 4 ვაკანსია. სათანამშრომლოდ მივიღებდით განათლებულ, რუსულის მცოდნე ადამიანებს. გმუშაობთ მსოფლიოში. საუკეთესო თანამშრომლებს ეძლევათ მანძი საზღვარგარეთ მუშაობისა (კომპანიის ხარჯებით). გამომუშავება \$200-400 აშშ დოლარით. მიმდინარეობს შერჩევა. იჩქარეთ! მისამართი. მ. „დიდუბე“, „სამთო ქიმიის ინსტიტუტი“, I სართ. ოთახი 6. ტელ: 34-02-38; 899 90-54-78; მენეჯერი: ბ-ნი დიმიტრი

მომსახურება

შპს „აკაცია“! პროექტირება, დიზაინი, მშენებლობა-რემონტი, ზამთრის ბაღები, მეტალო-პლასტიკის კარ-ფანჯარა, მეტალისა და ხის ნაკეთობები, ეზოების მოწყობა-გამწვანება. ტელ: 30-20-24; 899 70-37-70; 877 42-52-52

რბილი ავეჯის რესტავრაცია! სამეულები, ტახტები, სკამები, მატრასები; ქსოვილის შეცვლა, დარბილება. ტელ: 76-01-33. გია

რბილი ავეჯის რესტავრაცია, სამეულების აღდგენა-გადაკვრა-განახლება; სკამების, მატრასების გადაკვრა. ვლებათ ტყავის სამეულებს. ტელ: 95-97-12; 893 37-70-97. ვალერი

ვისაც გსურთ წონაში დაკლება, უნებლად და დიეტის გარეშე, თვეში 7-20 კგ-მდე, ასევე გასუქება თვეში 5-7 კგ მომატებით და სიმძლევში ზრდის ვიტამინები ერთიანი კურსით, მომატებით 3-5 სმ. კონსულტანტი ინგა. მის. ჭოკელიძის №2. IV სართ. ოთ. №415. ტელ: 93-38-46

მეურნეობა

ტრადიციული მეთოდებით მედიცინის მუშაკი მაცვალა ცინცაძე აშხაძეს თვით მუშაობა მალამოებს, ხსნარებს და საფენებს. მკურნალობს: ოსტეოქონდროზს (მარილებს), სახსრებს, პოლიარტრიტს, სამწვერა ნერვის ანთებას, დისკოზს, კისრის, მენჯ-ბარძაყის, მუხლსა და ხერხეულას მხოლოდ ჰაიმორიტი იკურნება 8-10 დღეში. გასკურნება გარანტირებულია. ტელ: 56-37-37; 899 54-64-81

პირველად საქართველოში! ალკოჰოლიზმისგან გათავისუფლება, ნარკოტიკებისგან დამოუკიდებელი ორგანიზმის გაწმენდა-გაუჯანსაღება, მათგან გამოწვეული დაავადებების მკურნალობა: 1) ნევროზები; 2) პეპტიკები; 3) პალუცინაციები; 4) სისხლძარღვოვანი პრობლემები. კრემლის ყოფილი ლაბორატორიის პრეპარატები (აკად. ლიხაროვის მეთოდებით). მკურნალობა შესაძლებელია პაციენტისგან ფარულად. ტელ: 899 22-63-90. ნინო ექიმი

ალკოჰოლიზმი და მისგან გამოწვეული გართულებები - ნაბახუსევის სინდრომის („პახმელიის“) მოხსნა; აგრესიულობა, შიშები, უძილობა, პალუცინაციები, პეპტიკები, ნევროზები, ორგანიზმის გასუფთავება. მკურნალობა შესაძლებელია პაციენტისგან უჩუქრად. პრეპარატები უსაფრთხოა, მცენარეული და გაჯერებულია ვიტამინებით. ტელ: 53-08-02. თამარიკო

გაუჯანსაღება სწრაფი და მაღალი ეფექტებით! საყლაპავის კარდიოსპაზმი, კოლიტი, ბუასილი, ენერგია (შარდის შეუკავებლობა), შარდ-სასქესო სისტემის ანთებითი დაავადებები, ფსორიაზი (შედეგი პირველსავე კვირიდან), კლიმაქსი, თამბაქოს გადაღება, მასტოპათია. საჭიროების შემთხვევაში კეთდება კომპიუტერული დიაგნოსტიკა. ტელ: 32-39-46; 899 43-97-34

ანტიალკოჰოლი და ანტითამბაქო, ნევროზი, უძილობა, შიშები, ინსულტის შემდგომი პერიოდი, ჰიპერტონია, ვარიკოზი, ბუასილი, კოლიტი, სოკო, ფსორიაზი, თვალის დაავადებები, ქრ. ბრონქიტი, ასთმა, ალერგია, კუჭის წყლული - სერტიფიცირებული მცენარეული პრეპარატებით, რომლებსაც უკუჩვენება არ გააჩნია - დამზადებულია მოსკოვში, აკადემიკოს ლიხაროვის ლაბორატორიაში. ტელ: 99-75-90; 899 21-13-66. ლალი

გასწავლი

კომპიუტერული სტუდია „დაჯი“ კომპიუტერული გიწვევთ კომპიუტერზე მუშაობის, კომპიუტერული ბუღალტერიის, პროგრამირების ენების, უცხო ენების სწავლას უზრუნველყოფს, შესწავლის გარანტიით, სწავლის დამთავრების შემდეგ უფასო კონსულტაციებით. სწავლების მეთოდი ინდივიდუალურია. გაიცემა სერტიფიკატი. მის: ბარნოვის ქ. №1 („მაკდონალდის“ უკან). ტელ: 98-44-20; 899 14-03-31

ფირმა „ქართი“ აცხადებს მიღებას პროფესიული მომზადების კურსებზე: 1. კოსმეტოლოგ-ვიზაჟისტი; 2. მასაჟისტი; 3. საპარიკმაზერო. კურსების დამთავრების შემდეგ გაიცემა ლიცენზირებული სერტიფიკატი. მის: აღმაშენებლის №115, კაბ. №20(ეზოში). ტელ: 94-01-82; 95-83-18 (სამს.); 96-22-89 (ბინა)

თბილისის ეკონომიკურ-სამართლებრივი ინსტიტუტი გიწვევთ დასწრებული და დაუსწრებელი სწავლების შემდეგ ფაკულტეტებზე: სამართალმცოდნეობა, ეკონომიკური, უცხო ენები. უმაღლეს-დამთავრებულები მიიღებიან II, III კურსებზე. ფასი 200 ლარი. ტელ: 32-06-97; 30-51-30; 893 93-38-15. მის: თოფურიას №12. 128-ე საშ. სკოლა (გაუა-ფშაველას III-IV კვარტალებს შორის).

ავტოსკოლა აშხაძეს ყველა კატეგორიის მძღოლს. სკოლა უზრუნველყოფილია ყველაანარი მარკის მსუბუქი და სატვირთო ავტომობილით. მოდი, ისწავლე, აილე მართვის მოწმობა! ჩვენი მისამართებია: ლადო ასათიანის №28; მუხიანის დასახლება, I მ-რ, II კორპ. ტელ: 99-53-24; 64-02-10; 899 14-14-84

სიახლე! ერუდირებული და მონდომებული მოზარდებისათვის კომპიუტერის და ინგლისურის შესწავლა სპეციალური პროგრამით - „დასწავებიდან პროფესიონალამდე“. სწავლა I-ელ სექტემბრიდან იწყება. ჩაწერა ყოველდღე, 12.00-15.00 სთ. მის: მეტრო „რუსთაველი“, „კინოს სახლის“ შენობის უკან, გაბაშვილის ქ. №7. ტელ: 98-80-23; 877 41-87-33. I კურსი - საოფისე საქმიანობა + კომპიუტერული გრაფიკა; II კურსი - Web დიზაინი, ანიმაცია; III კურსი - პროგრამირება პრაქტიკული გამოცდებით.

შეგისწავლი კომპიუტერზე მუშაობას. საოფისე: Windows, Word, Excel, Internet, E-mail, საგამომცემლო და გრაფიკა: Page Maker, PhotoShop.,

CorelDraw; Quarkxpress, AutoCAD, Arcicad, 3d-MAX; veb-dizaini; Flash. Dreamweaver და პროგრამირების ენები. მის. მ. „რუსთაველთან“, რესტორან „სამოთხის“ უკან. გაბაშვილის ქ. 7. ტელ: 98-80-23

იყიდე

იყიდე კოვჩორში (ქოროლდის უბანი) საუკეთესო მიწის ნაკვეთი სასწრაფოდ - 1000 კვმ. ფასი: \$7000. ტელ: 893 64-26-32. ტარიელ კამელია

სმენის აპარატები შეღავათიან ფასად, სპეციალური ინდივიდუალური ყურის ჩასართით, აგრეთვე ელექტრონული და მექანიკური წნევის აპარატები გარანტიით. ტელ: 95-95-22 (10-12 სთ); 93-46-74 (20 სთ-ის შემდეგ); 899 27-38-99

უფიქსი

თბილისის ცენტრალური რეინიზის სადგური, მე-2 სართ. მალაზია „ესთეტი“, 12-16 სთ. დასვენება შაბათ-კვირას.

სხვადასხვა

ეკოლოგიისა და განვითარების საერთაშორისო ფონდი „ამიანტი“ და შვეიცარიული ფირმა „NEWFO SA“ აცხადებს კონკურსს დევიზით: „ინოვაციური პროექტები - საქართველოს ნაციონალური ეკონომიკური ინტერესები გლობალიზაციის ეპოქაში“.

კონკურსი ეძღვნება საქართველოს ტექნიკური უნივერსიტეტის ჰიდროგეოლოგიის და საინჟინერო გეოლოგიის კათედრის 50 წლის იუბილეს.

საკონკურსო თემატიკა:

- წიაღისეულის საბადოების მარკეტინგი;
- ბუნებრივი და ტექნოგენური საცავების მარკეტინგი;

- სარეკრაციო ზონების მარკეტინგი.
მონაწილეობის მისაღებად ვიწვევთ ნებისმიერ ფიზიკურ და იურიდიულ პირს.

სამი საუკეთესო პროექტისთვის დაწესებულია პრიზები - 600, 400 და 200 ლარის ოდენობით.

ფონდი „ამიანტი“ იზრუნებს ყურის მიერ რეკომენდებული პროექტებისთვის ინვესტიციის მოზიდვის შესაძლებლობებზე. ანოტაციის (არაუმეტეს ორი გვერდისა) წარმოდგენის ვადაა 1.09-17.09.2004; სრული პროექტის წარმოდგენის ვადაა 01.10.2004. კონფერენცია ჩატარდება 2004 წლის 16 და 17 ოქტომბერს, საქართველოს ტექნიკური უნივერსიტეტის მესამე კორპუსში, პროფესორ გიორგი ჯაფარიძის სახელობის №432 აუდიტორიაში. დასაწყისი II სთ.

საორგანიზაციო კომიტეტი: კოსტავას ქ. №77. 0175 საქართველოს ტექნიკური უნივერსიტეტი; სამთო-გეოლოგიური ფაკულტეტი; III კორპ. III სართ. ოთ. №410. ტელ: 37-73-19; 36-41-67; ფაქსი: 22-53-08; მობ: 899 401-503; ელფოსტა: amianti@posta.ge

საქსისი

ახალი მშენებარე კომპლექსი ყაზბეგის გამზირზე

(მეორე „დედათისთან“)

არაყიშვილის ქ. №14

ტელ: 25 34 34; 91 25 34

დღეა მდებარე, მუდღეო ანა; შეიღებო; ილია, მდებარე; დღეა: ნაბი, ნაბი ოჯახზე-ბი ოქცეზი, რომ გარდაცვლილია

მერაბ ილიას ძე სიხოშვილი
პანშევი: 23 აგვისტოს, 17 საათზე; დარბაზი: 24 აგვისტოს, სამშაბათს, 14 საათზე.

მისამართი: ვარკეთილი-3, მე-3 მ/რ, კორპუსი №310, მე-5 საფარსი, ბინა №112.

სიმამრი ალექსანდრე, სიღვრე ლუიზა, ცილისდა დიდი, ცილისდა მალაზა შარბიშვილი ოჯახი ოქცეზი სიხოს

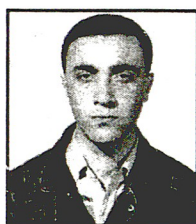
მერაბ ილიას ძე სიხოშვილის გარდაცვალება

მუდღეო ლამაზი ლეკვა; შეიღებო; ნარია, ირავი ბალაშვილი; შეიღებო; ვიღებო: თამარი, ანა, სიღვრე ბე-გლარაშვილი; და ესა; მს კარდინა-ლი; მისიშვილი: ლალი, არჩო ბალაშვილი; დისიშვილი: ნანა, ზურ ტუ-შვილი; რადიო ლოლა ლეკვა; ბიძაშვილი, მამაშვილი, დედაშვილი ოქცეზი, რომ გარდაცვლილია

ივრე არჩილის ძე ბალაშვილი

ზურაბ ქარაიას გახსენება

მოულოდნელი იყო შენი ამ ქვენიდან წასვლა, ზურა. ჩვენი სამეზობროს კიდევ ერთი ადამიანი, ნაღი თბილისელი ბიჭი გამოკლდა. ერთგული მეგობარი შეგებო, გამბედავი და სიკეთის სავსე იყო. სულ ცოტა წინა წინ დღის გარდაცვალებით თავსარაგებოთ განუცემბდით. დღის ერთადერთი იმედი იყო...

ბერი ტყველი გადგებო ამ მძებ წუთ-ისფრულში. ძალზე მძალია ახლა ჩვენთვის უმზობის განცდა. შენი ნათელი ხსენება ყოველთვის ჩვენთან იქნება. ხშირად მოვლით შენს საფლავთან, ჭკუა ღვინო მზღვრის გვერდით და სათილს ავინთებ.

ნათელი იყო, მამა...

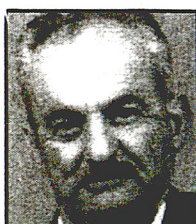
შენი მეგობრები

ვიტალი ოსიანკოვის სსოვნება

ქართველ გმირებს გამოაკლდა კიდევ ერთი უკეთესობიდან ადამიანი. განსაკუთრებით მუთავა გვერდით მდებარე, ნათელი ვაჟი და უმუშევრობის კიბოსა და სიყვარულის გამცემი, 25 წლის სამშობლოს ვარსკვლავი ვიტალი ოსიანკოვი, რომელმაც თავისი ლამაზი სიცოცხლე მამულის კეთილდღეობის შესწრაფად უფალო, დამკვიდრე მისი სული ნათელია.

მეგობრები

ივანე ლომიშვილის გახსენება
ორმოცი დღე სრულდება შენი გარდაცვალებიდან, ჩვენი ძვირფასო ადამიანი. შენ არა მარტო შენს ოჯახს, არამედ მთელ ზენდარს დაკლდი.

შენი ახლობლებისთვის სასურველი სტუდია და თამაზი იყო. ყველას ხიბუვდა შენი მუქი-მუქი ყველა და ოქცეზი.

მუშაობდი სასუსხისმგებლო თანამდებობაზე, ხოლო ბოლო წლებში პედაგოგიკურ მოღვაწეობას უწედი. მიღებული გაქცევა მრავალი ჯილდო, მათ შორის 2003 წლის, პედაგოგიური ღვაწლის დასაფასებლად, „ლიტერატურული“ დარგისთვის.

შეიღებო ერთხელ გაგებეს ცხოვრება, როცა შენი საყვარელი შეიღებოთ კასა კასაზე ბრძან ტყუილ იმეორება. ცოტა წინა წინ მისას მამარე უტყვიო მს, ვაჟიკი ნილარ ლომიშვილი, რომლის დაბადების დღეც შენი გარდაცვალების მე-40 დღის დღესიხება. ასეთი რამ შეუძლებელი არ ხდება.

გვიყვარხართ და თქვენი სახელს დავიწყება არ უწერია. ღმერთმა ნათელში ამყოფოს შენი კეთილი სული. ჩვენს დათხოვლამ სანთლებმა კი გვა გაგონათ საშუალო სასურველში.

შეიღებო, შეიღებო შეიღებო და შენი დავიკო ნუნუ

გოჩა ბაბიძისა და რომა ფანგანის გახსენება

ერთი წელია, უშუალო ვართხი მაგბნელო დარბიან ღამეებს. უშუალო გულისხმის სიცოცხლე, მაგრამ შენს დაიკოს რა კუთხე?! შენი ერთადერთი ბიძა, რომელსაც 9 თვით დაშორდით, თან გაყოფის დღეებზე უბედური ცხოვრებით. სურათებს ვეფრებო ბიძა ტყველ წარსულს ვეფრებო.

ახლა აღარავინ დამჩვენია იმის გარდა, რომ ვისურვო, ნათელში ყოფილიყოს თქვენი ლამაზი სული.

უბედური დღეა, დავიკო, დეიდები, დეიდაშვილები და შენი ახლო მეგობრები

მარიამ (მამა) ბუფაშვილის გახსენება

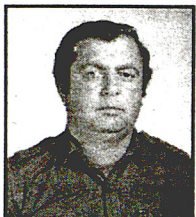

რა საოცარი სისწრაფით გადიან დღეები. თითქმის გუშინ იყო, არაღ უკვე ერთი წელი გასულა, რაც კასეთის მშენებელმა ქალაქმა დაკარგა პატარა კოლონიტი — ბუფაშვილი მამაშვილი ცისფერთვალა, ლამაზი გოგონა, პატარა გოგონი სულში. ალბათ ასეთ პატარა ქალბატონთან შესაფერისა თუ წარმოთქვა ცნობილი პოეტმა ეს საოცარი სიტყვები:

„გოგონა, თვითონ პატარა, გზად პატარა მოკვდეს, შესივითხე შეივითხე, ფრთხილად ახებს ლოკას. შენ ბარ მწერე მალაზი, პირველი რილოპოლისი მუშევრების ქალაქი — დავიანთის, ცილისდა“

მართლაც ასეთი იყო, ჩვენი მამა, ყველა მუშევარად, კეთილ თვალს აგებოდა, ყველა გვიყვარდა და ყველას უყვარდა. გვეყვარა, ამქვენი უკეთესი არაფერი იყავდა. შენ წახვედი, მაგრამ წვენიდან მშენებელი გოგონა — პატარა მარიამ დავიანთი იქ კი შენს სამუდამო საყვარელი, სიკვდილზე სიცოცხლის გამარჯვების სიმბოლოდ მოჩანს შენი სახე, თვითონ კასა და შენი საოცარი ღიძლი.

ანა, ილია საგნაშვილები

მერაბ ილიას ძე სიხოშვილის გახსენება

ჩვენი მუდღე 28 აგვისტოს, მარტობას, 6 წელი შესრულდება შენი გარდაცვალებიდან. ძალიან მძებ და ტყველი იყო ეს წლები შენი მშობლებისთვის. ახლაც ყურში ჩვენი დღეების ტრავმა ნათელია: „ჩემო ერთი, ჩემიშვილი სანთელი“.

ალბათ დრო უბედურია, მოუშუშოს მათი შენი სიკვდილი მუდღეული ჭრილობა.

შენი ამ ქვენიდან წასვლით გაუწელებელი ტყველი დატოვებ შენს დღეს, რომელმაც წარმოუდგენელი შრომა გასწეოს შენი სიცოცხლის გადასარჩენად, მაგრამ ვერ გიმუშვებს. ახლა კი რუდუნებით უფლია შენს საფლავს.

ძალიან დავიწყებულ გული შენს ნათესავებს, ბიძაშვილებსა და მამა-დაშვილებს. თითქმის ჩვენი სადასავლად უდროოდ წასული დავიკო არ გვეყოფოდა ტყველად და შენს დავიწყებულ ჩვენი საყვარელი მუდღე ძალიან გავლახარ, გვეწაბრებო, ხშირად გისხნებო. შენ ხომ მუდამ ხალისიანი, სიცოცხლისა და ოქცეზის სავსე, ნათესავების მოყვარული იყო. როგორ გისარდა ხოლმე ჩვენი ჩამოსვლა ხოლმე, განსაკუთრებით საღამომოდ, როცა ბაბისა და პაბის საფლავზე ვიკრიბებოდით.

ახლა კი ისღა დავიწყებო, ვიღვლით შენთვის, ღმერთს შევთხოვით, სამუდამო სასურველი დავიკვიდროს და ნათელში ამყოფოს შენი ლამაზი სული.

ბიძაშვილები და მამაშვილები

გოჩა ჩხეტიანის სსოვნება

გოჩა, რა ლამაზი იყო შენთან ერთად წყლიან 12 თვე განსაკუთრებით კი — აგვისტო. 26-ში ხომ 34 წლის გახდებოდა. ულამაზო და მუხანათი ბედისწერა გვერდით შენ და მამიკო, ერთად წახვედით ამ ქვენიდან და დატოვეთ ნათელი და ლამაზი კვალა, როგორი ნათელი და ლამაზი სულია პატარა ახსოვხართ ყველა ახლობელს, მეგობრებს და მშობლებს.

დღი ტყველი და სიკეთის დავიწყებო ყველა ჩვენების სულში, განსაკუთრებით კი ოჯახში, მაგრამ სიცოცხლე გრძელდება...

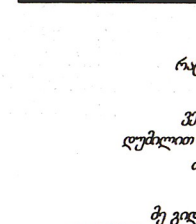
ჩვენი ოჯახს ახალი სიძე შემოგვტანა და მალე ახალი სიცოცხლეც განდგება. სხვათადაც არც შეიძლება იყოს — ორი ახალი ვაჟიკის დანატოვარზე სიცოცხლე ყოველთვის უნდა გაგრძელდეს. გოჩა — შეიღებო, მათი და მეგობარი, ვიღვლით დადასტოვების დღეს. ნათელში ყოფილიყოს შენი და მამიკის სული.

გულდამწვარი და შენი ამავი ოჯახი: დედა, დეიდა და სიძეები

თეიმურაზი ხატიაშვილის გახსენება

არ დავიკო, წლები მდის, მე გვეყვარა, არ დავიკო, დრო რომ იყოს გოგონის სახელი, არ დავიკო, რომ უშუალო მჩინდეს სიძველე, არ დავიკო, რომ უშუალო არ გარბოდით.

არ დავიკო, რომ დღეები ცილისდა მძებ, რაც რომ შეიღებო ტყველ დღის საყვარელს, არ დავიკო, რომ ვეფრებო ჩემ წახვედი, ვერ ვეფრებო, რომ უშუალო მე ვეფრებო. დღეებში ვეფრებო, რომ დამჩვენა ბუფაშვილი, თავს მამიკა უსაშუალო დღი ტყველი, მე არ ვაკლდე, დავიკო, ბედის წინაშე მე ვიკლდე, უსაშუალო-გულიანკეთილი

გოგიატა ქინჭარაშვილის მონატრება

მნატრები, გოგიატა, უსაშუალო მნატრები. ბი. მოვიდა უშუალო ჩემი არსებობის, ტან-ჯვასა და წახვედის ბოლო იდოლი და შენი მძებ დადასტოვების დღე (შენ ხომ 26 აგვისტოს 28 წლის უნდა გახდებოდა), რომელსაც უშუალო, ცილისდა და გარდაცვლილი ტყველი ვეფრებო.

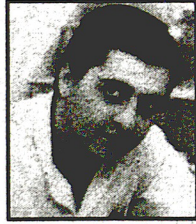
უსაშუალო, ტყველად მნატრები, უბედური დღის შეიღებო. მხოლოდ 25 ბედნიერი წელი მერე შენთან ერთად ყოფიხარ, ჩემი გაუწელებელი უსაშუალო შეყვარებული შეიღებო. დღეებზე უფრო შენს გაბედებობას, მაგრამ ბუფაშვილი — შენ მარადილი სიზმარე გარეშა, მე კი — მარადილი ტყველი, მწარე სიცოცხლე, ცივი ჭკუის ყრუება და შენი ლამაზი სურათის მოყვარება. ეს ჩემთვის მძებ სასჯელია, მწარე უშუალო ყოფნა, შენ ხომ ჩემი პირველი სიზარული და დღი იმედი იყო, ჩემი თბილი და მოსყვარული შეიღებო.

დღეებში ჩემს ცხოვრებაში იმ ერთადერთ ბედნიერ დღეს, როცა დღისი ნებით მოვიდა შენი, გულში ჩავიკო და ჩვენი სიკვდილი სასიხოთა და რუდუნებით ვეფრებო.

26 აგვისტოს, შენი დაბადების დღის მოვალე შენს საფლავზე, დავიკო წინადა სანთლებს და ღმერთს შევთხოვ, ნათელში ამყოფოს შენი ლამაზი სული.

შენი უბედური დღეა

27 აგვისტო მიმიკო ზუბადაშვილის დაბადების დღეა

ჩემი მიმიკო! ჩემი საყვარელი ბიჭიკო! ყოველ ცისმარე დღის თქვენი სახე ვეფრებო. დამეცე თქვენი ღამეები. გაუწელებელია ის მუდღეო ტყველი, რასაც უთქვამდა ჭკუა... ძალიან ვეფრებო, ჩვენი დღი მუდღეო სიზმრა არაფერ შეეფრებო, მაგრამ არსებობს ოთხი წარუშლელი დღე, რომელიც მშობლების პასუხისმგებლობის უფლები ტყველი, რომელიც პირ-ნათელად გატარებო და გატარებო დღეებზე, უკვე თქვენი შეიღებო ბიძაშვილი.

ჩვენი სიყვარული შეიღებო მიმიკო! დადასტოვდა ჩქარობა. სამშობლოში მისიხვო კი არ გვაკლდე, სახლში დაბადებ. ამბობენ, ვინც დაბადებას ჩქარობს, მისი ხასიათი სირქარა... და მარ-თიკა, ყველა მინიქარა. ჩქარობი სიყვარულს... სიკეთეს... კიკიკიკის დამკვიდრება; მამაშვილი, მეგობრობაში უფლებიკიკიკი, გულწრფელობა, კეთილმეტყველება კიხიკიკი თუ სხვაგან.

ნეტაე სიკვდილი არ გეჩქარა. შენ ხომ ახალმშენებელი ოჯახი და ორი თითო ქალიშვილი დავიკო... 10 წელია, ცილისდა არ შემშრალა. შენ ჩვენი იხვე იმ 27 წლის წესკად დარჩი. არაფერ თქვას, — დრო ყველაფრის მკრნალობა. შეიღებო უფრო წასვლის ტყველი არაფერი კრნავს.

შენს ერთადერთი საფიქარი მძას, ზურკის უშუალო სიცოცხლე რომ არ შესძლებოდა, თავადაც დარწმუნდი. ის შენიანა. 10 წლის გოგონის შემდეგ ისევ დავიკო შენი და მისი ტრავმული სიკვდილით არა მარტო მისი ერთადერთი ქალიშვილი დაიბოდა, მეორედ დაიბოდა შენი შეიღებო: დეა და ნია. ზურა ხომ მისიშვილებს უმამობას არ აგრობობებოდა.

ორად ორი საფიქარი ვაჟიკის დამკარგავი მშობლების სიცოცხლე — მხოლოდ და მხოლოდ თქვენი დანატოვარი შეიღებო ბიძაშვილი პასუხისმგებლობა, მათი პატრონობა და კიდევ ის — როგორც დღეს, ამ ოთხ გამორჩეულ დღეს, ქრისტიანული წესით ქართველმა დეამ სხვის გასაგონად უნდა ამოგონოს: მიმიკო, ზურა... ზურა, მიმიკო! რათა თქვენი სახელები დავიწყებას არ მივცეს.

მშობლები: დედა და ლავრტი ზუბადაშვილები

ზაზა ალიოშის ძე ცერცვაძის მონატრება

„გმადლო, რომ განჩი...“

„გმადლო, რომ ასეთი ტყველი იყო...“

(შენი ნათი)

ეს სიტყვები შენს მუდღეო წაწერა შენი საფლავის ქვაზე და რომ მარ-თიკა ტყველი და კარგი იყო, ჩვენი მარბილობაში გადასული, საყვარელი სიტყვა. რა მწარე და მოუშუშებელი ჭრილობა ზარ ჩვენი: ნამდვილი ქართველი ვაჟიკი, ახალგაზრდებისთვის საყვარელი, გვერდით მდებარე და ბავშვებისთვის ტყველად ტყველი. ნებისმიერი გრძობა შენს გულ-წრფელ, დაუღუპელ თანადგომას ჭკუას თუ ღვინოში და რაც მთავარია, გრძობა უზალო სიკეთესა და სიყვარულს.

ფიზიკურად ძლიერ ვაჟიკის არ გვერია, რაიმე თუ გძლევდა, მაგრამ ულამაზო ყოფილა ბოროტი ხელი. სიმართლე იყო შენი ცხოვრების მეგობარი და სიყვარული მისი ერთგული დარჩი. ჩემი ცხოვრების ნარეკლიანი გზა უშუალოდ და კაცურად განვლე. სამწუხაროდ, აღარ დავიკო შენი ნათელი, მაგრამ ისეთი სიკეთის, რომ სხვისი სამი სიცოცხლეც კი არ ვეფრებო.

ძალზე მძალია შენზე წარსულში ღამაგა. ისევ დავიკო ზაზა-ული, ისევ მოვიდა 24 აგვისტო — შენი დაბადების დღე...

შენ ის ტყველი ზარ, დროსთან ერთად რომ იზრდება. ვაჟიკი, გოგონათაზე რომ უნდა ავიტარებო, ცილისდა დღეებში. ჩვენ ვეცოცხლებო შენი სიხილსა და სიყვარულის გადასარჩენად. ჩვენ წელს პირველად ვხვდებით უშუალო შენს დაბადების დღეს... ნეტაე შეგეფრებო, იმ სახლისწირი შემთხვევისთვის გამარჯვება გოჩა — შეიღებო, მათი და მეგობარი, ვიღვლით დადასტოვების დღეს. ნათელში ყოფილიყოს შენი და მამიკის სული.

ჩვენ ვერასოდეს დავიწყებოთ ასე ნაადრევად დავიწყებული შენი სიცოცხლე. იმის გაფიქრება გვიჭირს, რომ სამუდამოდ დავიწყებულიყო...

ღმერთს შევთხოვთ, რომ ნათელში იყოს შენი ლამაზი სული, ჩვენი ზაზა.

შენი სიღვრე და სიმამრი: ნუნუ და გიზო მანავაძეები; ცილისდა და ქვისილი: თეა და პაატა ჭიქაბერიძეები

მერი მღებრიშვილის გახსენება

პირველად შენი დაბადების დღე უშუალო, ჩემი დედა. რა თავზარდამცემი, შემშრალი და წარმოუდგენელია უშუალო. რა ამაყი და თამაზი ვიყავი, რა მყარად გვრძობდი თავს.

ახლა ყოველი დღე შენზე ვეფრებო დამდება და შენზე ვიღვლით თენდებო. მნატრები, უშუალოდ გულში სიკეთის და დარდი გამიჩნდა. მიმიკო, ღამა შენი წარსულში სხვებს. არ მინდა ვი-ფიქრო სიკვდილზე, რომ უნებურად ცილისდა შორის აღარ გივლდო.

ყურში დღესაც მწარე ჩამეხმის შენი სიტყვა: „მიშველე“, მაგრამ ჩვენ ვერ გიმუშვებო, უშუალოდ აღმოჩენილი ვერაფერი სიკვდილის წინაშე.

შენ ხომ ყოველთვის მბოროტი შენი დაბადების დღეზე. მე ახლაც მოვალე, დედა, შენთან, შენი საფლავზე ლამაზი ვეფრებო. თითქმის მოგართმევ და მუხლმოდრეკით შეგვეფრებო ღმერთს... ნათელში ამყოფოს შენი სიტყვა სული.

ნინო

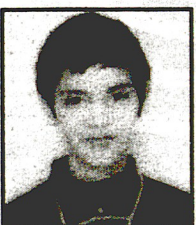
ზაზა ბუხნიკიძის სსოვნება

ჩვენი ზაზა 40 წლის გახდებოდა... ვერასოდეს ვიფიქრებო, რომ მასზე ნეკროლოგის დაწერა მოგეწონებოდა. იგი ხომ კლდედასეთი იყო: ძლიერი, შეუპოვარი და უმშობარი. ნამდვილი ვაჟიკის ტალკედაც ედგა მშრანი დიდსა და პატარას. თუკი შეგებო, არავის თუ მადლიდა სიკეთის, გვერდით დგომას და ერთგულებას. მისგან არავის ახსოვს წყნა და ხინკა. თუ რაიმე დააკლდა, ისევ საკუთარ თავს, სხვა არაფერ დაუზარალებია...

უსაშუალოდ დაკლდა მისი ვაჟიკისა და ალალი დიმილი ოჯახს, ზენის, სანაფისთვის, ქალაქი... დააკლდა და თან წაიყვანა დიდი სვედა... ნათელი დადასტოვების მის ლამაზ სულს...

ქ. რუსთაისი კლდისშვილისა და შეიქნეკის უბნის მეგობრები

ანზორ ჩიქობავის სსოვნება

სადაცა მიწაზეა აგვისტო და გასრულდება სამშობლო ტყველიანი 1 წელი. მიმიკა აგვისტოს მიწაზელი ჩვენი, რადგან ყოველდღიან მარბიან ბიძაშვილებს დღეს შენზე შენი გულისტყრა და სიკეთის მარადილი სამყარო შეუქმნო.

ძალიან ხანმოკლე გამოდგა შენივე წუთისფერი, განგებამ მხოლოდ 16 წელი გაიმეტა და მარადილი სიხილზე გარეშა. რატომ დავიწყებოდა შენი ლამაზი სიცოცხლე? შენ ხომ უსაშუალოდ გვიყვარდა იგი, მომავალზე ოცენობილი და სამშობლო გვერდის აწყობი. მაგრამ, ვაგლახ, განგებამ წარტყლი დაუწია შენს ამქვენი ყოფნას. რატომ დატოვებდა ასე უკლამო ბედის ჩარხი? რისთვის? რატომ? — პასუხი კი არ ჩანს! მას შემდეგ ყველა ჩვენებისთვის სამყარო გაფრქვნილად და დატოვებო. უშუალო ჩვენი ყოფნა, ჩვენი ანზორიკო, არის მარადილი ტყველი, გოგონა, ცილისდა, ვაგლახ. ო, რა მძალია შენზე წარსულ დროში ღამაგა.

რამხელა სიხარული იყო შენი დაბადება ჩვენთვის, რა ბედნიერები ვიყავით ყველაში. ვის შემოვლა შენი აქ ყოფნა, შენი მწიქნარე სიცოცხლე? ან უკვე ჩვენი გარსი სიცოცხლეამწარე ბუფა, უბედური. მხოლოდ შენზე გოგონით, შენი სურათის ფერებით და შენივე სანთლების დანთებით იქნება და ამითვე მთავრდება ყოველი დღე. ო, რა მწარეა უშუალო. მართლაც

არარაობა კაცის სიცოცხლე. ერთიდა გავრეგებო — ერთი დღეც იქნება და ჩვენც მოვივლით იქ, ჩვენი ანზორიკო და იქ გავიხსენებო ალბათ, ერთად ყოფნით — იქ კი ვერაფერ დავიკვარებო ერთმანეთს. მანამდე კი შენ მაგიერად შენს საფლავს მივაკითხავთ და იქ მოგვევრებით და მოვიხიბებით გულს.

ყველა ჩვენების, ყველა შენიანის სიყვარული, მონატრება და შენს სახელზე აღვნიშნო წირვა-ლოცვა გაგონათებს ცათა სასურველს, ჩვენი ანზორიკო, სადაც განგებამ გარეშა მარადილად ყოფნა აგრე ნაადრევად. ჩვენს გულში შენს სახელს დავიწყება არ უწერია.

შენი უბედური დედა, მამა, დეიდა

მერაბ და კობა ანთიშვილის მონატრება

ჩემი ლამაზი შეიღებო — მერაბ და კობა, 24 აგვისტო თქვენი დაბადების დღეა. მერაბ, მეორე წელია შენი ლამაზი, თბილი სახის საცვლად ცივი ჭკუის ვეფრებო.

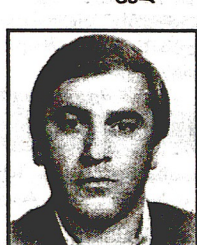

დადასტოვების დღეს გოგონაც შეიღებო, დისიშვილები და ახლობლები.

იმიტომ ტყველად, მერაბ და კობა. მარადიული სასურველი დაუშვებოდას უფალო თქვენი სულები.

შენი გამწარებული დედა და ბიკოლა ვენერა

გელა სამხარაძის მონატრება

სამი წელი გავიდა, შეიღებო... სამი ცრემლიანი და ტყველიანი წელი. მე კი მგონია, გუშინ ჩემ გვერდით იყო. პერანკი — ვიღებო ხოლმე, იმ დღეს რომ გვეცა, როცა ამქვენი ყველაზე უბედური დედა გამზად... ისეთი განცდა მაქვს, თითქმის შენ გელაპარაკები, ცილისდა, საღამომის, ვაჟიკის. ჩემი ლამაზი ბიჭო, როგორ მეამაყებოდი — მაღალი, ათლექტური, სიმბოთი და სიყვარულით სავსე თავლებით. ამ

ჩვენი გენიკი სადაც უნდა იყო...

დიანა სუბერმარკეტში გავიცანი, გამყიდველად მუშაობდა. 22 წლის იყო, მაღალი, თხელი, ჩამოქნილი, უცნაურად მოციმციმე თავლისფერი თვალები ჰქონდა. უკლებლივ ყველა კლიენტს, ყველაზე ჭირვეულსაც კი, ხალისიანად და ღიმილით ემსახურებოდა. გამოწკნისი არც მე გახლდით — მარდად ჩამიწყო პარკებში ნავაჭრი და სალარომდეც მიმაცილა. მართალია, სამსახურში მიმეჩქარებოდა, მაგრამ ფეხი ავითრიე და მომხიბლავ გამყიდველთან მუსიკის გაბმა ვცადე. მან თავზიანად მომბოდიშა და მორიგ კლიენტს მიუბრუნდა. მეტი რა ჩარა იყო, გასასვლელს მივაშურე, თან უკან-უკან ვისედებოდი და სწორედ ამ დროს მისი წვრილა ხმა შემომესმა, — ფრთხილად, ბატონო! ამის თქმა იყო და — დავიფიცებ, ფეხი არაფრისთვის წამომიკრავს — ჩემი პარკებიანად ძირს გავიშხლართე. ერთ-ერთი პარკი, რომელშიც კვერცხები ეწყო და ძირს დანარცხებისას, რა თქმა უნდა, „ერბოკვერცხად“ იქცა, ზუსტად ჩემი პირისახის გასწვრივ აღმოჩნდა და ცხვირიც სწორედ ამ „ომლეტში“ ჩაერგე! მყიდველ-გამყიდველიანად, მთელი მაღაზია სიცილით გაიჭჭა. მხოლოდ დიანამ მოირბინა ჩემთან, წამოდგომასა და პარკების აკრეფაში მომესმა-რა, თავისი ცხვირსახოციც შემომთავაზა სახის გასაწმენდად. გიყვარდეთ, დრო არ დამიკარგავს და სასწრაფოდ სახელი და ტელეფონის ნომერი ვკითხე, მეორე საღამოს კი ყვავილებით ხელდამშვენებული უკვე რესტორნის შესასვლელთან ველოდებოდი...

თავიდან მეგონა, დიანასთან სასიამოვნო შეხვედრებითა და ტელეფონზე ლაქლაქით მხოლოდ თავს ვიქცევდი. მით უფრო, რომ ურთიერთობის გასაღრმავებლად სურვილს არ ამჟღავნებდა. ჰოდა, ერთ მშვენიერ დღეს მივხვდი, რომ მიყვარდა! აღარ დამისანებია და ხელი და გული შევთავაზე. დიანა დამთანხმდა, თუმცა ქორწილის წინ პირობა ჩამომართვა — სიტყვა მომეცი, რომ არასოდეს მიღალატებ. წინააღმდეგ შემთხვევაში, რაც მოგივა, მხოლოდ საკუთარ თავს დააბრალეო...

შევფიცე, სამარის კარამდე შენი ერთგული ვიქნები-მეთქი, თუმცა გუნებაში კი მეცინებოდა. მოკლედ, ხელი მოვანერეთ და საქორწინო მოგზაურობაში წავედი. მშვენიერი თაფლობის თვე გვექონდა. მაგრამ მოგესენებათ, ერთ მშვენიერ დღეს ყველაფერი მთავრდება... თბილისში დაბრუნების შემდეგ, უწინდებურად განვგერძე მუშაობა. დიანამ სამსახურს თავი დაანება, რადგან, ჯერ ერთი, რომ მშვენიერი შემოსავალი მქონდა და, მეორეც, ახალი სიცოცხლის შემომატებას ველოდი. ექიმმა კი ჩემს ცოლს წოლითი რეჟიმი დაუნიშნა.

პირველ ხანებში, სამსახურის დასრულების შემდეგ, თავპირისმტერვეით გავრბოდი შინ, რათა მთელი საღამო საყვარელ მეუღლესთან გამეტყუებინა — მარტონი ვცხოვრობდით. ნელ-ნელა პირველმა აღტყინებამ გამიარა და აღმოვაჩინე, რომ ოჯახური პრობლემების მოგვარებამ ერთგვარად დამეჩანა და თავი მომაბერა. შესაბამისად, განტვირთვისა და რაიმეთი თავმექცევის სურვილი გამიჩნდა. ჰოდა, მეგობრებთან ერთად დროს ტარება დავიწყე. ერთ საღამოს კი, რესტორანში ლიკა გავიცანი... ძალიან ლამაზი, კისკისა გოგო იყო, თავქარიანი... მეც მეტი რა მინდოდა? დავატარებდი აქეთ-იქით და საჩუქრებითაც ვანებიერებდი. თუმცა, მისი ცდუნება მაინც ვერ შევძელი და გადავირიე! დამავიწყდა საღამოობით შინ მომლოდინე ფეხმძიმე ცოლი და ფიცი.

თოჯინების კუნძული

მეხიკოს მახლობლად, ტბის შუაგულში, პატარა კუნძულია, რომელიც პოპულარული გახდა და ტურისტულ ღირსშესანიშნოებად აღიარეს მოჩვენების წყალობით. დაახლოებით 50 წლის წინ ამ ტბაში დაიხრჩო გოგონა. კუნძულის მკვიდრი ფერმერი სანტანა, ჩიოდა, — ბავშვის სული ხშირად სტუმრობს ჩემს სახლსო. სანტანას ურჩიეს, მოჩვენებისგან თავის დასაღწევად ყველგან ჩამოკიდებოდა თოჯინები, რომლებიც დააფრთხოვნ ბოროტ სულებსო. ფერმერი ასეც მოიქცა და საოცრებაც მოხდა — მოჩვენებამ სახლი დატოვა.

ეს ამბავი გახმაურდა. მას შემდეგ, ყველა, ვისაც მოჩვენება შეანუხებდა, ამ კუნძულზე გამოიბოდა თოჯინით ხელში. მალე ყველა ხიდან თოჯინა იყურებოდა.

თურმე, მექსიკაში წესად ჰქონიათ, — თოჯინას შეწირვა ციური ღმერთებისათვის ადამიანს უბედურებასა და ავადმყოფობას აარიდებსო. ტურისტები ირწმუნებიან, — თოჯინებმა არაერთგზის გვისხსნეს ხიფათისა და სნეულებისგანო...

„საშალლო-სალალო“ გვერდის პასუხები
I. ა) — 4); ბ) — 1); გ) — 2); დ) — 3).
II. არწივი.
III. აბა, გამოიცანთ:
1) — დ); 2) — ა); 3) — გ); 4) — ბ); 5) — ბ); 6) — გ); 7) — დ); 8) — დ).

ერთ მშვენიერ თუ ავბედით დღეს, როგორც იქნა, დავიყაბულე... სასტუმროში ნომერი შევუკვეთე, ყვავილები და შამპანური ვიყიდე და ლიკასთან შესახვედრად მანქანით გავვექანე. ის იყო, მის სადარბაზოსთან დავამუხრუჭე, რომ ჩემი მობილური აწვრიალდა — დიანა იყო. სად ხარ, — მკითხა ხმაწავარდნილმა. მეგობარია ავად და მთელი ღამე საავადმყოფოში ყურყუტი მომიწევს-მეთქი. მატყუებ, — ხმა გაუცივდა, — ვიცი, სადაც ხარ და საით მივშურები. სასტუმროს სახელწოდება და ადგილმდებარეობაც „მახარა“!

ელდა მეცა. „კეთილისმსურველებს“ რა გამოლევს ამ ქალაქში, ალბათ ვინმემ ჩაუკაკლა ჩემი ამბები-მეთქი და მდგომარეობის გამოსწორებას შევეცადე — რას ამბობ, ჩემო სიცოცხლე, თუ გინდა, ახლავე შენთან გავჩნდები-მეთქი! სადარბაზოსთან ჩამოსულ ლიკას კბილების კრაჭუნით მოვუბოდიშე — შეხვედრა სხვა დროისთვის დავუთქვი და შინისაკენ გავქანდი. იმ საღამოს დიანას საყვედური არ დასცდენია. მაინც ვადროვე, რომ დამშვიდებულყო. ერთი თუ ორი კვირის შემდეგ რის ვაი-ვაგლახით ხელახლა დავიყოლე ლიკა. ისევ შეუუკვეთე ნომერი სასტუმროში. ამჯერად დიანას ზარი მაშინ გაისმა, როცა დივანზე გუგულებივით ჩამომსდარი მე და ჩემი ოცნების ქალბატონი შამპანურს ვწრუშავდით — ვიცი, სადაც ხარ, — დიანას ხმა კრაზანის ზუზუნით ჩამესმა, — გვერდს ერთი თავქარიანი ლამაზმანი გიმშვენებს და მზად ხარ, მასში გამცვალოო. დამეცხლა! თუმცა გამოსავლის მოძებნას მაინც შევეცადე, — საქმიან შეხვედრაზე ვარ და შენი ეჭვები სრულიად უადგილოა-მეთქი, — შეკამათება ვცადე. მაგ ქალბატონს ლიკა ჰქვია და შენი ოჯახის დანგრევაზე ოცნებობსო, — მომიკო. ახლავე შინ თუ არ გაჩნდები, თვალით ვერასოდეს მნახავო!

რალას ვიზამდი? ამჯერადაც დავემორჩილე მის აზირებას და შინ მივტუსტუსდი. დიანამ უცნაურად შემომბანათა მოციმციმე თვალები და კუდიანი დედაბერივით წამისიწინა: — თუ კიდევ შეეცდები იმ როსკიპის ნახვას, თვალიც დაგვესებაო და ზურგი შემაქცია... რაკილა ფეხმძიმედ იყო და მისი განერვიულება არ მინდოდა, აღარ ავეყვი და ბოლმა გულში ჩავიკალი. თუმცა, ზუსტად ვიცოდი, რომ ლიკასთან შეხვედრაზე უარს არასგზით არ ვიტყოდი.

მესამე პაემანზე მობილური გამოვრთე! მთელი ღამე გული ვიკვეთე ლამაზი ქალის აღერსით და როდის-როდის ჩამეძინა. არ ვიცი, დილა იყო თუ შუადღე, თვალი რომ გავახსილე და დაჭრილი დათვივით ავღრიალდი — გარშემო ყველაფერი სიბნელეს მოეცვა, ვერაფერს ვხედავდი! ლიკას შიშით მეტყველებს უნარი წაერთვა... ჩემი მობილურის ჩართვა და სახლის ტელეფონის ნომრის აკრეფა ეუბრძანე. აკრიფა და ხელში მომაჩენა. დიანას საოცრად მშვიდი ხმა ჰქონდა, — როგორა ხარ, საყვარელოო, — მკითხა. ეს რა ჩაიდინე, შე კუდიანო, — ავბღავლდი, — ახლა მოვალ და კატასავით მიგახრჩობ-მეთქი. ნუ გაირჯები, შენგან სამუდამოდ მივიდვიარო, — მომიგო და ყურმილი დაკიდა...

ასე დამეწგრა ოჯახი. ლიკამაც მიმატოვა, — ბრმა და ხეიბარი რად ვჭირდებოდი. მართალია, დროთა განმავლობაში თვალისჩინი დამიბრუნდა, მაგრამ დიანას მოძებნა, მასთან შერიგება აღარ მიცდია და არც ახალ ოჯახს მოვკიდებეივარ. მეშინია, კვლავ ისეთი ცოლი არ შემხვდეს, რომელიც სადაც უნდა ვიყო, ყველგან მომაგნებს. მეტადრე, თუ მის წყევლა-კრულვას ძალა ექნება...

ბ.ბ., თბილისი

სანა

ვალერი თ-ძე მართლაც ხიფათიანი კაცია, თუმცა ერთ-ორჯერ ლამის მანიკად გამოაცხადეს, რადგან დატრიალებული უბედურებების ეპიცენტრში მოხვედრილი სასწაულებრივად გადაურჩა სიკვდილს...

— 1995 წლის შემოდგომაზე ჩემი ტაქსით მგზავრები მიმავადა თბილისიდან რაჭაში. მანქანა ორმა მამაკაცმა იქირავა — ოთხი ბიჭი უნდა ჩაიყვანო შოვამდეო. იმხელა თინას შემომთავაზეს, ვერ ვთქვი უარი, თორემ რატომღაც არც დამეირაველები მომეწონა და არც მგზავრები, მით უმეტეს რომ ჩემს გასაგონად არც ლაპარაკობდნენ და მთელი გზა თითქოს თვემდნენ...

როცა შროს მივდივარ, სულ თან მიმაქვს „ჟანისტრებით“ ბენზინი. იმ დღესაც ორი „ჟანისტრა“ მედგა საბარგულში. მართლა ბედისწერა იყო ალბათ, რომ ერთ-ერთი ნაქცეული და ბენზინი დაღვრილა. მერე კი, როცა ერთმა მგზავრმა სანთებულა აანთო სიგარეტის მოსაყიდებლად, უცებ ავეფთქდი... გონს რომ მოვედი, ცეცხლმოდებული მანქანიდან მოშორებით ვშდე, აზრზე არა ვარ, გადმომაგდო რამემ თუ თავად გადმოვტვი...

— რა იცით, რომ საბარგულში ჩალვრილი ბენზინი აფეთქდა, იქნებ თქვენს თანამგზავრებს ჰქონდათ ხელყუმბარა?

— მერე, თავი აიფეთქეს, კაცო?! არა, ბენზინის ბრალი იყო, ექსპერტიზამაც ეს დაადასტურა. უკან მჯდომი სამივე მგზავრი დაიღუპა, ჩემ გვერდით მჯდომმა მძიმე დამწვრობა მიიღო, მე უწინშეწლოდ დავშავდი. ჯერ იყო და, სასა-მართლოში მანვალეს, სანამ ჩემი უდანაშაულობა დამტკიცეს. მერე „შავი სამყარო“ დამდეგდა მოსაკლავად — ის ბიჭები, რომელიღაც ყაჩაღური ბანდის წევრები ყოფილან, თანაც ძუბნილები, რაჭაში დასამალავად მიდიოდნენ თურმე.

— რამდენადაც ვიცი, ეს თქვენი პირველი ხიფათი არ ყოფილა?!

— არც პირველი და არც უკანასკნელი. სწორედ ამიტომ ვერაფერი გამიგია ბედისწერის, თუ სასიკვდილო ვარ, მოიკლავ, თუ არადა, რამდენჯერ უნდა ჩაზედო სიკვდილს თვალებში?! პირველად 1971-ში გადავურჩი სიკვდილს. 14 წლის ვიყავი. ბიჭები მდინარეზე სათევზაოდ წავდი. დინამიტი ავაფეთქეთ და... ორი დაიღუპა მაშინ, მე მხოლოდ ნეკი წამგლიჯა ხელზე... ორი თვე ენა მქონდა შიშით ჩაფარნილი, ეგონათ, მოკვდებოდი...

18 წლისა ჯარში გამიწვიეს, ციმბირში მოვხვდი და ორჯერ ისე მომიყვინა ხელ-ფეხი, ერთხელ ფეხის ამუტაცია დამიპირეს და ბოლო წუთს გადაიფიქრეს, 1% იყო იმ ფეხის გადარჩენის შანსი და იმას მოებლაუჭნენ ექიმები... მანამდე ტივაგში დავიკარგე და ღამით მგლების ხროვა მოადგა იმ ფიჭვს, რომელზეც ავცოცდი... ისე ყმუოდნენ, შიშით თუ არ გავგაქდებოდი, არ მეგონა.

...1979-ში გაზის ბალონი აგვიფეთქდა ოჯახში,

კაკუნი განთიადისას

ერთხელ დამფრთხალი ჩიტი შემოფრინდა ოთახში. კარი დახსურეთ და მე და ჩემი ბიძამ-ვილი დავედვენეთ. საბრალო ხან ერთ კედელს მიაწყდებოდა, ხან მეორეს. ფანჯარას კი სულ გარს უვლიდა, ფრთხილვებდა, განწირული ხმით ჭყიოდა. ამ დევნაში რომ ვიყავით, ბებია შემოგვესწრო. დაგვტუქსა — ამ საბრალოს რატომ აწვალეთო და ფანჯარა გააღო. ჩიტუნამ თითქოს იგრძნო, რომ მსხნელი გამოუჩნდა, სასიამოვნოდ აჭიკჭიკდა. ოქროს ნისკარტი, ოქროს ნისკარტით, — მიაძახა ბებია... ჩიტმა გაიღალა და გაფრინდა.

ბებია დავგვრიკავ: ოთახში ჩიტი რომ შემოფრინდება, რაიმე ამბავი მოაქვს, ამიტომ უნდა მიაძახოთ, — ოქროს ნისკარტი, ოქროს ნისკარტო და გაუშვათ. აივნის ჩეროში მერცხლების ბუდე არ დაშალოთ, წყველა იციანო. მეც ბებიას დარიგება მთელი ცხოვრება არ მავიწყდება.

ამის მერე დიდი დრო გავიდა. თბილისის ერთ ძველ უბანში ვიქირავე ბინა. დიასახლისი ხნიერი ქალი იყო, ადრე მუსიკის მასწავლებელი ყოფილა. იმუამად მარტოხელა პენსიონერი ერთთავად შინ იჯდა. მოკრძალებით განეწყვე მის მიმართ. მეგონა, სიკვითი საცე იქნებოდა. დავუახლოვედი თუ არა, სათითაოდ დამიხასიათა მეზობლები. ყველას ლანძღავდა, აუგად იხსნიებდა — არ გირჩევ მათთან ურთიერთობასო. ბოლოს ისიც კი მითხრა, მეზობლებს ნუ ესაღმებოი. მეზობლები კი პირიქით, მეფერებოდნენ, ყურადღებას არ მაკლებდნენ, თუ რამე დამჭირდებოდა, მაშინვე გააჩენდნენ

რომელსაც ბებიარჩემი შეწირა, მე კი იქვე, ტახტზე მძინარე, დღემდე არ ვიცი, რა ძალამ გამაგდო გარეთ. გონს მოსულს ხალხი მესვია ირგვლივ...

1982-ში ცოლი შევირთე და არც ქორწილს ჩაუვლია უხიფათოდ. სანამ პატარძლის მოსაყვანად წავიდოდით, ბიძამვილს ვთხოვე, თავის მოსანესრიგებლად სალონში წავეყვანე. საქესთან ბიძამვილი იჯდა და... შემხვედრ ზოლზე გადავიდა რატომღაც, სატვირთო მანქანას შეუვარდა, ის ადგილზე დაიღუპა, მე კი ერთი ნაკანრიც არ დამტყობია... ლხინის სუფრა გლოვით შეგვეცვალა, მაგრამ დანიშნული ქალი მაინც მოვიყვანე, ბუნებრივია...

1989 წელს აპრილის ცნობილ მოვლენებში ვმონაწილეობდი. ცოლისძმა არ მშორდებოდა გვერდიდან და ორივენი მოვიწამლეთ გაზით, არადა... მე გადავჩრი... ის დაიღუპა, მიუხედავად მკურნალობისა...

აფხაზეთის ომშიც ვაპირებდი წასვლას, მაგრამ გამგზავრებამდე ორი დღით ადრე ზუგდიდში წავედი ნათესავებთან ერთად ახლობლის დაკრძალვაზე. გარდაცვლილის „სამძიმო“ სისხლიანი ანგარიშსწორება მოაწყო. პირდაპირ გასვენებაში ატყეს სროლა, ვითომდა დაკრძალვაზე მოსული „მოსეირნე მკვლელების“ დასასჯელად... არ ვიცი, რამ გადამარჩინა, ორი ტყვია დამაჭედეს მარჯვენა თქოზე და უმძიმესი ოპერაცია გამეკეთეს, რომლის გამოც კარგა ხანს ვერ დავექვი ფეხზე...

1995-ში ერთ-ერთ მშენებლობაზე ატყდა სროლა და ჩემ გარდა ყველა (4 კაცი) იქ მომუშავე დაიღუპა. მოგვიანებით გაირკვა, რომ მკვლელები და მშენებლობის მეპატრონეს მინის გამო ჰქონიათ დავა. რადგან მხოლოდ მე გადავჩრი, პოლიციამ კარგა ხანს მანვალა — მკვლელთან სიმ არ იყავი შეთქმულიო.

2000-ში მეზობლების განზრახ მონამვლაში დამდეს ბრალი და გაღიზიანებულებმა სულ მანიაკი მიძახეს, არადა, რას ჰქვია მანიაკობა?! — სოკოს შეგაროვება მიყვარს, იმ დღესაც დამიხახეს მეზობლებმა, რომ ორი ვედრო მოვიტანე და არ მიმეწოდებინა? ეზოში გავეშაღეთ სუფრა. თითქმის ყველა მოინახლა, მარტო მე და ჩემი ოჯახის წევრებს არ მოგვცვლია რამე და ესეც სანანებელი გამიხდა, მარტო მე კი არა, ჩემს ცოლ-შვილსაც ეჭვით დაუწყეს ცქერა: — კუდიანები და ჯადოქრები არიანო, აღარ გველაპარაკებოდნენ და ამის გამო ბინაც გამოვიცვალეთ... აღარ ვიცი, რა ექნა. ნეტავი იცოდეთ, რამდენჯერ მინახრია სიკვდილი... ეკლესიაშიც მივედი სალოცავად... მაპატიოს ღმერთმა და ნათელმხილველთანაც ვიყავი — იქნება ჯადო მაქვს და მიშველე-მეთქი რამე! ყველა მხრიდან ხიფათს ველი, არც გაზს ვკვარები სიახლოვეს, არც წყალს და არც მანქანას, მგონი ფსიქიკურადაც ვეღარ ვარ კარგად!...

...მართლაც უცნაური ამბები ხდება ბატონი ვალერის თავს...
ინგა ჯაყელი

ხოლმე... თავს მეველებოდნენ. რალაცნაირად გაორებული ვიყავი. არც სახლის პატრონის განაწყენება მინდოდა და მეზობლებიც არაფერს მიშლიდნენ, პირიქით... მათთან სიახლოვემ და თბილმა დამოკიდებულებამ ჩემი სახლის პატრონი სულ გადარია. აღარ მესალმებოდა, უსაფუძვლოდ მლანძღავდა, თქვენ წარმოიდგინეთ, ეს თმადათოვლილი ქალი უშვერად იგინებოდა კიდევ. ამიტომ ყველა ცეცხლივით ერიდებოდა.

ასე გესლის ნიხევაში გადიოდა წლები. ერთ დღით საშინელმა კაკუნმა გამომაღვიძა. თენდებოდა. კაკუნი რიტმული და ძლიერი იყო. წამოვხტი, კარს ვეცი, არავინ იყო. მივაყურადე და დიასახლისის ფანჯრის რაფაზე შემომჯდარი ჩიტი დავინახე. ერთი ციცქნა ფრინველი მოუთმენლად აკაკუნებდა... შემებრალა. მინდოდა ფანჯარა გამეღო, დიასახლისმა მიყვირა — ხელი არ გააწმრიოო. რალას ვიზამდი, გამოვბრუნდი. ჩიტი კი კაკუნს განაგრძობდა. იმ დღიდან ლოკინად ჩავარდა ჩემი დიასახლისი. ცალკე მისმა ავადმყოფობამ დამალა და ცალკე — კაკუნმა. ცხოვრება ჯოჯოხეთად მექცა. ეს უბედურება დიდხანს გაგრძელდა.

სანყალ ქალს ბოლოს წამებასა და ტკივილში აღმოხდა სული.

მას შემდეგ ჩიტი გაქრა და აღარც კაკუნი გამიგონია...

არ ვიცი, ვინ როგორ განსჯის, მე კი მგონია, ბოროტ დედებზე იმ ჩიტის სახით ბედისწერა უკაკუნებდა.

ნონა ა., თბილისი

აღსრულდა! დამოუკიდებელი საქართველოს ისტორიაში ზურაბ ზვიადაურმა პირველი ოლიმპიური ოქროს მედალი მოიპოვა და საკუთარი სახელიც ოქროს ასოებით ჩაწერა მატჩანგში.

აღსრულდა ის, რასაც ელოდა საქართველო! ელოდა დიდხანს, დაუჩინებელი იმედითა და წრფელი ოცნებით. ელოდა და მიიღო კიდევ ღირსეული საზღაური: მისმა გაზრდილმა ოლიმპოს მწვერვალზე დაიდგა ფალავანთა-ფალავანის ტახტზე და თავი დაწვინა გვირგვინით შეიშო.

„არ იდრიკება ვაჟკაცი, არ შეიხრიდა წარბსო...“

ოლიმპიურ ტრიუმფამდე ამბეგებდა ფალავანმა ზურაბ ზვიადაურმა უმძიმესი გზა გაიარა და როცა 1996 წელს, საქართველოს ჩემპიონატზე 15 წლის ჭაბუკმა თავისი პირველი ჯილდო — მესამე საპრიზო ადგილი მოიპოვა, ყველა მიხვდა: საქართველოს მომავალი დიდი ჩემპიონი ეზრდებოდა!

ზურაბმა იქვე მიიპყრო ნაკრების თავკაცთა ყურადღება და შოთა ხაბარულმა 17 წლის ბიჭი სტამბულის საერთაშორისო ტურნირზე იახლა მოზრდილთა „ა“ კატეგორიის ტურნირზე. შეგირდმა მწვერვლის ნდობა გაამართლა, ორ წუთში ხუთი მეტოქე დასცა და მხოლოდ გამოუცდლობის გამო წაგო ფინალური შერკინება. მაშინ ანტიკური კონსტანტინოპოლის საჭიდაო არენას პირველად შეერია მომავალი ჩემპიონის ბავშვური ცრემლი, მაგრამ ხაბარულმა უკვე იცოდა, რომ ამ ბიჭს ხასიათში რკინა ჰქონდა და არაფერს დაზოგავდა ამის დასამტკიცებლად. ნაკრების თავკაცმა მტკიცე ხელი მოჰკიდა ზვიადაურს და დაიწყო მომზადება საჩემპიონო მარათონი:

2000 წელი — პირველი გამარჯვება ტურნისში, მსოფლიო ახალგაზრდულ ჩემპიონატზე. თავის ასაკში ზვიადაურის მომრევე ალარავინ იყო და ხაბარულმა მომდევნო წელს კაცთა მარაქში უყოყმანოდ გარია 20 წლის ზურაბი. მიუნხენის მსოფლიო ჩემპიონატზე ქართველი ძიუდოსტი ფინალამდე ტრიუმფით მივიდა, სახელგანთქმული ათლეტები ერთმანეთის მიყოლებით გააკრა ზეხუტზე და გადამწყვეტ ბრძოლაში ფრანგ დემონფუკოს დაუპირისპირდა. გამოუცდლობამ და უიღბლობამ სწორედ ფინალში იჩინა თავი. ნაღდი ოქროს მედალი სენას ნაპირებიდან ჩამოსულმა ათლეტმა მოიტაცა. არა უშავს, დემონფუკოს კიდევ შეხვდება ზვიადაური და გერმანულ მარცხს ათენში შეასვენებს...

2003 წელი ძიუდოს მექა — იაპონია. ოსაკას გადამწყვეტი ბრძოლა. მსოფლიო ჩემპიონატის ფინალი. ზვიადაური უპირობო ფავორიტია და ფინალამდე შთამბეჭდავად მიდის. გადამწყვეტი ბრძოლა კორეელ ტაი ჰვანგ ჰისთან. ქართველი დიდი უპირატესობით იგებს და თავგზაბუნულ აზიელს თავის ნებზე ატრიალებს. ახლა მხოლოდ სიდიდეს და ფრთხილად ჭიდაობაა საჭირო, ამ თვისებებს კი ჯერ არ იცნობს ზვიადაური, საამისოდ ის მეტად ახალგაზრდაა ცივ სისხლიან კორეელთან შედარებით. შერკინების დამთავრებამდე ცოტა ხნით ადრე ზვიადაურის მეტოქე მოულოდნელ საჩუქარს იღებს. მუცოს ციხესავით შეუვალი ხეცური გაუფრთხილებლად გაიხსნა, კორეელმაც არ დაახანა და...

ოსაკას ტატამზეც იყო სინანულის ცრემლი, მაგრამ გამტეხული ქართველის სახზე კუნთიც არ შეჩერებულა. ზურაბმა უპირობო სევდა გულში ჩაიხრახრა და ტატამის კიდეზე გაქვავებულ მწვერვალს გახედა. აქედანვე ჩანდა, რომ შეგირდი ოსტატს მამაშვილურ მზრუნველობას არ დაუკარგავდა. სწორედ იქ, ოსაკაში, ნაგებული ფინალის შემდეგ იშვა მომავალი ოლიმპიური ჩემპიონი. ზვიადაურს ყოველთვის თითო გამარჯვება აუღდა და ეს გამარჯვებაც იქ, ხაბარულის წინაშე დადებული ჩუმი ფიცისას მოიპოვა. ეს იყო გამარჯვება საკუთარ თავზე!

„გახლავართ ზვიადაური! — ჩამოგვკიოდა გორითა...“

2004 წელი ათენის ოლიმპიური თამაშების გახსნის ცერემონია. საქართველოს მცირერიცხოვან დელეგაციას წინ მედროვე მიუძღვის და ამაყ მზერას სტყორცნის გადაჭედო ტრიუმფით. ფრიალებს ხუთჯერაინი დროშა ქართველი ათლეტის მტკიცე მარჯვენით ზეადმართული. მსოფლიომ ჯერ კიდევ არ იცის, რომ ეს მედროვე ოლიმპიურ მწვერვალს ჯიქურ უმიზნებს. ძელი ელადის ნამიერებმა ჯერ არ უწყიან, რომ ძლევაშილი პერაკლეს ნატერფალზე ილტოსა და ალაზნის ჩქერებში გამოწრთობილი გოლიათი მოაბიჯებს და რამდენიმე დღეში ამ დროშას უფრო მაღლა ააფრიალებს. ქართულ დელეგაციას სათავეში ლიდერი უდგას და საბერძნეთი ამაში მალე დარწმუნდება...

„მივიდა საქმე ხმაღმელა...“

2004 წლის 18 აგვისტო ათენის „ანოლიოსის“ ოლიმპიური საჭიდაო კომპლექსი. 90 კგ წონითი კატეგორიის ძიუდოსტთა შერკინება. ზვიადაურის აქერში ტიტულოვან სპორტსმენთა მთელი კოპორტა შეერილი: ევროპის ჩემპიონი, იტალიელი ლეონე; ევროპის ვიცე-ჩემპიონი, რუსი ტაოვი; ოლიმპიადის ვიცე-ჩემპიონი და მსოფლიოს მესამე პრიზიორი, ბრაზილიელი იონორატი; მსოფლიოსა და ევროპის ჩემპიონი, ოლიმპიური პრიზიორი, ფრანგი დემონფუკო; მსოფლიოსა და ევროპის ჩემპიონი, კორეელი ჰვანგ ჰი; მსოფლიოს მესამე პრიზიორი, ბელარუსი კუხარენკო; ევროპის ჩემპიონი, უკრაინელი გრეკოვი; ევროპის მრავალგზის ჩემპიონი, ოლიმპიადის ტრიუმფატორი, პოლანდიელი ჰუზინგა... ვერაფერს იტყვი, დიდებული თანავარსკვლავედი... ლეონარდის გორზე კი ლუხუმმა შემოუგრგვინა: — „ზვიადაური, მივიდა საქმე ხმაღმელა...“ პირველი შერკინება: ქართველის მე-

ტოქა იტალიელი ფრანკესო ლეონე. ზვიადაური ვეფხვით შეაბიჯა ტატამზე, ევროპის ჩემპიონი ხელში მოიგდო, ახლა გიგანტი დაითრია და ქართული, მაღლიანი კისრულით პერში აატრიალა. იპონი 48 წამში! ლეონე თავს არ უჯერებს. მესხს ძალა ჰქონია ქართველს...

მეორე შერკინება: ზვიადაური-ხასან-ბი ტაოვი. ადიდებული ათლეტი ზურაბის ძელი ნაცნობია. აკი შარშან ევროპის ვიცე-ჩემპიონმა მწარე მარცხი აგება ქართველს. მცირე დაზვერვა, თითო გაფრთხილება და ზვიადაური ნელ-ნელა შეუვარდა ტაოვს. ერთხელ გაეცა ადიდებული, მეორედ... ერთიჯ სჭიდა ქართველმა ქამარში, გრძელი მოგვერდით ნაილო მეტოქე და კინალა კისერი მოამტვრია! იპონი!...

მესამე შერკინება: ზვიადაური და ფედერიკ დემონფუკო — ფრანგთან ზურაბს ძელი ვალი აქვს გასასტუმრებელი. მასთან სხვა ტაქტიკაა საჭირო. ქართველი ფეხში შესვლით ცდილობს ფრანგის ძლევას. დემონფუკო ძლიან ფრთხილია და აქტიურობის იმიტაციას ქმნის. ზვიადაურს აფრთხილებენ, ფრანგს დრო ეფექტურად გაჟავს, რეფერის კუთილგანწყობაც მის მხარეზეა. ქართველი აქტიურობს, ილეთების ჩატარებას ცდილობს, კოკასაც იმსახურებს ერთხელ, ორჯერ... მსაჯი არ აძლევს ქულას...

ამ დროს, ათენში ზვიადაურის საქომადოდ ესპანეთიდან ჩასულ ცნობილ სამბისტს, თეფურ შეთეკაურს ვუკავშირდები. მან ყველაზე უკეთ იცის ზურაბის ძალა და განწყობა. იგი ხომ მის ხელშია გაზრდილი. ტატამზე მცირე პაუზაა, თეფურ ლაკონურად მისხნის: — შუამავალი მსაჯი „გვანგას“, განაპირა არბიტრებმა ორჯერ ანიშნეს ზვიადაურის ილეთი, მაგრამ არ ჩათვალა... თუ მინავა, მოიგებს უეჭველად...

ზვიადაურიც მინავა და როგორც იქნა, 4 წამით ადრე ტუნისელ არბიტრს მინავლებული სინდისი „გაუხსნა“ — დემონფუკო გააფრთხილა! ძირითადი დრო ამოიწურა და ახლა პირველი ილეთი ან გაფრთხილება ყველაფერს გადაწყვეტს. შოთა ხაბარულის ხმა მთელ დარბაზს

ფარავს: — იაქტიურე! ბროლა პარტერში გადადის! ეს ზვიადაურის სტიქია არ არის! შოთამ ერთიჯ შეუვარდა შეგირდს, ზვიადაურმა ფეხი „აულო“ ფრანგს, კამჩივით მინავა მკერდში, მარჯვენა გადაუქანა და იუკოზე გადაადგო! უმძიმესი შერკინება ქართველმა მოგვო...

მეოთხე შერკინება: ზვიადაური და ბრიტანელი გიგანტი გორდონი. ზანგი ათლეტი ილეთის ჩატარების საშუალებას არ აძლევს ქართველს, მაგრამ რუსი არბიტრი ტროფი-მოვი სამჯერ აფრთხილებს გორდონს, რაც ვახარის ტოლფასია. ეს ის ტროფიმოვი, რომელმაც ქვებიშელს ბრინჯაო უნამუსოდ დააკარგინა. ამჯერად მშვენიერად მსაჯობს, იცის ქართველთა ხასიათი...

ზვიადაური ისევ ჯიქურ ეტანება გორდონს. ბრიტანელს ტყვიასავით ემინია ქართული ფანდების და თავის დაღწევის მცდელობისას კურდღელივით გარბის ტატამიდან. მსაჯები თათბირობენ და გორდონს მეორე გაფრთხილებით თითქოს ეუბნებიან: — ნადი, რა, იკმარე რაც აქამდე მოიგე და ფინალში ღირსეულს დაუთმე გზაო!...

აღსრულებული ფიცი

ბოლო შერკინება: ზვიადაურის წინაღმდეგ იაპონელი პირობი იზუმი(!). ზურაბი ტატამზე შედის, თვალეში ეტყობა, რომ სიცოცხლეს უფრო იოლად დათმობს, ვიდრე გამარჯვებას. იაპონელი პირველ გაფრთხილებას სტარტზევე იღებს. ზვიადაური არ ცხრება, შეტევა ნაღდქართული, ხეცურული სიმტკიცითა და სიმამაცით გაჯერებული. მასთან ერთად იმ წუთებში მთელი საქართველო ერკინება იზუმის. იაპონელი სარმის ჩატარებას ცდილობს, კულმინაციური მომენტი — ზვიადაური ელვასავით მოტრიალდება, ჩოჩიშვილის ქართულ ბრუნს უკეთებს მეტოქეს და იზუმი პერში ფართხალებს. სუფთა გდება! სამი იპონი და სამივე ერთიმეორეზე უფეთსი. მსაჯის ზეგნული მარჯვენა! ზვიადაურის ფრთხილთა გართხმული დამარცხებელი იაპონელი, კიპონოს სახელით ჩაუბლუჯავს ქართველს და ზეადმართული საჩვენებელი თითით ყურადღებას ითხოვს: — რაც შეგპირდით, ხომ აგისრულეთ, ქართველებო!...

— შენ უკვე ჩემპიონი ხარ! — ზარივით ჩამორეკა ამაღლებულმა განცდამ. ზვიადაურმა ნამიერად თვალეში დახუჭა, მერე დინჯად დაიძრა ტატამზე, მუშტად შეკრული მარცხენა ძლიერ-მოსილად შეარხია, თავგუგავებული ღიმით თვალი შემოატარა დარბაზს, ქართული დროშების ფრიალს აყოლა გულის ძეგრა, ხაზგასმული ღირსებით დაუტრა თავი მაყურებელს და სიხარულითა და ემოციებით ახსევნა შოთა ხაბარულს ჩაქვანა! ქართველთა მედროვე მწვერულს მიცემული ფიცი შესრულა!

„მაცნე მოიდა შაგილსა!“

ამაღლებული წუთები დამოუკიდებელი საქართველოსა და ქართული სპორტის უახლეს ისტორიაში: ოლიმპიადის გამარჯვებულის კვარცხლბეკზე ადის ზურაბ ზვიადაური!!! ხუთჯერაინი დროშა ქართული პიშნის თანხლებით ამაყად მიინეწვს წვეთი. ხეცური ვაჟკაცი ოქროს მედალს ეამბოვრება!...

აიამყე ჩემო ქვეყანავ! გულწრფელი სიხარულით იხარე საქართველოც!.. შენს წიაღში ისევ იბადებინა გმირები და ისევ დგებიან ლაშარის გორებ!.. იხეივებ ლავერდის კურთხეულ ტაძარს ბურჯად შეფენილი ამბეგა!.. არ შეგრცხვებს სიხარულის ცრემლების!.. შენმა აღზრდილმა ყველა სიხარულით აგვატირა!.. შენმა აღზრდილმა ჩაღებული სული გაგვიცოცხლა!.. შენმა შეიღმა საქართველოს შევბის მალამო წასცხო!..

შტისის გორიზო მთებო! — მაცნე გენვით ბრძოლის ველიდან — „გამპარჯებიაო ზვიადაურსა!!!“

არც ერთი იყო ბერძენი და არც ბაილა — ბერძენალი

ტოვა თავისი მეტოქეებისგან და ოლიმპიური ჩემპიონი გახდა. ამავე წონაში საქართველოს გრიგოლ მამრიკიშვილი წარმოადგენდა, რომელიც პირველივე წრეში დამარცხდა და შეჯიბრებას გამოეთიშა.

20 აგვისტოს ბატუტზე სტომაში ოლიმპიური ოქროს მფლობელი ანა დოლონაძე გახდა, რომელიც ათენში გერმანიის ნაკრებს წარმოადგენდა. ქართველის გამარჯვება შთამბეჭდავი იყო და გერმანია საერთო ჩათვლაში მე-7 საფეხურამდე ავიდა. ბატუტისტთა შორის ქართული დელეგაციის წევრი რუსულიდან ხოფერიაც ასპარეზობდა, რომელმაც ფინალში გაღწევა ვერ შეძლო და საბოლოოდ, მე-9 ადგილი დაიკავა.

ძიუდოსტ ქალთა ასპარეზობაში ბრინჯაოს მედალი მოიგო რუსეთის სახელით მოსაპარეზე მძიმეწონისანმა მოჭიდავემ, თეა დონ-ლუზაშვილმა და ჩრდილოელთა ისედაც დიდ მარაგს კიდევ ერთი ჯილდო შეჰმატა.

ოლიმპიადის დამთავრებამდე ერთი კვირაა დარჩენილი და მიზეზთა გამო ახალი დროის მამლუქებად ქცეული ქართველი სპორტსმენები კიდევ არაერთხელ გამოვლენ ოლიმპიურ არენაზე. მათი უმრავლესობა მედლების კანდიდატია. მარტო სამგზის ოლიმპიური ჩემპიონის კახი კახიაშვილის დასახელებაც იკმარებს, რომელმაც ორი ოქრო ბერძნებს შესძინა და

არ არის გამორიცხული, მესამეც მიუთვალოს საერთო ყულაბაში. არადა, დრო იყო, ბარსელონას ოლიმპიური თამაშების ჩემპიონი კახი კახიაშვილი თბილისში გაყინულ დარბაზში ვარჯიშობდა. ოლიმპიური ჩემპიონისთვის ვერ გამოიძებნა სახსრები, რაც მას ნორმალური ცხოვრების და წვრთნის საშუალებას მისცემდა. ყურიც არავის შეიბერტყა. კახიაშვილი დილეშის წინაშე დადგა: დარჩენა კარიერის შეწყვეტას უქადდა, წასულიყო და...

წავიდა, მაგრამ ბერძნებმა შტანგის აწევა დაწვეა კი არ ასწავლეს, უბრალოდ, პირობები შეუქმნეს და ახლა შედეგებსაც იმკიან.

ჩვენ კი წარსულს მივგვირით... ანა დოლონაძე ისვენებოდა: — პირობები შემოქმენი და არსად წამსვლელი არა ვარო... საბერძნეთის ძიუდოსტთა ნაკრებმა შეიღო მოჭიდავე გაიყვანა ათენის ოლიმპიადამდე, მაგრამ 4 ქართველი და 2 აქედან წასული ბერძენი გახლდათ. მწვერვლიც ქართველი ბერძენი ჰყავდათ — ნიკოლოზს გარაქელავი (ილიადის) როგორც ალენიშენი, საბერძნეთის ოლიმპიური ოქრო ქართველმა ჯარჯი ზვიადაურმა მოუტანა...

თითქოს გულგრილად ღებულობს საქართველო მათ ოქროს მედლებს, — ჩვენ რა, მათ რომ საბერძნეთს და გერმანიას მედლები მოუტანესო...

საქართველოს სპორტული დელეგაციის მონაგარი ათენის ოლიმპიადამდე ჯერჯერობით 2 ოქროს და 1 ვერცხლის მედალია. ორი უმაღლესი ჯილდო ისეთი შედეგია, რომლის მიღწევა ჯერაც ვერ მოუხერხებია მრავალმილიონიან ბრაზილიას, ესპანეთს, არგენტინას, ჩეხეთს, ინდოეთს... ამასობაში კი სხვა ქვეყნების მედლების კოლექციას ამდებრებენ საქართველოდან უცხოეთში გადახვენილი სპორტსმენები. საბერძნეთის ძიუდოსტთა ნაკრებში, 81 კგ წონით კატეგორიაში შესანიშნავად იასპარეზა ჯარჯი ზვიადაური (ზურაბ ზვიადაურის ბიძაშვილი), რომელიც ბერძნებმა ილიას ილიადისად მონათლეს და ტატამზე ელადის სახელით გაიყვანეს. ამბეგებდა ფალავანმა ქვა ქვაზე არ და-

ჩვენ კიდევ დიდხანს ვიქნებით ასე „ცარიელ-ტარიელი“, ვიდრე ნიჭიერ ქართველებს უცხოეთში გადახვეწნად გაგიმეტებო... სხვათა შორის, საბერძნეთი გუნდურ ჩათვლაში სწორედ ზვიადაური-ილიადისის ოქროს მედალის წყალობით გვისწრებს, რომელიც ნამდვილი ქართული თავგანძირით აჩუქა უცხო ქვეყანას ამბეგებლმა მოჭიდავემ. ასევე, თავი არ დაზოგა ფინალურ სერიაში „გერმანელმა“ დოლონაძემ, მაგრამ ჩვენ მაინც ხომ ვიცით, რომ არც ერთი ბერძენი და არც მეორე — გერმანელი...

გვერდი მოაზრდა ზვიადაურის სენიან შეიღმა

გიორგი ასანიძე ღივასთან ანგარიში გასწორა

ყველა იცოდა, რომ გაეცხვებოდა ქართველი
შტანგის არ დაუშვებდა!

21 აგვისტოს საჩხერელი ძალო-
სანი გიორგი ასანიძე ოლიმპიური
ჩემპიონი გახდა! ზვიადურის შემ-
დეგ კიდევ ერთი ქართველი ვეჯ-
ცი ავიდა გამარჯვებულის კვატელ-
ზე.

85 კგ წონითი კატეგორიის ძა-
ლოსანთა შეჯიბრებაზე 21 სპორტს-
მენი ჩაება. ყველა აშკარად გრძნობს:
ასანიძესა და ღივას შორის უნდა
გადაწყდეს ოქროს მედლის ბედი.
სხვა ამ დავაში ვერ ჩაერევა. დიდი
უპირატესობა აქვს ღივას, ძალიან
დიდი და ამ ფორსის ის დარბა-
ზიდან ლეგულობს. მის ყოველ გამო-
ჩენაზე ტრიუმფები ინგრევა — „HEL-
LADOS“!.. მაყურებელი ოქროს ითხ-
ოვს, ფოთზე ოლიმპიურ ოქროს!..

ფიცარნაგზე გიორგი ასანიძე
გამოდის. ატაცით იწყებს. პირვე-
ლივე მისვლა დამაჯერებელია. შტან-
გა მის მტკიცე ხელში ქვედდება.
მსაჯები 177,5 კგ-ს აფიქსირებენ.
ქართველი თავიდანვე ლიდერობს.
გიორგი ასანიძე და მისი მწვრთნე-
ლი ვანო გრიჭოვი დიშასის გა-
მოსვლებს აკვირდებიან. დიშასი კი
ის აღარაა, სიძნელო რომ იყო. მაშინ
ილბალმა გაუღიმა, თორემ ასანიძ-
ეს მისთვის არაფერი დაუთმია, ერთ-
ნაირი წონა ასნიეს, ოქრო კი ბერძენ-
მა წაიღო. ახლა, 4 წლის შემდეგ,
ასანიძეს ავსტრალიური ანგარიში
აქვს „გასასწორებელი“...

აკერაში პირველი დიშასი გამო-
დის, 202,5 კგ-ს გაჭირვებით სწევს.
ასანიძე ტაქტიკურ ბრძოლას აღარ
წააგებს და წონას არ მოუმატებს
იქამდე, ვიდრე დიშასი არ შეუკვეთს
უფრო მეტ სიმძიმეს. 202,5 კგ-ს
თავისუფლად იღებს ქართველი
ძალოსანი. დიშასი ბოლომდე ბრძო-
ლასაა მიჩვეული და არბის ფიცარ-
ნაგზე, 205 კგ-ს ეჭიდება, მაგრამ ვერ
ძლებს. ასანიძეც 205 კგ-ს ითხოვს,
შტანგასთან მიდის, თითქოს რაღა-
ცას ეჭურჩულება... მცირე გარინ-
დება და რკინა უკვე გიორგის მკერ-
დზეა. ახლა ერთი აკერა და... არის!
205 კგ დაძლეულია!

დიშასის ბოლო ცდა. სხვა გზა
არ რჩება, 207,5 უნდა აწიოს, სხ-
ვანაირად ქართველ მეტოქეს ვერ
აჯობებს. გაირინდა გაგვიებული
დარბაზი. მათი კერპი მთელ ძა-
ლონეს ახმარს წონის დაძლევა, მა-
გრამ ამოდ, დიშასი ჩემპიონის პე-
დალს ემშვიდობება!.. ჩინელი აი-

ძუნია დარჩა. თუმცა იმისთვის,
რომ ქართველს ოქრო წაართვას,
215 კგ უნდა აჭრას. აზიელი ეჯა-
ჯგურება შტანგას და მკერდამდე
გაჭირვებით ააქვს, მაგრამ ვაი, ამ
ატანას... ახლა აკერა მთავარი! მი-
მე, ძალიან მძიმე 215 კგ... აიძუნი
ბედს შეურჩედა...

მორჩა! გიორგი ასანიძე ოლიმპი-
ური ჩემპიონია!

საოცრება ხდებოდა ათენის
ძალოსნობის დარბაზში. იყო გამა-
რჯებულ ქართველთა სიხარულის
ცრემლებიც და ბერძენთა კერპის —
პიროს დიშასის, დიდი სპორტიდან
ღირსეულად წასვლის სინანულიც.
მივიდა ოლიმპიადის 3-გზის გამირი
ასანიძესთან და ვაჟკაცურად მიუ-
ლოცა გამარჯვება!

არა, ნაძვლივად ღირსეულად
წავიდა პიროს დიშასი!

გიორგი ასანიძე კი ოლიმპზე ავი-
და!

მან გადალახა ყველა დაბრკოლება
მწვერვალისკენ მიმავალ გზაზე —
ტრავმები, დისკალიფიკაცია, იმ-
ედგაცრეუბა...

გადალახა ისე, რომ ყველა იცო-
და: გაუტყეული ქართველი თავს ზე-
მოთ ატაცებულ შტანგას ძირს მან-
ამდე არ დაუშვებდა, ვიდრე ყვე-
ლაზე მაღალ ჯილდოს არ მოიპოვ-
ებდა!

ზვიად სეხნაშვილი

— ახელა შტანგის მერა ჭიკის ანავა არ უნდა გაიჭიკრდეს!..

— ყველას გეხვევით და გკოცნით! — თქვენი გიორგი ასანიძე

კიდევ ერთი ქართველი სპორტს-
მენი ავიდა ოლიმპიური დიდების
კვარცხცაზე. ძალოსანმა **გიორგი
ასანიძემ** უძიმეს ბრძოლაში აჯობა
სახელოვან კონკურენტებს და
საქართველოს მეორე ოქროს მე-
დალი მოუტანა. მრავალწლიანი დაუ-
ლაღავი შრომა საჩხერელმა ათლეტმა
ბრწყინვალედ დააგვირგვინა და სან-
ატრელი ჯილდო შეჰმატა თავის
მდიდარ კოლექციას.

ბერძენი გულშემატკივრები თა-
ვიანთი კერპის, დიშასის ტრიუმფი-
სათვის ეშაბდებოდნენ, მაგრამ ასანი-
ძის შესანიშნავი გამოსვლის შემდეგ
ისლა დარჩენოდათ, რომ ქართუ-
ლი დროშისათვის მოეხარათ ქედი.

გიორგი ასანიძეს ათენში მაშინ
დაუვკავებდით, როდესაც სიხარუ-
ლისგან გათენებული უძილო ღამის
შემდეგ ოლიმპიურ სოფელში თავის
თანაგუნდელ არსენ კასანიძეს ბრძო-
ლის წინ აუცილებელ რეგულაცი-
ებებს აძლევდა.

— **გიორგი, გილოცავთ ბრწყინ-
ვალე გამარჯვებას!**

— დიდი მადლობა! ამ მხარდაჭე-
რას ყოველ წუთს ვგრძნობდი და
უამისოდ ძალიან გამიჭირდებოდა.

— **მძიმე ბრძოლის პერპეტუე-
ტი ალბათ დიდხანს გეცხვარებათ...**

— რა თქმა უნდა, ამის დავიწ-
ყება შეუძლებელია. ძალიან რთული
ბრძოლა იყო. „ა“ ჯგუფში გამოსუ-
ლი ყველა სპორტსმენი მედალზე აცხ-
ადებდა პრეტენზიას. უმთავრესი
კონკურენტი პიროს დიშასი იყო,
მაგრამ აქცენტი მარტო მასზე არ
გადაიტანა. მშვენიერ ფორმაში იყო
თურქი იზეთ ინჩე, რუსი და ავს-
ტრიელი ძალოსნებიც კარგად
იყვნენ მომზადებული. მე და ჩემმა
მწვრთნელმა ვანო გრიჭოვმა ისე-

თი ტაქტიკა შევიმუშავეთ, რომ შეც-
დომის მცირე შესაძლებლობაც კი
გამოვრცხეთ. ვიცოდით, დაახლოე-
ბით რა შედეგი მოგვითმნა გამარ-
ჯვებას და შეჯიბრების რიტმიდან
წუთითაც არ ამოვვარდნილვართ.

— **რიბაკოვის ჩაბმამ საჩემპი-
ონო მართონში ყველა გააკვირვა.**

— ოლიმპიადამ ბევრი სიურ-
პრიზი შეიძლება მოხდეს. რიბაკო-
მა „ბ“ ჯგუფი შეგნებულად აირჩია,
რადგან უძლიერესთა შორის გა-
მოსვლისას ნერვების მოთოვვა
უჭირს, შედარებით დაბალ კატე-
გორიაში კი გაიხსნა და თავისი
შესაძლებლობების მაქსიმუმი გამო-
ავლინა. თუმცა, ჩვენ ის სერიოზულ
კონკურენტად არ მიგვიჩნევია, რად-
გან ვიცოდით მისი შესაძლებლობე-
ბი. ისე კი, მშვენიერად გამოვიდა
და უდავოდ, ქების ღირსია.

— **ატაცში 182,5 კგ-ის დაძლე-
ვა ვერ შეძელი, რის შემდეგ
უჩვეულოდ გაბრაზებული ჩანდი.**

— **რა მოხდა?**

— საქმე ისაა, რომ შტანგა წყლით
განწმინდეს, ამის უფლება კი არ ჰქონ-
დათ, ვინაიდან ამ დროს ძალოსანს
ხელი უცურავს. ეს იყო ჩემი გაბრა-
ზების უმთავრესი მიზეზიც.

— **როდის იგრძენი, რომ ჩემ-
პიონობაზე ხელს ვეღარაფერი შე-
იშლიდა?**

— ბრძოლა ბოლო წუთამდე
მიმდინარეობდა და პროგნოზის გა-
კეთება ძალიან რთული იყო. 205 კგ
რომ დავედოე, უკვე ვიცოდით, რომ
ვერცხლის მედალი გარანტირებუ-
ლი მქონდა, მაგრამ ჩემი მიზანი ჩემ-
პიონობა იყო და ამაში ხელს ჩინე-
ლი ძალოსანია მიშლიდა. როდესაც
მესამე ცდაზე მან 215 კგ შეუ-
კვეთა, ვიგრძენი, რომ უკვე ერთი

ნაბიჯი მაკლდა გამარჯვებამდე.
ჩინელს წონის დაძლევის თეორიუ-
ლი შანსი კი ჰქონდა, მაგრამ პრაქ-
ტიკულად, ეს შეუძლებელი იყო და
ასეც მოხდა!

— **პირველად ვინ მოგილოცა
ჩემპიონობა?**

— პირველი ზარი საჩხერიდან
იყო, მაგრამ მერწმუნეთ, ნამდვილად
არ ვიცი, ვინ მომილოცა(!). პირველ
წუთებში ისე ვიყავი ემოციისგან
დაცლილი, რომ ვერც კი გამოვ-
კითხე, ვინ იყო...

ცოტა ხანში ქვეყნის მთავრობამ
მომილოცა. უამრავი ზარი იყო
გულშემატკივრებისგან. ტელეფონი
არ გაჩერებულა, ხანდახან ერთ-
დროულად სამი „მობილურიდან“
ვლაპარაკობდი...

პრესკონფერენციის შემდეგ გვიან
ღამით დავბრუნდი სასტუმროში,
გამარჯვება მცირე, მაგრამ მაინც
ქართული სუფრით აღვნიშნეთ,
თითო ჭიქით დავასველეთ ოლიმპი-
ური ოქრო...

— **გამარჯვების შემდეგ მაინც
არ მიეცა თავს ცოტათი მოდუნე-
ბის უფლება?**

— არა, დღეს არ შეიძლება და
მოგვიანებით კი აუცილებლად შე-
უფერტდები ქართულ დღეუცხვას.
ამ სიმძიმის შტანგის მერე ჭიქის
ანევა, მე მგონი არ უნდა გამიჭირდ-
ეს (იცინის)!

— **როდის ბრუნდები საქა-
რთველში?**

— 30-ში ჩამოვალ. დიდი მად-
ლობა ყველას. ჩემი ოქროს მედალი
საქართველოს ეკუთვნის. დიდიან-
პატარიანად ყველას გეხვევით და
გკოცნით თქვენი გიორგი ასანიძე...

ზვიად სეხნაშვილი

რაგონი ექსპირა ზვიადურს კოგლას?

ჯარჯი მგიადაურს სასამართლოში უჩივიან?!

(დასაწყისი იხ. გვ. 13)

— **როგორც ვიცი, ერთი ძმა
ახმეტადან გადევნებდა თვალს, მე-
ორე კი ესაზნოვოდა...**

— „ესაზნოვო“ ძმა დიდი ხანია,
არ მინახავს და გული დამწყდა, ათენ-
ში ჩამოსვლა რომ ვერ შეძლო. როცა
დამირეკა და მითხრა, ძმაო, შენ გვერ-
დით ვერ ვიქნები და, აბა, შენ იცი,
ქედი არ მოიპოვე, მხოლოდ მა-
გი ვთქვი, ოლიმპიური ჩემპიონი
გახდები და ამ გამარჯვებას შენ მო-
გიძლენი-მეთქი. მე რომ მოჭიდავე
ვარ, ჩემი მტების დამსახურებაა, ორივე
ჭიდაობდა.

— **ამბობენ, ზვიადური
ქართულსაც კარგად ჭიდაობს და
თან სულ „პრიზების“ გამო გადის
საქიდაო სალიჩაზე.**

— ხეცსურმა, თანაც კახეთში
გაზრდილმა, ქართული ჭიდაობა
რომ არ ვიცოდე, შეიძლება? ხშირ-
ად ვჭიდაობდი ქართულს, სანამ
მსოფლიო და ოლიმპიური ჩემპი-
ონატებისთვის დავიწყებდი მზადე-
ბას ძიუდოში. 1997 წლიდან ყოველ
შაბათს დავდიოდი ხოლმე ქარელ-
ში, სადაც ხშირად ეწყობოდა შე-
ჯიბრი ქართულ ჭიდაობაში. რაც
უნდა ცუდდოდა ცოფილიყავი, სადმე
ქართული საჭიდაო მუსიკა რომ გამე-
ჩონა, სასანაული მემართებოდა,
თითქოს იდუმალი ძალა მმართავ-
და. რაც შეეხება „პრიზებს“, ვჭიდაობ-
დი ცხვრებისთვის, ხარისთვის. შარ-
შან მეტეხში ხარი მოვიყვ. ჩემზე ამ-
ბობდნენ, ზვიადური დიდი საბარ-
გო მანქანით დადის და ცხვრებს
აგროვებს კომბლესავითა, თუმცა, კო-
მბლეს არა თლის, თუ გაბრაზებული,
მუშტს დაგვხვებს თავში (იცინის).

— **თანაგუნდელი ძიუდოსტე-
ბის გამოსვლას როგორ შეაფასებ?**

— გული დამწყდა, ნესტორ ხე-
რგიაშვილი ოქრო რომ ვერ აიღო, მა-
გრამ მინახია, პირველსავე დღეს
საქართველოს დროშა რომ ააფრია-
ლა და თავისი ვერცხლით ოქროსკენ
გამიკვალა გზა. დიდი სტიმული იყო
ჩემთვის მისი გამარჯვება. ჯიქურაუ-
ლის, გუჯუჯიანის და სხვა ბიჭების
მარცხმაც დამწყვიტა გული.

ქართველ მოჭიდავეებს ერთი უც-
ნაურობა სჭირთ — ზოგიერთები

გუნების მოჭიდავეები არიან. თუ არ
ეზიმიებათ, ანუ გულთ არ უნდათ
ჭიდაობა, იმ დღეს არაფერი გამოს-
დით. ჩვენს გუნდშიც არიან ასეთი
მოჭიდავეები. ეგვეც ქართული თავისე-
ბურებაა ალბათ. მარცხის მიზეზი კი
უფრო სხვა პრობლემები იყო, რომ-
ლებსაც ახლა ვერ დავაკონკრეტებ,
მაგრამ ისედაც მიხვდება ქართული
სპორტის დღევანდელი მდგომარე-
ობის მცოდნე ხალხი.

— **ჯარჯი ზვიადურის შესა-
ბერა რას გავტყავ, შენ ბიძაშვილი
ყოფილა.**

— ჩემი ბიძაშვილია, მაგრამ ათ-
ენში ერთ-ერთ პრესკონფერენციაზე
უარგვავი მასთან ნათესაობა. ვთქვი,
ჩემი ბიძაშვილი არ არის, საქარ-
თველოში ჩემს ნათესავთან ცხოვრობ-
და და იქიდან ვიცნობ. ჯარჯი ვისი
სახელითაც უნდა ასაბრეზობდეს,
მაინც ქართველია-მეთქი.

— **რატომ უარყავი?**

— ჯარჯის აკრძალული ჰქონდა
ქართველ ჟურნალისტებთან ურთი-
ერთობა. თუ ამ მოთხოვნას დაარ-
ღვედა, ჩემპიონობის შემთხვევაში სა-
ბერძნეთის მთავრობისგან დაპირე-
ბულ 270 ათას ევროს ვეღარ მი-
იღებდა. ვინ იფიქრებდა, რომ ოლიმ-
პიადამ სასანაული მოხდებოდა და
დროის მოკლე ინტერვალში, ორი
ზვიადური გახდებოდა მსოფლიო
ჩემპიონი. ან ქართველებს რა დაკავებ-
დათ ქართველისთვის, თუნდაც სხვა
ქვეყნის ჩემპიონისთვის, გამარჯვება
არ მიელოცათ. იმ დღეს მსოფლიომ
გაიგო, რომ ილიას ილიადისი ბერძენი
კი არა, ქართველია. ბერძნებმა ჯარჯი
ქართველებთან ერთად დაინახეს და
ვერ აპატიეს. აბა, როგორ უნდა
მოქცეულიყო? საშინელი სტატიები
დაიწერა ჩემპიონის შესახებ. საყუ-
დურობენ — ბერძნული არ იცის,
ასაკაც იტყუება, გარეგნულად უფრო
დიდი ჩანს, ვიდრე ამბობსო. გიორ-
გი ასანიძის საქმიანობა მოგვეცხო-
და. გზაში დაურევს, სასამართლო-
ში გიჩივიან(!). ვერ გავიგეთ, რას
ერჩიან, მობილური ტელეფონი
საეჭვოდ გამოთვლილი აქვს. მოვლე-
ნები არასასამართლოდ ვითარდება და
ვვარაუდობთ, ოლიმპიადამ ჯარ-
ჯის გამო ბერძნები სერიოზულ სკან-

დალს მოაწყობენ. იქაური პრესა ხე-
ლისუფლებას ბერძენი ხალხის მო-
ტყუებაში ადანაშაულებს. თითქოს
ჯარჯია ერთადერთი ქართველი ან
უცხოელი, რომელიც საბერძნეთის
სახელით ასაბრეზობს ამ ოლიმპი-
ადამ. ჩემი აზრით, მე რომ არ გავხე-
დარიყავი ჩემპიონი, არაფერიც არ
მოხდებოდა. მას რომ საქმე არ
გაფუჭებოდა, ამიტომაც უარყავი,
რომ ჩემი ბიძაშვილია. გული მტკივა
ამის გამო. თქვენ მაინც დანერეთ
სიმაართელე.

— **თუ საქართველოში დაბ-
რუნებას შესთავაზებენ, დაბრუნდ-
ბა?**

— ზუსტად არ ვიცი, მგონი კონ-
ტრაქტის პირობების თანახმად როცა
სპორტს თავს დაანებებს, მაშინ და-
ტოვებს საბერძნეთსაც. გული წყდ-
ება, საბერძნეთის სახელით რომ გამო-
დის, მაგრამ... ვნახოთ როგორ გან-
ვითარდება მოვლენები აუცილებლად
ყველაფერს შეგატყობინებთ...

— **ზვიადურებში კიდევ
გეზრდებთ ისეთი, მსოფლიო რომ
გააოცოს?**

— ჯერ არავინ ჩანს ეგეთი, მა-
გრამ მე რომ დავეკორნინდები და
პირველი ვაფი შევქმნი, ისიც პირვე-
ლი იქნება. თუმცა, არ არის გამორ-
იცებული, ჩვენს გვარში კიდევ გა-
მოჩნდნენ საქართველოს გამსარებლე-
ბი. ასეთი ლაპარაკი თავის ქებაში
არ ჩამითვალთ, თქვენი სიყვარუ-
ლით გათამამებული სიტყვის თქმა-
შიც ღალი ვარ.

— **უკვე უამრავი შენში შე-
ვარებული ქალი გელოდება
საქართველოში. მათ შორის ისეთი
არის, შენც რომ გიყვარს?**

— არის, არის. მხოლოდ „კვირის
პალიტრას“ გავუმხელ — საცოლე
მყავს, სულ მალე დავეკორნინდები.

— **გ. ი. ოლიმპიური ჩემპიონის
გული უკვე დაპყრობილია?**

— მაშ... ეგრე, კახურად დაწერ-
ეთ — ზვიადური უკვე დაკავებუ-
ლია-თქო. რა ვქნა, ერთი გული მაქვს
და რამდენს გავუყუო?

ეპ, იტყვიან, ზვიადური რა კვენას
აუტანიაო, არადა, ეგრეა და რა ვქნა!..

ეკა ლომიძე

№33 (411) საპრიზო გამოკითხვა-რეიტინგის შედეგები

საპრიზო გამოკითხვა-რეიტინგს 505 მკითხველი გამოეხმაურა. 4 ბარათი არასწორად იყო შევსებული. 203-მა ქალმა და 298-მა მამაკაცმა უპასუხა კითხვას: „ყველაზე მეტად რითი აფასებენ დღევანდელი ქალები მამაკაცებს?“

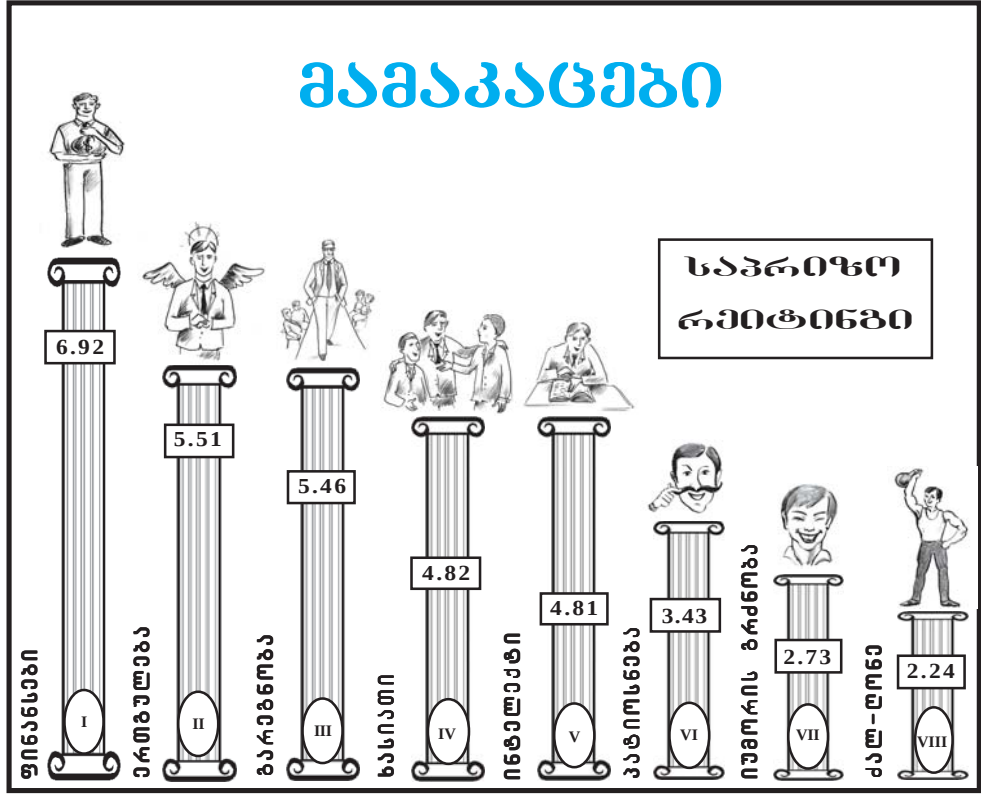
შედეგების მიხედვით, რომანტიკოსებისთვის შემაშფოთებელ დასკვნამდე მივდით. თანამედროვენი მამაკაცის უმთავრეს ღირსებას ფინანსებში ხედავენ!

გამოკითხულთა 59%-მა „ფინანსები“ უმაღლესი 8 ქულით შეაფასა და **6,92** საშუალო ქულით იგი პირველ ადგილზეა. სამაგიეროდ, ფინანსების მოყვარულნი „ერთგულებას“ მეორე ადგილზე აყენებენ. თუმცა გამოკითხულთა 18% მას პირველ ადგილს აკუთვნებს.

როდენ გასაკვირიც არ უნდა იყოს, „პატიოსნება“ მკითხველთა 14%-მა მინიმალური 1 ქულით შეაფასა. არანაკლებ „დაჩაგრული“ გამოვიდა „ძალ-ღონე“ და „იუმორის გრძნობა“, რომლებიც, შესაბამისად, მკითხველთა 51-მა და 22%-მა მინიმალური ქულით შეაფასა.

„გარეგნობა“, „ხასიათი“ და „ინტელექტი“ კი ერთმანეთის მიყოლებით მოდიან III-IV-V ადგილზე.

ასე რომ, ვისაც ფული აქვს და ერთგულებაც შეუძლია, არც ძალ-ღონეზე უნდა იდარდოს და არც იუმორის გრძნობის უქონლობაზე...

საპრიზოს ზუსტად ორი ბარათი-რეიტინგი დაემთხვა. ჩვენი გამარჯვებულები არიან წყალტუბოელი, 43 წლის **მათი სულნაძე** და თბილისელი, 19 წლის **პანო გოგინაშვილი**.

საპრიზო ფონდი — **100 ლარი** მათ შორის თანაბრად განაწილდება. გამარჯვებულებს ვულოცავთ და პრიზის მისაღებად ველით რედაქციაში ოთხშაბათს, 25 აგვისტოს, 17 საათზე.

№34 (412) საპრიზო გამოკითხვა-რეიტინგი

„კვირის პალიტრა“ თავისი მკითხველებისთვის აწყობს გამოკითხვებს სხვადასხვა საინტერესო საკითხზე, რაც საშუალებას მოგვცემს (ჩვენ და თქვენ) გავიგოთ საზოგადოების აზრი ამა თუ იმ მოვლენაზე, ფაქტზე და ა. შ. გარდა ამისა, გამოკითხვა-რეიტინგები საპრიზოა, საპრიზო ფონდით —

100 ლარი

თქვენ მიერ შედგენილი რეიტინგებით დგება ერთი საერთო რეიტინგი, რომელიც გამოქვეყნდება „კვირის პალიტრის“ მომდევნო ნომერში გამარჯვებულის ვინაობასთან ერთად. პრიზს მიიღებს გამოკითხვის ის მონაწილე, რომლის მიერ შედგენილი (და, რა თქმა უნდა, რედაქციაში გამოგზავნილი) რეიტინგიც დაუმთავრებელ საშუალოს. საპრიზო გამოკითხვაში შემოთავაზებული თემების თითოეული გრაფისათვის მკითხველთა მიერ დანერგილი ქულები ჯამდება და შემდეგ იყოფა რეიტინგის მონაწილეთა რაოდენობაზე, რაც გვაძლევს ამ გრაფის საშუალო ქულას. რამდენიმე გამარჯვებულის შემთხვევაში, საპრიზო ფონდი მათ შორის განაწილდება, ხოლო თუ არც ერთი მკითხველის რეიტინგი არ დაემთხვა საშუალოს, პრიზს მიიღებს მასთან ყველაზე მიახლოებული ვარიანტის ავტორი. იმ შემთხვევაში, თუკი მიახლოებული ვარიანტიც არ იქნება, თანხა ემატება შემდეგი რეიტინგის საპრიზო ფონდს.

* საპრიზო გამოკითხვა-რეიტინგის ბარათის შევსებისას ნუ დაგავიწყდებათ, მოწადინოთ მიიღოთ **ქვითხვის შედეგები** და უპასუხოთ **„მკითხველის პრემიას“**.

№34 (412) საპრიზო გამოკითხვა-რეიტინგის ბარათი რაიონებში განთავსებულ „კვირის პალიტრის“ საფოსტო ყუთებში მოათავსეთ ოთხშაბათის, 25 აგვისტოს 10 საათამდე, თბილისში — ხუთშაბათის, 26 აგვისტოს 13 საათამდე.

© თბილისი

თემა №34(412) — ქალები	
თემაზე აზრით, ყველაზე მეტად რითი აფასებენ დღევანდელი მამაკაცები (ჩამოთვლილთაგან) დაუწერეთ მას 8 ქულა, მომდევნო — 7 და ა.შ. 1-მდე.	
№34(412) საპრიზო გამოკითხვა-რეიტინგი	ქულა
1	ბარბანობა
2	ხასიათი
3	ინტელექტი
4	გამოვლენა
5	მეგობრები
6	ერთგულება
7	ფინანსები
8	პატიოსნება

ქვითხვის შედეგები

დაასახელეთ სამი ყველაზე გაყვანილი ადამიანი დღევანდელ საქართველოში

1. _____

2. _____

3. _____

მკითხველის პრემია

დაასახელეთ ნომრის საუკეთესო ჟურნალისტური ნამუშევარი

✓ _____ ✂

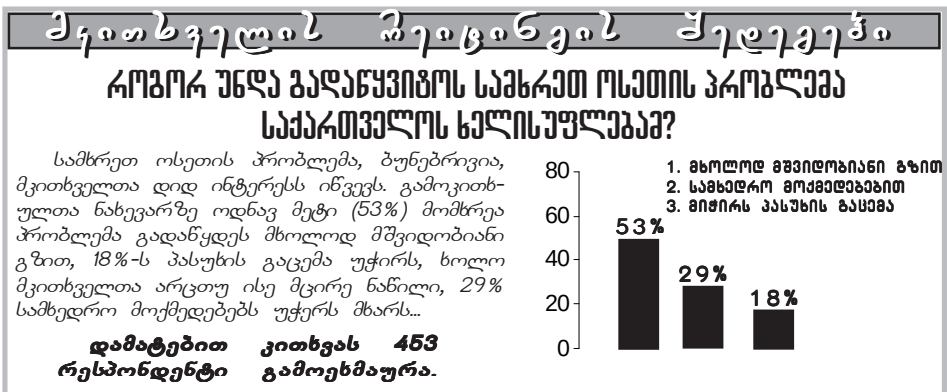
თქვენი სახელი, გვარი _____

მალაქი (რაიონი) _____

ასაკი _____ ტელეფონი _____

შეადგინეთ: თუ საპრიზო გამოკითხვა-რეიტინგით მოწადინოთ მისაღებად რამდენიმე ბარათი ახსავთ. ბონუსი. დამატებითი პითხვას და „მკითხველის პრემიას“ მხოლოდ ერთხელ (ერთ ბარათში) დააფიქსირეთ თქვენი აზრი.

შეადგინეთ: „კვირის პალიტრის“ საფოსტო ყუთებში მითითებულ დროს გვინა მოთხრობა ბარათები კონკრეტულ არ მოწადინოთ!

უმცოქნესიკი © უმცოქნესიკი

აბა, ვინ ვარ ახლა მე?

„თბილისის ქუჩაში ისევ პატარას მიჰყავდა“

„კვირის პალიტრის“ წინა ნომერში, „ფოტოანტიკვარში“ გამოქვეყნებულმა მინიშნება: — იყო დრო, პელებს დავდედი, მერე კი, „შეფშვარეულობა“ ამკიდესო, ზუსტი ორიენტირი აღმოჩნდა მკითხველისთვის, რომელთა 75%-მა ამ პატარა ბიჭუნაში ცნობილი მსახიობი და პოპულარული „ტელეშოუ-მწიგნობარი“ **ბაადურ ნულაძე** ამოიცნო.

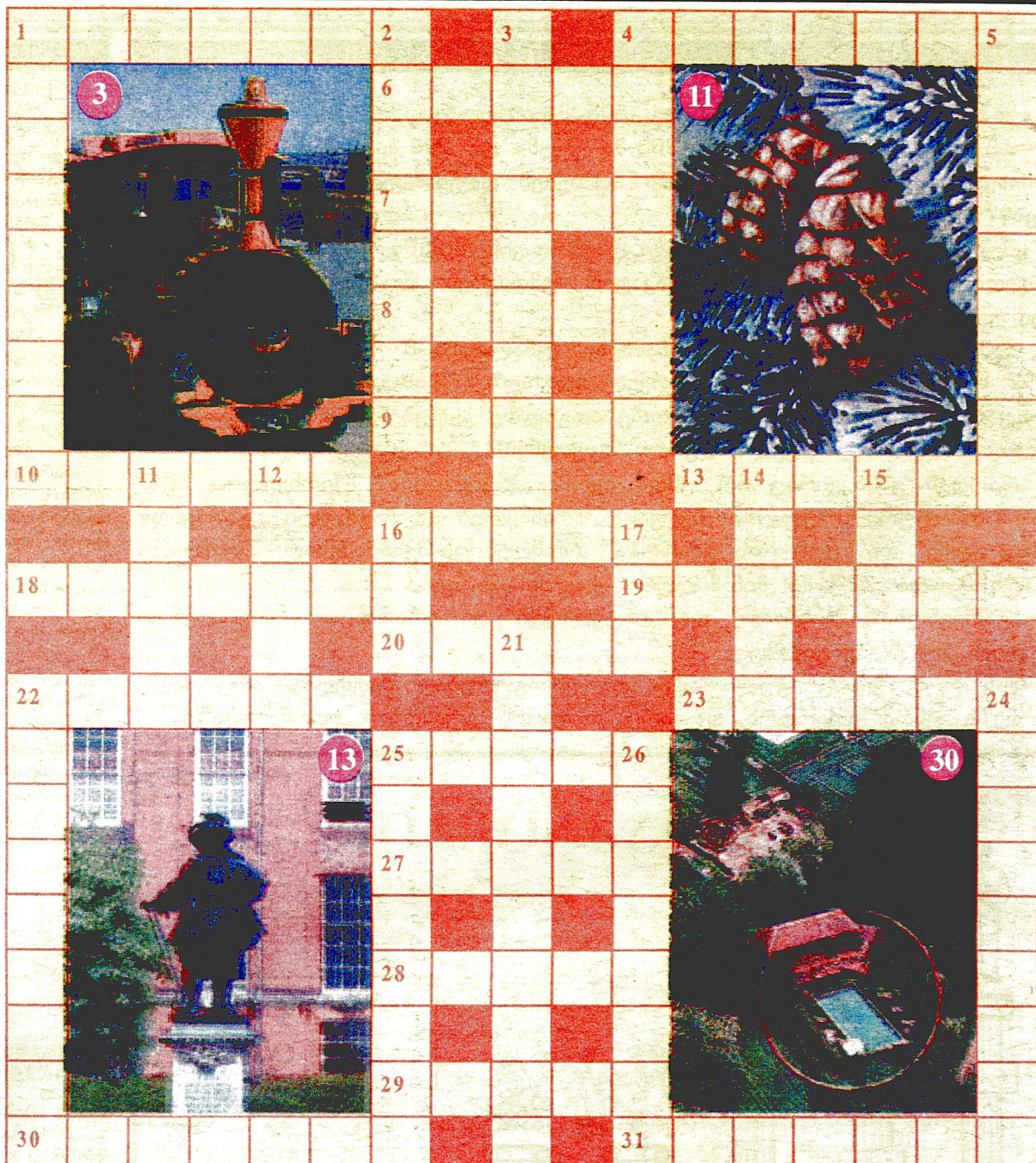
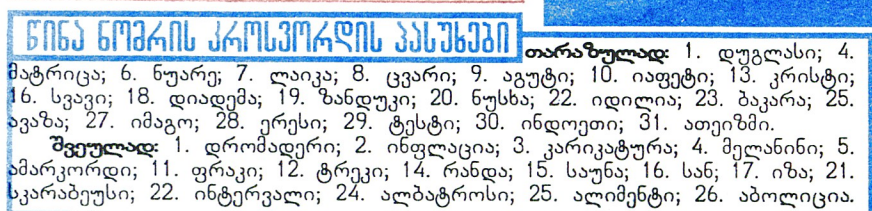
დასახელებულ პირთა შორის არიან: კახა ბენ-დუქიძე, ზურაბ ჟვანია, კოტე გაბაშვილი, კახი კავსაძე, ბატონი ბაადურის შემცვლელი „ტელესამზარეულოში“ ზურაბ შარია და... ნუ გაგეცინებათ, ედუარდ კოკოიტი...

ზურა ნუკოლაძის მეგობრული შარფი

ბაადურ ნულაძე, 5 წლის

თარაზულად: 1. ამაღლებული ადგილი ორატორისათვის; 4. ერთი ჩანაწერით გაერთიანებული ორი რომანი; 6. ინერტული გაზი; 7. კრება ძველ საბერძნეთში; 8. მარჯნის კუნძული; 9. თვალის ფერადი გარსი; 10. თეთომფრინავების სადგომი; 13. ადამიანის ქანდაკება, რომელიც ნატურალური ზომისაა ან მასზე დიდია; 16. არაბთა ხელისუფლების წარმომადგენელი საქართველოში; 18. ცდის გარეშე, ცდისგან დამოუკიდებლად; 19. ჯეკ ლონდონის ნამდვილი გვარი; 20. მაღალი თანამდებობის პირის მსგავსება; 22. დაუქორწინებლობა; 23. წინასწარმეტყველი ქალი ძველ რომსა და საბერძნეთში; 25. ჩესური ავტომობილი; 27. საფეიქრო ბანანი; 28. ტანზე შემოჭერილი სპორტული ტანსაცმელი; 29. სპირტიანი სასმელი; 30. დასასვენებელი ადგილი ქალაქარეთ; 31. მათემატიკის ნაწილი.

შეჯილად: 1. იტალიური ხალხური სწრაფტემაიანი ცეკვა; 2. მაგნიტი; 3. მანქანა, რომელიც მოძრაობს რკინიგზის ლიანდაგზე და განკუთვნილია მატარებლის შემადგენლობის ან ცალკეული ვაგონების წასაყვანად; 4. ფეხქაბადი ნივთიერება; 5. ქირურგიული ოფერაცია, სხეულის დაავადებული ნაწილის მოკვეთა; 6. ნაძვის ყვავილი; 12. მინიარე საქართველოში; 14. ფეხბურთის მაჭრის ნახევარი; 15. ცენტრალური ნერვული სისტემა; 16. ძველი ქუთაისი; 17. დიდი გომბეშო; 21. ქვეყნის დასასრული; 22. მწვანე კონტინენტი; 24. სახატის შექმნა სხვადასხვა ფერის ქალაქის ან ქსოვილის ნაჭრების დანებებით; 25. ბაგირი ან ჯუჯი, რომლითაც გემს აბამენ გემისადგილზე ან ნაპირზე; 26. მიკრობირე, რომელიც სწავლობს ცოცხალი ორგანიზმის ადგილებს.

შეადგინა ვანო კახიკიძე

პეტზი — KETZY
(კეტოროლასის ტრადიციური)
არანაარკოტიკული, არანესტეზიკული, საუკეთესო
ტკივილგამაყუჩებელი და ანთების საშინაოაღმუშებო საშუალება
სწრაფად მოგვისნით ნაბისიერი სისის საშუალო
და ძლიერ ტკივილს

კვლევა №10 ტაბლეთი

შედეგები იწყება სწრაფად და
გრძელდება 4-6 საათის განმავლობაში

კატეგორია №1 ავტოტრანსპორტი
+ 2000. გარეგანი

მონაკვაბთ ჰანგათელობას

ყურადღება: „კვირის პალიტრის“ (გაზეთის) საფოსტო (საპრ-
ეზიონდენტო) ყურთაზა საავტორო უფლება დაცულია კანონით.©

34 უზასო განცხადების ქვითარი

განცხადების ტექსტი _____

[illegible]

გთხოვთ, ტექსტი ვარკვევით დაწეროთ: სიტყვათა ბაქსიმალური რაოდენობა — 30 (მისამართის და ტელეფონის ნომრის ჩათვლით).

გაურკვევლად ნაწერი განცხადება არ გამოქვეყნდება

№34 თბილისში ქვითარი „ვირის პალიტრის“ ყუთებში ჩაადგეთ
26 აგვისტოს (სუთშაბათი) 13.00 სთ-მდე.

„ეკირის პალიტრის“ და „სიტყვა და საქმის“ საფოსტო ყუთები განლაგებულია: **თბილისში** – მეტროს სადგურებთან და ხალხმრავალ ადგილებში, აგრეთვე, ქალაქებსა და რაიონებში: **მცხეთაში**, **ქასპში**, **გორში**, **თბარღი**, **ხაშური**, **სურამი**, **ზესტაფონი**, **ქუთაისი**, **სამტრედიო**, **აგაშა**, **სენაკი**, **ხოვი**, **ზუგდიდი**, **ჯოთი**, **ქოჯალეთი**, **ბათუმი**, **ოზურგეთი**, **ლანჩხუთი**, **პანი**, **წყალტუბო**, **პაღდატი**, **ხონი**, **პანკა**, **თერჯოლა**, **ტყიპული**, **ამბროლაური**, **ონი**, **გორჯონი**, **ახალციხე**, **რუსთავი**, **საგარეჯო**, **პურჯაანი**, **ნოერი**, **სიღნაღი**, **ყვარელი**, **ლაგოდეხი**, **თელავი**, **ახაბა**, **დედოფლისწყარო**.

„ვეროს პალიტრიკა“ და „სი-
ტყვა და სეჟის“ საფოსტო ყუთე-
ბი იცვლება თბილისში — სამშა-
ბათს, ზუთშაბათს, ვერას 13 საათი-
დან; რაიონებში — ოთხშაბათო-
ბით, 10 საათიდან.

გახეიო ღამორკიდებულია და ხელმძღვანელობს
თავისუფალი პრესის პრიციპებით. რედაქციის აზრი
შესაბამის არ ემთხვეოდეს მასალის ავტორის
საზრებებს.

რედაქცია პასუხს არ აგებს უცხოური პრესიდან
გადმოთარგნული მასალების, ფაქტების, ინფორმაციის
სიზუსტეზე, ავტორზე. სარედაქციო განცხადებების
შინაარსსა და სტილზე.

[R] წინით აღნიშნული სტატები იბეჭდება
რეკლამის ფურცლით.

რედაქციაში შემოსული მასალები
ავტორებს არ უბრუნდებიან.

მიხაკერი გომადირი ლელი ბანდიანი

მიტ. რედაქციის შოადგილეები
წუცა ღუმებაჲ, მიორკი თუდორგაზი
სარედაქციო კოლეგია

მიხ.: აკურის ქ. №8 (სპორტის სახალის უბნ)

ტელ: რედაქცია: 33-39-54
ტელკმა, ფაქსი: 33-50-32; 98-74-44
news@kvrirspalitra.com
www.kvirirspalitra.ge

სარედაქციო ნომარი © 1518
პაიროს პალიტრა®
ბამოლის ორგანიზაციო

გახეიო დობედა
გამორკიდულია „ჯალბონი“.